

Küldöttek

Nyílt levél Kovács István (3) felvigyázóhoz

Kedves Pista Bácsi!

Amikor hozzáfogtam e levél megírásához, a kezemben remegett a toll. Azért remegett, mert arra gondoltam, hogy egy olyan emberhez juttatom el soraimat, aki immár 34 éve mondhatja el magáról ezt a nagy megbecsülést jelentő szót: „Bányász vagyok”. Igen, bányász. S amint felettesei elmondták, nagyon jó bányász.

Megtudtam, hogy 15 évvel ezelőtt még Pécsen, a Ferencaknán dolgozott. De arról is értesültem, hogy onnan azért kellett eljőnie, mert az akkori munkásmozgalom egyik szervezője volt, s a jobb életért küzdött. Ekkor került Komlóra, ahol február 17-ig kifogástalanul állta meg helyét a munkában.

Hát ezért, a tisztelet érzésétől remegett kezemben a toll. Tudom, hogy évei mögött küzdelmes napok állnak. Küzdelmes napok, melyeket az életért, a szénért vívott, s ez mindenkitől egyformán tiszteletet követel. Hiszen ritkán akad olyan ember, aki elmondhatja magáról azt, hogy már 34 éve bányász és még továbbra is az akar maradni. Ez nagyon szép dolog.

Az előbb, február 17-ét említettem. Igen... igen... most már világosan visszaemlékszem az esetre. Ez volt az a nap, amikor 34 éves bányászágának jubileumát ünnepelte. Jogosan ünnepelt. De meg kell írjam azt is, hogy helytelen módon.

Az helyett, hogy egy-két nappal február 17-e előtt szabadságot kért volna, egyszerűen csak otthon maradt. Illetve aznap jelentette be egy kissé „pityókás” állapotban, hogy nem tud bejönni, mert ünnepel.

Munkáját aznap nem tudták pótolni. S ez hátráltatta a II-es üzem napi terve teljesítésében. Február 17-én csak 78 százalékos ért el, és 1824 tonna szénrel maradt adósa népgazdaságunknak.

Kedves Pista Bácsi! Képzeld el, mi lenne akkor, ha magához hasonlóan mindenki úgy cselekedne egy nap, hogy szabadságkérés nélkül otthon marad. Egy napig leállna országunkban a vérkeringés. S maga hiába akarná bekapcsolni a villanyt, hiába kívánna meginni egy fröccsöt, hisz' mindenki engedély nélküli szabadságra ment, tehát nem teljesülhetne akarata.

Igy volt ez iparunkban is február 17-én, amikor maga igazolatlanul, engedély nélkül távolmaradt munkahelyéről. Akármilyen kevés is az a szén, amivel aznap elmaradt üzeme, mégis csak hiányzott.

Soraim befejezésével arra kérem Pista bácsit, hogy jó munkával hozza helyre amit mulasztott, mert nem elég az, hogy 34 éve bányász, ehhez az is kell, hogy egyetlen-egyszer se hiányozzék igazolatlanul a munkahelyéről.

Jó szerencsét!

Kerner Henrik.

A MÁV rakodási főnöksége újból Élüzem lett

A komlói rakodási főnökség nem nagy létszámú, de dolgozói annál lelkesebbek. Ez mutatkozik meg az 1954. III. negyedévben tett fogadalmukon is; a IV. negyedévben olyan munkát végeznek, hogy újból elnyerik az „Elüzem” címet.

Igéretüket beváltották és ennek eredményeképpen február 22-én ismét élüzem-ünnepélyre gyűltek össze a rakodási főnökség dolgozói.

Abban, hogy immár másodszor is élüzem lett, nagy érdeme van Urbán János kiváló dolgozónak, aki 228 százalékos normateljesítményei

„az őszi forgalom legjobb rakodómunkása” címet nyerte el.

De nagy része van Ferenczi János csapatirányítónak is, aki 175 százalékos, Horváth Sándor forgalmi szolgálattevőnek és Esküdt Sándor kocsimesternek, akik példamutatóan dolgoztak az őszi forgalom sikeres lebonyolítása érdekében.

Az „Elüzem” cím átadása után a forgalmi dolgozók azonnal bücsülték a rakodási dolgozóktól, hogy szerették, ha az első negyedév után mindkét részről együtt ünnepelhetnék az újabb élüzem kitüntést.

Görbe Zoltán

Pillanatkép a békenagygyűlésről

Február 19-én, másfél héttel ezelőtt tartották meg városunk legjobb békeharcosainak jelenlétével a békenagygyűlést. Itt választották meg a IV. magyar békekongresszuson résztvevő küldötteket is. (Képünk a nagygyűlés elnökségét mutatja.)

A felszabadulási verseny sikeréért!

I. üzem

Amikor az I-es üzem dolgozói megtették vállalásukat, nagyon jól tudták, hogy felajánlást tenni nem kötelező. Csak a tervteljesítés törvény. Terven felül minden üzem annyi szén ad népgazdaságunknak, amennyi erejéből telik. Ezek után mondanunk sem kell, hogy az I-es üzem dolgozói sem kényeszer hatása alatt tették meg vállalásukat, melyben 1000 csille szén tervenfelüli kitermelésére adtak ígéretet.

Ez munkájukon is megmutatkozik. Adott szavuknak már régen eleget tettek. S eddig terven felül több, mint 4000 csille szén adtak országunk iparának.

A szén minőségének megjavítására vonatkozó ígéret teljesítése azonban kicsit rosszabbul megy az I-es üzemben. A vállalt 7 százalékos hamutartalom helyett 7.7 és 7.9 százalékos hamutartalommal termelnek. Nagyon helyes lenne, hogy most amikor egyre közelebb kerülünk felszabadulásunk 10. évfordulójához, az üzem dolgozói sokat gondolkodjanak a minőség megjavítására is, hogy felajánlásukból minél több valósulhasson meg. Így lesz az adott szó igazán értékes.

II. üzem

Örömmel jelentjük városunk dolgozóinak, hogy a II-es üzem termelése is javulóban van. Ez arra enged következtetni, hogy az üzem bányászai bizonyára eleget tesznek adott szavuknak, s negyedévi tervüket 101 százalékra teljesítik majd.

Jót mutatott a termelési grafikon januárban, amikor az üzem dolgozói 104.2 százalékra teljesítették tervüket. A február eleji lemaradást, amely még 28-án is 0.9 százalék volt — bizonyára behozzák majd. Ez annál is bizonyosabb, mert az egyre emelkedő és állandóvá váló napi százalékos bizossítják a február havi tervtúlteljesítést, illetve az adott szó valórváltását.

Béta-akna

Napról-napra közelebb kerülünk legnagyobb nemzeti ünnepünkhöz, április 4-hez. Ez ünnep tiszteletére tettek felajánlást Béta-akna dolgozói is. Vállalták, hogy negyedévi tervüket a nehézségek ellenére is 100 százalékra teljesítik. Emellett csökkentik az önköltséget és túlteljesítik a feltárási és elővívási tervet.

Az eddigi eredményekből látható, hogy a Béta-aknaiak eleget akarnak tenni ígéretüknek. Tervük túlteljesítésével 970 tonna szén adtak tervükön felül ez évben február 25-ig. Feltárási és elővívási tervüket is jelentősen túlteljesítették. Az önköltség alakulásában pedig 0.5 százalékos csökkentést értek el.

Anna-akna

Anna-akna dolgozói még egy tényezőben sem tudták megközelíteni vállalásukat teljesítését. A januári terv 100 százalékon felüli teljesítése után februárban visszaesett az üzem termelékenysége. Jelenleg több mint 3.300 tonna szénrel tartoznak népgazdaságunknak.

Miudezek ellenére nem mondhatjuk azt, hogy az Anna-aknaiak sutha dobták adott szavuk erkölcsi értékét. Nem. A nehézségek ellenére is következetesen dolgoznak, hogy vállalásukat teljesítsék.

Reméljük, hogy nem marad eredménytelen az Anna-aknaiak mostani, nehéz munkája és eleget töve adott szavuknak, április 4-ig valórváltják ígéretüket: teljesítik az I. negyedéves tervet.

Újból 100 százalékon felül termel a komlói tröszt

A Komlói Szénbányászati Tröszt február 23-án reggelre már 2.342.8 tonna szénrel volt adósa népgazdaságunknak. S ekkor született meg a jelszó: „Az ország népének minden tonna szénre szüksége van! Az utolsó tonnát teljesíteniük kell a februári tervet!”

Az eredmény a szombati nagytermelési napon meg is mutatkozott. A legjobb teljesítményt a Kossuth-aknai II-es üzem nyújtotta, amely ezen a napon 135.3 százalékra teljesítette napi előirányzatát. Az üzem csapatai közül kiemelkedő eredményt Jaszka Emil DISZ-csapata ért el, amely 26-án 92 csille szénrel adott tervén felül népgazdaságunknak.

Végeredményben bányászaink munkája azt eredményezte, hogy a tröszt most már nem maradt el terve teljesítésében. Nem. Február 27-ig a tröszt havi tervét átlagosan 100.1 százalékra teljesítette.

Bányászfiatlajaink újabb sikerei

Több mint 6 hét telt el azóta, hogy városunk ifjú bányászai megtették felajánlásukat felszabadulásunk 10. évfordulójára, április 4. tiszteletére indított munkaversenyben. Vállalták, hogy saját tervükön felül április 4-ig 8 ezer tonna szén adnak. Ezt adta a párt is megbízatlanságot.

A győztlakarás, a lelkesedés nagyszerű lendületet adott

DISZ-fiatlajainknak, s így nem csüggedtek el az akadályok látán, melyek pedig sokszor gátolták munkájukat. A megbízatlanságot, a vállalást egy hónappal előbb jóval túlteljesítették.

Már február 25-én jelentették DISZ-brigádjaik, hogy saját tervükön felül 10.535.6 tonna szén adtak s így felajánlásukat eddig 2.535.6 tonnával teljesítették túl,

Gyermekkarnevál

be. Van itt köztük négerfiú, indián, alföldi csikóslegény, tiroli ba-

ba, napraforgó, hólabda és kitudná mind felsorolni a színesebb-nél-színesebb kedvesebb-nél-kevesebb jelmezek sokaságát.

Zsúfolásig tömve van a vándorkisfalukája nagyterme. A színpad előtt ott ül már a rögtönzött bírálbizottság. Megszólal a zene s a jelmezesek egyen-

ként, szép lassan elvonulnak a bizottság, a közönség előtt.

Az állandóan zúgó taps, a tetszésnyilvánítás, a jelmezesek őszinte sikerét bizonyítják.

Vegyet ér a felvonulás. Elérkezik a repvált pillanat. A zenekar ropogós csárdásba kezd, megkezdődik a bál. Táncpercedül a cigánylegény a mesebeli királykisass-

zonnyal, boszorkány a suszterlegénnyel, bejárók a virágárusleánnyal.

Színepompás látvány a kaccgő, táncoló, ka-vargó gyermekcsereg. A szülők és nevelők boldog és megelégedett arccal szemlélik a legarababb kincsek:

gyermekük boldogságát. Talán az ő szomorú gyermekkorukért lapnak most sokszorosan kárpótlást gyermekük csillogó szeméből, a mosolyukból. A nevelők pedig lelkesmeretes és gondos munkával vezetik a tanulókat naponként a tudomány világába, s a jól végzett munka után kellemes szórakozást biztosítanak számukra.

Lassan 8 óra. A színes csoport hazakészülődik, hogy holnap még jobban és még nagyobb örömmel lásson a tanuláshoz.

Az I-es üzem DISZ fiataljai Szabó László elvtársat választották meg küldöttjüknek. Többek között azért, mert mint DISZ vezetőségi tag nemcsak a szervezeti tagjaival, hanem a DISZ-en kívüli fiatalokkal is foglalkozik. Ennek meg is van az eredménye, az ő harmadik, ebben a hónapban már több, mint 200 csille szén adott tervén felül a hazának.

Pintér Juliannát a Karbantartó Vállalat DISZ alapszervezetének fiataljai választották meg küldöttjüknek.

Az Építési Vállalat DISZ alapszervezetének fiataljai többek között Lukács János elvtársat, az alapszervezet titkárát is megválasztották küldöttjüknek. Lukács elvtárs bizonyára jól képviseli majd alapszervezetének ügyét a városi küldöttgyűlésen. Legalább is olyan jól, mint a kollektív mozilátogatások alkalmával.

Vevő anketók...

A Komlói Kiskereskedelmi Vállalat, március 4-én, pénteken délután 4 órai kezdettel vevő anketót rendez a Beszterenyési élelmiszerboltban. Március 3-án, csütörtökön pedig az újonnan megnyílt kenderföldi élelmiszerboltban lesz vevő anketó.

Az anketón a boltvezetők tartanak beszámolót.

A vállalat vezetősége arra kéri a vevőket, hogy az anketókon jelenjenek meg. Tegyük meg észrevételeiket és javaslatukat az áruellátással, a kiszolgálással kapcsolatban. Mondják el, hogy a vállalat vezetősége, hogyan tudná jobbat tenni a bolt munkáját, az áruellátást.

Párt és pártépítés

A komlói propagandisták tanácskozása

Február 18-án megbeszélést ült össze Komló város pártoktatásának vezérkara. Megbeszélte az 1954-55. pártoktatási év tapasztalatait, a hibák megszüntetésének módját és a további tennivalókat.

A beszámolóban Faragó elvtárs a párt-vegrehajtóbizottság oktatási felelőse többek között a következőket mondta: — Az előkészítés és a beindítás jobb volt, mint az 1953-54-es oktatási évben. A v. b. és a párt-szervezetek most jobb munkát végeztek. Ezt a munkát a Központi Vezetőség azon határozata segítette elő, mely kimondta, hogy az 1954-55-ös pártoktatási év, a III. kongresszus anyagának tanulmányozási éve lesz. Mindez vonta maga után a párttagok és párttagkülvülök érdeklődését.

Az oktatás további menete, a jelenlegi helyzet nem kielégítő. Sem számszerűen, sem tartalmában nem üti meg azt a mértéket, melyet joggal elvárhatunk pártoktatásunktól. Ez tapasztalható Kossuth bányája III-as üzeménél, Béta-aknáknál, a szénosztályozónál és a bányagépjavitóknál.

A hiba egyrészt a propagandisták — egyrészt a párt-vegrehajtóbizottságok — felelőtlenségéből, másrészt a párt-szervezetek gyenge ellenőrzéséből, a párt-vegrehajtóbizottság agit. prop. osztálya által elmuaszított felelősségrevonás alkalmazásából fakad.

A pártoktatás lebecsülését mutatja az a tény is, hogy egyes propagandisták, névszerint Mátrai, Györfi, Mikolasek, Keresz, Szabó elvtársak a Béraknáról, Mészáros és Kardos elvtársak a szénosztályozótól, Piegli József és Fischer elvtársak a bányagépjavitóktól Antal elvtárs, a gépkocsis üzemtől, Tatai elvtársok a körzeti párt-szervezettől, Mesterfalvi elvtárs az I. üzemtől, Duga Főris, és Rajnai elvtársak a III. üzemtől, a politikai gazd. tan. propagandistáknak kivételével valamennyien Nagymányokról, nem jelennek meg.

Ezek az elvtársak sem a konferenciákra, sem a hallgatók foglalkozásaira nem készülnek fel.

Az ilyen nagyfokú lebecsülésnél az agit. prop. osztálynak az lett volna a feladata, hogy alkalmazza a felelősségrevonást, a leváltást. Jellemző a propagandista konferenciák nem megfelelő ellenőrzésére, hogy a v. b. tagjai még egyetlen egy konferenciát sem ellenőriztek.

Sok elvtárs előbbre valónak tartja a gazdasági munkát, mint a pártpolitikai munkát, illetve a pártoktatást a gazdasági kérdések alú igyekvésükre. Ez nem helyes. — Egyetlen egy propagandista, egyetlen egy gazdasági vezető sem tudja a jelenlegi gazdasági feladatokat helyesen végrehajtani, ha politikailag nem képezi magát, ha elmarad.

A hibák ellenére: örömmel állapíthatjuk meg, hogy propagandistáink nagy része felismeri a konferenciák fontosságát. Rendszeresen, lelkiismeretesen felkészülve jelennek meg a konferenciákon. Ilyen elvtársak közé sorolhatjuk: a II. üzemtől Sabján, a feltároló üzemtől Vukicsévcics, Anna-aknáról Szabó és Gazi, a IV. üzemtől Pataki, a helyipartól Martonosi, a vágárisoktól Utinai, a trósztróidáról Szajkó és Bereczné, a közétkeztetéstől Perce és Krajczár, az anyagbeszerzőktől Orosz és Szántó, Szászvárról Takács elvtársak. Külön dicséret illeti a felső oktatás propagandistáit. Ezeknél az elvtársaknál jó a vitakészség is.

A hibákból leszűrve a tapasztalatokat, az alábbi feladatokat kell megoldanunk: — A pártoktatást szervezettel és tartalommal kell megújítanunk. Fel kell számolnunk a konferenciák lazaságát. Felelősségrevonást kell vonni azokat a propagandistákat, akik igazolatlanul távolmaradnak. — Akik nem készülnek fel rendszeresen a foglalkozásokra. Népszerűsíteni a jobban meg kell

becsülni azokat a propagandistákat, akik példátmutatnak, gondosan felkészülnek. Az alapszervezetek is többet kell, foglalkozniuk saját propagandistáikkal. Ezt kérték a tanácskozáson megjelent propagandisták is.

A hozzászólások során Bánnusz elvtárs — mázai párttitkár — elmondta: „Mázán, éppen az oktatás elhanyagolása miatt, helytelen nézet alakult ki a párt és a tanács, illetve a párt és a Hazafias Népfront fogalmánál. Sokan félremagyarázták és a vezető erőt a Hazafias Népfrontban látták, holott a kongresszusi anyag éppen ezt a fogalmat tisztázta.

A pártoktatás helyes módszeréről beszéltek az aknamentős elvtársak. Elmondták, hogy náluk minden anyaghoz filmvetítést is alkalmaznak. — Ez könnyebbé teszi az anyag megértését és szemléltetését is. Így mutatták be igen helyesen a „Selejt bosszúja” című kisfilmet. Vagy mutatják majd be az utolsó anyagnál a „Párttagsági könyv” című filmet.

A komlói propagandisták tanácskozása hasznos munkát végzett. Feltárta a hibákat, megmutatta az utat az oktatás szervezéséhez és tartalmi megjavításához. Bebizonyosodott: azok a propagandisták, akik szívügyüknél tekintik a pártoktatást, érzik felelősségüket a párt és a párt tagjaival szemben, tudnak jó munkát végezni és eredményt érnek el.

Ha minden propagandista megszervezi a tanácskozás figyelemzett szavát és felkészül — ha rendszeresen igénybe veszi a pártoktatók háza tanulószobáit, ha tanulás közben felmerült problémákkal felkeresi a pártoktatók házát, az agit. prop. osztályt, ha több segítséget ad ezentúl a párt-vegrehajtóbizottság, akkor ismét teljes lesz az eredmény, elsőik közé fog emelkedni a komlói pártoktatás.

Schneider Józsefné

Az ifjúság nevelése: társadalmunk ügye

A DISZ Komlón nagy tömeget mozgatta meg fiatalágunknak a nagy hazafias alkotó munkában, a természetben való részvételre. Kétségtelen, hogy a termelő munkán keresztül a nevelésnek nagy fontossága van a fiatalok jellemének kialakításában. De fiatalágunk nincs elszakadva a társadalmi élettől sem. Benne él, nevelődik.

A városi DISZ Bizottság mellett megalakult Nevelési

Tanács legfőbb feladata lesz, hogy az élet minden területén biztosítsa ifjúságunk nevelését. Bányában, az iskola padban, kultúrothozban, sportpályán, utcán egyaránt.

A fiatalok szakmai nevelése gazdasági vezetőink kezében van. A tanácsnak, egyéb társadalmi szervezeteknek, intézményeknek a maguk területén mindent el kell követniük, hogy ifjúságunkban kialakíthassuk a helyes gondolkodást, a hazasze-

retetet, a munka megbecsülését. Ezek a szervek ellenőrzik, hogy biztosítva van-e a fiatalok szórakozása, tanulása és azt, hogy megfelelő körülmények között élnek e.

Kulturális szerveink egész tevékenységét az ifjúság nevelésének kell alárendelni. A DISZ-el karöltve végzett közös munka fejtetlenül nagyobb eredményeket szül, többet gyümölcöszik.

Csepkerka Ferenc

Asszonyorsok a békeíveken

Irtó Bognár Emilné

— Mi békét akarunk. A kisebbjének már nem szabad megismerni a mult borzalma. En is aláírom!

Még a toll percegése is hallik, mikor kicsit akadozva aláírja a nevet: Faragó Józsefné, Pistike meg Sárka, 4-6 évesek.

— Jaj de elveszem az idejüket elvtársak, biztosan több helyre mennek még! — szól egy kicsit mentegetőzőre.

— Nem, dehogyan, nyugtassa meg az idősebb asszony — mi mindenütt megbeszéljük, hogy miért is írják alá az íveket.

A szíves búcsú után a másik ajtóhoz mennek. A csemetékre fiatal asszony nyit ajtót. Az ajtón négygy: Orth Béla mernök. Az asszony karján alig két hónapos csöpség.

A lakás csinosan bútorozott. Répek, szőnyeg, az asztalon Ehrenburg: „Páris bukása.” Az első perc zavarai után a fiatalasszony beszélni kezd:

— Nekem is csúnya emlékeim vannak a háborúról. Emlekszem, a németek kiürítették a falut s kihajtották bennünket is hajlékunkból. Asszonyok síró gyermekeiket vonszolták maguk után. Egy egy talicskára rakva, megmaradt motyójá-

kat tolvaa az iszonyatos sarban, amit ezernyi hernyótalp, kocsikerék dagasztott tengerre. Mentünk csak előre, hontalanul, cél nélkül, bizonytalan utakon... sokszor az örület szikráját látva egymás szemében.

Még mindig elborulva gondolok rá. Elvtársak! Aztán a nyirkos pincékben töltött éjszakai! Ott lettem beteg. Izületi gyulladást kaptam, 2 évig ágyban fekvő voltam. 18 éves koromban. De meggyógyítottak. Ingyen. Annyi gyógyszer kaptam, amiért régen vagyont kellett volna áldozni.

És a romországból is csodavárosok nőttek, mint Komló is. Nem másból, az emberi akaratból. Már három éve tanítok a kökényösi iskolában. Nagyon megszerettem Komlót. Igazán otthonunkká lett. S ezt akarják lebombázni azok, kik úgy soha nem dolgoztak. Mert aki alkot, épít, nevel, az soha nem rombolhat.

De most tévedtek, mert a segébeesésben az öngyilkosságot, csak erős hitemnek köszönhettem. Hittem, hogy lesz még boldogság ebben az országban is. Épülnek meg új házak, új iskolák, bölcsődék, parkok, játszótérek a gyermekek szá-

Március 6-án Zalaegerszezen: az idej első államkölcsönsorsolás

Az idén az első sorsolást — a Negyedik Békekölcsön második húzását — március 6-án, Zalaegerszezen tartják. Ez lesz a 26. államkölcsönsorsolás. A húzás színheije a Zalaegerszegi Ruhagyár kultúrterme.

Ezen a sorsoláson államunk összesen 24 millió 913.800 forintot fizet vissza nyereségy formájában.

A Társadalmi Szemle új számából

A Társadalmi Szemle most megjelent számában Kálmán Endre cikke a Hazafias Népfront pártvezetésével és a komunistáknak a népfrentban végzett munkájával, M. Apró Éva cikke a szocialista iparosítás kérdéseivel foglalkozik. Havas Ernő „Eszmei szilárdtság és pártserü bíráló” címmel írt cikket. Hajdu Gyula elvtárs az amerikai nemzetközi jogászoknak a háborús uszítás szolgálatában végzett tevékenységéről, Weiner Tibor a magyar építészeti hagyományok felhasználásának jelentőségéről ír. Komját Irén a nyugat-német újrafelfegyverzéssel kapcsolatos legújabb fejleményeket tárgyalja.

A Szemle rovatban a szovjet írók II. kongresszusáról B. Gy. ír, a tanácstörvény végrehajtási utasításával Toldi Ferenc foglalkozik, Kárpáti Gyula Zrinyi-dramáját pedig Szilágyi Albert elemzi.

A Könyvismeretesekek rovatban A. J. Visinszkij: Perbeszések című művét Szabó András Viktor Knapp: A tulajdon a népi demokráciákban című könyvét Eörsi Gyula ismerteti. Pándi Pál Waldapfel József: A magyar irodalom a felvilágosodás korában című munkájával, Nagy Magda V. Ovescsin: Falu si hétköznapok című könyvével foglalkozik.

A békenagygyűlés résztvevői

Félévi bizonyítvány-osztás

A negyedévi bizonyítvány-osztás után azt hiszem nagyon kevés volt az a tanuló, aki nem tett magában erős elhatározást: javítani fogok!

Javítani persze úgy lehet, ha elhatározásunkat tettere váltjuk. Szüleink is becsületesen dolgoznak értünk, hogy nekünk boldogabb, szebb gyermekkorot biztosítsanak, mint amilyen az övék volt. Mi sem lehetünk hátlatlanok.

Minden óra a félév előtti izgalommal teljes volt. Tudok-e, sikerül-e? Mindnyájunk közös problémája volt e kérdés. Mindazok, akiknek erős volt az akarat, javítottak is.

Államunknak csak tudással lehetünk igazán hasznos polgárai. Igérjük, hogy a harmadik negyedévben még jobbak és szorgalmasabbak leszünk.

BARTAL MAGDOLNA
VI. oszt. ált. isk. tanuló.

Osztályunk minden egyes tanulója nagy izgalommal várta a félévi bizonyítványosztást. A bizonyítványban megláthatjuk a félév eredményét, tükörképét. Több tanulóknak azonban nem mutatott valami szépet ez a kép, mert az elégségesek és elégségtelenek elcsúfították.

Egy néhány, a hibáink közül

Örömmel olvastuk az Uj Komló február 1-én megjelent számában vállalatunk és dolgozóinkat érintő „Böngészgetés a panaszkönyvekben” című cikket. A cikkben foglaltak azt bizonyítják, hogy bányakonyháink, éttermeink, büféink dolgozóinak munkája fokozatosan javul. A panaszkönyvekben csökken a panaszok, növekszik a dicséreték száma.

A javulásra mutató dicséretetek mellett tudjuk, hogy még sok megszüntetésre váró hiba fordul elő munkánkban. Például a nemrég megnyitott kenderföldi falatozókban na-

gyobb gondot kell fordítanunk a tisztaságra. Két bányakonyhánonk nem használták fel idejében a friss citromot, megvárták, míg összeszáradt. Ez nemcsak súlyvesztést, hanem táptérek csökkenést is eredményezett.

További hiba, hogy egyes üzemekben nem kezelik meg felelően a panaszkönyvi bejegyzéseket, nem érik át eléggé annak munkátjavító célját. Egyre ritkábban, de még előfordul az is, hogy egyes magukról megfeledkezett dolgozóink vizezik az italt. Ilyen esetekben szigorúan, nem egy-

esetben elbocsájtással büntetjük a vétkeket.

A hibák megszüntetését állandó nevelő munkával, de ahol ez már eredménytelen, ott szigorú felelősségrevonással akarjuk elérni. Állandóan emeljük dolgozóink szakmai tudását, hogy ezen keresztül jobban, figyelmesebben tudjuk a komlói dolgozók igényeit kielégíteni. Reméljük, hogy e munkánk eredményességét városunk lakóinak megelégedése fogja bizonyítani.

PERCZE LAJOS

A keleti szél himbálja az utcai lámpákat. A ragadós kökönyvös sárban két pár csizma cuppogtatja, nyekkenti sárnótáját. Sallay Imre út 30. — olvasható a tompán megvilágított számtáblán. A sáros csizma tulajdonosai megállnak. Egy alig 20 éves leány, meg egy 50 körüli asszony. Aláírás-gyűjtők.

Az első ajtónál sokáig veregetik csizmájukat s még csöngetni sem kell, mikor egy barnakendős, mosolygósszemű asszony már hívja is őket.

Vártam már magukat. Tudtam, hogy ide is elérnek, még ebben a sárban is, — teszi hozzá vidáman. A férjem esti műszakra ment. De mi éppen tegnap beszélgettünk arról, hogy mi lenne, ha újra háború lenne nálunk. Míg leültél szíves szóval vendégeit, elborul a tekintete.

Tudják elvtársak, ilyenkor februárban mindig rossz emlékek kineznek a multból. Ülök egy ócska pesti pincében vagy századmagammal. Éheszemű gyermekek, sápadt asszonyok, tehetetlen öregek. Férj sehol. Étél már napokra sincs biztosítva. Vízért néha órákat kell várni, míg egy kicsit csendesül odakünn.

Egyetlen cél van mindenki előtt: élni! Mégegyszer felmentni és beléneznii a mosolygó napba. Megfogni a gyerekek kezét, — akkor még csak ketten voltak, ma már hatan van-

nek, — teszi hozzá őszinte örömmel, — és ott fenn végigaludni egy éjszakát. Feledni azt a szörnyű nyomort és vért. De csak néztem álmatlan szemekkel a kérő szájacskákra és... sírtam.

A harmadikat vártam akkor, férjem katona volt, de a gyermekeknek élni kell. Nem úgy mint nekem, hiszen én három éve cseléd voltam, más kezelt. Szabadon élni, emberhez méltóan, — ahogy most — ez volt minden kívánságom.

Azt, hogy nekem, — egy kubikus asszonyának — ilyen lakásom és ilyen életem lesz, ebben még én sem hittem. Már négy éve lakunk Komlón. A két nagyobbik is az apjáról dolgozik már. Kettő, — a lányok — továbbtanulnak. Hadd legyenek tanultabbak mint mi voltunk.

És mégis akad ember, aki nekem nem kell a béke?... Háborút akar?... No, annak sem volt gyermeke soha!... Vagy nincs azoknak szívük! Nem hiszem, hogy lenne.

Símára fésült haján megcsillannak az ősz szálak, s kérges keze néha aprókat simít fekete kötényén.

mára. Hittem, hogy én is segíthetek ebben.

Már 9 éve dolgozom. 3 éve vagyok Komlón. Segíték az építőmunkásoknak, akik sok száz otthont adtak át bányászainknak és gyermekeinknek. Én is békét akarok. Békét, hogy soha többé senki ne vesse el egyetlen édesanyjától sem a gyermekeit. Békét akarok minden kisjű és kislány számára, akik az anyáik helyett is tudnak kacagni.

Az én nevetem is írjuk oda. Hiszen 10 évvel ezelőtt sem maradtam egyedül. Segített a párt. És most sem vagyok egyedül. Velem van az egész ország. — A végén az aláírás: Övegy Fekete Miklósné.

Az asszony szeme valószínűleg lenyúl nagy lett. Ceruzájával néhány sort írt:

— A békeíve felírtuk a nevet. Nincs egyedül. A mi országunkban mindenki barátja önmek. — Aztán ügyesen becsúsztatja az ajtóresen.

Újra az utcán vannak. A lámpafények már sárgán csillognak a sártócsákban, s megfürödnek bennük. A sár még hígabb lett, s a két asszony szótlanul haladt egymás mellett.

Asszonyorsok a békeíveken. Mind megannyi külön sors. Harc az életért, a férjeikért, a gyermekekért, a jövődért. De egyben mindnyájan megegyeznek: Békét akarnak.

A szállítás olcsóbbátétele, fontos feltétele az önköltség csökkentésének

Megrakott csillék hosszú sora kigyózik kifelé az Altáró szájából. Közte van az is, amit Szilas Adolf és Szébenyi József csapata töltött meg az aranyt érő fekete, csillogó szénrel. Hogy mennyire aranytérő azt talán nem is kell külön kihangsúlyoznunk, hiszen mindenki tudja; a komlói szén

az ipar egyik legfontosabb alapanyaga. A mi szénünk ára viszont szoros összefüggésben van élet-színvonalunk emelésével, illetve az ipar termékeinek olcsóbbátételével. Ha bányászaink a tervezett áron felül termelik a szén, csakis drágább árukat vehetnek. S meg kell mondjuk, drágán termelnek.

Ezt bizonyítja az is, hogy legutóbb majdnem 300 forintba került egy tonna szén termelése. Ez az összeg sokféle költségből tevődik össze. Például a szállításból is. Tehát nem mindegy, hogy egy csille meddő, vagy szén szállítása a tervezett áron felül, vagy alul történik-e.

Egy egészséges kezdeményezés

Dr. Ormos Károly elvtársnak, a Kossuth-bánya igazgatójának kezdeményezésére napok óta folyik Kossuth-aknáknál az elévülő anyagok összegyűjtése. Olyan anyagok ezek, melyek a különböző munkahelyekre kielekelt vételezve, ki is lettek szállítva, csupán felhasználást nem nyertek. Különböző zúg-raktárakban voltak és vannak tárolva, hivatalos nyilvánvalóságban sehol nem szerepelnek.

Párkányi Imre elvtárs, aki személyesen kutatja fel az anyagot és irányítja a gyűjtést, február 26-ig mintegy 3 tonna autót és 14 lovaskocsira való, elévülő, gazdátlan anyagot szállított be a központi raktárba. Összegyűjtöttek többek között 3500 folyóméter, különböző méretű gumitömítő kábelt, 6 eres spirál telefonkábeleket, 150-es T. elágazókat, csigatömítőket és sok egyéb, részben használható, részben már tönkrement anyagot.

A becslések szerint az eddig összegyűjtött és használható anyag értéke 93.500 forintot tesz ki. 42.000 forint értékű az az anyag, melyet az idők vasfoga, jobban mondva a helytelen tárolás, a felelőtlenség teljesen tönkretett.

Tehát közel 150.000 forint értékű anyagot szedtek össze pár nap alatt Kossuth-aknáknál. Előreláthatólag még ugyanennyi fog „napvilágra” kerülni a közeli napokban.

300.000 forint! Amellyel eddig nem törődött senki. Mely ott hevert évek óta Kossuth-aknáknál a különböző zúg-raktárakban, vagy azok környékén, beleragadva a sárba, felelőtlen elemek felelőtlen intézkedése folytán.

Dr. Ormos elvtárs magáévá tette a szívügyének tekintette a közösségi vagyon megőrségét. Fáradszónak segítőitársai Párkányi és Takács elvtársak. A közösségi vagyon iránt érzett felelősségük ékes bizonyítéka a megtalált és összegyűjtött 300.000 forint

A munkakerülők díszesokra

Januárban a Szénbányászati Tröszt különböző munkahelyein a fokozott felvilágosító és nevelő munka ellenére 307 főre szaporodott az igazolatlan műszakulatok száma. Ennek következtében 512,6 tonna szénmennyiség esett ki a termelésből, 70.800 forint értékben. Ez a nagy mennyiség mintegy figyelmeztetés volt a tröszt vezetői felé: a munkafegyelmel tovább megzilárdításában tettekre van szükség.

A tröszt vezetőinek kemény, igazságos, átgondolt intézkedése nem is maradt el. Igaz, ebben jelentősen irányítmutatnak azok az érélyes követelések, melyeket fegyelmeztet, kiváló bányászok juttattak el a tröszthez.

Távolítsák el soraink közül a notórius bumlizókat, az álbetegeket, a közénk nem való osztályidegen uszítókat! Tisztultabb légkört akarunk a komlói üzemekben!

Igy kerültek elbocsátásra olyanok, mint például Tóth Sándor Béta-aknárról, aki januárban kilenc, Kállai János segédmunkás, aki múlt év decemberében nyolc, januárban pedig „ülteljesítve” rekordját, 14 bumlizást követett el. Munka helyett inkább a büffek rejtelmének beható vizsgálásával és verekedéssel foglalatokodott.

Ugyanilyen lógók: Béta-aknárról Fábán Péter, Anna-aknárról Auth Antal „Bumlikirály”, Kozma Sándor, az 1-es üzemtől Polutnik Árpád, Gál Károly csillések, akik szervezetesen „elfelejtettek” műszakra menni.

A fenti díszes csokor megérett arra is, hogy ne csak a Szénbányászati Tröszt, hanem Komló város is megszabaduljon tőlük egyszer s mindenkorra.

Az üzemek megtisztítása a bumlizóktól, a fegyelmeztetlen, álbeteg, munkakerülő elemektől, harci feladat, amelyben elősorsorban a kommunistáknak kell jó példával előjárniok. Lepeljük le minden esetben a soraink között megbújt munkakerülőket!

Szigeti István

Hélt a bíróság...

Schmiedt Imre, 32 éves, közveszélyes munkakerülőt a komlói bíróság kettő év és 4 havi börtönbüntetésre ítélte. Schmiedt Imre több hónapon keresztül nem dolgozott, közveszélyes munkakerülővé vált.

Személyi adatairól még csak annyit: volt felesége — akitől különváltan él — az angol követtség titkárnöje. Schmiedt Imre édesapja építésvállalkozó volt. Ez az ember most elnyerte méltó büntetését.

Taggyűlés a kiskereskedelmi vállalat szakszervezetében

Február 23-án, szerdán tartotta a kiskereskedelmi vállalat szakszervezete taggyűlést. A taggyűlés szervezés szempontjából nem jól sikerült. Kevesen jelentek meg. Egyik oka abban található, hogy a sok vidéki alkalmazott hazament. A másik pedig abban, hogy nem jól működik a szakszervezeti bizalmihálózat, és még kevesebb segítséget adott eddig a szakszervezet munkájához a pártszervezet, a vállalat kommunisztái.

A taggyűlés vezetője elmondotta, hogy a verseny kibontakozását, szélesedését nagyon gátolja, hogy egyes árudákban igen sok az elévülő áru. Ez akadályozza a tervteljesítést is. A február 23-i szakszervezeti taggyűlés bizonyította: van mit tennie a kiskereskedelmi vállalat szakszervezeti vezetőségének. A vállalat alkalmazottainak nagyrésze pártonkívüli. Éppen ezért kell jobbnak lennie a nevelőmunkának, ezért fontos, hogy a pártszervezet vezetősége több segítséget adjon a szakszervezet vezetőségének, s hogy a maga munkájában is a politikai felvilágosító munkát tartsa legfontosabb feladatának.

Eltűnik életünkől minden ami avult...

Az életszínvonal emelkedését nemcsak a nagy eredmények, juttatások támasztják alá, hanem az apró, mindennapos dolgok, mindennapos életünk feltételeinek javulása is. Vannak olyan apró dolgok, az ember életében, amelyek az első pillanatban talán feltűnnek, de aztán napirendre térünk felette és természetesen vesszük, hogy van.

Igy meggyünk el nap-nap után a tároszintzen az új „Ikarusz” népes mellett. Ezeptember óta megszokottá váltak ezek a kocsi a komlói bányászok előtt. Szinte már természetes, hogy nem járja át őket a hideg a bányából való kiszállásnál. Szinte magától értetődő, hogy kényelmes, rugós kocsi utaznak azok, akik a múltban nem érezték a gondoskodásnak legkisebb megnyilvánulását sem.

Ez természetes. Mindennapos dolog, hogy bányászaink valamit újat, valami jót kapnak, mert ezzel válik szebb életünk, ezzel válik könnyebbé munkánk, ezzel védjük egészségünket. Ez az új 39 népes, üzenet, testvéri simobuldas, Budapest dolgozóitól. Ezek a kocsi magukon viselik a budapesti Ikarusz gyár dolgozóinak szeretetét és mondhatjuk, szívük minden melege a föld mélyén dolgozó bányásztestvéreik iránt.

Mindennapos látvány az új népes. De mindennapos az a szeretetmegnyilvánulás, amellyel munkásosztályunk, dolgozó parasztságunk értelmiségünk hozzájárul a szocialista városunk munkásainak jobb élet- és munkakörülményéhez.

Talán már nem is fogjuk észrevenni, hogy még 11 ilyen kocsi érkezik, csak annyiban figyelünk fel rá, hogy eltűnik a régi, helyébe az új kerül. Így tűnik el életünkől minden ami avult, minden ami régi, s így kerül az új, a szép, a töretlen, előrehaladás.

A gyermekkarnevál

Képünk az 1. díjat nyert maszk-tulajdonosokat mutatja be.

Decemberben 1.5 millió forinttal drágábban szállított a IV-es üzem

Nagyarányú ez az emelkedés. Főleg akkor, ha figyelembe vesszük a szállításhoz, hogy csilléként a szén 12.80 forinttal, a meddő 11.85 forinttal emelkedett a tervezett összeg fölött.

De vajon miért ilyen drága a szállítás? ... vetődik fel bennünk önkéntelenül is a kérdés. Nézzünk egy pár példát: Először is lassú a csillék forgási sebessége. Találhatunk olyan csillék is, amely megrakva több, mint 24 órát áll a napszinten. Ez leginkább a könnyű palahányónál fordul elő, ahol nem egyszer 300—400 teli csille vár arra, hogy kiürítse. Ilyenkor, szorultság esetén 10, vagy még ennél is több

plusz munkaerőt rendelnek az ereszkéhez. Természetes, ez már emeli a szállítási költséget, mert többlet munkabéreként jelentkezik a IV-es üzemenél. De talán nincs arra mód, hogy legalább a meddőnél csökkentse ezt a nagy költséget? Van... csak ez nem közvetlenül a IV-es üzemre tartozik. Itt a felsőbb szerveknek, elsősorban a trösztnek kell tenni valamit.

Ma'dnem négy kilométert utaztatják a palát

Rövid számtani művelettel könnyen kiszámítható, hogy a tároszinti aknáknál, ma'dnem négy kilométerre vannak a könnyű palahányótól. Ez annyit jelent, hogy egy csille körülbelül 50 percet „utazik” egy fordulóig, amíg rendeltetési helyére kerül. Tehát kihasználatlanul „utazik” 1200 csille naponként.

Itt megakarításként 40 perc jelentkezik, s ez egyben növeli a forgási sebességet is. De vajon miért nem így csinálják? Egyes vezetők arra hivatkoznak, hogy rendkívül költséges lenne a fentebb javasolt mód, sőt egyenesen lehetetlen.

De egészségügyi szempontból is helyes lenne, mert nem szennyeznék be a városi levegőt a bányából kiáramló gáz. Sőt mi több egy év, esetleg két év múltán nem kellene arra gondolni, — ami állítólag tervbe lett véve — hogy a palahányót Mecsekpölöszkére helyezik át, mert a könnyűsi lassan megeljük. Nem kellene azért még újabb 80 percig utaztatni a csilléket. A budafai völgyben akár 40—50 évig is lehet buktatni, lényegesen olcsóbban, mint másutt.

Ezt az időt nagyon könnyen meg lehetne rövidíteni. Vegyük például a régi Kossuth-aknákat. Ha a meddőt ott szállítanák napszintre az ide-oda való „utaztatása” a csilléknek körülbelül 10 percre rövidülne.

Nem lehetetlen és nem is költséges, hanem olcsóbb. Nem kellene hozzá más csak akarat és a meddő, a Kossuth I-aknáknál kiszállítva egyenest a budafai völgybe kerülhetne, ahol nem kellene ereszké, csak egy „DIESEL” mozdony.

Eredmények is vannak a szállításnál

A magas decemberi költségek után lényegesen csökkent a szállítási költség ez év januárjában. Először azért, mert csökkentették a feleslegesnek mutatkozó létszámot, csak annyi munkaerőt foglalkoztatnak amennyi szükséges. Másodsorú azért, mert az üzem pártszervezete is jobban dolgozik az önköltség csökkentésének érdekében.

Az eredmény abban mutatkozott meg, hogy egy csille szén szállítási ára 0.71 forinttal, a meddő 1.10 forinttal a tervezett alá csökkent.

eredményekkel. Vigye harcba a kommunisztákat, hogy még olcsóbb legyen a szén és a meddő szállítása. Mert meg kell mondjuk: a jelenlegi összeg, amely ugyan a tröszt által jóvá lett hagyva, is magas. Magas azért, mert egy csille szén szállításának legfeljebb 7—8 forintba szabadna kerülnie.

A tervteljesítés akadályai...

Kossuth-bánya az elmúlt hónapban túlteljesítette tervét, ami dícséretére válik a bánya valamennyi dolgozójának. A tervteljesítést, illetve túlteljesítést az tette lehetővé, hogy javult a műszaki irányítás, javult a munka előfeltételének biztosítása is, jobb volt többek között a munkafegyelmel és a munkaidő jobb kihasználása.

A múlt évi népgazdasági terv teljesítéséről szóló jelentés az eredmények ismertetése mellett feltárta a fogyatékosokat is. A jelentés megállapította, hogy különösen nagy volt az elmaradás az anyagtakarékoskosságra vonatkozó intézkedések végrehajtásában.

ságainak kivéve. Egy-két példát szeretnénk csak felemlíteni. Ezek olyan dolgok, amit már talán senki nem vesz észre Komlón, mert megszokott látvány az ilyesmi.

Forintok a sárban...

Az anyaggal való nemtörődomség, a felelőtlenség mutatkozik meg a kenderföldi építkezéseknél is. Ott fekszik az anyag, szinte kínálja magát a tolvajoknak, hisz nem vigyaz rá senki sem.

Hogy a termelési lendületet tovább tudjuk fokozni, meg kell szüntetnünk az ürescsillék ellátás, és az anyagszállításban mutatkozó hiányosságokat, akadályokat. Például a feltárási munkákhoz az ürescsilléket csak nagy harc árán tudjuk részben beszerezni, ami gátolja a feltárási tervek teljesítését, a tervteljesítmények növelését.

Ez sajnos nem új dolog. Évek óta újból és újból kénytelenek vagyunk megállapítani, hogy az anyaggal nem takarékoskodtunk megfelelően. Pártunk III. kongresszusa nyomtatékosan hívta fel erre figyelmünket, de kellő javulás azóta sem következett be.

A pártszékház mögötti vasúti sínpar mellett félig összerakva, félig szanaszét, a sárban heverve több száz darab samottgla fekszik. Egy ilyen téglának „csak” 7 forint az ára. Ha csak 1000 téglát fekszik ott, akkor is az 7000 forintot tesz ki.

Január 1-én délelőtt fél 10—10 óra között két lovaskocsi érkezett a kenderföldi Vörösmarty Mihály utca 5-ös számú ház elé. Majd az épülő sarokház és legényszállás elé hajtottak s az ott lévő fehér csempekből az egyik kocsi megrakták. A lopott dolgot szénával takarták le. A másik kocsi cementlapokat raktak s mint akik jól végezték munkájukat, elkocsikáztak.

Mindannyian tudjuk, hogy hazánk számos alapvető nyers anyagban szegény. Nagyrészt külföldről kell behozatnunk vasércet, kokszot, szénfénmet, fát, gyapotot stb. Sőt, egyik-másik anyag folyamatos beszerzése pedig nem egyszerű nehézségbe ütközik. Éppen ezért, legyen az külföldről behozott vagy hazai viszonylatban előállított anyag, a legszigorúbban kell vele takarékoskodnunk.

Nem messze ettől a helytől, félig már betakarva földdel, padlódeszkák hevernek szerte-szét. Negyven darabot olvastunk meg. Egy négy méter hosszú padlódeszka 160 forintba kerül. Negyven darabot pedig: 6400. Újabb ezresek, a sárban heverve.

Hány forinttal károsították meg népgazdaságunkat ezek a tolvajok, akik az őrizetlenul hagyott anyaggal kényük-kedvük szerint garázdálkodhatk. Hogy mennyire így van és mennyire nem órzik az építkezési anyagokat, bizonyítja az az 5 darab cementlap, amelyet egyik munkatársunk hozott be az elmúlt napokban szerkesztőségünkbe. De akár elhordhatott volna egy házra való, azzal sem törődne senki.

A veszekedéssel, vitalkozással, kicsikart csillék, melyeket a szenező üzemektől vesszünk el, nekünk nem elegendő. Ok viszont meg tudnák ezénnel tölteni. Így mind a ketten „kadályozva vagyunk a munka rendes elvégzésében.

Itt Komlón, még nem beszélhetünk jó takarékoságról. Különösen akkor nem, amikor a város különböző részein különböző anyagok fekszenek gazdátlanul, az idő viszontag-

Tovább menve, a fatér sarkában kokszot látunk folyamkavicssal összekelve. Nem tudjuk, hogy az illetékesek, akik ezt csinálták, mi célból tették. Mindenestre nem a népgazdaság, a közös vagyon megóvása szempontjából.

Ugyancsak a fatér egyik részén a tárolt fa nincs rendezve depózva, hanem bent fekszik a vízben, sárban, iszapban. Így ki van téve az enyé-

Bírálatunk nyomában...

„Ami nem tetszik...” cikk írójának Bata Árpád elvtársnak pártszerű bírálatért köszönetet mondok. Bányász étközöniktől ilyen bírálatot várnunk. Ezek a bírálatok munkánk olyan hibáit vetették fel, melyet mi, — akik benn élünk a konyha munkájában — nem vettünk észre.

„Bata elvtárs által fe'vetett hibákat megszüntettük”

Helyesen állapította meg az elvtárs, hogy hiba volt február első hetében a vacsoráról megmaradt pörköltet másnap reggel mint pótlékot kiadni. Előző napról ez az étel azért maradt meg, mert 15-en jöttek vac-

csorázni. Mi akkor jártunk volna el helyesen, ha — az egyébként élvezhető pörköltet — kiosztjuk, de mellette kiadtuk volna a vaját is. Így megmaradt, aznap 1 kg 25 dkg vaj, amit vissza kellett vételeznünk. A hiba elkövetőit felelősségre vontam.

bát észre vettük — mert ez valóban adhat félreértésre és „árgátásra” is okot. (Szerk.) — és kivontuk a forgalomból. A sörparatról hiányzó fesszert beszereztük és felszereltük. Jankó Lajosné

Szeretném, ha az illetékes személyek az Uj Komló hasábjain mondanák el véleményüket, javaslataikat e termelést gátoló akadályok mielőbbi felszámolása érdekében.

A büffé részére sültöt készítmények nyersanyagait külön vételezzük. Így abban bűnbömulasztás nem fordul elő. A korsó sör áránál azért számítottunk 50 fillérrel többet, mert a poharak 6 del-sek voltak. Ellenőrzés során ezt a hi-

Ez a levél válasz annak a névtelen levélíróknak is, aki alaptalanul vádolni igyekezett — hozzánk beküldött — levelelvél Bata elvtársat. Figyelmeztetjük a vádaskodót: szokjon le az alaptalan vádaskodásról, mert az büntetendő cselekmény. (Szerk.)

Képünk az 1. díjat nyert maszk-tulajdonosokat mutatja be.

SPORT

Komló—Bp. Szállítók 3:3 (1:3)

Budapest Szóhíró út, 3000 néző. Vezetők: Hernádi. — Komló: Magyar — Kanizsai, Oroz, Kripl — Károlyi, Polgár — Kórom, Kohlmann, Székely, Csáfalvi, Gelencsér. Edző: Bodola Gyula. — Bp. Szállítók: Dávid — Szabó, Jerabek, Mátyus — Makrai, Bajzák — Husz, Boza, Maxim, Kurucz, Gaál. Edző: Dudás János.

A szombati havazás az éjszakai fagy után, napfényes időben, bokáig érő hóban került lejátszásra az első bajnoki mérkőzés. Az erők még mindkét részről ismeretlenek voltak az indulásnál. Szállítók szurkolói komlói győzelmet vártak, jósolgáltak. — En ezekben kiévezek 3 gólt — szöri az egyik szurkoló — a közben nézőknek a bemelőitől féltünk.

Mi csapán, komlóiak reménykedtünk egy tudjuk kemény játékosok a Szállítók, jó lesz vigyázzal rájuk. De lőn szép játék, a tehénika. — A komlói fűt képviselője a sok ezer komlói havásnak Mellőkné a hányáséval, nem lelkesen futottak ki a pályára. Nem volt az, mint egyházas, szor a mu't évhen „Megyünk, jót szunk D- győzni úgy sem tudunk”. A 14 játékos szíve, az őket vezető edző, a még egy néhány ember szíve együtt dobban Hernádi játékvázlatát, majd elindult a mérkőzés a szezon első bajnoki pontjáért.

Az első percben elfutnak a Szállítók csatárak. A 16-oson belülről Bajzák lő. 1:0. Egy perc múlva egy előmozdított labdával csatársorunk a 16-oson jut el. Gelencsér lő. 2:0. A 3. percben Szám II lövése száll a kapu felé.

Mielőtt az idegült félhívás felénk a játék, Csáfalvi átkötésével a Szállítók félhívás tanácsát. Prékliköznek eredményt elérni, de nem megy jól a kapuról.

Felülről a 11 játékos Gelencsér. A nézők a mellőtem áll. Dudás — a Szállítók mellőtem — elismerően nyilatkozik játékosai és menedzsernek. Jörcsán nem igen eszik vállát és győzelmeivel igen sok veszélves mellőtem felémet de a szurkolók a góllövő szerepe a góllövő cipő nincs a fiúk lábán.

A 10. percben Magyar kézzel dobja ki a labdát. Polgár lábáról lopótlanó labdát Maxim fölé lövi. Kirugás után, a 12. percben támadást indít a Szállítók csatársora Kanizsai menteni próbál és bazaar. A labdát Magyar ucm bírta elcsúszni, és így az szögletre gurult. Szöglettrüaszt Magyar védi.

A 13. perctől a komlói tárfelén folyik a játék. Az igen durván játszó Szállítók szabálytalanságait sorra elcsúzi Hernádi. Megengedi a durva, kemény játékot.

A 15. percben egy kapu előtti kaparodásból Maxim szerzi meg csapának a vezetést, 0:1. A gól bizony váratlanul jött. A komlói fiúk sehogysem tudnak kibontakozni. A 20. percben szögletet érünk el. A beszálló labdát Kórom Csáfalvi elé végig, ő fölé lö. Két perc múlva Kórom szabadrúgása száll el a kapu felé. Majd egy váratlan felütésével a 23. percben szöglet ellenünk, a jól szálló labdát Kurucz betejeli, 0:2.

A 29. percben újabb szöglettrüaszt ellenünk. A kiülőzött labdát Polgár udébb pöccint, pontban Gaál lábára, aki az ötösről újabb gólt lő, 0:3. Bizony, bizony 0:3. S elmondhatjuk: mindhárom gólból ludas a védelem. Különösen az igen gyenge napot kilógó Polgár.

A fiúk nem esúgednek. Ujra csak próbálkoznak. A 32. percben Kórom lő, a kapus fölé öklözi. A 37. percben Kórom végre a kapuba talál. Erős lövése a kapu jobb sarkába köt ki, 1:3. A 40. percben Kórom bead, Kohlmann az 5-ösről mellé lövi a labdát (Nagy helyzet volt). Ezután a félidő végéig az eredmény nem változott.

A II. félidő is komlói támadással indul. A 4. percben Kohlmann, majd Gelencsér fejel. A jó irányított fejes végigurult a gólvonalra és elhagyja a jatkéretet. (Nem volt szerezésünk).

A játék hol egyik, hol másik félhívás folyik. A kapuról és azonban nem megy. A játékosok nagy helyzeteket hagynak ki. Komlói fiúk félre egyre jobban kidomborodnak. Kórom és Gelencsér szinte szárnyakat kapnak és fájtsónak száguđuak végig a pályán.

A 73. percben Kórom tőr kapura, a 11-esel oszmagasságban Kurucz durván felvégia, 1:5. Dávid helyére Kurucz áll be a kapuba. Károlyi lő, Góll! 2:3.

Ezután már állandósul a komlói túlény. A Szállítók sokszor adnak haza a félpályáról. Gelencsér és Kórom elől. A 89. percben Mátyus Gelencsér beadását elcsúsi és bazaar. Kórom utánanyargalt a labdának és kicselelte a kapust, berágta az egyenlítőt jelentő és az egyik pontot jelentő gólt, 3:3.

Mindent összevetve, Megállapíthatjuk, hogy csapatunk a havas pályán hideg időben, a keményen és néha durván játszó Szállítók csapatára elme megerdemelte az egyik pontot.

Ürvedetés, hogy Gelencsér, csapattunk egyik olyan tagja ilyen szépen és jól játszott. Minden reményünk megvan arra, hogy a fiúk még sok kellemes órákat szereznek Komló sportterület közönségének.

Bizálata: a csapat összességében még nem nyújtotta azt, amit tőle elvárunk. Magyar a 3 gól ellenére is jól védett. Kanizsai helyenként cilllogtatta tudását, de szerzett meleg perceket is nekünk. Sok még nála a veszélyes labdantartogatás, a pepecselés.

Orosz igen jó formában volt, és jó játékokat nyújtott. Még mindig egyik erősségünk benne van sziv, Kripl még nem érte el formáját, bár őra nagy teher jutott, hisz Polgár sokszor cserbenhagyta.

Károlyi a II. félidőben formán alul játszott. Polgárnak nem ment a jatké lövései nem jelentették veszélyt és sokszor pontatlan passzokat adott. Kórom a főle megakozott kiűzdeni, akáravál játszott. És mind a három gól szerzésében benne volt. Kohlmann, Szám II, sem érte még el tornáját, bár Szám II. igen sokat dolgozott Csáfalvi betegén játszott. E megmondjuk: hibás érte, hogy nem szöri, így bizony csak 10 ember volt a pályán.

Gelencsér a mezőny legjobbjává vált. Csupa szív és ötle volt játéka. Felülről nagy gyorsaság, Reméljük mindig ilyen lesz. Nem száll fejébe a dicőség.

Békehíradó

Rómában a Prima Valleben nemrégiben hosszú ideig lángolt egy nagy horogkereszt, amelyet a békeharcosok fából készítettek és szurokkal vontak be. Ugyanaznap este mas horogkereszteket is elégettek a Risorgimento-téren és az Appio negyedben. Egész Olaszországban ilyen máglyák lángolnak mostanában: ez a nép akaratának egyik leglátványosabb kifejezése.

Ausztriában a krensi cipőgyár munkásai felszabdalták a béke kék zászlaját és a zászló darabjaira kezdték gyűjteni a műhelyben az aláírásokat az atom- és más tömegpusztító fegyverek eltiltását követelő felhívásra. Amikor valamennyi munkás aláírása együtt lesz, újra összevarrják a zászlót és elküldik az ausztriai béketanácsnak.

Saint Denis francia város békebizottságának titkársága levelet küldött a nyugatnémetországi Aachen város békebizottsága elnökének. A levél a francia város békemozgalmának tapasztalatairól számolt be. „Városunk 45.000 lakosa — hangzik a levél — már állást foglalt a párizsi szerződésnek ellen. 160 küldöttség kereste fel a képviselőket otthonaikban vagy a nemzetgyűlésben. Tizenkét helyi üzembem tartottak figyelműztető sztrájkot. Választó körzetünk hét képviselője közül öt a párizsi szerződésnek ellen szavazott.” A levél írói végül kérik, hogy a két város békeharcosai állandósítsák kapcsolataikat.

A nyugatnémet fiatalok Berlin amerikai megszállási övezetében lévő Kretzbürg kerület Victoria parkjában militarista könyveket, a katonaság példányait, valamint katonai igazolványokat égettek el — tiltakozásul a nyugatnémet felfegyverzés ellen.

Üzenet a szállások közötti „Tisztasági verseny” bírálóbizottságának

Azt olvastam az „Uj Komló” február 15-i számában, hogy a szállások közötti tisztasági versenyben a II-es üzem szállója lett az első. Ez nem mint-ha rosszul esne nekem, de úgy vélem, a versenybizottság nem helyesen bírált. Ugyanígy én, a kenderföldi szálláson lakom és a mi szállásunkon a versenyt értékelő bizottságot senki sem látta, mert nem is jöttek oda. Ennél fogva fogalmam sincs, hogy minek alapján ítélték oda az elsőséget a II-es üzem szállójának. Véleményem szerint ahhoz, hogy valami felet döntünk, ítéletet mondjunk, meg kell ismernünk a valóságot. Tegyük fel, hogy nálunk is rend van, de mivel nem nézték meg, hibába volt tisztaság, nem lehettünk az elsők, mert a bírálóbizottság nem jelent meg a helyszínen. — Beköztött szemmel bírálta el, illetve felül a helyzetet. Kérem, hogy a jövőben ne távolbáláló módra intézzék el a tisztasági versenyt, mert ha így megy ez tovább csak elveszik a dolgozók kedvét.

Pusch István
II-es üzemi munkásszálló, Kenderföld.

Felhívás

Komló Városi Tanács Végrehajtó-bizottságának pénzügyi osztálya felhívja mindazokat, akik 1955. január első napján az ország területén bármilyen címeg tulajdon jog (haszonélvezet, haszonbér, felelőselet, vagy egyéb címen) négyszáz négyszögöl, vagy ennél nagyobb területű mező és erdőgazdasági ingatlanokat birtokolnak, akiknek 1955. január 1. napján 2 évesnél idősebb nő, özvegy, tehen, ökör vagy bivaly volt, vagy van tulajdonában, akik mezőgazdasági ingatlan nem használatban, azonban bérbeadott házigatlanuk van, tartoznak 1955. március 31-ig általános javedelmadó bevallást beadni, a Komló Városi Tanács Végrehajtó-bizottsága pénzügyi osztályánál.

Akinek állami tartókegyülethez van bérletük szintén tartoznak bevallást adni. A bevalláshoz a szükséges nyomtatványt a pénzügyi osztályon lehet beszerezni. Aznak az adózónak, a terhére, aki március 31-ig a bevallását nem adja be az adójának 10 százalékát, ha felhívásra nem adja be, 50 százalékát, bevallási kötelezettségének elmulasztása esetén pedig az adójának kétszeresét kell bírni. Feljében adójával együtt kivetni.

H I R E K

Egy névtelen levél írójához

Levél érkezett aláírás nélkül. A levél másolati példány. Az írója úgy gondolta, eleget tett azzal, hogy névaláírás helyett ezt gépelte oda: „Figyelő”. Ez bizony nem elég. Ahhoz, hogy a levél tartalmával érdemlegesen foglalkozhassunk szükségünk lenne és van a levél írójának teljes nevére és

címére, mert szeretnénk beszélni vele személyesen is. Kérünk minden levélíró — most külön a „Figyelőt” is — leveleit írja alá és közölje vele címét is. Ha nem ezt teszik, akkor megnehezítik munkánkat és késleltetik az ügyelgyors intézését. (Szerk.)

— Az Ujtelepi közút, a tanács városgazdálkodási állandóbizottságának határozata értelmében még ez évben kerül kijavításra.

— Komló város és környékének hiányos közvilágítása megjavítása érdekében a közeljövőben újabb 40 utcai lámpatestet helyeznek el. Ezzel megjavul Ujtelep közvilágítása is.

— Tervezték a kőkönyösi Sallai Imre utca csatornázását. Ezzel egyidőben felülvizsgálják városunk egész csatornahálózatát.

— Ez év tavaszán megkezdik a Mecsekjánosí utak javítását. Az utak felmérését már elvégezték.

— Autóbusz várótermeket építenek 1955-ben a város különböző helyein.

— Megjavítják a Komlóhoz tartozó Mecsekjánosí község közkútjait.

— A városi tanács városgazdálkodási osztálya eleget téve a kenderföldiek kívánásának kitisztítja és kiépíti az ott lévő ivóvizet adó forrást.

— Postakirendeltség nyílik meg Gesztenyében.

— Befejezéshez közeledik a gesztenyési salakjárda építése.

— Feherre festett gyermekágy vásárolható 408 forintotáron.

NAPIÁR

1955. március 1. kedd. Albin napja.
A Nap kél: 6.25 órákor.
Nyugszik: 17.28 órákor.
A Hold kél: 9.39 órákor.
Nyugszik: 1.03 órákor.
1919. március 2-án, 36 évvel ezelőtt volt a Kommunista Internacionálé alakuló Kongresszusának kezdete.
Két évvel ezelőtt, 1953 március 5-én halt meg J. V. Sztálin a világ proletáriátusának lángelkéje.
Pontosan 170 évvel ezelőtt halt meg Sajnovics János nyelvész és csillagász, az összehasonlító tudomány úttörője, 1785. 1-én.
Huszonöt évvel ezelőtt jelent meg J. V. Sztálin: „Akinek a siker a fejkébe száll” című cikke, 1930. március 2-án.
Bell Graham amerikai feltaláló készüléke, a telefon először továbbította a hangot 1875. március 2-án nyolevan évvel ezelőtt.

MOZI

ZRINYI ILONA: Március 1—2, keddtől—szerdáig: Kiskatoln házassága. Magyar film. Március 3-tól 9-ig: 2x2 néha 5 című színes, új magyar filmalkotás. Március 6-án matiné.
MÁJUS 1. Március 1—2, keddtől—szerdáig: Óceán vándora. Szovjet film. Március 3-tól 6-ig: Afrikában történt. Csehlovák film. Március 7-től 9-ig: A felhőkarcolók árnyékában. Angol film.
— A régi piactéri üzlethez, illatszert osztályán mindenfajta kozmetikai cikk vásárolható. Ugyanott kozmetikai tanácsadás is van.
VILLANYSZERELŐKÉK nagy gyakorlatú, akik segédleléllel rendelkeznek azonnal felveszünk. Jelentkezés közel in ünneletrajzsal, Komló, Postafők 26.

Készülünk az NB II. bajnoki mérkőzés első hazai találkozására

Vasárnap február 27-én játszott a labdarúgó csapatunk első bajnoki mérkőzését a jó képművészetű Budapesti Szállítók csapatával. A sikeres, jó szereplés után március 6-án hazai pályán kerül sor a második mérkőzésre, Imet budapesti csapatl játszik. A Bp. Gyáregyőket látjuk vendégül.

Ez a csapat először lesz Komlón. Egy kétszoros képvénységű kerületi városunkat. Először azért, hogy összemérje erejét csapatunkkal, és meggyőződjön arról, melyik csapat a jobb. Másodszor azért, hogy szép játékkal szórakoztassa a komlói labdarúgó rajon ókat. Harmadszor azért, hogy megnézzék a városi mérlyő, eddig csak újságban hallott.

Vendégei fogadunk tehát. Tegyük ezt a fogadást felejthetetlené. Úgy is, hogy meleg baráti, szeretettel, fogadjuk őket és mutatjuk meg városunkat. De úgyis, hogy a sport pályán szociális emberhez méltóan szurkolunk. Játékosaink pedig betartva a sportszabályokat, szocialista labdarúgást játszanak. Kerülük a mindenféle durvaságot. A szurkolók pedig kerülék a durva, minősíthetetlen bekabálásokat a pályára. Ne sértogessék a bírót, de a vendégek, vagy a hazai csapat játékosait sem. Ha figyelemzetni kell akkor ott van az edző, vagy éppen a sportkör vezetősége.

Mindöz mellett még arra is szük-

ség van, hogy addig rendbe legyen a pálya. S itt köszönetet kell mondjunk a Kőkönyösi Ált. Iskolaközösségnek, akik a mérkőzés alkalmával vezetői Pál tanár elvtárs által vezetett önkéntes útörő brigádnak, valamint a Vajdaskolások önkéntes brigádjának, akik társadalmi munkával segítették a salakpálya rendezését, Évért a munkájukat a Bányász SE Városi Választmányának köszönetet ezúton.

A pálya még nincs rendbe. További munkára van szükség. Szurkolók, sporttervező komlóiak, most hozzatok fordulunk. Gyertek ki a pályára szabad időtekkel! Tegyük velünk együtt rendbe a pályát március 6-ra. A tröszt vezetősége pedig, gondoskodjon elegendő salak odaszállításáról, s a pálya beengedőléseiről.

BIRKOZÁS

A Bányász SE Központja február 20-án Pécsért rendezte meg a bányász birkozók Országos Bajnokságát. A mérkőzések során a komlói színeket képviselő Hegyi, a helyszínyben II-ik lett. Csóti István, a középsúlyban ugyancsak a második helyen végzett.

ASZTALITENISZ

játékos	nyert	dönt.	veszt.	pont	szet.
1. Béta akn. I. 8	—	—	16	88:6	
2. Épitők I. 8	7	—	1	14	78:39
3. Vaj. isk. I. 8	6	—	2	12	68:46
4. Béta II. 8	5	—	3	10	66:44
5. Szén. száll. 8	4	—	4	8	58:59
6. Épitők II. 8	3	—	5	6	55:61
7. Épitők III. 8	2	—	6	4	45:67
8. Gimnázium 8	1	—	7	2	37:77
9. Vaj. isk. II. 8	—	—	—	—	10:88

ROPLABDA:

Röplabdázóink legutóbb lejátszott mérkőzéseinek eredménye. Komló—Pécsi Dózsa 60:30. Komló—Pécsi Haladás 40:56.

Az összehajítás a következő volt: Oroz O., Pincér, Fuchs, Páll, Krájozár, Kókai, Vokó. E két mérkőzés megnyerése biztosította csapatunk számára a megyei elsőséget.

A régi határnevek eredete

Írta: Kutnyánszky József

A minap levelet kaptunk egy kisdiktától, aki érdekes dolgokat vet fel: Magyarúzzuk meg, hogy honnan ered városunk egyik jelentős részének, Kőkönyösnek elnevezése. A kis olvasónk nyomban le is írta a maga elgondolását, úgy okoskodva, hogy ez a rész évekkkel ezelőtt legelő volt, melyen bizonyá sok kőkönyobkor lehetett.

Kétségtelenül igaz, hogy az a terület, ahol ma Kőkönyös városrészt fekszik, részben bokros legelő, részben pedig szántóföldi művelés alatt álló rész volt. Az építkezések csak 1949 nyarán indultak meg ezen a területen és addig bőségesen jutott hely kőkönyobokrok számára is. Azonban el kell árulnunk egy titkot, melyet eddig nagyon kevesen ismertek. Ne véstesen azt, hogy Kőkönyös helyén évszázadokkal ezelőtt település volt, valami

majör vagy puzta féle. Ennek létezéséről a Zichy oklevéltár egyik okmányá tanuskodik, amely 1456-ból való. Ezek közlése után bizonyára alább hagy a kőházak lakóinak dicsekvése, mert hiszenők arról beszélgettek a multban, hogy voltaképpen ők az „öslakók”.

Ezzel a magyarázattal úgy érezzük, hogy a kis olvasónk kíváncsiságát csak félig elégitették ki, hiszen nem adtunk pontos választ a kérdésre. Meg kell vallanunk, nem is tudunk kielégítő választ adni, s ezért lehetségesnek tartjuk az elmondott feltevés helyességét.

De, ha már ilyen dolgokról írunk, nézzünk meg még egy-két érdekes helyi nevet és próbáljuk azok jelentését, értelmét tisztázni.

Városunkat két részre szeli a Kaszánypatak. Nevét sokszor halljuk. A nyári

hónapokban olyan jelzőkkel illetik ezt a szerény patakocskát, melyek nem nagyon öregbitik jó hírnevét. Ennek ellenére mégis csak foglalkozunk a patak nevének eredetével.

A patak neve mindenki által érthető. Ha értelmét, keletkezését vizsgáljuk, akkor a többség azt mondandó, hogy nevét nyilvánvalóan lakóitánya, azaz kaszárnyaépülettől vette. Amde köztudomású, hogy Komlón nem volt soha helyőrség, ennél fogva lakóitánya sem. Vessünk egy pillantást az 1864-ik évi kataszteri térképekre és próbáljuk rajta, a patakocskát megtalálni.

Zeg-zúgos vonalát nem nehéz meglelni, mert szép kéklél van színezve. S nézünk meg biztonságot kedvéért a felirást is, mert hátha tévedünk. Ott van mellette a szöveg: KASZÁNYAPATAK és nem KASZÁNYA.

(Folytatása köv.)

A januári rejtélyverseny boldog nyertesei.

III. rejtélyfordulónk I. rejtélyene

1. számú rejtélyszelvény

1. Mely ország belügyeibe avatkoztak bele az amerikai imperialisták? Mely szigetet tartják jogtalanul megszállva?

2. Hol van a Szovjetunió legnagyobb szénmedencéje?

3. Mit állítanak elő a komlói szénből?

Kedves pájtások. Közljük veletek, hogy a második rejtély forduló megfejtett rejtélyneveit a szelvényekkel együtt legkésőbb március 7-ig kell eljuttatni szerkesztőségünkbe. Jutalomosztás 14-én lesz.

— A játékboltban újajta hazai és külföldi játékok érkeztek.

— Jókárbánlévő férfi kerékpár eladó. Imre telep, Somogyi Béla utca 14.

— Egy hálószobabútor eladó. Komló-Gesztényes. Szabadság út 2. szám alatt. Bővebb felvilágosítás a fent említett címen kapható.

A SPORTFÉTEREM falboljában megújult a meglökönnya, mely reggelő estig a dolgozók rendelkezésére áll, a következő árrakkal: bubléves 1. — főzelék 1.90, felfőttel 4.20 és marhapörkölt 5.10 forint.

ÚJ KOMLÓ az MDP komlói part-végrehajtóbizottság. A D192. a Trüsz és a szak-szervezeti bizottság napja. Felépítő szerkesztő: Gábor Balázs. Felelős kiadó: Bogár János. Szerkesztőség: Komló, Pártsekékház, fsz. 1. 2. Telefon: 58. 569. Kiadóhivatal: Dunánál Napló Lapkiadóvállalat, Pécs, József A. u. 10. Pécsi Szikra Nyomda Vállalat Pécs. Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdátért felül: Mellek Rezső

A felszabadulási verseny hírei

Februárban a Komlói Szénbányászati Tröszt hoz tartozó üzemek közül, csaknem valamennyi eleget tett havi kötelezettségének, teljesítette, illetve túlteljesítette a februári tervet. Így a tröszt azt jelenthette, hogy havi tervét 100,4 százalékra teljesítette.

Március első napjaiban csökkent a termelés és a tröszt annyira visszaesett, hogy már csak 86 százalékos havi tervteljesítést mutatott ki. Ezért már többszáz tonna adósságuk volt a komlói bányászoknak.

Jelenleg, március 7-ig is száz százalék alatt van a tröszt termelési grafikonja. Ezt első-

sorban Szászvár igen gyenge, 79,2 százalékos, Anna-akna 91,4 százalékos és Béta-akna 93,6 százalékos tervteljesítése idézte elő.

A többi üzemek 100 százalék felett vannak. A legkiemelkedőbb eredményt ezek közül Nagymányok érte el 106,6 százalékos havi átlagos termeléssel. A második helyen Máza van 103,8 százalékos, a harmadik helyen az I-es üzem 102,7 százalékos átlagos havi eredménnyel.

A pécsi bányászokkal folyó párosversenyben ismét alulmaradtunk, 6k 105,3 százalékra teljesítették előirányzatukat.

Igy dolgozik a 475-ös csapat:

— Fáj a szívem elválni a fát, inkább bebarangolom az egész bányát, csak 150-est találok.

Ezeket a szavakat mondta Váci Béla elvtárs, amikor a VI. szinti déli főkeresztvágon találkozottunk, jó messzire a munkahelyétől. Eppen azzal bajlódott, hogy a vállára vegyen egy jó vastag — a többiek által otthagyt — bányafát. S valóban, a munkahelyen még egy darab elvágott fát sem találtunk. De nemcsak ez válik dicséretére a 475-ös csapatnak, hanem az is, hogy biztonságosan ácsol.

A 475-ös csapat jó, fiatalokhoz mérő példát mutat a többiek felé, s a tervteljesítésben sem maradt el. Februárban 111 százaléka teljesítette előirányzott normáját.

Kevesebb munkával többet termelnek

A Kossuth-aknai III-as üzemben dolgozó 409-es frontbrigád, vállalásához híven, februárban több, mint 300 csille szénrel tetézte meg tervét. Az előirt 4,5 csille szén helyett 5,2 csillével adtak egyenként.

Erdemes megemlíteni, hogy a csapat kisebb létszámmal dolgozott — és jelenleg is két emberrel kevesebb dolgozik a munkahelyen — mint a tervezett. Ezért nincs felesleges, lógó munkaerő a fejtszenben. Molnár János, a csapat vezetője így vélekedik erről:

— Ezt főleg azért tesszük így, mert április 4-e tiszteletére tett felajánlásunkban vállaltuk, hogy a havi tervet túlteljesítéssel, az anyag gazdaságos felhasználásával egyidőben emeljük a termelékenységet is. Egyenlőre ezt létszámesökkenéssel hajljuk végre.

75 ezer tonna túlsúly továbbítását vállalták a komlói vasútasok

Allomásunk forgalmi és kereskedelmi dolgozói a felszabadulási versenyben nagy figyelmet fordítanak arra is, hogy minél gazdaságosabban végezzék munkájukat. Vállalásuk szerint a vonatokat minél nagyobb túlsúllyal fogják indítani. Így kívánják elérni azt, hogy hazánk felszabadulásának 10. évfordulója napjáig, április 4-ig, 31 ezer tonnát tudjanak továbbítani.

A jól szervezett munka eredményeként március 1-ig már 50.687 tonna szénét küldötték el túlsúlyként. S megtakarítottak 51 ezer tonnás vonat teljes költségét.

Amikor látták, hogy milyen szép eredményeket értek el, Tolnay Gyula forgalmi szolgál-

lattevő javaslatára újabb vállalat tettek állomásunk dolgozóit. Azt az ígéretet tették, hogy jobb és szervezettebb munkával 75 ezer tonna szénét továbbítanak majd túlsúlyként április 4-ig.

GÖRBE ZOLTÁN tudósító.

Baj van az adott szó valóra váltásával a 453-as csapatnál

„Minden ígéret annyit ér, amennyit megvalósítunk belőle” — mondja a szólásmondás. De sajnos sokan sokat ígérnek és keveset valósítanak meg belőle.

Valahogy ezek a szavak ille- nek a Kossuth-aknai III-as üzem 453-as DISZ frontbrigádjának tagjaira is. A brigád tagjai ugyanis azt a vállalat tettek felszabadulásunk 10. évfordulója tiszteletére, hogy a terv túlteljesítésével egyidőben csökkentik az önköltséget, biztonságosan ácsolnak, vala-

mint csökkentik a szén hamu tartalmát.

Az adott szó valóra váltásával azonban néhány helyen baj van. Nem! Nem a terv túlteljesítésénél van baj, mert ebben eleget tettek vállalásuknak. A januári előirányzatot 114 százalékra teljesítették. Másutt, van hiba. Például az önköltség csökkentésénél, az anyag gazdaságos felhasználásánál.

Ha valaki végigmegy az öregfejtszenben, lápten-nyomon 40—60 centiméteres favégekre, „keltznikbe” botlik. De az sem ritka eset, hogy télig már eltemetve a szén alatt pillérfára bukkan a szemlélő.

Igy nem lehet önköltséget csökkenteni. S még kevesbé fogja így adott szavát valóra váltani a Tatabánya DISZ-brigád, melynek tagjai arra hivatkoznak, hogy nem kapnak megfelelő méretű fát. Nos, ez nemcsak a műzaki vezetőkön múlik, hanem rajtuk, illetve fahordóikon is, akik az V. szinten sokszor órákig hagyják állni az üres fakocsikat. Ha azonnal visszaküldenek az üres fakocsikat a fatelepre, hogy ott a kért méret szerint megrakják azokat, jobb lenne a 453-as csapat faellátása is.

13-án családi estet rendez az MNDSZ

Az MNDSZ városi elnöksége értesíti Komlói város asszonyait, hogy a Nemzetközi Nőnap megünneplésének alkalmából, március 13-án, vasárnap délután 5 órakor ünnepélyes rendezet a „Május 1” Kultúrotthonban. Az ünnepély után családi est, zenéről, bufféről, kellemes szórakozásról gondoskodik a rendezőség.

Ünnepi díszelőadással nyílt meg Komlón a magyar-szovjet barátság hónapja

Szombaton este 6 órakor a „Május 1” Kultúrotthonban rendezett ünnepélyel megkezdődött városunkban is a magyar-szovjet barátság hónapja. Az ünnepélyen több mint 350 vendég vett részt.

A magyar és a szovjet himnusz elhangzása után Hangos Lajos elvtárs, a Magyar-Szovjet Társaság Komlói városi titkára nyitotta meg az ünnepséget. A megnyitó után Vizi László elvtárs, a Komlói Szénbányászati Tröszt igazgatója mondotta el ünnepi beszédét:

— Hazánk felszabadulása 10. évfordulójának fényénél még világosabban látja egész népünk, hogy a magyar-szovjet barátság létrejött történelmi esemény volt. A dicsőséges szovjet hadsereg megszűntette a népünkre nehezítő évszázados elnyomást, szűztűzta a horthysta fasizmust, s ebben a hősi küzdelemben, a felszabadító harcokban született meg ez a barátság.

Majd arról beszélt Vizi elvtárs, hogy az eltelt 10 év alatt milyen hatalmas segítség-

kaptunk iparunk, mezőgazdaságunk, kultúránk nagyarányú fejlesztéséhez. Elmondotta: — Népiünk a szovjet kultúrában az élet igazságának és szépségének szavát ismert meg... Az ünnepi beszéd után a Komlói Bányász Sport Kör tornászai és a „Zrinyi Ilona” Kultúrotthon színjátékot két és fél óráig vidám, színvonalas műsorral szórakoztatták a résztvevőket.

Március 16-án a lakóhelyi rendezésének a környösi 8 tanterem iskola

Lapzártaik jelentik: A környösi 8 tanterem iskola építése befejezés előtt van. Jelenleg a belső berendezés elvégzésén dolgoznak az építőmunkások. Az iskola részleges átadása március 16-án fog megtörténni.

A kereskedelem kiváló munkása...

Csipós, fagyos, hideg téli reggelre ébredt a város lakossága. A reggeli derengésben fázós emberek siettek gyors lépésekkel munkahelyeikre. Az óra mutatója 6 körül mozgott.

A kenyérgyár udvarán egy pirosposztos arcú ember sétált le s fel. Idegességét a szinte percenkénti órájára vetett pillantások árulták el.

— Mindjárt 6 óra, morfondírozott magában — s még sehohsenki. A bányászok dolgozni mennek, —

Egy óra múlva a gyerekek iskolába s nincs az üzletekben friss kenyér, kifli és zsemlye.

— Hej, csak egy hétig lehetne a kenyérgyár vezetője — tört fel belőle a hangosan a méltatlanokdás. — Majd én megmutatnám, hogy lehet pontosan is dolgozni.

Hogyan? Hát kicsoda ő? Nem a kenyérgyár egyik vezető embere?

Nem. Az idegesen sétáló ember Benke János elvtárs volt, a Komlói Kereskedelmi Vállalat igazgatója. Azért kelt fel korán reggel, hogy ellenőrizze a boltok kenyérrés és péksüteménnyel való ellátását. De nem azért, hogy utasítson és parancsoljon, hanem hogy segítsen. Hogy átadja munkamódszerét a gyors és pontos áruszállításra.

Mert ember ő is, édesapja, kinek iskolába járó kislánya van. Öneki is bosszúságot okoz, ha kis-

lánya délben ezzel jön haza: — Apukám! Ma ismét nem tudtam a főzőkhöz friss zsemlyét venni, mert nem volt a boltban.

— És az apuka — Benke igazgató elvtárs — sok-sok szabáddal, pihenésel is feláldozza azért, hogy segítsen a hibák megszüntetésében, hogy városunk hős bányászainak asszonyai, leányai minél kevesebb szorakozással mondassák azt, hogy „nem tudtam venni, mert nem volt a boltban.”

A vállalat alkalmazottai, városunk lakói és akik ismerik Benke elvtársat, szeretik és tisztelik. Szeretik, mert mint ember, mint családapa, személyes példamutatóval, közbejárással több családban állította helyre a családi békét. Szeretik, mert nem mint igazgató, hanem mint ember, mint munkatárs, — mint kommunista beszél munkatársával. Odaadó szeretettel

oktatja, tanítja a vállalatokhoz kerülő új embereket.

Szolgágyának tekintti a város lakosságának minél jobb ellátását és ennek érdekében nem riad vissza semmiféle nehézségtől, fáradságtól sem.

A közelmúlt egyik estjén betért az egyik boltba. Nyolc óra lehetett az idő, amikor elfogyott a kenyér. A pulnál lévő eladók és vásárlók tanácstalannul néztek össze. De Benke elvtársat már csak motorbűgös jelezte. S rövid időn belül egy mázsa kenyérral tért vissza a boltba.

Aruforgalom zavar talán lebonyolítása, gazdaságosság elvének érvényesítése: — ezek a célkitűzések vezeték munkájában. S hogy így dolgozik Benke elvtárs, mi sem bizonyítja jobban, mint az az, hogy 1955 február 18-án birtokosa lett a „Belkereskedelmi Kiváló Dolgozója” kitüntetésnek.

Bányász elvtársak! Tisztább szénét kérünk tőletek

Amikor a 4108-as csapat tagjai termelik a hőt, fényt, energiát: energiatároló szénét, talán nem is gondolnak arra, hogy mennyire fontos a pala kiválogatása. Pedig ha tudnák, hogy az általuk termelt palatartalmú szén mennyire megnehezíti a kazánfűtők munkáját s azt hogy a sok éghetetlen anyagot tartalmazó fűtőanyag mennyivel csökkenti azok keresetét, bizonyára jobban ügyelnének a minőségre is.

Erről beszélgettünk Kovács Géza elvtárral, a komlói erőmű egyik főművezetőjével.

Később azt is megtudtuk tőle, hogy március 5-én a délutános szakban kétszer hűnyt el a tűz az egyik kazánban.

— Ha ez így lesz ebben a hónapban mindig, akkor 400 forinttal is csökken a keresetünk. Ilyen szénrel nem tudjuk teljesíteni a kalória tervet, pedig bennünket azután fizetnek — mondja Kovács elvtárs.

Azt hisszük, hogy a 4108-as csapat tagjai is tehetnének valamit azért, hogy egyszer se hűnyjon ki a tűz az erőmű kazánjaiban.

Kiváló közéleti do'gozók

Eddig végzett jó munkájuk elismeréseképpen a Belkereskedelmi Miniszter a „Belkereskedelmi Kiváló Dolgozója” első fokozatának címével, jelvényével és jutalmával tüntette ki Világi Zoltán elvtársat, a Közéleti Vállalat igazgatóját, és Tóbiás János elvtársat a vállalat aruforgalmi osztályvezetőjét. A kitüntetés II. fokozatát, valamint a „Kiváló Dolgozó” kitüntetését kapta meg Tóth Ernőné, a „Sport” Étterem felszolgálója.

„Kiváló Dolgozó” kitüntetését kapták: „Steinbrunner Ferencné, Agay Györgyné, Heil

Mátyásné, Lill Péterné, Kelemen Gézáné, Jung Ferencné, Tóth Jánosné, Dombal Istvánné, Keckés Józsefné, Sági Károly és Kővári Tibor.

„Elenjáró Kereskedelmi Dolgozó” kitüntetését kapták: Németh Aranka Boldogh Pálné, Gyémánt Jenő, Vörös Józsefné, Radics Teréz, Magyar Jánosné, Kovács Mária, Bánusz Józsefné, Kókai Ferenc, Kraft Lajos, Maurer Mihály, Molnár István, Simonfi Györgyné, Huszár József, Szrényi Vendel, Delvári Ferenc, Moztvíg Jánosné, Schmidt János és Szabó Jánosné

Ma ünnepeljük negyvenötöd-ször a Nemzetközi Nőnapot. Ezen a napon megkülönböztetett szeretettel fordulnak minden országban a nők felé. Ezen az ünnepen szeretettel köszöntjük városunk asszonyait, lányait, akik odaadón harcoltak és harcolnak, hogy városunk bányászainak, munkásainak, családjaiknak jobb legyen anyagi és kulturális jóléte, hogy a béke tartós és szilárd legyen.

A magyar nők, városunk asszonyai és leányai is az elmúlt évek alatt, de különösen a múlt évben és jelen pillanatban is sokat tettek, tesznek azért, hogy az előttünk álló nagyszerű célok mielőbb valósággá váljanak. Soha nem voltak még ennyire aktívak az asszonyok, mint éppen most, amikor a nemzetközi helyzet bonyolultsága legfőbb feladatként a békemozgalom kiszélesítését kívánja meg. Komlói asszonyai ma mindenütt ott vannak, ahol tenni kell a békéért, ahol mozgósítani kell az em-

bereket, a béke megőrzésére, a mindennapi tervek teljesítésére. Sok oklevél, kitüntetés bizonyítja, hogy a komlói nők helytálltak, elvégezték a rájuk bízott feladatokat.

Most a Nemzetközi Nőnap alkalmával, mikor arról beszélünk, hogy a Szovjetunióban, a népi demokráciákban hasonló módon ünneplik március 8-án a nőket, nem felejthetjük el egy percre sem, hogy a nők nem minden országban adhatnak ilyen módon számot, megváltozott, megszépült életükről. Van még sok ország, ahol nem biztosítja az alkotmány a nők egyenjogúságát, ahol a nők előtt nem áll minden lehetőség szabadon, ahol nem az egyenlő munkájukért kapják az egyenlő bért, ahol a nőket másodrendű embereknek tekintik. Ezen országok asszonyainak nekünk kell utat mutatnunk. Nekünk kell harcolni segítségükért, éppen a békemozgalmon keresztül.

Tegyük ezt ma március 8-án

és tegyük majd március 13-án, a Komlón megrendezendő ünnepi felvonuláson. Alljunk ki bátran a béke ügye mellett, hallassuk tiltakozó szavunkat, üzenjünk meg a háborús gyujtatóknak, hogy ne-tovább, hogy elég volt az uszításból, a felfegyverzésből. Békét akarunk. Asszonyaink és leányaink egy pillanatra se felejtsek el, hogy a béke érdekében tett munkájuk mind az ország, az egész világ, mind a saját életük szobrára, gazdagabbá tételére szolgálja.

Ma, amikor a március 8-i Nemzetközi Nőnap alkalmából köszöntjük városunk asszonyait, leányait, azt kívánjuk, hogy munkájuk továbbra is lelkesen, odaadón, a haza, s a maguk ügyéért. Erjenek el az eddiginél szebb eredményeket, az élet minden területén és tekintsek a negyvenötödik nőnapot új győzelmeik forrásának.

Tatai Jánosné
Az MNDSZ városi elnöke

A DISZ városi küldötteinek tanácskozása

Pénteken, március 4-én délelőtt fél tíz órakor zsúfolásig megtelt a pártszékház földszinti tanácssterme. A hosszú széksorokban ünneplő ruhába öltözött fiatalok ültek. Legtöbbjük mellett két-három kiüntetés is díszítette. DISZ-küldöttek voltak. Eljöttek, hogy alapszervezetüket képviselve elmondják véleményüket, a DISZ-munka véneésében, tartalmasabbá tétele érdekében. Ünneplős volt a hangulat.

AZ ERTEKEZLETEN részt vett Bogár János elvtárs, a városi párt-végrehajtóbizottság első titkára, Tóth Sándor elvtárs, a DISZ megyebizottságának titkára, Tantai Károly elvtárs, a tröszt szak szervezeti bizottságának elnöke és Vizi László elvtárs, a szénbányászati tröszt igazgatója.

Pontosan 10 órakor hangzottak el a városi DISZ-bizottság beszámolójának első szavai. Néma csend lett úrrá a teremben. A csendből kiébredt, hogy a megjelent fiatalok valóban felelősséget éreznek a szervezeti élet megjavításáért, a fiatalok neveléséért.

A beszámoló szavai nyomán meglevenedett előttünk a komlói fiatalok nagy és erős tábora. Az a tábor, melynek lelkes közreműködésével felépült Komló, s új élet kezdődött az elhagyott kis bányászfaluban.

Az elvtársak az ifjúság nevelésének jobbátételéről, az ifjúság között végzendő politikai munka megjavításáról, a párt vezetés és a párt szervezettekkel való kapcsolatokról emlékezett meg a beszámoló, a jegyzetlombok fölé hajló fiatalok serényen jegyezgetni kezdtek. Kezük gyors mozdulatán látszott, hogy egyetlen fontos mondatot sem akarnak kihagyni. Szárnyaló figyelmük minden szót megragadott.

A beszámolót követő élénk vita arról tanuskodott, hogy fiatalágunk — a szervezeti munka néhány gyengesége ellenére is, — érzi erősségét. Érti és tudja, hogy az ifjúság ügye igaz ügy és győzni fog.

Erről beszélt Turi László elvtárs is, a nagymányoki vándoriskola DISZ-szervezetének küldötte. Hangoztatta: a DISZ segítségével olyan légkört kell kialakítani, hogy a fiatalok megszeressék Komlót és becsületbeli kötelességüknek tartják a helytállást. Ez elérhető, csak meg kell erősíteni a DISZ tömegbefolyását.

A vita során szó esett arról is, hogy a DISZ-ben kevés a nő. „Több leányt kell bevonnunk szervezetünkbe. — mondotta a Cseperka Ferencc elvtárs, a városi DISZ-bizottság agit. prop. titkára, — mert velük együtt új szint, új tartalmat tudunk adni szervezeteinknek.” Majd javasolta, hogy az alapszervezetek bátran dolgoztassanak a honvédségtől leszerelt fiatalokkal, akik tapasztalásuknál fogva sok segítséget tudnak nyújtani az ifjúság jellemének, helyes magatartásának kialakításában.

SZÓLÁSRA EMELKEDETT a párt, a szocializmus építésének egy régi harcosa is, Kovács József elvtárs, az építési vállalat párttitkára. Elmondotta: az ő ifjúsága, fiatal kor, korántsem volt oly gondtalan és boldog, mint a ma ifjúságáé. Az akkori világháború munkanélküliséget és nyomort hagyott maga után. Kijelentette: „ma büszkén nézek a mellükön kitüntetést viselő fiatalokra, mert érzem, és tudom, hogy e boldog kor kialakításához, az én munkám is hozzájárult.”

Rajnai József elvtárs felhívására után úttörők köszöntötték a küldöttértekezletet. A

taps, szinte falakat repesztett a nagy teremben, ahogy végigvomit az iskolások küldöttsége a széksorok között.

Bükkszegei László elvtárs arról beszélt, hogy ő is felelős az ifjúság neveléséért, majd a továbbiakban élesen bírálta a szénosztályozó alapszervezetének vezetőségét, mert hanyagul készítette elő az oktatást. „Lehetőleg állapodj, hogy 300 fiatal közül 20 DISZ-tagot nem lehet bevinni az oktatásba” — mondotta többek között.

Tóth Sándor elvtárs, a DISZ megyebizottságának titkára hozzászólása végén átadta Béta-akna alapszervezetének a DISZ Központi Vezetőség vörös vándorzászlaját. Nagyszerű pillanatoknak lehettek ekkor tanui az értekezlet résztvevői. Karasz László megilletődve állt az asztal előtt, kezében az elnyert zászló és fogadalmat vett.

— Nem bizzuk el magunkat. Jobb munkával, még jobb helytállással fogjuk majd újabb kifejezésre juttatni, hogy méltók vagyunk e kitüntetésre, az ország népének bizalmára.

A VITA SORÁN 22 hozzászólás hangzott el. 22 küldött mondta el véleményét, javaslatát és bírálatát a városi DISZ-bizottság munkájáról. Ezekből kiérződött, hogy ifjúságunk élni tud a szabadsággal. De az is kifejezésre jutott, hogy a megválasztott választmány csak akkor tud jó munkát végezni, ha állandóan és közvetlenül a fiatalok között dolgozik. Ezek után tehát világossá vált, hogy a DISZ csak akkor tudja jól ellátni feladatait, ha tömegbefolyását a mindennapi jó munkán keresztül kiterjeszti az ifjúság minden rétegére.

A IV. üzem népnevelő-értekezletéről

A IV-es üzem párt szervezete és üzemvezetősége március 3-án népnevelő értekezletet tartott. A tanácskozásnak az volt a célja, hogy az elhangzott javaslatok alapján gyorsabbá tegyék a szállítást, csökkentsék az üzem önköltségét.

A vitadíjító beszámoló és a hozzászólások nagyon sok hiányosságra a folyamatos szállítást nagyban gátló körülményekre hívták fel a jelenlévők figyelmét.

Erről beszélt Glázer elvtárs is. Elmondotta, hogy a bányából kijövő használt anyagokat bent az aknánál a palás csillék közé sorolják. Ez felesleges, mert ezzel több kilométer utat tartják a használt anyagokat. Ha azonban a szenes csillék közé sorolják, akkor a buktatónál az ilyen csillék könnyen ki lehetne válogatni.

Tóth Győző elvtárs javasolta, hogy a szervezettebb anyag ellátás érdekében a fűcsillék ragasszanak bárcát. Ezzel elkerülhetővé válik, hogy a VI. szintre irányított anyag, ismeretlen tettesek átirása után a VII. szintre kerüljön.

Fülöp János elvtárs, a munkaidő jobb kihasználása érdekében javasolta, hogy a mozdonyok üzemeltetéséhez szükséges üzemanyagot szállítsák a fátelrepre. Ezzel megszüntethető, hogy egy-egy mozdony sokszor három órát töltsön kihasználatlanul a tankolással.

Javaslat hangzott el arról is, hogy a szállítási üzem egyik felesleges vágányát adja át az Anyagbeszerző Vállalatnak, mert így könnyebbé válna az anyagok felrakása, sőt az anyagok és a szerelvények elrendezése is.

A népnevelő értekezleten világosan és félreérthetetlenül tisztázódott, hogy az önköltség csökkentése elsődlegesen tömeg feladat és a tömegek mozgósítását a munkaversenyen keresztül érhetik el a legjobban a IV-es üzem dolgozói. Tehát, feltétlenül összhangba kell hozni a felszabadulási verseny mozgalmat az önköltségcsökkentési tervvel.

Az értekezlet után most az a feladatuk a népnevelőknek, hogy az ott elhangzott javaslatokat vigyék ki az életbe, a munkások közé. Jó és példamutató munkán keresztül érjék el, hogy a szállítási üzem — jelenleg még magas — önköltsége lényegesen csökkenjen.

Üzenet a 24-es AKOV-nek

A Bonyhád-Nagymányok-Komló útvonalon közlekedik a GJ-441-es busz, amellyel naponta közlekedünk munkába és hazafelé. Reggelente többnyire pontosan érkezünk Komlóra, de minden délután elől kezdődik a tortúra a kocsikat állandóan máshová küldik. Pánaszunkkal már egy ízben Herke elvtárshoz fordultunk, aki meg is járta, hogy rendet teremj. De sajnos — a helyzet nem változott, s mi sokszor fél óra helyett fél 7-7 órakor érünk csak haza. Pedig szeretnénk több időt tölteni a családjunk körében.

SZIGETI ISTVÁN.

Szabad Föld Téli Este Mecsekfalun

Gyönyörű téli este van. Könnyű szellő suhog, és szépen szálldogál a tiszta, fehér hó. Téli este március első napjaiban is, fehér lepedővel bérítette be a földet. Csend uralkodik a tájon. A tavaszi munkára készülődő, jelenleg téli álomban ringó, álmódó kis faluban, egymásnak adják a hírt az emberek:

— Ma Szabad Föld Téli Este lesz.

A hír hallatára megnyílnak a két sor ház — mert ennyiből van a falu — ajtói, és lakóik — férfiak és nők egyaránt — ünnepi hangulatban indulnak el, még az ősszel újonnan átalakított, a népi-demokráciától kapott kultúrthozton felé.

Ebben a kultúrházban találkoznak estenként a mecsekfalusiak. Itt politikálnak, művelődnek, szórakoznak. Hetenként egyszer filmvetítés is van itt. Egyszer Szabad Föld Téli Este és kétszer gazdakör. Szóval jól kihasználják a kultúrtházat.

Ma különösen sokan gyűlnek össze. Előadást hallanak Kutnyánszki József tolmácsolásában: „Komló és környéke 2000 éves múltja” címmel. Ebből a Komlóhoz csatolt kicsiny faluból, melynek összes lakója — beleszámítva az apróságokat is — 271, negyvenötven jöttek össze, hogy meghallgassák a komlói szén történetét.

Az előadást élénk vita követte, mely az éjszakába nyúlt. A komlói erőmű este 10 óráig jelző sípja még ott taláta a hallgatókat, mert ekkor indultak hazafelé.

Mecsekfalui parasztjait példa képiül állíthatjuk a többi község, a város parasztjai és bányászai elé. Példaképe, mert művelődnek, fejlődnek. Mert eljárnak az ismeretterjesztő előadásokra. A téli hónapok

idején, Sövényi Antal tanító elvtárs szervezése mellett, megismerkedtek a növénytermelés és állattenyésztés új feladataival. A mezőgazdasági előadásokat, — melyek a szovjet agrár-és zootechnika eredményeit tartalmazzák — a község gazdái, így Völgyesi, Wunderlich, Schwarcz gazdák tartják.

Mecsekfalui parasztjai példát mutatnak az állattenyésztés, és a földművelésben is. Elmondhatjuk azt is, hogyan becsüli meg államunk a község dolgozó parasztjait. Amióta Komlóhoz csatolták Mecsekfalut, azóta ott az alábbi beruházások történtek:

Kultúrház átalakítása 10 ezer forint értékben. Van már utcai villanyvilágítás. Hidakak hoztak rendbe. Ezért dolgoznak lelkesen a község parasztjai. Ezért járnak az élen. Ez mellett még kérésük is akad:

Azt kéri a tanácstól, — és ehhez a párt-végrehajtóbizottság segítségét kéri — gondoskodjon minél előbb a bekötött országút megépítéséről. Jelenleg teljesen el vannak zárva Komlótól. Országút hiányában, gyalogösvényeken jár dolgozni Komlóra 20 bányász és 25 gyermek az általános iskola felsőbb tagozataira.

Ennyi a kérelem. Cserébe ezt ígéri:

— Növelni fogjuk a terméshozamot. Fokozzuk az állattenyésztést. Az állampolgári kötelességek teljesítésénél, a beadásoknál élen járunk, illetve 100 százalékon felül teljesítjük.

Követendő példa ez. Követheti ezt a többi dolgozó paraszt és bányász egyaránt. A tanács illetékes osztálya pedig tegyen meg mindent a jogos kérelem teljesítésére.

Szamos József
ált. isk. h. ig.

Párthírek

Március 10-én délután öt órakor a pártszékház nagytermében „A társadalmi tulajdon védelme” címmel előadást tartunk. Előadó: Nagy Emil elvtárs ügyész.

Felhívjuk a párt, gazdasági és tömegszervezeti vezetők figyelmét, hogy az előadásokat sajtó érdeklőkben okvetlen jelenjenek meg. Az előadás minden érdeklődőt szívesen látunk.

VÁROSI PÁRT-VÉGREHAJTÓBIZOTSÁG

AZ „ANYAG-ÉS ADATSZOLGÁLTATÁS” februári száma, tartalmából az alábbi cikkek emelkednek ki:

A tröszt munkáellátási osztálya figyelmébe...

Bányászaink egészségét védtek azok a melegező helyek, amelyeket a Szénbányászati Tröszt munkáellátási osztálya építtetett a helyi tanácsokkal karöltve, hogy a munkások számára védett és meleg járatokra várakozhassanak. De Nagy helyen tartózkodásuk és Vékényes empen a frissen épített várótermek vannak meg — amelyeknek a mű-

szaki átadásán még most sem történt meg — így ott, mivel padló, se kályha nincs, csak dideregnek a munkabőjőre bányászaink. Kérjük a Tröszt munkáellátási osztályát, hogy teremtson rendet a vidéki — komlói trösztbiz. tartozó — várótermek rendezésében. Ezekről, hogy bányászaink megfelelő körülmények között várakozhassanak az autóbuszokra.

Takács Ferencné

A Kossuth Lajos utcai 804-es papírbolt vezetője rövid, mindössze három és fél éves kereskedelmi multra tekinthet csak vissza. De erre aztán jogosan mondhatjuk, hogy büszkén.

Mint pénztáros kezdte Szigetváron. Ki-ki tekintve a bolt ablakán, elnézte a régi várat s a régiség láttán eszébejutottak a gyermekkori emlékek. A „boltosdi” játszó falusi kislányok, akik közt ő volt mindig a „boltos néni”.

Most hát teljesült. Ha nem is boltos néni, ha mint pénztáros is, de legalább itt van, a kereskedelemben.

Később eladó lett. Feltűnt udvariasságával és gyors kiszolgálásával. Majd 1953-ban elvégezte a 3 hónapos belkereskedelmi iskolát. Közben férjét áthelyezték s így ott-

hagyva a „régit”, Szigetvárt, eljöttek az „újba”: Komlóra. Ő is újra jött. Teljes egészében teljesültek végre gyermekkori vágyai, boltos néni, azaz boltvezető lett.

Pár nap múlva ünnepli Takácsné elvtársnő egy éves bolt vezetői jubileumát. Az egy év alatt a vezetése alatt álló pa-

pirboltnak sem hiánya, sem többlete nem volt. Külön dicsőretére válik, hogy a mult év augusztusában odahelyezett Katus Józsefnét, — aki teljesen új volt a kereskedelmi szakmában — úgy betanította, hogy betegsége idején már helyettesíteni tudta őt a bolt vezetésében.

Takács Ferencné boltvezető elvtársnő utolsó 6 havi átlagteljesítménye 124 százalék. Jó munkája jutalmául a Kiskereskedelmi Vállalat vezetősége a „Belkereskedelem kiváló dolgozója” címre és kitüntetésre terjesztette fel. Kívánunk munkájához további sikert és jó szerencsét.

Tíz év távlatából

Írta: BOGNÁR EMILNÉ

A történelem kereké pergeti az esztendőket s észre sem vesszük, máris a tizedik évnél tartunk. S a komlói tizenötödik alkotásai mellett ott áll az alkotó: az egyszerű ember, a mindennapok háse. Örökre beírta nevét a történelembe, hogy példaképe legyen az elkövetkezendő esztendő: munkásainak.

Havas, sáros úton dőcög a szekér. A járadt lovacska nagyokat fújtat, prüsszög az emelkezőknél. A saroglyában sápadarcú fiatalasszony ül. Kendőjét egyre szorosabbra fogja, mert a vacogató decemberi szél alaposan átfúj elnyúlt kabátja föltájn. A kocsi mellett egy 30 év körüli férfi bandukol, vékonytalpú cipőjével nagyokat rüg a leguruló görnyögökbe. Arca se örömet, se bosszúságot nem árul el. Sápudt és üres tekintet. Szegény ember arc. Aki már megszokott mindent, az örökös ret-

napokat, míg végre hazatérünk. Aztán itthon sem lett jobb. Mi csak egyet ismerünk: száraz kenyeret, de azt is keveset!

A kis hegyi ló lassan felnyerít. Megismeri Komlót. Megérkeznek, ahol Nagy Imrét időszakos bányamunka várja. A naptárban 1941-et írtak...

S az emlékezés szomorú históriája pergeti az esztendőket. Azért jöttek a bányához, mert 37 óta állandóan behívták katonának az urát. Féltek, aztán jobbnak látták szem előtt tartani az ilyen „sztrájk vezető ivadókat”.

Aztán egy füstölőben húzták meg magukat, havi 26 pengőért. A kereset meg néha nőtt 80 pengőre. Nyomorúságos esztendők.

A férfit a kőmunkára oszták be. A rossz levegőjű, kezdetleges felszerelésű bánya leszedte a sápadt férjarcot az utolsó színt is. A baraklakás, amit később kaptak (1 szoba) az sem jobb. Az asszony betegeskedik. A kis bútor, amit az asszony vett a cselédeskedésből, — mert 12 éves kora óta cseléd volt — lassan eltörik,

megkopik s pótolni... hiszen még az élelem sincs biztosítva.

Komló nyög. Az itteni „kis királyok” uralmát nyögi. A nehezen keresett bányászfillek már az első napon elfognak és kezdődik a végnélküli éhezés... nyomor. De aztán egyszer megváltozik minden!

1944! az elfutott urak helyébe megérkezik a felmentő sereg. Komló felszabadul.

Most már „mesélni” is könnyebb, a kőkőnyösi bányászlatok jó fűtőt konyhája egyszerű barátságossá várszol mindent.

A jóról könnyű beszélni — véli Nagy Imréné. — Ebben a városban meg különböznek sok jutott a jóból. Az elhagyott bányának igazi gazdákat akadtak. A dolgozó nép. Segítség érkezett a Szovjetből s az elhagyott bányából a legkorszerűbb gépekkel berendezett bányára lett. S újjépült az egész község. Várossá nőtt. Ezek a házak amiben lakunk — folytatja — mint a gomba, úgy nőttek a földből. Aztán a középületek, a szénosztályozó, az

altáró, mind a munkásakat dicsőségei.

— Most már nekünk is van minden bizonnyal. Itt van a fiunk képe... — Az asztalon egy nyílarcú, okostekintetű Rákóczi gimnazista képe mosolyog rám.

— Ő is a háború áldozata, — zövi a képet Nagyné. — A szülei bombázás áldozatai lettek. 6 éves korában került Komlóra. Akkor már nekünk sem jelentett terhet a harmadik, akit mi bizony hiába vártunk. S azóta Jancsi a mi fiunk. A bányából került az iskolába. Belőle katonatiszt lesz. Így lett értelme igazán az életünknek. — S szeme melegen végigsimogatja a kedvesen mosolygó fiúarcot.

A házigazda őszbecsavarodott feje hűségesen bólint hozzá. — Hát igen, 12 éve dolgozom a bányánál. Voltak nehéz esztendők. Még a felszabadulás után is. Az inflációban körtén meg őrés kenyéren dolgoztunk, de kitartottunk. A hitünket, a jobb élelben nem törte meg semmi. Aztán engem is kiemelt a párt, Jelenleg a Szén-

szállító Vállalat munkáügyi előadója vagyok. Iggyekszem megfelelni a bizalomnak. De nem szeretnék elmenni Komlóról. Megtaláltam az életünk igazi értelmét: Komlóért dolgozni. Az elkövetkezendő tíz esztendőkért, — csillan fel Imre bácsi szeme.

— No, no, apu. Még hány tíz évét akarsz te megérni? — kérdi mosolyogva felesége. — Hát még néhány esztendő szeretnék megérni Komlón, az biztos!

Aztán megnézzük a csinosan berendezett lakást, ahol Nagy Imréné végre emberhez méltóan szöhetik álmukat az elkövetkezendő 10 évre. A búcsúnál még arról beszél Nagyné, hogy az MNDSZ-ben dolgoznak. Nagyon sok szeretettel végzik munkájukat. Hiszen a családját, a békéért történik minden.

Kinn lassan szemerkelni kezd az eső. Kőkőnyösi ablakszemei fényesen világítanak az estében. Az ablakok mögött pedig sok-sok ember fejejt el most már végleg az átkos multat és terveket sző a boldog jövőre.

Szászvári tanulságok ...

Nincs büszkébb érzés, nincs felemelőbb tudat, mint az adott szék a kötelezettség teljesítésébe, az állami terv több ezer tonna szénrel való túlszámnyalása. S ez az érzés, meglepetés a szászvári bányászok szívében, ez a tudat ad még nagyobb erőt számukra a mindennapos munkájukban. A becsület munkájuknak gyümölcse az, hogy 1954 január 1 óta az év február végéig 2610,9 tonna szénrel termeltek terven felül.

Ez az eredmény a szászvári munkások helytállásának bizonyítéka. De ez a helytállás, a tervteljesítés még nagyobb lenne, ha az állandóan vizsgálódó hibákat megszüntetnék. Hiba — különösen a biztosításokról és a munkafegyelméről — sajnos van még az aknánál. S hogy irásunkban ököp a hibákról, azok megszüntetésének módjáról lesz szó, az a segítőkészség megnyilvánulása, hiszen az eredményekben megmutatkozik a jó munka. Ha a meglévő hibákat eltüntetik Szászváron, akkor még számottevőbbek lennének a több és olcsóbb szénmennyiség tonnái.

Baj van a munkahelyi biztosításokkal

Az I. mélyszinten dolgozó 2-es csapat munkahelyén, Kapronczai János vajúr — amikor a gurítóba betört — nem állította szabályosan az ácsolatokat, így nem volt biztosítva a vágát az oldalnyomás ellen. Kapronczai felelősségét sokszorozza az, hogy segédaknász képzettségű, de az még jobban fokozza, hogy párttag. Vajon tudja-e Kapronczai elvtárs, hogy a példamutatás minden kommunistának legfőbb kötelessége? Tudja-e, hogy a rossz munkájával maga és társai életét veszélyeztette? Tudja-e, hogy az a mennyiség, s az a munkaidő,

amit a rossz ácsolatok aláakcolására fordítottak, az üzem önköltségét növeli? Nem tudjuk eldönteni, tudja-e vagy nem. De az biztos, hogy az ilyen munka nem kommunista-hoz méltó! Helyes lenne, ha a pártszervezet vezetősége megtalálná a módját Kapronczai elvtárs felelősségére vonására. De az üzemvezetés és vonja felelősségre azt az aknászt, aki az ilyen munkát átvette.

A hanyagság a 2-es csapatban tovább folytatódott

Veres János vajúr február 26-án — a délelőtti harmadban — egy mezőt szedett ki anélkül, hogy a főtér a régi munkahely padlózatát alátámasztja volna. Ez a felületesség majd nem életébe került, mert leszakadt a főtér. Itt is tapasztalhattuk a felügyelet nem-törődömöt. Ne a mindenáron való tervteljesítés lebegjen az aknászok szeme előtt, hanem a biztonságos tervteljesítés. Ne túrják az ilyenfajta lazaságot, hagyjanak fel megalkuvó magatartásukkal és ha a biztonság nem megfelelő, állítsák le a munkát! Ez kötelességük! Érezzék, hogy ők a harmad parancsnokai és szereznek érvényt utasításaiknak. Legyenek határozottak! Ezt várják tőlük vezetőik, de azt várják a becsület bányászok is.

Ugyanígy az aknászok hanyagsága miatt történtek meg az, hogy az 5-ös csapatban a beinulás óta — a rossz helyen állított ácsolat miatt — a főtér padlózata az összeillesztésnél nem volt alátámasztva. Csak egy pótlácsolatra lett volna szükség, de a felügyelet nem vette ezt észre.

Nem helyes ez így! Miért nem a jó gazda szemével nézik munkahelyüket a vajúrok, az aknászok? Miért nincs meg a szászvári bányászoknál, műszaki vezetőknél a jó gaz-

da gondos munkája? Azért, mert a párt- és szakszervezet, valamint a DISZ-szervezet elhanyagolja a politikai nevelőmunkát. Nem foglalkoznak a népnevelő és bizalmi hálózaton keresztül minden egyes dolgozóval. Javasoljuk a párt-szervezetnek: a népnevelőit bízza meg a biztonságos munka tudatosításával, s azok győzzenek meg mindenkit, hogy jó gazda módjára végezzék munkájukat, hiszen a bányá véglegesen a dolgozó nép tulajdonába került, a saját tulajdonukba. Annak gondozása az ő kötelességük.

Vannak hibák a munkafegyelmél is

Az egyik hibát elrejtett példaként említjük: Jászku István harmadaknász 3 alkalommal ittasan jelent meg műszakon s egy alkalommal bumlizott. Vajon az ilyen aknász utasítását, hogyan fogadják a beosztottak? Hogyan vonja felelősségre Kovács József csillést, aki március 3-án az I. mélyszinten nyugodtan pihent a teli csille tetején, pedig az aknánál egy üres sem volt? Sehogyan! Az ilyen aknász kénytelen megalkuvó magatartást tanúsítani, mert fél, hogy szemére vetik viselt dolgait. Az ilyen ember nem érdemli meg azt a bizalmat, amit dolgozó népünk belehelyezett. Az ilyen vezetőt le kell váltani, mert csak hátráltatja a termelést.

A biztonságánál és a munkafegyelménél előforduló hibákat példázunk. Ezeknek a hibáknak az eltüntetése minden kinek legszentebb kötelessége a szászvári üzemben, — s minden más üzemben is. Mert ha ezek nem gátolják a becsület munkát, akkor közelebb kerülnek a jó munkájuk elismeréséhez: az üzemi cím elnyeréséhez.

KRISZBAI—CSÁKVÁRI

Egy fiatal lakatos, a sok közül

Lenne a csillogó kőszén óriási birodalmában, körülbelül 400 méterre a föld alatt, a VI. szint III-as telepi 453-as csapat munkahelyén találkozunk Gécsék Vendel lakatossal.

Vendel még egészen fiatalember. Alig 22 éves. S azt is hozzá kell tennünk, hogy kicsit szégyenkezik is kora miatt — Ezt onnan tudjuk, hogy amikor megkérdeztük, hány éves, alig hallhatóan ezt sutogta:

— 33... — többet nem lehetett érteni.

Csak később derült ki, hogy nem 33, hanem csak ekkor született. S nyilván azért adott ilyen furcsa és halk feleletet, mert az esetleg félreérthető.

Pedig nincs mit szégyenkeznie. Fiatalsága ellenére is jól dolgozik. A vajúrok, csapatvezetők meg vannak elégedve munkájával. De nézzünk csak egy példát:

Március 3-án, szerdán a 452-es csapat átrakást végzett. Ez annyit jelent, hogy a csúszdát és a levegőtömlőt majdnem egy méterrel közelebb kell vinni a szénfalhoz. Nehéz és fáradságos ez a munka, mert közben a hosszú „vasalkotmányokkal” ki kell kerülni az útban lévő ácsolatokat.

A lakatosoknak sincs könnyebb dolga. S mire a hosszú, majdnem 60 méteres tömlő átkerül a másik oldalra, nagyon sok veríték folyik le az arcokon. De hiába, ez az ő feladatuk, mert különben szerdán is „csütörtököt” mond a termelés.

Gécsék Vendelék délután fél 3 órakor fogtak hozzá, hogy átrakják a levegőtömlőt. Tudták azt, hogy ha nem iparkodnak, akkor a délutános szak nem kezdheti időben a termelést. Ezért kétszeres erővel dolgoztak. S mire a váltó harmad — fél háromkor — beért a fejtésbe, Vendel csak ennyit mondott a kész munkára mutatva:

— Készen vagyunk. Csak még a legelső csapat kell kicserélnünk, mert nem bírom hallani, hogy fúj a levegő.

— Február 22-i számunkban közöltük Harmat István, illetve Kiss István erdőgazdasági munkások által aláírt levelet. A levelet azért közzétettük, mert Percze Lajos elvtárral történt telefonbeszélgetés alkalmával Percze elvtárs egyetértett a levelet tartalmával, annak lekötését óhajtották és bejelentette, hogy a levelet megjelenése után az eljárást megindítják.

Percze elvtárs helytelenül jár el, mert nem előre végezte el a bejelentett panasz vizsgálatát, s így kiderült, hogy az egyik aláíró (Kiss István) hamis volt, a másik aláíró által állított dolgok pedig személyi bosszú következményei voltak. Reméljük, hogy a vállalat vezetősége (Percze elvtárs) a jövőben bejelentésekre először elvégzi a kivizsgálást, s csak aztán fog felkérni bennünket arra, hogy az eseményről sőtöbbször írjunk. Felhívjuk a helyesnek tartanánk azt is, ha a vállalat vezetősége maga is megindítja a vizsgálatot, s akkor az eljárást indítaná. Harmat István ellen, vagy éppen pontot tenni. Dobosné és Balog között fennálló viszálykodásokra is. Ha ezt megteszik, akkor az ilyen dolgok elkerülhetők lesznek.

Védj meg gyermeked ...

NYILT LEVÉL A KOMLÓI ANYÁKHOZ!

Február elején jártam a kökönyösi balesődében s erről szeretnék néhány sort írni.

A modern, korszerű, egészséges, világos szobák, nagy ablakain besütött a februári napsugár. Fényében apró kis tipegő emberek fűrődtek, játszadoztak.

Beléptem szobájukba. Rámémelték nagy kerek szemüket. Ezekben a szemekben kifejezést emeltem s nagy, nagy melegséget. Olyan érzést váltott ez ki bennem, hogy szerettem volna magamhoz ölelni valamennyiüket. Vidámak, csinosak, jól tápláltak voltak, s azok ma is valamennyien.

Ezen a gyönyörű látványon elgondolkodtam. Mily vígan élnek itt ezek a kis emberek. Mily nyugodtan végzi munkáját sok édesanya, kinek aprósága itt tipeg, játszik, szórakozik, nevelődik s megtömvve kerek kis bendőjét édesen pihen. Igen nyugodtan dolgozik, hisz óvják, gondos kezek védik a kis apróságokat minden bajtól és szeretettel simogatják. Meleg lágy szóval tanítgatják. Talán éppen az első szóra:

— Mama... papa...

Magam is védőleg nyújtottam ki kezem feléjük, mert éppen akkor hallottam a rádió hangján a hirt...

— Adenauer keresztül akarja erőszakolni a szerződést... fegyverkezni... gyilkolni akar... s vele együtt még sokan a gyilkosok közül...

Szemem előtt meglevenedett a múlt. A sok rom... s pusztulás... a sok sok millió síró anya, ki elvesztette gyermekét...

Hát lehet-e túrni ezt komlói anyák? Hát meg engedhetjük-e azt, hogy ezek a csöpp kis emberek ne mosolyogjanak, ne békében játszadozzanak... csak azért, mert a gyilkosok háborút akarnak. Nem! Nem! Es nem! Soha! Ezt kiállítottam, ha némán is, amikor ott voltam a balesődében és előttem játszadoztak a boldog kis gyermekek.

Ezt kiálltom most is, felétek. Eppen ma a Nemzetközi Nőnapon.

— Ne engedjük, hogy a háborús gyújtogatók, a gyilkosok pusztulásba sodorjanak bennünket és gyermekeinket. Védjük meg a békét! Hazánk, gyermekeink, családunk boldog otthonát.

Legyetek ti is ott, komlói anyák valamennyien, a vasárnapi demonstráción, a felvonuláson. Minden komlói anya tiltakozzon, felemelve karján hordott gyermekét a gyilkosok mesterkedése ellen. Eppen ma a Nemzetközi Nőnapon és vasárnapi felvonuláson.

BERKES FERENCNE

Anyá- és csecsemő-védelmi felelő

A feltárási munkák néhány problémája ...

Az iparnak ma lényegesen több szénre van szüksége, mint valaha is volt. E több szén mennyiségből ránk, liasz bányászokra is nagy mennyiség jut. Szenet kell adnunk. Több és jobb szén. Ezt várnak tőlünk a gyárak, az iskolák, a kórházak, az otthonok. E több szén kiadásához nagy szükség van a gazdaságosságra. A termelékenység emelésére. Ennek legbiztosabb módja a technikai eljárások tökéletesítése.

Komlón tehát van bőven ten nivaló. Mi még nem járunk élen az új, a korszerűbb munkamódszerek bevezetésében, al kalmazásában. Nálunk még sokszor idegenkednek az újtól, s más bányáknál nagyszerűen bevált módszerek alkalmazásától. Ez így tovább nem mehet. Nekünk is tennünk kell valamit.

Első és legfontosabb feladatunk a feltárási előrehaladásának meggyorsítása. Komlón sok ezer méter vágát feltárássára van szükség, éppen a telepítési viszonyok miatt. A jelenlegi helyzet, a feltárási munkálatainál, lassúságuk miatt nem kielégítőek. Ezen változtatni kell.

Először a műszaki vezetők legyenek a kezdeményezők. Alkalmazzák a jobb eredményeket biztosító technológiai előírásokat, a más bányákban, vagy éppen saját bányánk egyes munkahelyein bevált új módszereket.

A leggyorsabban megoldandó feladat: a fúrás sebesség meggyorsítása. A trüsz technológiai osztálya kötelesség szerűen gondoskodjon arról, hogy a más trüszöknél alkalmazott fúrás módszereket, nálunk is alkalmazzák, a komlói viszonyoknak megfelelően. Ez feladata a feltáráson munkálko-

dó vajúrnak, és üzemvezető mérnöknek is.

A Kossuth-aknán létesítendő kísérleti munkahely legyen az, mely bebizonyítja, hogy Komlón is lehet magasabb eredményeket elérni és új módszereket alkalmazni. Ez a munkahely legyen az, mely a vízöblítéses fúrást közkedvelté teszi és hozzájárul ezzel a szilikózis megbetegedések csökkentéséhez. Ennek a munkahelynek kell bebizonyítania, ha valahol lehet 3—4 méteres fogásmélységekkel előrehaladni, s csupán a betörési mód megváltoztatásával növelni a vágathajtási sebességet, akkor Komlón is lehet.

Bizonyára van a komlói feltárási vajúrok között, a műszaki vezetők között olyan ember, ki szívesen elmondaná javaslatát, dolgozna új módszerrel, ha erre felkérnék. Ezért szükséges a műszakiak és vajúrok szorosabb együttműködése, javaslatoknak közös megbeszélése, tapasztalatacseréje. A csapatok tagjai fogadják el a műszakiak javaslatait, vetkőzzék le azt a nézetet, hogy egy, vagy más eddigi alkalmazott módszer az egyedüli, az a helyes. A műszakiak pedig tekintsék kötelességüknek, a régi elavult módszerek helyett, újabb és jobb módszerek bevezetését, megszerettetését.

Korszerűsíteni kell tehát a feltárást. Alkalmazni kell az élenjáró munkamódszereket. Nevelni, magyarázni kell a bányászoknak, s akkor a maradi nézetek is elmaradnak, szeretni fogják az újat. Még egyet: Komlón a feltárási újításai előtt korlátlan lehetőségek állnak, csak élni kell velük.

PAPP ISTVÁN

Egy műszaki értekezlet tapasztalatai

Műszaki értekezletre jöttek össze március 3-án, délután Nagymányokon az északi bányá üzemek műszaki vezetői, műszaki középkerései, a párt- és tömegszervezetek vezetői. Az értekezletnek az volt a célja, hogy ismertesse a műszaki középkerések feladatát mindennapos munkájuknál. A vándornapi végrehajtóbizottság részéről Kriszbai Mihály elvtárs, az ipari osztály vezetője, beszámolójában meghatározta azt az utat, amelyen műszaki középkeréseinknek haladni kell. Felhívta a párt- és tömegszervezetek vezetőinek figyelmét, hogy segítsék a műszaki középkerékeket, erősítsék azok tekintélyét. Javasolta az üzemvezetőknél, hogy a telepítéseknél minden esetben kérjék ki a műszaki középkerékek, párt- és bizalmiak véleményét.

Ezután Sipos Antal elvtárs, területi főmérnök tartotta meg szakmai előadását az aknászok, lövmesterek, csapatvezetők jogairól és kötelességeiről.

A hozzászólások során Bánusz János elvtárs, a mázai pártszervezet titkára, önbírálatot gyakorolva elmondotta, hogy nem segítette eléggé a műszaki középkerékek munkáját. Megfogadta, hogy a hibát megszüntetve ezután pártmegbízottként kezeli és adja ki az üzemvezetőnek a műszaki középkerékekkel való foglalkozást.

A kommunisták Iesznek az elsők, — folytatta Bánusz elvtárs — akik a felügyelet utasítását azonnal végrehajtják.

A jó számoló, a jól felkészült szakmai előadó és Bánusz elvtárs kommunista vezetőhöz méltó hozzászólása ellenére, a tanácskozás nem töltötte be teljes egészében feladatát, mert akik legjobban voltak érdekelve — a műszaki középkerékek —, nem szóltak hozzá, nem tárták fel hibáikat, nem tudatosították eredményeiket.

Szemléltető táblázat alkalmazása az új bérézés bevezetésénél

Ötletes újítást vezetett be a feltárási üzem vezetősége, a párt és szakszervezetek karöltve az új bérézés ismertetésénél. Az ismertetés alkalmával és után tapasztalhattuk, hogy az üzemnél dolgozó bányászok és egyéb munkások megértették az új bérézés egyszerűségét, az egyszerű kiszámítást. Ezért a munkáért külön dícséret illeti Sankoly István üzemvezetőt és Lőrinc elvtársat, az üzem normását. A két elvtárs türelemmel, kellő felkészüléssel magyarázta az új bérézés és adta meg a feltett kérdésekre a választ. Hogy mennyire helyes volt az új bérézés bevezetése, s hogy mennyire ösztönöz az bizonyítja az a tény, hogy februárban tervünket — levegőhiány ellenére is — 104 százalékra teljesítettük.

Sankoly elvtárs, s az üzem vezetősége nem állt meg a kezdeti eredményeknél, hanem ötletes újítással gondoskodott a bérézés még érthetőbbé tételéről. Szemléltető táblázatot készítették, mely szerint: min-

den bányász — bármelyik munkahelyen dolgozik is — könnyen megállapíthatja, hogy egy-egy napon, vagy az esedékes hónapban hány métert kell kihajtania, hogy elérje a 100 százalékot és arra mennyi a keresete. A szemléltető tábla azt is kimutatja: hogyan emelkedik egy csapat keresete, ha tervét túlteljesíti.

Ezt a szemléltető táblát özmével fogadták a feltárási üzem bányászai. Jelentősége is nagy, hiszen éppen a könnyen érthetősége miatt termelékenység emelésére ösztönöz. A szemléltető újítást mi nem tartjuk véka alatt. Javasoljuk, hogy a szemelőt üzemek vezetősei is csináltassanak szemléltető táblákat, s akkor a szén vajúrok és a szénen dolgozó egyéb munkások jobban dolgoznak, több lesz a keresetük, mert ösztönözöb lesz a táblázatok módszere, de több lesz a kitermelt szén is.

Vukicsévics Géza vajúr.

Az anyaggazdálkodásról ...

Az anyaggazdálkodás első és alapvető feladata a gondos tervezés. Az egyes anyagfeladásokról mutató szükségletek a tervfeladat alapján normák, műszaki normák vagy fajlagos mutatók alapján tervezzük meg. A tervezés, a tényleges felhasználást, hónapokkal előzi meg. Ezért fontos, hogy a tervezők, a pontos tervfeladatot ismerjék.

A helytelen tervezés sok hiba lehetőségét rejti magában. Túltervezés esetén az országos anyaggazdálkodó szervek, a szükségesnél több anyagot gyártanak és tárolnak, mint amilyen mennyiségre ténylegesen szükség lenne. Kisebb mennyiségű tervezés esetén pedig nem áll rendelkezésre a kellő mennyiségű anyag. Az előbbi eset feleslegesen köti le a munkát, az utóbbi esetben

pedig nem készülnek el időre — anyagihiány miatt — a tervezett létesítmények.

A rendelés kiírására, a felhasználást megelőzően 90—180 nappal előbb kerül sor. A megrendelést, rendelés visszaigazolás követi. A visszaigazolással már mindkét vállalat — rendelő és anyagszállító — részére kötelezőerőjű szállítási szerződés jön létre. Ezt a szerződést akár részben, akár egészében megváltoztatni csak bírság — kötbér — fizetése esetén lehet.

A megrendelés alapján a szállító vállalat leszállítja az anyagokat, a kereskedelmi vállalat, vagy közvetlenül a felhasználó részére. Az anyagokat mennyiségi és minőségi átvétel után nyilvántartásba kell venni, illetve be kell vételezni. Raktárba anyagot, csak az elő-

zetes bevételezés után lehet elhelyezni. Feltétlenül meg kell lennie a bizonylatoknak is.

A raktárból — bármi féle anyagot — csak kivételezési jegy ellenében lehet kiadni. A kivételezési jegy helyes kiállítására, a kiállítónak is ügyelni kell, mert a jegyen feltüntetett adatok alapján kerül az anyag költségként elszámolásra, vagy eladás esetén számlázásra. Helytelenül kiállított, nem az előírásoknak megfelelő kivételezési jegyre anyagot kiszolgáltatni nem szabad.

Ez lenne az anyaggazdálkodás lényege. A következő lapokban írni fogunk arról, hogy Komlón milyen helytelenül folyt az anyaggazdálkodás és milyen károk származtak abból.

Iványi Antal

Mégegyszer az YC. 414-ről

Kedves Tóth Gábor elvtárs! Köszönjük figyelmességét. Ezzel a kis cikkével újból bebizonyította, hogy szívén viseli a város minden ügyét, problémáját. Szeretnénk, ha városunk minden lakosa hasonlóan járna el és jelentené az ilyen és ehhez hasonló eseteket. Mi nem fogjuk ezt a szá-

mot elfelejteni, de a gépkocsivezetője sem. Az eljárást megindítottuk és a gondatlan vezetőt felelősségre vonjuk. Kérjük Tóth elvtársat, de Komlói valamennyi dolgozóját is, hogy minden olyan esetet jelentsen, amely közvagyonvesztést idéz elő.

Vass István

H I R E K

Épül?... nem épül?...

A napokban totózó irodát nyitottunk. Nem kértünk mi rá semmiféle engedélyt, csak úgy önálló kezdeményezésre. No, nem azt totózzuk, hogy a, vagy 1, esetleg elmarad a mérkőzés. Nem! Azt totózzuk, hogy épül?, nem épül?...

Kíváncsan kérdező kedves olvasó, hogy kicsoda? Hát a Kőkőnyös keleti bősödő, illetve napközi otthon.

Mert kérem az úgy történt, hogy ezeltől másfél évvel, emberek jöttek... mentek... sürgőttek-forgattak, mérték és számoltak, erdőt irtottak, alapoztak, szóval minden jel arra vallott, hogy itt készül valami. Aztán dübörgtek a tehertankok, dömperek, (különösen éjjel 2-3 között, amikor a szomszédok leggyávábban alszanak. No de egy ilyen fontos épületért, egy bősödőért! Húzták a takarót ameddig csak lehetett s rendbe lett minden.) Hordták a téglát, a betont, szóval minden csodálatos építési kellékeket.

S nemskóra megszületett a bősödő alapzata! „Hja, van már miben bízni, — sóhajtott fel a jó kőkőnyösi átlakosság — készen van az alap! No, még a falak... a tető... aztán

Komló város egészségügyi helyzetével kapcsolatban a Városi Tanács Egészségügyi Osztálya és a Magyar Vöröskereszt egészségügyi ankétot tart 1955 március 9-én, szerdán délután 4 órakor a Városi Pártvégrehajtóbizottság ebédlőtermében.

14 kérésbánya lakás szabadul fel a legényzállások tervszerű összevonásával. A lakásokba rövid időn belül a Kossuth-bánya dolgozói költöznek be.

Vad citromfák beoltását kezdi meg a város területén. Jelentkezni lehet április 15-ig Süttő Mihály elvtársnál. Kőkőnyösön, Mikszáth Kálmán utca 8. szám alatt.

Teljes egészében teljesítette I. negyedévi adófizetését Komló város dolgozó paraszt-sága.

Rövid divatruha bolt nyílik a hét folvaman a Kossuth L. utcai volt ruhából helyén, ahol beszerezhetőek lesznek az összes béby-gyermekruházati cikkek, kötött-szövött, női és férfi fehéreműk, rövid, — bőrrönd, — és bőrdíszmű árúk.

Női hócipők, gyermek gumiszoknya, kárpai, női és férfi cipők, fehér-fekete betétes gyermek cipők, gyermek vadászakancsok érkeztek a Feladórüházati Utletház cipő osztályára.

A Feladórüházati Utletház készruha osztálya felkészült várja a tavaszi. Az első ruházatiállományok, lóden és tavaszi kabátok már megérkeztek és vásárolhatók az üzletben.

200 forintos bálözobabútor vásárolható a kiskereskedelmi vállalat boltjában.

A Komlói Kiskereskedelmi Vállalat az 1954-es év. de ideig a IV. negyedévi tervük minden részletében való teljesítéséért a „Kiváló Vállalat” címmel és oklevéllel tüntették ki.

Ne dobja el piszkos kalapját. A Feladórüházati Utletházban a kalap tisztító és formázó üzem beindult és elhanyagolt kalapját olcsó áron újíthatja.

mehetnek a babák.” A babák! Hát itt történt a baj. Az akkori babák már ott sündörögtek az építkezésnél s apró kezük tele cseréppel, téglával, ök is építettek. Szóval az akkori babák óvodások lettek. Ők már végérvényesen lecsiszoltak erről a bősödőről. — De még mint napközti használati szeretnék. Ha ugyan az építést nem ök fejezik be. Kitudja?...

Talán az öcsikék, meg a hugi-cák... — kérem... akik... szóval akik egyelőre csak... vagyis akik még 1-2 év múlva látják meg a napvilágot.

Az építkezés tempóját figyelve, belekalkulálva az esetleges akadályokat, (anyaghiány, rossz idő, értekezletek, röpdarabok, mikor megtárgyalják, hogy mikor lesz újra gyűlésük) szóval mindent összevetve, lehet totózni, mikor lesz kész a kőkőnyösi bősödő?

A totó nyertesei, akik csak évekre megközelítőleg is jól tippelnek, azoknak bőséges jutalmuk lesz. Az unokájukra gondos kezek vigyáznak majd a kőkőnyösi bősödőben. Mert akkorra, még én is biztosan állítom, megépül. De meg ám! — GÖBE —

A bányászszállítások országos versenyében a kőkőnyösi Zója utcai Fürst Sándor legényszállítás második helyezést ért el. A vándorzászlót március elsején ünnepélyes keretek között adták át a Szénbányászati Minisztérium és a Bányász Szakszervezet kiküldöttjei a szállás lakóinak. Ezenkívül 3 szállásgondnok pénz, 20 dolgozó pedig honyvutalomban részesült.

A Helyiipari Szolgáltató Vállalat a „régli” szénosztályozónál lévő daráló helyiségben megkezdte a szemeszaktakarítású darálását.

Darálási napok közlétek részlete: a hét minden napján — vasárnapot kivéve — a vállalat kéri a közlekedési, hogy darálási igényeiket a torláds elkerülése végett előzetesen jelezzék be az 547-548 telephelyen.

Darálási napok magánosok részére: kedden, csütörtökön és szombaton reggel 8-tól déli 12 óráig tartanak. Március 10-től hetenként három napon, hétfőn, szerdán és pénteken reggel 8-tól déli 12 óráig üzemeltetni fogja a vállalat a kormányzati darálóit is.

A Közegépgazdálkodási Vállalat takarító részlege lakás takarításokat is vállal. Azon családok, ahol mind a férj, mind a feleség dolgozik, olcsón takaríthatják lakásukat, a takarítórészeggel.

A vállalat végez takarítási tevékenységet egyszer, vagy többször is. A heti egyszerű takarítás ára: egy szoba-konyha (60 m²) 66 forint havonta. A takarítás díja a szobák, illetve a lakóterület nagyságától függ.

A takarítási munkához tartozik: seprés, szőnyegporolás, bútorpatentalanítás, parkettás helyiségek egyszerű felkészítése, köves helyiségek felmosása, fűrdő és mellékhelyiségek tisztítása, Ablakok tisztítása. Felvilágosítást ad: a Közegépgazdálkodási Vállalat (tanács épület II. em. Telefon: 305).

Se fa, se pénz...

Az egész még tavaly novemberben kezdődött.

Felkeresett bennünket egy illető s előadta: „a zobáki erdőszettől 39 forint és egy pár fillérért „dorongfa” kapható. Befizetnek rá?”

Hát hogyan fizetünk volna, amikor oly nehezen lehet Komlón tűzfához jutni... Hisszen nálunk még az „isten” is faszerezési gondokkal küzd. De mit szaporítsam a szót. Örülünk. Örömiünknek akképp adtunk kifejezést, hogy bugyellárisunknak fogyókúrát írtunk elő és mesterséges módon lecsapoltuk 8 méter fa árával: 312 forinttal.

Este nagy volt az öröm otthon. Elmondtuk, hogy sikerült fát szerezni... Hogy nagyon jól jártunk... Mert a zobáki erdőgazdaság még a fuvaroszerzési gondoktól is megkímélt bennünket. Ők szállítanak, a fuvardíjat is csak akkor kell majd kiegyenlíteni. No, de az öröm korát volt. Mert lassacskán eltelt a december s kamrákban már a gyújtós is elfogyott. A zobáki fa még sehol. Így telt el a január, február. Eredmény: se fa, se pénz.

Szóval így zajlik az élet a faszerezési fronton. Az erdőgazdaság nem hajlandó pénzünkért fát adni. Pedig ide s tova négy hónap primitív módú és fáradságos tűz csiholása után ideje volna már, hogy még a jó idő beállta előtt melegedjünk a pénzünkért.

Több áldozat nevében: KEHE — ORBA

SPORT

Komló Bányász—Bp Gyárépítők 2:1 (1:1)

2000 néző. Yezette Gaál. — Komló: Magyar — Kanizsai, Csákos, Oroz — Károlyi, Polgár — Pöllinger. Komlói: Szám II., Korom, Gelencsér. — Bp. Gyárépítők: Turaj — Petőcz, Schneider, Hajnok — Korom, Dornokos — Szili, Miskolci, Wenz, Janner, Varga.

Nagy lelkesedéssel küszködte a komlói közönség csapatát ez év első irtóni, bajnoki mérkőzésén. A zászlocseré után nem maradt el a biztatás, s csapatunk rögtön támadásba is kezdett. Már az első percben Pöllinger beadása veszélyeztetett az ellenfél kapuját. Mindjohabban ki-domborodik a Kőnyösi, de Korom, majd Kohlmann lövése elkerüli a kaput. Az első negyedóra komlói fölény jégében folyt le.

A 1. percben az ellenfél egy jobb-oldali támadásánál Csárdás fölénykedett, s ez nehéz helyzetet teremtett a kapunk előtt. Védelmünk tisztázta. Magára talált elkor a vendégszám, s az egyik támadást a másik után vezette, de védelmünk jól áll a lábán.

A 23. percben Kanizsai tör előre a jobbszélen. Erős beadása után a labda a 16-oson pantog Polgár meglövi, s a balhátvéd lábáról Kohlmann elé kerül a labda. Üszekölöknek egyből varja azt a kapuba, 1:0.

A gól után a hazai csapat támad,

de csatáink lövései nem találják el Turaj kapuját. A 50. percben Magyar egy veszélyes lövést küld ki. Elvéve támad a vendégszám, s egy ilyen támadásból születik a 37. percben az egyenlítés. Kapu előtt kavardósán Magyar megcsúszik és a kavarodó labdát Szili góllá értéktesíti, 1:1.

A második félidőben is Komló támad többet. A 9. percben Gelencsér csúszásorvén iveli be a sarokzugast. A labda Schneider fejéről Kohlmann elé pattint, aki megszerzi a győztes gólt, 2:1.

A mindjohabban feljavuló Polgár gyakran lendült támadásba a csatárokra, de Korom sérülése folytán a balszárny meggyengült és ez nagyban hátráltatta csatárszámát. A 15. percben Gelencsér, majd kétszer Kohlmann lövése a mérkőzés hátralévő részét is komlói fölény jellemzi, míg a Gyárépítők csapán a mezőnyben tudnak egy-egy támadást kialakítani, de a mérkőzés sorsát már nem tudják megváltoztatni.

Gaál bíró sokat feleltett az ítéletekben, nem tartotta kezében a mérkőzést. Alig érdemli meg a 2. es osztályozást.

Magyar a gólról nem tehet. Biztosan őrzte kapuját, Kanizsai jól mozgott. A gól előkészítéséért dicséret illeti Csárdás a mérkőzés elején fő-

lénységkedett, nem tudta magára. Majd mindjohabban feljavult, s ha ab-bahagná a bravurozkodást, komoly oszlopa lenne védelmünknek. Oroz beütötte a hátultrított védő szerepét. Károlyi nem talált magára. Csákos bizonytalanok voltak, csak a mérkőzés vége felé jött fel-

Pöllinger is csak a 45. perc után lendült játéka, s azután jól támo-gatta a védelmet, és segítette a csatárokat. Pöllinger egyszerűen egy-egy csillogtatja meg a régi formáját, majd újból visszahanyatlott. Kohlmann gólját szép teljesítményűek voltak, csak az a baj az összekötőknél, hogy nem igen megy hátra segíteni a védelemnél és nem hozza fel a labdát. Szám II. kitérései a II. félidőben nagyon veszélyesek voltak. Jól mozgott, s lövései bombá-erősek. Korom — amíg nem sérült meg — szélfajával a korszerű támadó-játékot mutatta. Az éles szöketetés, a acyosoros támadások sorozata jelle-mezte játékukat. Gelencsér a csapat legjobb játékosa volt. Mindenkől részt vállalt a nagy veszélyt jelentett az ellenfél kapujára.

A csapat összejátéka jó volt, csupán az örönlénel volt baj. Meg kell dicsérni a közönséget, amely sportszerűen, lelkesen biztatta csapatát.

SPORTHREK

Szombaton rendezte meg a VTSB városi futó és lesikló bajnokságát. A rossz hóviszonyok ellenére a fiatal Vign Elek 9:30 perc alatt nyerte a kb. másfél kilométeres terevasz-keresést. A felértékek közül Szonkuti szerezte meg az első helyet, míg a csapat versenyben az átlagos gmnázium.

Vasárnap délelőtt az 507-es MISE jól sikerült egyéni bajnokságot rendezett 14 versenyőr résztvevélével. A bajnokságot Deákfalvi László nyerte veretlenül, 13 ponttal.

Torna A magyar szovjet barátság bónap keretében a VTSB dísz-tornát rendezett. A dísztornán ritmika, gerenda, felemáskorlát, korlát, gimnasztika, talaj és zászló gyakorlat, valamint szekrényugrás szerepelt. Itt mutatkozott be az Építők Sportkö-renek tornászcsapata.

Labdarúgás

A megyei II. osztály Éssaki csoportjának megrendezését ez évben a Komlói VTSB kapta meg. A sorsolást a következő csapatok rész-vételével ejtették meg: Komlói Vas-sas, K. Dózsa, K. Építők, Sásd, K. Kossuth, Csikostölös, Mánfa, Magyarszék, Mágocs, Anna-akna, Béta-akna. A bajnokság március 26-án indul.

A városi labdarúgó bajnokság nevezési határideje március 28. Az érdeklőt sportkörök eddig juttassák el nevezéseiket a VTSB-re.

A Komlói Játékvétoi Tanács rendezésében 8 elvtárs vett részt a játékvétoi előkészítésben. A min-bősítési vizsga eredményei jók voltak.

Atletika A VTSB április hónapban atletika városi bajnokságot rendezett. A tanfolyamra lényegesen katonai szolgálatot teljesítettek személyek jelentkezhetnek a VTSB hivatalos helyiségében.

SZURKOLÓK FIGYELEM!

Szalaiaváros—Komló vasárnapi mérkőzésére a KBSK vezetősége külön autóbusszjáratot indít. Résztvételi díj 80 forint, indulás vasárnap reggel 8 órakor. Jelentkezni lehet péntek reggelig a KBSK irodájában, valamint a szénbányászati irodában. Galambár és Oroz Zoltán elvtársakkal. A rész-vételi díjat előre kell befizetni.

ÚJ KOMLÓ

Az MDP komlói párt végrehajtóbizottság, a DISZ, a Trüsti és a szak-szervezeti bizottság lapja. Felelős szerkesztő: Gábor Balázs. Felelős kiadó: Bogár János. Szerkesztőség: Komló, Pártszékház, fax. 1. 2. Telefon: 58. 569. Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Lap-kiadóvállalat, Pécs, József A u. 10.

Pécsi Szikra Nyomda Vállalat Pécs, Munkácsy Mihály utca 10 sz. Telefon: 20-27. Nyomdaiért felel: Melleg Rezso

Bírói ítéletek

A városi tanács kihágás, bíróisága Róza Ferenc komlói lakost 100, Juhász Béla 60, Juhász Béla 40, Kéves János 50 forint pénzbüntetésre ítélte, mert éjjel az utcán hangosan énekeltek, üzenéshordítást követtek el, zavarták a lakos-ság ojszakai nyugalmát.

Erdői falopás miatt Csató József-nét 50.—, Bosnyák Jánosnét 60.—, egy fiatalkorú Ty. L. komlói lakost 200.— forint pénzbüntetésre, az ugyancsak fiatalkorú K. J. komlói lakost ugyanezen cselekményéért bírói magrovásban részesítette.

ISKRASZÁRVA

Kedves Pajtások! Februári rejtélyfordulónk beküldésének határideje tegnap lejárt. Most a III. rejtélyforduló 2. rejtélynevelit közöljük. De ismét-elten szeretnénk felhívni figyelmeteket, hogy a megfejtésekkel együtt be kell küldeni a rejtélynyomatban található rejtélynyelvnyit is. Ez több pajtás — legutóbb Varga Csaba — nem küldte be. Kerünk ben-neteket, hogy a szelvényit okvetlenül küldjétek be, mert el-lenkező esetben kimaradtok a sorsolásból.

III. FORDULÓ 2. SZÁMU REJTÉLYNYCSOKRA 1. Sorold fel a Szovjetunió 16 autonóm köztársasága fővárosainak nevét. 2. Melyik az a szibériai 3 legnagyobb folyó, mely délről észak felé folyik? 3. Nevezd meg Románia és Bulgária tengeri kikötőjét. 4. Melyik városban van — a Krim-félszigeten — a szovjet úttörők nyári tábora? 5. Mely hegység oszlja ketté a Szovjetuniót? 2. számú rejtélynyelvny

NAPTÁR

1955. március 8. Kedd, Zoltán napja. Nemzetközi Nőnap. A Nap kél 6.12 órakor. Nyugozik 17.39 órakor. A Hold kél 17.49 órakor, Nyugozik 5.41 órakor. Öt évvel ezelőtt 1950. március 12-én halt meg Heinrich Mann német író a „Kisváros, Az alttávol” című könyve írójá. 1950. március 12-én (25 éve) halt meg Alois Jirasek cseh író. Serly Lajos keresztes és karmester az óndai Kislátvány-Színház megalapítója, 100 évvel ezelőtt, 1855. március 13-án született. Hotvenkötő évvel ezelőtt, 1863. március 14-én halt meg Marz Károly.

MOZI

Május 1.: Március 8-9. Felbőrkölök árnyékában. Angol film. Március 11-12-13-án. Aljóká. (Cigányok táborában), Szovjet opera film és a Svéd gyufa című film Csohor vizsgálókaból. Zrlnyi Ilona: március 8-9. 2x2 né-ha. 5. Vidám magyar filmvígjáték. Március 10. 11. 12 és 13-án. Amkor a mezők viráznak, című Svéd film. Március 15-án, este 7 órakor „Kőkőnyántra” című műsorban a kultúrthoz színházoz csoportja bemutatja: Csárdáskirálynő című műsorszámát és a Tojástanc című vígjátékot.

A régi határnevek eredete

Irtá: Kutnyánszky József II. Akik Anna-akna környékén járnak, gyakran hallják ezt a nevet is: Füstölő. Ennek is elmondjuk eredetét. Az 1890-es évek végén, a nagy-üzemi szénbányászat megindulása után, itt volt az egykori Anna-akna, illetve a koráb-bi turo meddőhányó-ja. Bizonyos idő múlva a meddő kigyul-ladt, füstölögni kez-dett és szép lassan égött. Ez a lakott rész tehát innen vette nevét. Ha már ezen a tá-jon járunk el kell mondanunk azt is, hogy Anna-akna ne-ve honnan származik. Bizony ma már senki sem gondol arra, hogy Komló első ak-nája a komlói nagy-üzemi bányaművelés elindítója hívesától. Jusztus Annától kap-ta nevét. De még más érde-kes nevi teleprése-

A Szénosztályozó fiataljainak harci túrája

Vasárnap reggel egy 60-70 fős vidám csoport hangoskodá-sára lettem figyelmes. Fiatalok. Rendezett sorokban mene-telnek, s közben énekelnek. A fiatalos hæv, a duzzadó erő szinte szárnyakat ad a felcsen-dülő dallamnak.

„Zúgva száll mint a győzel-mi zászló...” Jól esik hallgatnom. Szinte magam is kedvet kapok arra, hogy közjűk álljak. Ellenáll-hatatlan vágy vonz a fiatalok felé. Szeretnék én is velük együtt dalolni. Ónfeledten... Vidáman...

Közelebb megyek, s az egyik leghátul menő fiatalt megszólítom: — Melyik MSZHSZ szerve-zetbe tartoznak? — A Szénosztályozóba —

hangzik a felelet, s már megy is tovább, hogy a többiek ne hagyják el. Nézem a távolodó fiatalokat, amint büszkén nagyot és üte-mesen dobbantanak lábukkal a földön. De fájó szívvel nézem őket.

Vajon nálunk Kossuth-aknán miért nem lehet így összehoz-ni a fiatalokat. Talán lehetet-len? Nem. Nem lehetetlen. Kossuth-aknán a fiatalok ép-pen olyanok, mint a Szénosztá-lyozón. De hiába, nincs aki törődne velünk. Van ugyan egy titkárunk, de arról jobb nem beszélni. Szegény, szegény Kossuth-aknai fiatalok... szegény, szegény titkár! Mikor lesz nálunk is a Szénosztályo-zóéhoz hasonló harci túra?

Müller Imre Kossuth-aknai MSZHSZ-tag

Anyakönyvi hírek

1955. február hórol: Születtek: Iván Ferenc, Hegyi Já-nos, Szőke Ilona, Szitó Dezső, Szjo-ka Eneze, Bata Valéria, Oroz Józ-sef, Józsa Csilla, Gyöngyi, Szonkoly István Tamás, Németh Éva, Kende Zoltán, Szőke Lajos, Reinhardt Irén, Schuster Zsuzsanna, Reisz Gizella, Orsós Katalin, Varga István, Braun Imre, Tilmann Csaba Miklós, Czé-der Éva, Oroz József, Spreitzer Vin-cenc, Kristóf Kálmán, Bogdán Rozália, Győr Ildikó, Reia Irén Ildikó, Kal-tenbach Károly, Kozma Erzsébet, Matyó András István, Czéder Erika, Révész Mária, Schumann Szilvia Ka-talin, Turaj Klára, Oláh Sándor, Ju-hos Lajos, Erdélyi István József, Orsós Julianna, Tóth Gábor, Plecskó Róza Zsuzsanna, Petény Mária Mezőlona, Horváth Péter, Rankl Sándor, Flegl László, Gábor Lőrinc, Hegyi Sándor, Prucsi Valéria, Hal-mási Anna, Czukor Margit, Kis György, Váradi István, Buzás Má-tyás, Svánusz Gabriella Mária, Szá-lágyi Mária, Horváth Zsuzsanna, Mát-czár Aranka, Veres Balázs, Horváth Erzsébet, Kuncz Katalin, Knerzer Júlia, Matczák László Gábor, Bicskel Ferenc, Deák Sándor, Kovács László Attila, Tóth János, Szelle Zoltán, Kovács Mária.

Kécsér János csillás és Szólyvá Sára, Szőke György és Váradi Éva, Révész Lajos csillás és Bajsz Magdolna, Turnacker Péter vájár és Mészler Rozália, Balázs Mihály vájár és Am-bach Rozália, Szentpáli Pál és Szar-bó Ilona, Lippal Márton egédmu-rkás és Spanyol Anna, Löffler István villanyüzemelő és Heizer Katalin-Bandur Mihály segédmunkás és Vár-ga Éva, Horváth István csillás és Wittenberger Anna, Kalusza György villanyüzemelő és Törzsök Angyal, Segesvári József kubikos és Pöppö Margit, Szébenyi József vájár és Kremlécz Mária, Mutyán László kö-műves és Mester Zsófia, Kozma János vájár és Virágh Katalin, Sallai Im-re segédmunkás és Kökény Margit, Orsós Pál és Orsós Katalin, Szabó István éjjeliőr és Szabó Erzsébet, Pényes Bertalan vájár és Bibity Gizella Cecília.

Halálozások: Volosányi Jánosné Gölen Veronika 31 éves, Széles György 90 éves, Gábrics Lajosné, Hopp Anna 88 éves, Bárner Frigyesné Szabó Gizella 58 éves, Mátyás Géza 67 éves, Felér Ferenc, Péter Józsefné, Győ-ri Jolán 65 éves, Pankovics Lajos István, Gelzer Józsefné Krenusz Rozá-lia 70 éves, Oláh Imréné Szabó Erzsébet 50 éves, Lengyel Zoltán 70 éves.

UJ KOMLÓ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEKI

AZ MDP. KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

V. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

KEDD, 1955. MÁRCIUS 15.

MÁRCIUS 15

1848 március 15-ét ünnepli ma ifjúságunk, egész dolgozó népünk. Búszkeség... gondolunk mi magyar fiatalok e hősi napra, nemzeti történelmünk egyik legragyogóbb időszakára.

107 esztendővel ezeiőt, az európai forradalmak példáját követve, a márciusi ifjak vezetésével kitört a pesti forradalom. A márciusi ifjúság megüvna a Habsburg-ház uralmát, harcarakelt a zsarnok önkényuralom ellen. A forradalmi eseményekben lelkes márciusi ifjúság élén ott volt Petöfi, Vasvári, Jókai és Irinyi. A márciusi ifjak bátor, áldozatos harcának jelentőségét bizonyítja, hogy a cenzúra ellenére is kinyomtatták a magyar nép 12. pontban foglalt követeléseit és Petöfi nek erre az alkalomra írt versét: „Nemzeti Dal”. A fellelkesült forradalmi ifjúság kiszabadította börtönéből Táncsics Mihályt.

Talpra magyar, hí a haza, itt az idő, most vagy soha. Ezzel a szöveggel Petöfi a Nemzeti Múzeum társulatáról. Forradalmi harcra hívta, lelkesítette Pest és vele együtt az egész ország népét. A nemzet tényleg talpraállt, megmutatta erejét. Erejének látására, a forradalmi események nyomására a személyi országgyűlés teljesítette Kossuth követeléseit. Megvalósult a sajtó és vallás-szabadság. Kimondták a jobbágyfelszabadítást. Megalakult az Első Felelős Magyar Kormány.

A zsarnokok nem nézték jó szemmel a nép kivívott jogait. Szövetkeztek az európai reakcióval és megindították támadásukat a magyar nép szabadságának eltiprásáért. Megkezdődött a szabadságharc. A népmegmutatta, hogy milyen erőfeszítésekre képes, ha az ország függetlenségéről, szabadságáról van szó. Damjánik börtönsípkáisi, Bem apó serepei egyre-másra mérték csapásokat a császári seregekre. A szabadságharc hősi katonáit Petöfi lángoló versei, szinte csodákra lelkesítették.

írta „Csatadal”-ában Petöfi. A nagy Ausztria nem bírt a szabadságharcban eggyéfont magyar néppel. Segítségül hívta reakciós társát, az orosz cárt. Ez eldöntötte a szabadságharc sorsát. A szabadságharc nagyszámú túlerővel szemben elbukott.

107 év telt el azóta. Petöfi lánglelkű szavai most is oly lánggal égnek a mai magyar fiatalokban, mint a márciusi ifjakban annak idején. Mi már levdünk 1848—49-ből a tanulságokat. A bilincseitől 1945-ben megszabadult magyar nép eggyéfontva kész arra, hogy szabadságát megőrizze.

1848 tavaszára emlékezve, lehetetlen nem gondolnunk 1945. tavaszára, a felszabadulásra. 1945. április 4-én vált igazán valóra a márciusi ifjak célkitűzése. Petöfi álma.

Mi, komlói bányászfiatok hálás szívvel gondolunk szabad életünk megteremtőjére, a Szovjetunióra. Tudjuk azt is, hogy ezekben a napokban a Szovjetunió és a haza iránti szeretet, nemcsak hálát követel, hanem tetteket is. A mindennapi munkában való kemény helytállást.

A felszabadulási versenyszakasz utolsó napjai következnek. A verseny finisze következik most. Fiataljaink sikerrel kezdték a versenyt. Jól dolgozunk tanúárban, februárban. Eredményes munkájukat díszéri a 15 ezer tonna terven felüli szén kitermelése.

Ma indult a felszabadulási hét. Fozadjuk meg, hogy a felszabadulási hét minden munkanapján az eddigi legjobb eredményekkel köszöntjük április 4-ét. Sok-sok terven felüli kitermelt tonna szénnel köszöntjük azt, hogy szabad hazában élhetünk, munkálkodhatunk és alkotunk. Ezekben a napokban is lelkesítsen minden fiatal Petöfi és a márciusi ifjak lángoló hazaszeretete. A tervek teljesítésében, túlteljesítésében hirtassuk kifejezésre hogy méltó utódat vagyunk 1848 márciusi ifjúságának. A fiatalos lendület, a hősi helytállás, a tennégy napán maával ezekben a napokban az eddigi megerőltetett nem teljesítő munkásokat is. Ha lev lesz, akkor bizonyos, hogy Komló sok díszeséget szerzett ifjújainak sikere viszi a felszabadulási versenyt.

Most ory a lélek, a szív, a kar, Mikor övönél, ha most sem...
CSEPERKA FERENC

Pécs—Komló párosversenye

A pécsi és komlói széntrösz naponta váltja a táviratokat, melyekben a legfrissebb eredményeket közlik egymással. Egy ilyen távirat fekszik előttünk is. Arról értesít bennünket, hogy a pécsiek 106.8 százalékos tervteljesítéssel messze maguk mögött hagytak bennünket a felszabadulási versenyben.

Komló bányászai! Leikes, odaadó munkával még megváltozhat a két trösz közötti párosverseny állása. De ehhez az kell, hogy a ma kezdődő felszabadulási műszakban sokkal jobban álljunk helyt a termelésben, mint eddig.

A PÁROSVERSENY ÁLLÁSA HAVI ATLAGBAN MÁRCIUS 14-IG

Nagymányok 110.5 százalék. III-as üzem 99.3 százalék — Andrák-akna 111.8 százalék. I-es üzem 111.4 százalék. Béta-akna 100.1 százalék — István-akna 104.7 százalék. Maza 106.6 százalék. Szászvár 82.9 százalék — Petöfi-akna 103.2 százalék. II-es üzem 88.1 százalék — Széchenyi-akna 113.1 százalék. Anna-akna 91.3 százalék — Béke-akna 102.8 százalék. Komló Trösz 98.2 százalék — Pécsi Trösz 106.8 százalék.

A trösztszakszervezeti bizottsága elnökségének felhívása Komló bányászaihoz

Előre a felszabadulási műszak sikeréért!

Bányászok, műszakiak, munkások!

Tizenhét munkanap választ el bennünket hazánk legnagyobb nemzeti ünnepének évfordulójától, április 4-től. Tíz esztendővel ezelőtt, 1945 április 4-én szabadított fel bennünket a dicsőség Szovjet Hadserege. Örökre megszabadultunk ekkor az elnyomóktól. A szó igazi értelmében szabadok lettünk. Szabadon élhetünk, alkotunk saját gyárainkban, bányáinkban, saját érdekeinkért, a haza, a dolgozó nép érdekeiért.

Nagy pártunk vezetésével, felszabadítottunk, a hatalmas Szovjetunió állandó anyagi és erkölcsi támogatásával boldog életet alkotunk az üzsöki romok helyén. Ünnepejük e történelmi eseményt, új munkahöstekekkel. Tegyük ezal is tanúbizonyságot békekarunk forró hazaszeretete mellett.

Csatlakozva a SZOT március 9-i felhívásához, tartunk mi is, a mai naptól kezdve április 4-ig felszabadulási műszakot! A felhívás nyomán üzemünkben megtartott röggyléseken, szakszervezeti taggyűléseken határozatok születtek: „Vállaljuk a jobb, fejez-

mezettebb munkát! Jobb és több szemet termelünk! Így köszöntjük hazánk felszabadulásának nagy ünnepét! „hangzott a fogadalom valamennyi üzemben, valamennyi bányász ajkáról.

Vegye a szót át most a tett. Induljon minden bányász, minden műszaki minden ember, ki üzemünkben dolgozik, soha nem látott lendülettel, akarattal munkába a tervek teljesítéséért, túlteljesítéséért! Ne legyen egyetlen egy ember sem üzemünkben, aki nem teljesíti tervét, aki be ne hozná lemaradását, aki nem verseng a jobb és szebb eredményért, a több szén termeléséért.

Legyenek most is elsők e nemes versenyekben a fiatalok. Bátor kezdeményezéssel, új kommunista lendülettel, új munkasikerrel vigyük előre pártunk határozatainak szellemében, a biztonságos, takarékos szén-termelést, a felszabadulási műszak győzelmet, a felszabadulási serlegért, bekéért folyó küzdelmeket.

TRÖSZT SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁGA.

A 451-es csapat tagjai biztonságosan ácsolnak

Amikor Szinger Márton elvtárs, a 451-es csapat vezetője megtette csapatának dolgozói nevében a vállalást, „Jobbek között arra is tett ígéretet, hogy a terv túlteljesítésével egyidőben nagy gondot fordít majd a biztonságra is.

Az ígéret teljesítésénél nincsen baj.

Ha valaki végigmegy a 451-es csapat munkahelyén, egy másutatn azon csodálkozik, hogy milyen szépen ácsolnak a csapat vajúrai. A támfúk, szinte zsinor egyenesl vannak állítva, s a pillérezés sincs elhanyagolva.

Búszkék is rá a csapaton dolgozó vajúrok. Még a csapatvezető, Szinger elvtárs is örömmel mutogatja:

— Ezt nézze meg elvtárs. Még különb, mint a többi — s kezével az S. Nagy Ferenc vajúr által beácsolt munkahelyre mutat.

Valóban különb. Látszik, hogy S. Nagy elvtárs tisztában van adott szava erkölcsi értékével. Amit vállalt, azt teljesíti is. Keze alól olyan munka kerül ki, amit méltán lehet például állítani a komlói bánya többi vajúra elé.

Bányászok ereje...

Vérükből jöttem a valóságra, Hogy érzem mindnek merész örömei. Velük koplaltam bátor álmukat: Lassan napfényesen a munka hőset.

Az ő szénük az ország ereje, Mely a vénáknak vidám kedvet ad, Szélesre feszíti az életet, Lángra gyújtja a gondokat, a titkokat.

Gyermek pihenhet a melegénél, Izzó fényre szólít erőműveket, A gyár kéménye felhőköt fújhat, S a kohóknak küldi ételüket.

Oriás lett a földnek belseje, Győzött benne a cél, kemény akarat: A bányász izmos, nagy ácsolatján Épül a talapat, vidám virradat.

Ez az erő boldogságért harcol, Piros szíve békés életet kíván. Küzd azért, hogy egy percet se nyerjen Az új vérpokol a küzdelem hídján.

— Hordjátok az erőt paroláson

Fiatal legények, kipróbált apák:

Legyen a holnap szebb a tegnagnál,

Viruljon májusunk... és a nagy család.

ZABÁNYI ALAJOS

A Vértés-csapat nem marad adós

A 456-os csapat munkahelyének V. szinti lejárataól nem messze dolgozik Kopacz György vajúr. Jöttünkör éppen nagy munkában volt. Két társ segítségével, egy jól megtermett — lehetett vagy 30 centiméter átmérőjű — bányafát igyekezett felemelni.

— Ezt jól megcsinálták. Csak annak kellene felemelni, aki ideirányította — jegyezte meg valaki. De nem felelt a szóra senki. Egy hangos „hó...ruk”, s a fejje fent volt a helyén.

Rövid pihenés után, már berregett a fejtőkepalács és Kopacz elvtárs gépe nyomán csak úgy omlott a szén, mint egy kiapadhatatlan folyam, úgy folyt le a töltőszarut felé az ipar kenyere, a komlói kőszén.

Az emberek munka-ritmusán látszott, hogy belülről hevít őket valami. Olyasvalami amit ugyan nem lehet leolvasni az arcokról, a szemek villogásáról, csak a kezek gyorsabb mozdulata enged sejtetni valamit.

Már éppen meg akartuk kérdezni Kopacz elvtársat, mivel magyarázható ez a különös igyekezet, amikor Vértés János a csapat vezetője jött fel-fel a fejtésben.

Ó magyarázta meg a hevesebb munkaritmusok okait:

— Mi sem akarunk elmaradni a felszabadulási versenyben. Be akarjuk hozni az eddigi 60 csillés lemaradást. Ha mindenki úgy dolgozik majd, mint Kopacz elvtárs, akkor nemsokára már arról beszélhetünk, hogy még mennyit adunk terven felül.

Vukicsévics Géza

Bejárta az ország különböző részeit.

1944-ben újra behívót kapott. Nem vonult be.

Megszökött.

Messze keletre, felesége szüleihez, ahová családja is követte.

Itt, a kicsi Nógrád megyei Szarvasgöde községben látta meg az első szovjet katonát.

1945 januárjában megalakította a Kommunista Párt helyi szervezetét. Attól az időtől kezdve a mult kizákmányolt, kiszilpolyozott, szinte ember számba sem vett „Vukicsévics Géza” Vukicsévics Géza elvtárs lett. Hátról-hátrá járva magyarázta az elmaradt paraszt-ságnak a megváltozott helyzetet. Az eredmény nem maradt el. A 45-ös választáson a falu lakosságának 90 száza-

léka a kommunista pártba szavazott.

1946-ban már a borsodi szénmedence bányásza. A párt, a nép hívta, Ő ment.

47-ben „Petöfi”-bányára került, mint az Akmamélyítő Vállalat vajúra. Kitűnően állta meg helyét a munkában. De nem feledkezett el a környező, volt grófi és bárói tanyák lakóinak tanításáról, felvilágosításáról sem. Mint propagandista, erős nem kimélve, feleségével együtt sokszor 20—30 kilométert is gyalogolva, naponta járta a községeket és vezette az esti szemináriumokat.

Igy dolgozott, tanult és tanított 1954 május 1-ig, amikor a minisztérium Komlóra helyezte. Az 1-es üzemhez került brigádvezetőnek. Brigádja állandóan a ter-

teljesítők között volt.

A hozzá beszoított bányászok legapróbb problémáival is a legnagyobb odaadással törődött és törődik.

Pártcsoporthozetöi, népnevelői tapasztalatait újságcikk formájában adta és adja át a többieknek.

1955 januárja óta a feltáró üzem párttitkára. Most sem feledkezik el a maga továbbképzéséről. Havonként 40—50 forintért vásárol könyveket, most már érek öta. Esténként, mikor hazamegy a boldog családja körbe — ahol felesége és 3 gyermeke várja — az izletes, bő vacsora elfogyasztása után, a szepen berendezett könyvosi lakásban öszszül a család és olvas, tanul, élén a családapával: Vukicsévics Géza elvtárrsal.

A kommunista példamutatás ereje

A csapatvezető szavai világosan, érthetően hangzottak.

— Ma is három vajúr hiányzik. Csak öten vagyunk. De úgy kell dolgoznunk, hogy így is túlteljesítsük a tervet.

Az emberek nem válaszoltak.

Gondolkodtak. Néma, merev arcukból ezt lehetett kiolvasni: „talán...” Csak egy csillés, Elter József volt víz. Odaállt egy acélos tekintetű, fiatal vajúr elé, s félig tréfásan, félig komolyan, de tele bizakodással kijelentette:

— Gyurka! Addig nem jöhetnek le a fejtésből, amíg meg nem lesz a 85 csille szén! Erred-e?

Földes György nem valami hangosan, de érthetően nyugtatta meg a csillést: „Meg lesz Jóska...” Szavaiól nyugodtság és erő sugárzott, ami lassanként átragadt a többiekre is. Hát hogyne lenne meg a terv, amikor egy fiatal, a szavát mindig álló kommunista, ilyen nyugodtan mondta, hogy

meglesz. Ezzel meg is szűnt a nyomott hangulat. Gyors munka kezdődött.

Földes elvtárs úgy dolgozott ezen a napon, mint még soha. Jól kezelt részlegépével egymásután, kétóránként vette ki a feifahosszú szénmezőket.

Kiss Ferenc, a társa, alig győzött utána beácsolni.

A többiek, óvakodva, hogy meg ne lássák őket, oda-oda lopakodtak megnézni, mennyire haladtak. Földesék. Amikor meggyőződtek az eredményről, siettek vissza, folytatni a munkát, hogy el ne maradjanak mögöttük.

A műszak letelt, s a csapat túlteljesítette aznapi tervét

Amikor Földes elvtárs a fejtésből lejövet megállt a töltőgarat előtt, s látta a körülötte lévő sok szenet, így szólt:

— Szedjük össze még ezt a kis szenet. Ezzel is több lesz két csillével. — S ő maga példát mutatva, nekilátott az öszszetakarításnak,

Majdnem dupláját adták az ígértnek

A bányász túlteljesítő brigádok 8000 tonna tüktermelésre kapott pártmegbízást. 1955 I. negyedéjére. Ezt a megbízást vállalva, közös akarattal jóval túlteljesítették.

A legutóbbi értékelés alapján március 10-ig: 6.943 tonnával adtak többet, mint amennyit vállaltak. A vállalás és a teljesítmény méltó komlói bányászfiatok eddigi munkájához. Ez is bizonyíték arra, hogy rájuk számíthat a párt, mert mindenkor teljesítik adott szavukat.

Ebben a nemes versenyben legszebb eredményt, a Béta-aknai Vörös János DISZ-brigád érte el. A brigád eddig 1.244.2 tonna szénnel adott többet tervénél. A Kossuthbányai Baumann brigád 986.5, a Schwartz brigád 727.2 tonnával adott többet.

Sajnos vannak lemaradók is. Ezek közé tartozik a Szinger János brigád is, mely 609, a Szakács Mihály brigád, mely 695 és a Kovács János II. brigád, mely 414.5 tonnával termelt eddig kevesebbet.

A Petöfi DISZ-brigád 655 tonna túlsúlyt továbbított

Az állomásunkon szolgálatot teljesítő brigádok közül a Petöfi DISZ-brigád a pécsbányarendezői Dózsa-brigáddal van párosversenyben. A Petöfi brigád fiataljai megfogadták, hogy a felszabadulási versenyben maguk mögött hagyják a Dózsa-brigádot.

Legújában azt tüzték ki célul a lelkes fiatalok, hogy a felszabadulási verseny még hátralévő részében, a túlsúlyos vonatok indításánál fognak nagyobb arányú önköltségesökentést elérni. Ennek eredményeként már 655 tonna túlsúlyllyal indítottak útnak egy vonatot.

G. Z.

A társadalmi tulajdon védelméről...

A szocialista társadalmi rend alapját képezi a társadalmi tulajdon. Ennek megfelelően kell a társadalmi tulajdont fejleszteni, tisztelgetni tartani és megővni a fosztogatóktól.

Komlón a társadalmi tulajdon védelme nagy feladat. Szocialista bányavárosunk minden uzsma építmánya és értéke társadalmi tulajdon képez. Ezért sokkal nagyobb mértékben a társadalmi tulajdon elleni elkövetési bűncselekmények is. Komló munkásai nagy többségükben becsületes, az ország építőit szem előtt tartó emberek. De sokan vannak olyanok is, akik kihasználva az adódó lehetőségeket, megkárosítják és fosztogatják a társadalmi tulajdont. Becsületes munka helyett lopások és egyéb bűncselekmények elkövetésén keresztül igyekeznek létfenntartásukat biztosítani.

Nagyon gyakoriak a munkaruhák, szerszám, villanymotor és falopások. Nap-nap után érkeznek hasonló tárgyú jelentések a városi osztályhoz és a Komló Városi Ügyészséghez is. A bűncselekmények nyomozása, az elkövetők felderítése nagy feladatot ró a nyomozó hatóságokra. A nyomozó hatóságok el is követnek mindent a tettesek felderítésére. A városi bíróság pedig példamutató ítéleteken keresztül igyekszik a bűncselekmények számát csökkenteni.

A társadalmi tulajdon védelme azonban nem egyszerűen a nyomozó hatóságok feladata, hanem elsősorban nevelési, politikai kérdés. Nem lehet és nem szabad a vállalatoknak, de a dolgozóknak sem olyan álláspontot helyezni, hogy az elkövetett bűncselekményt majd kinyomozza a rendőrség. Belső szervezéssel kell gondoskodni arról, hogy minden anyag, eszköz, szerszám, raktár stb. úgy legyen kezelve, hogy illetéktelen fosztogatók ahhoz hozzá ne férhessenek. Ez az egyik legjobb módszer ahhoz,

hogy megelőzzük a bűncselekmények elkövetését.

A bűncselekmény elkövetők leleplezése, és megakadályozása az elkövetésnek, minden becsületes munkás feladata. Ennek elmulasztása elhallgatása maga után vonja a bűnrészséget, illetve az is bűnössé válik, — a büntető rendelkezések szerint feljelentési kötelezettség elmulasztásáért is

A bányafa fosztogatásról

Komlón valóságos jogos és megengedett ténynek tekintik, ha egy bányász, úgynevezett „klecni-fát” visz naponta hazra a bányából. Sok esetben előfordul, hogy ezek a fák 1 méter, sőt azon túli hosszúságot is elérik, és még a bányában felhasználhatók volna. Azok a bányászok, kik ilyen módon szerzik be tűzifa szükségletüket, nem gondolnak arra, hogy az általuk ellopott fa — értékes valutáért — külföldről érkezett. De nem gondolnak arra sem, hogy az ilyen lopás 6 hónaptól 5 évig terjedhető büntetést vonhat maga után. Nem beszélve arról, ha több esetben követi el azt a bűnt, akkor 10 év börtönbüntetést is kiszabható a bányafa fosztogatókra. Ezért hívjuk fel most az üzemi, párt- és tömegszervezeti vezetőket, valamint a gazdasági vezetők figyelmét, hogy a körülmények kiiktatása az ő feladatuk. A Komló Szénbányá-

évi terjedhető büntetési mértékű — aki a feljelentést elmulasztja.

A párt- és a tömegszervezetek, valamint a becsületes munkások feladata, hogy Komló város területén éberem őrködjenek mindannyiunk közös vagyona, a társadalmi tulajdon felett. Ugy kell kezelni, őrízni a társadalmi tulajdont, mint saját szemünk fényét.

A bányafa fosztogatásról

szati Tröszt, a további bányafa fosztogatások elkerülése végett alkalmazzon szigorú intézkedést.

Amennyiben ezek ellenére is akadnának olyanok, akik hozzányulnak a társadalmi tulajdon képező drága bányafához, azok ellen a nyomozó hatóságok megfelelő szigorral fognak eljárni. Megengedhetetlen, hogy — szinte naponta — vagonteleket kitevő famennyiséget hordjanak ki a bányából tüzelés céljából. Megengedhetetlen, hogy bármilyen formában is fosztogassák a társadalmi tulajdot. Ezért harcot kell és harcot indítunk az ilyenfajta bűncselekmények elkövetői ellen. De elfogjuk érni azt, hogy a társadalmi tulajdon, vagy egyéb bűnök elkövetőit a dolgozók megvetése kísérje.

Kovács Lajos
Városi ügyész.

Március 20-án, Budapesten tartják az Ötéves Tervkölcson utolsó sorsolását

Ezt a sorsolást március 20-án 10—13 óra között és 15—19 óra között Budapesten, a Zeneművészeti Főiskola nagytermében bonyolítják le.

A sorsoláson 76.600 kötvény számot húznak majd ki összesen harmincmillió 697.400 fo-

rint értékű nyereséggel. — Ezenkívül 450.520 kötvényt névterekben váltanak vissza 85 millió 900 ezer forint összegben. Ezúttal máj vaiaimennyi kötvénytulajdonos visszakapja az ötéves tervkölcsonre jegyzett pénzt.

A feltárók termelési értekezletén...

A feltáró üzem bányászai előtt az 1955. évben nagy feladatok állnak. Nem kisebbek, mint biztosítani a második 5 éves terv sikeres beindulását és folyamatos tervteljesítéséhez szükséges szénmezők feltárását. Ezt a feladatot az üzem munkásokkal együtt végrehajtja. Hogy ez mennyire így van, azt bizonyította az üzem legutóbbi — egyben legelső — termelési értekezlete.

A termelési értekezleten az üzem bányászainak 80 százaléka jelent meg. Bírálataikkal, javaslatokkal nyújtottak segítséget a műszaki vezetők munkájához. Hogy a bányászok megértették az üzem előtt álló feladatok fontosságát, az attól is függött, hogy jó volt a beszámoló, melyet az üzemi vezető a párt- és szakszervezet segítségével, kollektíven készített el.

Hornyik János elvtárs DISZ-brigád vezetője a hozzászólások során ezt javasolta:

— Valamennyi csapat arra törekedjen, hogy a gyakorlatban valósítsa meg a munkahelyen való váltást. Mi ezt tettük, s ezért is sikerült februári tervünket 127 százalékra teljesíteni — mondotta Hornyik elvtárs, majd így folytatta. — Versenyre hívom az üzem valamennyi brigádját. Vállalom, hogy ezután minden péntekre befejezem a heti tervet. Ezenkívül brigádunk minden öreg vájára — bekapcsolódva a „Nevelj új bányász”-mozgalomba — foglalkozik egy-egy új bányász nevelésével.

Kleri Károly elvtárs, aknász, a hozzászólások során a következőket mondotta:

— Igérem, hogy a hozzám tartozó brigádok műszaki feladatait biztosítom. Magam is vállalom, hogy körölem dolgozóit minden hét péntekjére

befejezik a heti tervet. Együttal versenyre hívom az összes aknászokat.

Az ilyenfajta hozzászólások, bátor kiállások után a termelési értekezleten még hét brigád csatlakozott a „Péntek mozgalomhoz” és a „Nevelj új bányász”-mozgalomhoz. Ezen túlmenően a hozzászólók sok jó javaslatot tettek, melynek elintézéséről, illetve a bevezetéséről az üzemi vezetés gondoskodik.

A feltárók első termelési értekezlete betöltötte feladatát. Azt mutatta ez az értekezlet, hogy a további eredmények legfontosabb záloga a bányász és a műszaki harcos összefogásában van. Ezt az összefogást a segíti a pártszervezet — mint ahogy a feltáró üzem pártszervezete, szakszervezete segíti ezt — akkor az eredmény nem marad el.

Bertus Pál
tudósító.

Cukrárszipari bemutató

Egy város fejlődését nemcsak az ipari létesítmények, a felépülő lakások ezrei, városrészek kialakulása bizonyítja, hanem a mindennapos ellátásról gondoskodó szocialista kereskedelem felfejlődése, árúinak mennyiségi és minőségi javulása is. A március 9-én, délelőtt megtartott cukrárszipari termékek bemutatójáról a hatalmas méretű fejlődésről tanuskodott.

A múlt évben alig volt változatosság a cukrászsüteményeknél. Ma már majdnem 50 fajta sütemény vásárolható boltjainkban. A bemutatón minden megtalálható volt, ami szemnek-szájnak ingere. A „gyümölcsöstől” olyan élethű volt, hogy az ember akarátlanul nyult az eper, a cseresznye és a többi gyümölcs után. A „dísz torta” is inyesciklandozó volt, rajta a piroszopszág — süteményből készült — Jonathán almával. A „fatorzs”, a „párizsi”-szelet, a „diós-gesztenyész”-torta, a „csokoládé virágváza”, a „vitorlás” mind hirdetője, hogy Komlón a cukrárszipar jó kezekben van. Ujvári István és Horváth Mihály elvtársak készítményei országosan is felveszik a versenyt bármely cukrászsüteménnyel.

A bemutató bizonyítéka annak, hogy a cukrárszipari dolgozók körében mind jobban szélesedik hazánk felszabadulásának 10. évfordulója tiszteletére indított versenymozgalom, s ennek a mozgalomnak már van nyertese: Komló népe, mely a legfinomabb cukrászsüteményhez jut.

Tanácsadók fogadóórája

Március 15-én, kedden: Bogár János a 69-es, Bugyik Gyula a 41-es, Fehérvári Imre a 8-as, Fekete Pál a 73-as, Gallusz József a 38-as választókerületben.

Március 16-án, szerdán: Mühl János az 51-es, Müller András a 60-os, Polgár György a 25-ös, Rajna József az 54-es, Rausch Ferenc a 3-as választókerületben.

Március 19-én, pénteken: Hegyhíró Béla a 61-es, Kincses József a 21-es, Koczub József az 54-es, Koppandorfi Elek a 64-es, Kriszta János az 58-as választókerületben.

Március 22-én, kedden: Link Mátyás a 9-es, Makra István a 14-es, Markos Ferenc a 37-es, Mike László a 15-ös, Molnár II. István a 45-ös választókerületben.

Március 28-án, szombaton: Rezsői László a 28-as, Ritzl Ferenc a 70-os, Róth Antal a 55-ös választókerületben.

Március 29-én, pénteken: Szegőd Ottó a 12-es, Töke István a 80-as, Unger János a 49-es választókerületben.

A helyei és az időt a tanácsadók határozzák meg.

A 56-os választókerület választópolgáiraival közli: Gábor Balázs tanácsadót, hogy márciusi fogadónapját március 12-én, csütörtökön délután 5 órától 8 óráig Ságyári Endre utca 8. I. emelet 8. számú lakásában tartja.

Az anyaggazdálkodásról...

Az anyaggazdálkodásnál lévő hibák, legtöbbször már a tervezésnél jelentkeznek. A tervfeladatot rendszerint nem ismerjük, de az a baj, — ha ismerjük is — azok menetközben is többször megváltoznak. A termelési tervek változásáról az anyaggazdálkodással foglalkozók vagy későn, vagy egyáltalán nem értesülnek. Ilyenkor lépnek fel a részleges anyaghiányok, tervmódosítások, pótingyéléssek. Az anyaghiány késlelteti a termelést, azonnal beszerzések válnak szükségessé, ezek pedig emelik az önköltséget — a magasabb szállítási költségek, a feleslegesen felmerült útiköltségek, napidíjak és a magasabb beszerzési egységarak miatt. Tervez felül azonnal kielégítendő anyaghiányt csak kiskereskedelmi forgalomból, a lakosság részére közvetlen fogyasztás céljaira biztosított anyagmennyiségekből lehet beszerezni.

A helytelen tervezés másik hátránya: a túltervezés

A túltervezés még nagyobb hibalehetőséget rejt magában, mint a szükségletnél kisebb anyagmennyiség tervezése. A túltervezés miatt keletkeznek az elfekvő készletek. A Komló Szénbányászati Tröszt üzemeinél jelen pillanatban 6 és fél millió forint értékű elfekvő anyag van tárolva. Ez az anyagmennyiség fölöslegesen

köt le MNB. hiteleket. Tárolása és kezelése feleslegesen köt le munkaerőt. Emellett kamatot kell utánuk fizetni. Ha értékesíteni akarjuk, akkor pedig csak értékesítéssel adhatjuk el. De felmerül ilyen esetben a többszállítási költség és a felesleges göngyöleg szükséglet is. Ezek mind a termelést drágítják, tehát életszínvonalunk emelésének fékjei.

A helyes tárolás szükségessége

A termelés folyamatosságának biztosítása szükségessé teszi, hogy bizonyos mennyiségű anyagot raktárba tároljunk. Az anyagfeladások helyes tárolására, megfelelő raktárhelyiségek biztosítása is szükséges. Nem szabadna előfordulnia, hogy helytelen tárolás miatt, a volt IV. üzem kezelésére bízott kábelek 25 százalékos használhatóságúvá váltak, tehát értéküknek 75 százalékát elvesztették, mielőtt még használatba kerültek volna. A bányagépjavító vállalat volt raktárában, részben helytelen tárolás miatt, nagymennyiségű szerzőrszadásodott meg, ezzel értékének 50 százalékát vesztette el.

Ezek a példák bizonyítják, hogy mennyire helytelen a felesleges anyag tárolás, s mennyire káros az anyag, hanyag tárolása.

(Folytatása következik.)
Iványi Antal

Két óra a villamosüzemben...

Az idő, melyet kiragadunk a villamosüzem életéből, nem több, mint két óra. Ime ez történt a kiválasztott időben:

Reggel nyolc óra van. Az altárai üzem műhelyeiben, egy villany szerelő lakatoson — Lovas Györgyön — kívül, senki sem tartózkodik. Ott áll egy tábori kovácstűzhely mellett és élesíti a tüzet. Hosszabb-rövidebb vasrudakat tart a fehéren izzó parázsra. Majd később, egy hirtelen mozdulatlan kirántja azokat. Odasiet egy előre elkészített vizes edényhez és vigyázva, fokozatosan hűti le a kiképzett élceket. Vésőket edz.

A műhelyben dolgozó szakmunkások, egyébként 7 órakor állnak munkába. Csak nagyon sürgős esetben kezdenek korábban a munkának — viszont halaszthatatlanul fontos. A villany szerelők kifogytak az éles vésőkbl, s ha reggel 7 óráig nem kapnak újakat, kénytelenek egy fél óráig leállni a munkával.

Hat szerelőnek sokat, nagyon sokat számít egy fél óras idő. Rengeteget lehet dolgozni ez alatt. S ezt a korán kezdő szerelőlakatos is tudja. Ezért vállalta a munkát. Nem akarta, hogy a műhely dolgozóinak becsületén folt essen. De főleg azt nem akarta, hogy a műhely dolgozóinak hibájából 3 óra kárba vesszen. Hiszen olyan órák lennének ezek, melyekre ugyan kifizetik a bért, de nincs mögöttük termelés.

„Ezt meg kell akadályozni” — gondolta Lovas elvtárs. S így adódott az, hogy pár perccel 7 óra előtt, 15 darab gondosan élezett véső került a szerelők kezébe.

Ezt a rövid kis történetet Szalai István művezető mondotta el s amikor mondanivalóját befejezte, mosolyogva, s egy kicsit büszkén, Lovas elvtárs felé nézett. Szeme elégedettséget fejezett ki, amint végignézte az ügyesen kopácsoló lakatosot, aki akkor már apró földelő bilincseket készített. Végre megszólalt:

— Ügyes, úgy is mondhatnám; a legjobb dolgozók a mi „Gyurkánk”

Igen. Ügyes. És az ügyességgel párosul munkatársai, a munka iránt érzett határtalan szeretet, amely erőt ad neki

Tíz év távlatából...

Irtá: BOGNÁR EMILNE

— Imre fiacskam ébredj! — világosodik. Hallod? — rázogatja szeliden az alvót egy két kendős, 30 év körüli asszony. — Mennünk kell Imre! Tudod, hogy ma megkezdjük a szántást!

A fiú álomból ébredt, zavaros szemmel néz fel riadtan, halkan nyöszörög, mint a keveset alvók szokták, aztán hirtelen kiugrik az ágyból.

— Az ám, ma szántani kell! — Jó nagyot nyújtózva hidegvizet fröcsköl az arcára, hajára és lassan öltözni kezd. Teste kelleitlenül engedelmeskedik a ruhadaraboknak s alig hallhatóan dörmög.

— Más gyerek ilyenkor alszik meg. Engem meg mióta kimaradtam a hatodikból, mindig négykor ébresztenek. A kecseléből asztalon ott gőzölgő a meleg tej. Az asztalony meg korábban kelt. Hiszen éjjelen a férje a bányában, ilyenkor valahogy neki sem ílik az alvás. Nappal meg akad munka, csőtől. Itt ez a 7

hold föld. Meg az öregekről maradt. A szerény bányászkereset mellé eifer a föld is, hiszen négy gyermekszáj követeli a kenyert. Imre, szegény, reggeltől vakulásiig dolgozik a földön, hogy valamire menjenek, de hasztalan. A három kisebb itthon dolgozgat... a játékok helyett.

Igy lett aztán Kis Tóth Imréről 12 éves korában egy megtört szemű parasztyerek, akit sorstársaival együtt rabba tett a földé elvette tőlük a gyermekkorukat. Játékok, szórakozás, tanulás helyett gyenge vállukra nehezdedt sokszor az egész család gondja.

A tarisznyába csak ritkán kerül a kenyér mellé valami, hiszen kell az apjának. Bányában nehezebb üres kenyéren dolgozni. Így aztán Imréről tarisznyájába csak akkor telik meg, ha teleszedi a legjobb „gyerekcsemegével”, a papásjittal. Ha meg szeles az éjszaka, Imre mindig lel a szomszédban egy kis hullott almát vagy körtét.

Igy indulnak neki a mindennapi nehéz robotnak.

Könyörtelenül hullanak a naptár lapjai... A 20-as évek nélkülözését, gondjait csak egyszer váltja fel az öröm, mikor Imre megházasodik. A fiatalasszony is ebből a fajtából való. Már régóta pirítja barnára orcáját az arató ember izaszatja, a júliusi napsugár. Ezentúl együtt mennek. Mint-ha valamivel könnyebb lenne minden. Hiszen a paraszt emberek olyan igazán, ösztönös és egyszerűen tudnak szeretni.

Átlépnek a 40-es évekre. A föld nem gyarapszik. Imre már kérgeskezi, korán öregedő ember lesz... és tengődik. A most már egy gyerekkel megnekedett család napról-napra, a bányász és parasztelek között terhet cipelve nyögi a hatalmas adóterheket és keriti az apát mindjobban hatalmába a bányászbetegség.

A véső idő háborús éveket hoz. Imrét elbűszi katonának. De ő tudja jól kell tenni. Meg szokik és hazajön Komlóra. Itt várja a változást, ami az ő életének is végre értelmet adna. Itt látja az első szovjet katonát.

Egy sáros novemberi délután befordul a kisajtón egy 24 év körüli, melegsívű fiatal harcos és németek után érdeklődik. Imre és a felesége riadtan tekintenek az érkezőre. De mikor a barátságos kézfogásnál érzik, hogy egy kérges kéz simult az ő kidolgozott tenyerükbe, hirtelen felenged minden feszültség ott benn a szív körül és boldogan költik el az első közös vacsorát, a legújabb barátjukkal.

Aztán Kis Tóth Imréről végre ember lesz. Az apja már nem éri meg ezt az időt. 36 évig dolgozott az urak bányájában éhbéért... és bele is pusztul. Imréről, gazda lett. Később Komló község bírója. Szeretettel becsülik meg a szorgalmas, példamutató gazdát. Példát mutat a beadásban, élenjáró dolgozó lesz.

S most, 1955-ben, mikor a februári hóesés fehér takaróval rédi a szunyogló vetéseket, Kis Tóth Imre tanácsag barátságosan meleg lakásában, kötözött fölé hajlik az asszony. Ha kérdezem, férjével együtt kicsit szegényesen mutatják az okleveleket, dícséreteket,

amit a jó munkáért, a beadás gyors teljesítéséért kaptak.

— Ha engem megbecsülnek, a munkámat is értékelik, én se lehetek háltalan. Én is teljesítem a kötelességemet az állammal szemben! — mondja Kis Tóth elvtárs. — Mint tanácsagnak sok és szép bajadom lett. A mások feladatait segíteni. Az utakat szeretném közös munkával megjavítani tavaszra.

Az óra lassan elűti a négyet. Előkerül a szakajtó. Etetés ideje van. Az udvaron kendermagos baromfiak sokasága.

— Már az idek, tojás beadásomat teljesítettem — mondja némi büszkeséggel az asszony. — A tejjel meg jörvő hónapban lesznek kész.

Meltem áll a gazda. Hírás nélkül is tudom, hogy az állatú szereté megmutatni. A hatalmas istállóban két szépen gondozott, jöhűsban lévő ló mellett ott kőrözök két széles-tögyű tehén, egy kisborjúval. Ezeket a felszabadulás óta szerette.

Februárban korán sötétedik. Az este észrevétlenül lopozik a nappalba s pillanatok alatt el is illan vele. A kiskapuban vídámarcú fiatalember áll. Kis

Tóth Imre fia. Itt dolgozik Komlón, villany szerelő.

— O már négy középiskolát végzett — nézi a gazda a fiát. — Szeretnék még egy szobakonyhás lakást építeni. Mert... hát szeretnék már játszani az unokákkal. — S messze néző szemével talán az ő kis mosolytalan arcára gondol, mikor erőilen karjával nyomta mind mélyebbre az eke vasát.

— Most már van miért élni. Komlón a munkások olyan példát adnak nekünk parasztnak, hogy nagy szegény lenne, ha lemaraudnánk. Még nagyobb kenyeret szeretnék adni minden gyerek szájába. Tejet, tojást, meg húst, hogy kerekedjenek a komlóai csöppségek. Orca gumbölyűre, — s kezét fiává házba.

Hull a hó s puhán, lányan fedi be a néhány „ösparaszt” házat. A százados tetők alatt pedig esténként összegyűl a család és... száll a regge a multról... tervezik a jövőt. Hiszen most már igazán örök lett a föld is.

A taggyűlések határozata

— Elfogadjuk a Szakszervezetek Országos Tanácsának felhívását! Mi a II-es üzem dolgozói úgy készülünk erre az időszakra, hogy tervünk teljesítésével egyidőben fokozott felelősséggel csökkentjük a szén előállítását és javítjuk a minőséget.

— Elhatározzuk, hogy a most folyó versenyszakaszt megtorpanás nélkül tovább folytatjuk és a következő három hónap alatt 40 vajat nevelünk olyan dolgozókból, akik most még csillések.

— El kell érni, hogy üzemünkben 97 százalékos legyen a szervezett dolgozók száma, továbbá javulást kell elérni a II-es üzem csillései is.

Igy szót a II-es üzem szakszervezeti tagságának határozata. De tekintünk csak vissza! Milyen módon tudta ezt a határozatotba foglalni.

Beke elvtárs beszámolója után elsőnek Sabján János elvtárs emelkedett szóhoz.

— A magam részéről elfoga-

dom a Szakszervezetek Országos Tanácsa elnökségének felhívását. Azzal akarok válaszolni erre a felhívásra, hogy a felszabadulási műszak minden egyes napján 150 százalékra teljesítem tervemet. Alább nem adom... — mondotta befejezésül.

Ezután a túlsó oldalon ülő Szedlár Ferenc elvtárs is hozzászólt:

— Ha mindnyájan összefogunk, nem maradhat el az eredmény a felszabadulási műszak alatt. Erőnkől több telik, többre vagyunk képesek. Én a magam részéről azzal akarom elősegíteni ezt a versenyszakaszt, hogy saját tervemen felül 20 tonna szenet adok az országnak.

S, hogy többre képesek, csak szervezettebb munka, szervezettebb irányítás kellene, ezt mondja el Kuczora László elvtárs is:

— A mi fejtésünkben sokkal többet lehetne termelni, ha az alapvágatról egy 20 méter hosz-

szú vágatot hajtánának a fejtésig, ahol beadhatnának fát. Ez nagyon megkönnyítené a munkánkat. Méggyönyörűen szívesen tudnánk termelni — s javaslatából kiérződik, hogy együtt érez, együtt él üzeme termelésével.

Kuczora László után, Tölcser elvtárs teszi meg felajánlását:

— Vállalom és egyben ígérem is, hogy ezután egyetlenegy darab kettőgyvenes fát sem vágok már el. Tudom, hogy az én munkám is hozzájárul az önköltség csökkentéséhez. Ha nem lesz rövidebb fá a fejtésben, hát érte megyek! Ami a felszabadulási műszakot illeti: vállalom, hogy minden nap 120 centiméterrel teljesítem tervemet!

Igy született meg a II-es üzem szakszervezeti taggyűléseinek határozata. A határozatnak az az alapja, hogy a bányászok maguk mondották el, a benne foglaltakat, s maguk tették ígéretet arra, hogy minden pontját végre is hajtják.

A IV. üzem szakszervezeti taggyűlésén

— Brigádom nevében a felszabadulási műszak alatt az előbbi munkák elvégzését vállalom: a VI. szinti I-es aknai főszállítóvatagot és rakodónak rendezéshozását, 258 köbméter talpszedést, 700 folyóméter vagányszabályozást a tervezett 30 nap helyett 21 nap alatt befejezzük. — Hangzottak el a beszámoló után a bányamunkásokon a bányamunka-könnymébbé tételéhez, az olcsóbb termeléshez.

Másfél év alatt, a Kossuth-

bányához tartozó üzemek bányászai majdnem 900 újítási javaslatot nyújtottak be, melynek nagy része használhatónak bizonyult és sok százezer forint megtakarítást eredményezett.

Ez mellett az újítók is nagy összegű pénzzutalmat kaptak.

Mindezek ellenére meg kell mondjuk, hogy az újítómozgalom jelenlegi helyzete nem mondható kielégítőnek. Az üzemek önállósága alatt, általában a versenyfelelősök látják el az újítási felelős teendőit is. Ezért az újítási mozgalommal való foglalkozás — mivel az csak mellékfeladat volt — háttérbe szorult, illetve kampanyfeladatként kezelték. Ehhez járult még hozzá az újítási propaganda elhanyagolása, az újítási díjak késedelmes kifizetése, mely miatt az újítómozgalom hanyatlásnak indult. Javulást csak 1955. februárjától értünk el.

Örvendéses javulás tapasztalható a benyújtott újítások minőségénél is. Kezdi elmaradni a mindenáron újításra való törekvés, melynek kétségkívül az anyagi jutalmazás volt a rugója.

Az egészséges és eredményes újítómozgalom felfejlesztése elsősorban a műszaki vezetők odaadó tevékenységén múlik. Sajnos még ma is sok elfogadott, de be nem vezetett újítás van azért, mert az illetékes műszaki vezető nem törődött az újítással, vagy maradt gondolkodása miatt, az újítól való idegenkedés miatt, háttérbe szorította azt. A tömegszervezetek vezetői részéről sem tapasztalható elegendő támogatás. Nagyon kevés termelési érdeklődés, vagy szakszervezeti taggyűlésen foglalkoztak még az újítómozgalommal. Pedig az újítómozgalomban korlátlan lehetőségek rejlenek. Ebből egy néhányat említünk meg:

Nádudvari János vágár „Kö-

tönyadmegtakarítás betonidő-

mozásnál”, tárgyú újításával 85 ezer forint évi megtakarítást ért el. Az újító több mint 3.000 forint pénzzutalmat ka-

üzem szakszervezeti taggyűlésén.

Több ilyen ígéretet nem hallhattunk. Ez volt az egyedüli vállalás, utána panaszok hangzottak el.

— A papírforma szerint az üzem dolgozóinak 90—95 százaléka van munkaversenyben, — mondotta hozzászólásában Kaposvölgyi elvtárs, az üzem vezetője. A gyakorlatban sokkal kevesebb. Eppen ezért a március 15-én kezdődő felsza-

badulási műszakon tettekkel bizonyítsa be mindenki, hogy vállalása, munkaversenye nem csak írott malaszt, elhangzott szó, hanem kézzelfogható valóság.

— Már két alkalommal tettem javaslatot termelési érdekelten, hogy szervezzenek a bányabeli Diesel-mozdonyoknál is egy komplex-brigádot a termelés, a jobb, gyorsabb szállítás érdekében, de eddig még nem kaptam választ. Miért? — tette fel a kérdést Kallós mozdonyvezető elvtárs. — Hiányolom, hogy nem foglalkozott a beszámoló kellően a felszabadulási munkaversenyyel, az ezzel kapcsolatos önköltségcsökkentési, anyagtakarékossági, termelékenységi, munkafegyelmi problémákkal. Jöformán meg sem említette ezt az igen fontos feladatot.

— A szakszervezeti taggyűlés célja a felszabadulási munkaverseny ismertetése volt, nem pedig az önköltség, anyagtakarékosság, munkafegyelmelemmel való foglalkozás — adta meg a választ Szabó elvtárs, az üzem bizottság elnöke.

A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valósítsa is meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőnek, hogy miért nem jó javaslata, miért nem valósítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyéről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékosság, a termelékenység emelése, a munkafegyelmelem szorosan hozzátartozik.

— A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különvá

SPORT

Komló Bányász-Sztálinvárosi Vasas 3:2 (2:0)

Sztálinváros, 2000 néző. Vezető: Szigeti L. Komló: Magyar - Kanizsai, Csárdás, Kripl - Polgár, Oroz, Pólinger, Kohlmann, Szám, Daum, Gelencsér, Edző: Bodola Gyula. Sztálinváros: Csepregi - Bagoly, Uhlmann, Ladányi - Halmi, Krasznai - Hajdu, Fejes, Szigeti, Bédi, Hegedűs, Edző: Moór Ede. Sokkal lelkesebben küzdnek ezek a komlóiak. Megérdemlik a 2 gólos vezetést. Az első félidő végén hallottuk azt a meglepőztetően szép szétlövést a kapu felől. Feltűnő, valóban így volt. A komlói 11 idegenben, a Nyugati csoport egyik esélyes bajnokát, az első játékkal megérdemelten hozta el a 2 pontot, a hatalmas iramú, nehéz mérkőzésről így mondhatnánk valahogy röviden, ha megkérdeznék valakit: milyen volt a mérkőzés? De nezzük csak sorjában: Pontosan 3 óraor megkezdődött a síp, a fiúk elhívták a labdát. 1. percel kezdő szétlövés támadás indult a Kripl felzabarádított. A labdától felhagzott az ütemes biztosság. Hajrá Bányász! Hajrá Bányász! Hajrá Bányász! 40 telkes komlói szurkoló hatalmas hajrája túlharsogva a sztálinvárosi 2000-re, meghozta az eredményt. Támadásunkat a kaputól 18 méterre szabálytalanul akasztják. Szívből szabadrúgást ítélt. Pólinger 18 méterrel küldte lövése a sztálinvárosi kapu mellett hálóba telát, 10. leg jutottunk már a 4. percben vezetése. A fiúk szinte szárványokat kaptak. Támadást támadás után vezetnek. Hatalmas komlói nyomás nehezített a sztálinvárosi kapura. Gelencsér hol a jobb oldalon, hol a bal oldalon láthatjuk, hol hátul segít a védelemnek. A sztálinvárosiak sem hagyják megukát. Az ő támadásuk az igen kitűnően játszó védelemünkön oltak. A védelemből

ragyogó játékaival Kripl és Oroz tünik ki. Igen változatos a játék. Sztálinváros támad. A 16-os tájékan Csárdás szabálytalanodik, a szabadrúgásnak Krasznai áll neki. Bombaerős lövése elszállt a kapu felét. Feltűnő, hogy csatáraink igen sokat lönek kapura. Daum 20 méterrel, Szám 30 méterrel lö melett. A 16. percben Kanizsai indít el támadást, a labdát Gelencsérhez továbbítja, az elhúzó a védők mellett és a 16. helyezkedő Kohlmann elé gurít. Kohlmann nem hibáz, 2-0. A második gól szinte megzavarta a sztálinvárosiakat. Míg a 18. percben adódó helyzetet sem tudja kihasználni Hegedűs, Mintegy 3 méterrel a kapu felé rúgja a labdát. A 20. perctől kezdve sorozatos komlói támadásokat láthatunk Szám hatalmas lövései zúdulnak a kapura. Ezúttal azonban nem volt szerencsés. Csepregi védett. A 20. perctől kezdve folyik a játék. Hatalmas az iram. Az igen gyengén működő játékvédelem (aki véleményünk szerint csak 2-3-os osztályzatot érdemel) sok szabálytalanságot néz el. Oroz megmozdulásait - igen helytelenül - általában lefújja. Az első félidő 43. perci szétlövésünkkel, majd támadásunkkal végződik. A II. félidő első 9 perce komlói fölénytel kezdődött. Az 54. percben sztálinvárosi támadás fut végig a pályán, védelmünk kissé megzavarodik, s így Szigeti kihasználva a rést, gólt lő, 2:1. A gól meghozta a sztálinvárosi szurkolók hangját. Nagy hangzavart bízattja csapatát, az a sztálinvárosiak szinte szárványokat kapva indítanak sorozatos támadást a komlói kapu ellen. Védelmünk ment. A fiúkat nem őrte le a gól, lendületesen tovább küzdenek. Ennek ellenére a 18. percben a sztálinvárosiak kitervelték. A középre befutó Hegedűs ismét védelmi hibából, ki-cselezve Magyarát, a hálóba gurít, 2:2.

HIREK

Lakodalom Barátúron

A primás végighúzta vonóját a hegedű húrján, a cimbalmos megveregette a cimbalm húrjait és felcsendült a zene. Ropta a táncot fiatal és öreg február 20-án délután 2 órakor a barátúri tszcs-tagnál rendezett lakodalmon. Ott volt mindenki, csoporttag és rokon. Testvérek és ismerősök. A falu apraja és nagyja. Magam is megjelentem immár a negyedik lakodalmon. Ez a lakodalom 9 gyermeke apának az ötödik lakodalma volt. Van még neki otthon is 7 hold földből négy ilyen lakodalmat nem tudott volna kiállítani. FARKAS JÁNOS Kossuth-bánya fűrdőkezelője.

Eldőt az ezeréves per! Tíz esztendővel ezelőtt, március idusán, történelmi napokra ebredtek a keletmagyarországi falvak. A szíveket, lelkeket boldogító izgalom fűtötte: életbelepett a földreform-törvény! Rövidesen hangos lett a határ, mérőszalagok, láncok kigyóztak végig a táblákon, új jelzőkarók kerültek a földekre és ezer meg ezer paraszt szemében csillogtak az örömkönnye. Amiről őseik álmodoztak, az valóra vált: földet kaptak. Megvalósult a kommunista párt jelszava: „A föld azé, aki megműveli!” 1945 márciusában örökre megdőlt Magyarországon a földbirtokosok uralma. Eltűntek a lovaglopácák, intézők, az éke új barázdába mélylyedt, a parasztság új úton indult el...

Pécsi színészek Komlón

Két ízben látogatták meg a múlt héten Komlót a Pécsi Nemzeti Színház művészei. Hétfőn a Pécsi Műsziroda rendezésében a „Hatosfogati” farját - Kovács Anni, Gyapay Ivett, Pataki Erzsébet, Szabó Samu Kossuth-díjas, Boros János és Buza Imre - szereleket kellemes estét a „Zrinyi Ilona” Kultúrotthon közönségének. Pénteken a Pécsi Nemzeti Színház rendezésében Kálmán Imre: Montmartre-i bolya című 3 felvonásos operett került bemutatásra. Nem előm, a nem is feladator a darab témájáról, a szerzőjéről. Csupán az előadást szeretném „reflektorfénybe” állítani. Az együttes játéka megérdemli, hogy részletesen foglalkozzunk vele. Akik az előadásban jelem voltak azok már elmondhatják a véleményüket a rendezés tapasztalásával, amivel az egyes feladatokban a színészeket jutalmazhatjuk. Mária Violettája kedves pártizárágáruelányi elevenítette meg a nézők előtt. Búza Éva jól mutatta be a „minden pénz” hősnőjét. Nagy sikert aratott a 2. felvonás táberejével. Buza Imre csodálatos végre hatója a legkerültebb ábrázolás volt az egész darabban. Egyszerű eszközökkel, de belső átérzéssel töltözött mondanivalóját a többi szereplő nyilatkozni tapost megérdemelt. A bohém Fák, Raul, Forinard és Henry, valamint Tomancs Nándor - kímás nevezem „megledetik” be a játékba, de végül is szép teljesítményt nyújtottak. Két alakításról kell még szólnunk: Rolschuld báró és Franyóti megismerősök. Széplaki Endréről és Szalma Sándorról. Mindketten eredeti játékművel gyakran megnevetítették a közönséget. Széplaki Endre alakításában új szerű volt az, hogy a báró figura nem vitte túlszába és még a fel tudta kelteni a gyűlöletet a lába, a mindent pénzért megseztető, a szeretkedésnek élő degenrárt típusa ellen. Marton Frigyes rendezés. jó volt. A zenekar szépen játszotta Kálmán Imre örökszép melodióit. Összegezve: úgy a „Hatosfogati” mint a „Montmartre-i bolya” előadása jól sikerült. Komló színház kedvelő közönsége szeretettel várja a pécsi művészeket a március 21-én, hétfőn este a „Zrinyi Ilona” Kultúrotthonban, ahol Lehár: Vig özvegy című operettje kerül bemutatásra. Csákvári József

A szabadságharc megindulásának 107. évfordulója alkalmából március 15-én délután 5 órakor a „Május 1” Kultúrotthonban nagyszabású ünnepélyt rendez a városi DISZ bizottság. Utána bemutatják az „Ifjú gárda” című filmet. 5000-5000 forintot nyertek a IV. Békekölcson második sorsolásakor: Kebics Józsefné Újtelepi bányászasszony és Páner Sándor, a Mélyfűrdő Vállalat dolgozója. Az „Eva” Divatszalonban megkezdtek a tavasz szövetruhák, a nyári delén, és selyem női fehérmű gyártását. 425-tel többgyermek laktak a napvilágot az elmúlt két hónap alatt Komlón, mint tíz évvel ezelőtt, 1945 ugyan-ezen időszakában. Újabb 100 darab zippzáros ballong kerül rövid időn belül elarusításra a Kiskereskedelmi Vállalat üzleteiben. A Helyiipari Vállalat által előállított ingek gyártása befejezés előtt áll. A Nemzetközi Nőnap alkalmából 11 komlói anya kapta meg az „Anyasági Erdemérem” kitüntetést. Hetenként mintegy 3-4 ezer totó-szelvény fogy el a Kossuth Lajos utcai „Totózó”-ban. Nagyon sokan totóznak már a nők közül is, s tegyük hozzá, hogy nagyobb szerencsével, mint a férfiak. A Városi Tanács és az MNDSZ, a nemzetközi nőnapon megvendégelte a szülőotthonban fekvő anyákat. 7600 forint anyasági pénztudalmat fizetett ki március 15-ig a tanács szociálpolitikai csoportja. A Bátorüzletben „Anyaföldi 14. 15-ös” kombináltsekretyenek vásárolhatók 5990, illetve 5400 forintos áron. Külön kapható vitrin rész 3438 és 4028 forintért. Nagymennyiségű vegyesavanyúság érkezett a Kossuth Lajos utcai 103-as zöldségboltba. Kilogrammonként 5.10 és 6.20 forintért vásárolható. Kapható még többek között fehér bab 6, tarka bab 7, fokhagyma 8 forintos kilogrammonkénti árrban. A „Zrinyi Ilona” Kultúrotthonban március 18-án, pénteken délután fél 5 órakor nyílik meg a műcsarnok iparművészeti kiállítása. Március 20-án este 6 órai kezdettel „A magyar sport útja” címmel előadás lesz filmvetítéssel egybekötve a „Zrinyi Ilona” Kultúrotthon ifjúsági szobájában. A Kiskereskedelmi Vállalat ruházati üzleteiben vásárolható: női szandálk minden színben és nagyságban 100-251 forintig, férfi felcipők 109-490 forintig, női selyem kombinék 60-110 forintig és női nylon fehérmű garnitúra. A Vasműszaki Szaküzletben nagy választékban vásárolható alumínium edény, asztali tüzely, villamos tüzely, villanyfűzőlap, kerékpár. Kibővítették Mecsekfalva közvilágítási hálózatát. A közel múltban 12 darab új közvilágítási lámpatípust nyert elhelyezést.

Sporthírek

Torna: 1955 március 13-án délelőtt rendezte meg a Komlói VTSB és az Oktatási Osztály az ált. iskolások részére az Utatór Békharcos tornaversenyt a Belvárosi Ált. Iskola tornatermében. Eredmények: Lányoknál, csapatban: I. Kókányos Keleti iskola, II. Belvárosi iskola, III. Kókányos Nyugati iskola. Fiúknál: I. Kókányos Keleti iskola, II. Kókányos Keleti iskola, III. Belvárosi iskola. Lányoknál egyéni: I. Bánusz Mária, II. Koczab Éva, III. Wein Álm, IV. Budai Ibolya, V. Szikupa Klara. Fiúknál egyéni: I. Ravánszki Lajos, II. Faragó Mihály, III. Bot János, IV. Vokó Imre, V. Matuz László. A versenyen színvonalas küzdelem alakult ki az egyes csapatok között. Asztalitenisz: Március 14-én indult be a VTSB által indított I. és II. oszt. Felzabarádult Kupa” asztalitenisz csapatbajnokság. A bajnokságra I. osztályban 8, és a II. osztályban 10 csapat küzd a bajnoki címet. I. osztályban játsszó csapatok: Vajárikola, Béta-akna, Épitők I., K. Honvéd, Szénászfűtők, Épitők II., Béta II., K. Dózsa. II. osztályban játsszó csapatok: Kossuth SK., Béta III., Épitők III., Gimnázium, Vörös Meteor, Épitők I. iskola, K. Honvéd II., Anna-akna, Szénászfűtők II. és Mánfa. A bajnokság II. fordulójá lez, az I. forduló május 16-ig tart.

Labdarúgás: Komlói Bányász ifjúsági csapata a Pécsi Dózsa ifjúsági csapatával mérkőzött a megyei ifj. bajnokságra. A Bányász játékosok 6:3 arányban legyőzték ellenfelüket. Jók: Ekles, Borencz, Cseh, Trischler, Tatal. Barátságos mérkőzések: A vasárnap beinduló megyei II. osztály bajnokságra készülő csapatok a Komlói Vasas a BSKK II. oszt. mérkőzött, amit a bányászcsapat 3:1 arányban nyert meg. Atlétika: Március 27-én 10 órakor rendezte meg a VTSB a városi mezeli futóbajnokságot a mecsekfalusi réten. Versenyszámok: Főfűtők, esztendő: 1000 m, ifjúsági 2000 m, felnőtt 3000 méter. - Nők, serdülő: 500 m, ifj. és felnőtt 1000 m. Egy csapat 3 fő. Kérjük a sportkorúkat, územeket, vállalatokat, hogy minél nagyobb számban nevezzenek. Nevezés a helyszínen. Az újjon Komlói Dózsa a Kossuth-bánya csapatával mérkőzött és a Kossuth-bánya 4:2 arányban nyert meg.

Kulturális seregszemplére készülnek

Koczab Annánál, a trószti kultúrósánál csörib: telefon: - Háló! - Koczab elvtársnő! - Igen! - Tessék. - A közlepalnya DISZ fiataljai nevében beszélek. Szeretnénk mi is részt venni a kulturális seregszemplében. Színtársaságportál, Szindarab kellicse. Kifől kapunk? - Jöjjenek be hozzám az elvtársaim Itt kapnak. - Így történt. S másnap a közlepalnya fiataljai megkapták a műsorfüzetet. Két hete megy ez így. Akkor látoti napvilágot a DISZ városi bizottsága teüvása, melyben kulturális seregszemplére szólította fel a város fiataljait. A csoportok azóta lázasan készülnek. A III-as ízem kultúrósportja, már bemutatkozott a Bányászudóban, az ízem ízem kultúrósportja a Zója utcai legényzálláson rendezett műsoros tea-estét. Új vidám jeleneteket mutatott be ekkor. A seregszemplére jelentkeztek olyan fiatalok is, melyek ezelőtt hem vettek részt a kultúrunkában. Ki tudta eddig, hogy Komlón 134 színjátszó, egy sereg táncos, vagy kétféletrá való szavaló és egyéb kultúrúra éhes fiatal működik a kultúrbrigádokban? ki gondolta volna. Meg mindig lehet jelentkezni. Csak ezután kezdődik majd az igazi munka: a műsor kiválasztás, a próbák, Szeretnénk, ha vidám, de jó, még vérszi beutatókkal lepnének fel kultúrósportjaink. Ugy válnasgözthon mint a „Ságvári” bányászgözthon kultúrósportja, s akkor jó lesz a műsor meg lesz az eredmény. Jól szórakoznak nézők és szereplők egyaránt. Így érjük el a célt: új szintre hozni a komlói kulturális életet. - SZ. P. -

Iskolások fejtörője

A III. FORDULÓ 3. REJTVÉNYE: A leirt kérdések helyes megfejtése után nézzük meg a függőleges kockákat is. Ezek két egymástól távol lévő sorában egy vers kezdősorait találjuk meg. Az a feladat, hogy mondjuk meg, ki írta a költeményt és mi a címe? 1. 2. 3. 4. 5. 6. Vízszintes: 1. A háziaszony szokta tenni a hízó libával, 2. Fundamentum, 3. Fűgő, 4. A pászifhoz hasonló szó, de fordítva, 5. Télien mondják a Balatonra, 6. Fordítva női név. Kedves Pajtások! A helyes megfejtők nyerevényeit postán küldjük el. Arra kérünk benne teket, hogy továbbra is szorgalommal vegyetek részt a rejtvények megfejtésében. Erdemes, mert töltőtollat és értékes könyveket sorsolunk ki. 3. számú rejtvénytől

Apróhirdetések

A Komlói Zeneiskola március 15-16-án délelőtt 10 óráig tartja felvételi vizsgáit a „Május 1” Kultúrotthonban. Jelentkezni lehet 6 éves kortól: hegedű, zongora, esztendő, ének és az összes fűvésztanszakokra (fuvola, oboa, klarinét, fagot, kürt, trombita, harsona). Tánjdíj: havi 40 forint. A Komlói Helyiipari Vegyes és Járóti Vállalat felhívja Komlói dolgozóinak figyelmét, hogy a Kossuth Lajos utca 7. szám alatti „Eva” Divatszalonban női harisnya férfi zokni és különféle ruhanyomó géppel való stoppolását szakszervező vállalta. A Meesek zenés eukrászda várja Komló szórakozni vágyó dolgozóit. Zenéről minden este 8 óra és tásza vendégeknek. Búcsúos választás áll rendelkezésre rendelkezőre itálfeleségek. Ugyanakkor bő választékban gondokodunk miniszéri hífféttokról, szendvicsekről, hidegételnyekről stb. A közlepalnya új kifestvények kerülnek bevezetésre. Ezek az új készítmények minden igényt kielégítenek. A „Keringő” és „Sport” éttermekben vasár- és ünnepnapokon is biztosítjuk a közlekeztetési (előfizetéses) ebédet vacsorát, legyírodánk-nál válthatók 7 napos étkészlet jegyek, de válthatók kilón vasár- és ünnepnapra szóló jegyek is. A Közégszakképző Vállalat takarékos rönlege lakástakarításiakat is vállal. Azon családok, ahol mint a férfi mint a nő dolgozik olcsón takarítástajhatják lakásukat a takarító részleggel. A vállalat nagy takarítást lehetett egyszer, vagy többször is. A hűti egyszerű takarítás ára: 1 szoba-konyha (60 négyzetméter) 66 forint havonta. A takarítás díja a szobák, kúrtok és láböterületek nagyságától függ. A takarítás munkához tartozik: szőnyegek, szőnyegpótlás, bútorok normalizálása, parketták, helyiségek felmosása, kőves helyiségek felmosása, fűrdő- és mellékhelyiségek tisztítása. Ablekok tisztítás. Felvilágosítást ad a Közégszakképző Vállalat Tanácsépület, II. em. Telefon: 308.

NAPTÁR

1955. március 15. Kedd. Nemzeti ünnep. A Nap két 6.00 órakor, Nyugszik 17.49 órakor. A Hold két 0.20 órakor, Nyugszik 8.49 órakor. Százhet évvel ezelőtt, 1848 március 15-én kilört a magyar forradalom és a szabadságharc. Tíz évvel ezelőtt, 1945. március 15-én fogadta el a minisztertanács a Kommunista Párt földreform tervezetét. 1919. március 21-én, (36 éve) kiállították ki a Magyar Tanácskormányt. 1871. március 18: A Párizs Kommunálkálásának 84. évfordulója.

MOZI

Május 1.: Március 15-16-ig: A ká Muck története. Német mozifilm. Március 17-21-ig: Híttörténeti szemle. Magyar filmvígjáték. Zrinyi Ilona: Március 15-16-ig: Ormai csoport. Szovjet film. Későműsor: A sport mestere. Március 17-18-ig: Ur-muri. Magyar filmvígjáték. Március 19-20-ig: Ezerarcú hős. Lengyel film. Későműsor: Az Élet nyomában. VARRÓGÉPET, állványt, fejet, veszek, eladok. Irógépet, varrógépet, lözítővel látókat. Kovács műcsész, Pécs, Jókai tér. ÚJ KOMLÓ az MDP komlói párt-vegrehajtóbizottság, a DISZ, a Trósz és a szövetkezeti bizottság lapja. Felelős szerkesztő: Gábor Balázs. Felelős kiadó: Borár János. Szerkesztőség: Komló, Pártszékház, íz. 1. 2. Telefon: 38. 569. Kiadóhivatal: Dunánál Napló Lapkiadóvállalat, Pécs, József A u. 10. Pécsi Szikra Nyomda Vállalat Pécs. Munkácsy Mihály utca 10. Telefon: 20-27. Nyomdaiért felel: Melles István

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEKI ÚJ KOMLÓ

AZ MDP KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁG A DISZ., A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

V. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

KEDD, 1955. MÁRCIUS 15.

MÁRCIUS 15

1848 március 15-ét ünnepli ma ifjúságunk, egész dolgozó népünk. Büszkeségünk gondolunk ma magyar fiatalok é s hősi napra, nemzeti történelmünk egyik legragyogóbb időszakára.

107 esztendővel ezelőtt, az európai forradalmak példáját követve, a márciusi ifjak vezetésével kitört a pesti forradalom. A márciusi ifjúság megölte a Habsburg-ház uralmát, harckarait a zsarnok önkényuralom ellen. A forradalmi eseményekben lelkes márciusi ifjúság élén ott volt Petőfi, Vasvári, Jókai és Irinyi. A márciusi ifjak bátor, áldozatos harcának jelentőségét bizonyítja, hogy a cenzúra ellenére is kinyomtatták a magyar nép 12. pontban foglalt követelését és Petőfinak erre az alkalomra írt versét: „A Nemzeti Dal”. A fellelkesült forradalmi ifjúság kiszabadította börtönéből Tancsics Mihályt.

Talpra magyar, hí a haza, itt az idő, most vagy soha szavalt Petőfi a Nemzeti Múzeum talpazatáról. Forradalmi harcra hívta, lelkesítette Pest és vele együtt az egész ország népét. A nemzet tényleg talpraállt, megmutatta erejét. Erejének láttára, a forradalmi események nyomására a pozsonyi országgyűlés teljesítette Kossuth követeléseit. Megvalósult a sajtó és vallás-zabadság. Kimondták a jogbágyfelszabadítást. Megalakult az Első Felelős Magyar Kormány.

A zsarnokok nem nézték jó szemmel a nép kivívott jogait. Szövetkeztek az európai reakcióval és megindították támadásukat a magyar nép szabadságának eltorlasztására. Megkezdődött a szabadságharc. A nép megmutatta, hogy milyen erőszakkal képes, ha az ország függetlenségéről, szabadságáról van szó. *Damjanich vörössipkásai, Bem apó seregei egyre-másra mérték csapásokat a császári seregekre.* A szabadságharc hősi katonáit Petőfi láncoló versel, szinte csodákra lelkesítették.

*Aki magyar, aki vitéz
Az ellenséggel szembenéz
Előre!*

*Ha lehull a két kezünk is,
Ha mindnyájan itt veszünk is,
Előre!*

*Hogyha el kell vesznünk,
Inosza,
Mi visszünk el, ne a haza.
Előre!*

A kommunista példamuatás ereje

A csapatvezető szavai világosan, érthetően hangzottak.

— Ma is három vajúr hiányzik. Csak öten vagyunk. De úgy kell dolgoznunk, hogy így is túlteljesítsük a tervet.

Az emberek nem válaszoltak. Gondolkodtak. Néma, merev arcukból ezt lehetett kiolvasni: „talán...” Csak egy csillás, Elter József volt vig. Odaállt egy acélos tekintetű, fiatal vajúr elé, s félig tréfásan, félig komolyan, de tele bizakodással kijelentette:

— Gyurka! Addig nem jöhettek le a fejtésből, amíg meg nem lesz a 85 csille szén! Erted-e?

Földes György nem valami hangosan, de érthetően nyugtatta meg a csillét: „Meg lesz Jóska...” Szavából nyugodtság és erő sugárzott, ami lassanként átragadt a többiekre is. Hát hogyan lenne meg a terv, amikor egy fiatal, a szavát mindig álló kommunista, ilyen nyugodtan mondta, hogy

írta „Csatadal”-ában Petőfi. A nagy Ausztria nem bírta a szabadságharcban egygyórt magyar néppel. Segítségül hívta reakciós társát, az orosz cárt. Ez eldöntötte a szabadságharc sorsát. A szabadságharc nagyszámú túlerővel szemben elbukott.

107 év telt el azóta. Petőfi lángelkű szavai most is oly lánggal égnek a mai magyar fiatalokban, mint a márciusi ifjakban annak idején. Mi már levontuk 1948—49-ből a tanulságokat. A bilincseitől 1945-ben megszabadult magyar nép egygyórra kész arra, hogy szabadságát megőrizze.

1848 tavaszára emlékezve, lehetetlen nem gondolnunk 1945. tavaszára, a felszabadulásra. 1945. április 4-én vált igazán valóra a márciusi ifjak célkitűzése, Petőfi álma.

Mi, komlói bányászfiatok hálás szívvel gondolunk szabad életünk megteremtőjére, a Szovjetunióra. Tudjuk azt is, hogy ezekben a napokban a Szovjetunió és a haza iránti szeretet nemcsak hálát követel, hanem tettéket is. A mindennapi munkában való kemény helytállást.

A felszabadulási versenyszakas utolsó napjai következnek. A verseny finise következik most. Fiataliaink sikerrel kezdték a versenyt. Jól dolgoztak januárban, februárban. Eredményes munkájukat dícséri a 15 ezer tonna terven felüli szén kitermelése.

Ma indult a felszabadulási hét. *Foandjuk meg, hogy a felszabadulási hét minden munkanapján az eddiginél is ki-ma-nas-lóbb eredményekkel köszöntjük április 4-ét.* Sok-sok terven felüli kitermelt tonna szénnel köszöntjük azt, hogy szabad hazában élhetünk, munkálkodhatunk és alkothatunk. Ezekben a napokban is lelkesen minden fiatal Petőfi és a márciusi ifjak láncoló hazaszeretete. A tervek teljesítésében, túlteljesítésében juttassuk kifejezésre, hogy méltó utódai vagyunk 1848 márciusi ifjúságának. *A fiatalos lendület, a hősi helytállás, a feltámadó ragadtatás magával ezekben a napokban az eddigi mértékű munkánkat is. Ha így lesz, akkor bizonyos, hogy Komló sok dícséretet szerezett ifjúságának a felszabadulási versenyt.*

Most egy a lélek,
A szén a hár,
Mikor auóznél, ha most sem
6...
CSEPERKA FERENC.

Most egy a lélek,
A szén a hár,
Mikor auóznél, ha most sem
6...
CSEPERKA FERENC.

CSEPERKA FERENC.

A Petőfi DISZ-brigád 655 tonna túlsúlyt továbbított

Az állomásunkon szolgálatot teljesítő brigádok közül a Petőfi DISZ-brigád a pécsbányarendezői Dózsa-brigáddal van párosversenyben. A Petőfi brigád fiataljai megfogadták, hogy a felszabadulási versenyben maguk mögött hagyják a Dózsa-brigádot.

Legújabban azt tüzték ki célul a lelkes fiatalok, hogy a felszabadulási verseny meg hátralevő részében, a túlsúlyos vonatok indításánál fognak nagyobb arányú önköltségek-ként elérni. Ennek eredményeként már 655 tonna túlsúlylyal indítottak útnak egy vonatot.

G. Z.

G. Z.

G. Z.

Pécs—Komló párosversenye

A pécsi és komlói széntröszt naponta váltja a táviratokat, melyekben a legfrissebb eredményeket közlik egymással. Egy ilyen távirat fekszik előttünk is. Arról értesít bennünket, hogy a pécsiek 106.8 százalékos tervteljesítéssel messze maguk mögött hagytak bennünket a felszabadulási versenyben.

Komló bányászai! Lelkes, odaadó munkával még megváltozhat a két tröszt közötti párosverseny állása. De ehhez kell, hogy a ma kezdődő felszabadulási műszakban sokkal jobban álljunk helyt a termelésben, mint eddig.

A PÁROSVERSENY ÁLLÁSA HAVI ÁTLAGBAN
MÁRCIUS 14-IG

Nagymányok 110.5 százalék. III-as üzem 99.3 százalék — Andras-akna 111.8 százalék. I-es üzem 111.4 százalék. Béta-akna 100.1 százalék — István-akna 104.7 százalék. Maza 106.6 százalék. Szászvár 82.9 százalék — Petőfi-akna 103.2 százalék. II-es üzem 88.1 százalék — Széchenyi-akna 113.1 százalék. Anna-akna 91.3 százalék — Béke-akna 102.8 százalék. Komlói Tröszt 98.2 százalék — Pécsi Tröszt 106.8 százalék.

A tröszt szakszervezeti bizottsága elnökségének felhívása Komló bányászaihoz

Előre a felszabadulási műszak sikeréért!

Bányászok, műszakiak, munkások!

Tizenhét munkanap választ el bennünket hazánk legnagyobb nemzeti ünnepeinek évfordulójától, április 4-től. Tíz esztendővel ezelőtt, 1945 április 4-én szabadított fel bennünket a dicsőség Szovjet Hadserege. Örökre megszabadultunk ekkor az elnyomóktól. A szó igazi értelmében szabadok lettünk. Szabadon élhetünk, alkothatunk saját gyárainkban, bányáinkban, saját érdekeinkért, a haza, a dolgozó nép érdekében.

Nagy pártunk vezetésével, felszabadítottunk, a hatalmas Szovjetunió állandó anyagi és erkölcsi támogatásával boldog életet alkotunk az úszkös romok helyén. Ünnepeink e történelmi eseményt, új munkahözzetekkel. Tegyük ezzel is tanúbizonyságot békekarunk forró hazaszeretet mellett.

Csatlakozva a SZOT március 9-i felhívásához, tartsunk mi is, a mai naptól kezdve április 4-ig felszabadulási műszakot! A felhívás nyomán üzemünkben megtartott röpgyűléseken, szakszervezeti taggyűléseken határozatok születtek: „Vállaljuk a jobb, fegyel-

Majdnem dupláját adták az igértnek

A bányász ifjúsági brigádok 8000 tonna túlermelésre kaptak pártmegbízatást. 1955. I. negyedévére. Ezt a megbízatást vállalva, közös akarattal jóval túlteljesítették.

A legutóbbi értékelés alapján március 10-ig: 6943 tonnával adtak többet, mint amennyit vállaltak. A vállalat és a teljesítmény méltó a komlói bányászfiatok eddigi munkájához. Ez is bizonyítja arra, hogy rájuk számíthat a párt, mert mindenkor teljesítik adott szavukat.

Ebben a nemes versenyben legszebb eredményt, a Béta-aknai Vörös János DISZ-brigád érte el. A brigád eddig 1.244.2 tonna szénrel adott többet tervénél. A Kossuth-bányai Baumann brigád 966.5, a Schwartz brigád 727.2 tonnával adott többet.

Sajnos vannak lemaradók is. Ezek közé tartozik a Szinger János brigád is, mely 609, a Szakács Mihály brigád, mely 695 és a Kovács János II. brigád, mely 414.5 tonnával termelt eddig kevesebbet.

A Petőfi DISZ-brigád 655 tonna túlsúlyt továbbított

Az állomásunkon szolgálatot teljesítő brigádok közül a Petőfi DISZ-brigád a pécsbányarendezői Dózsa-brigáddal van párosversenyben. A Petőfi brigád fiataljai megfogadták, hogy a felszabadulási versenyben maguk mögött hagyják a Dózsa-brigádot.

Legújabban azt tüzték ki célul a lelkes fiatalok, hogy a felszabadulási verseny meg hátralevő részében, a túlsúlyos vonatok indításánál fognak nagyobb arányú önköltségek-ként elérni. Ennek eredményeként már 655 tonna túlsúlylyal indítottak útnak egy vonatot.

G. Z.

Bányászok ereje...

Vérükből jöttem a valóságra,
Hogy érzem mindnek merész örömei.
Velük koplaltam bátor álmukat:
Lássam napfényesen a munka hőjét.

Az ő szénük az ország ereje,
Mely a vénáknak vídám kedvet ad.
Széleire feszíti az életet,
Lángra gyújtja a gondokat, a títokokat.

Gyermek pihenhet a melegénél,
Izzó fényre szólít erőműveket.
A gyár kéménye felhőket fújhat,
S a kohóknak küldi ételüket.

Óriás lett a földnek belseje,
Győzött benne a cél, kemény akarat;
A bányász izmos, nagy ácsolatján
Épül a talapzat, vídám virradat.

Ez az erő boldogságért harcol,
Piros szíve békés életet kíván.
Küzd azért, hogy egy percet se nyerjen
Az új vérpokol a küzdelem hídján.

— Hordjátok az erőt paroláson
Fiatal legények, kipróbált apák:
Legyen a holnap szebb a tegnappal.
Viruljon májusunk... és a nagy család.

ZABÁNYI ALAJOS

A Vértes-csapat nem marad adós

A 456-os csapat munkahelyének V. szinti lejárataól nem messze dolgozik Kopacz György vajúr. Jöttünkkor éppen nagy munkában volt. Két társa segítségével, egy jól megtermett — lehetett vagy 30 centiméter átmérőjű — bányevát igyekezett felemelni.

— Ezt jól megcsinálták. Csak annak kellene felemelni, aki ideirányította — jegyezte meg valaki. De nem felelt a szórakos. Egy hangos „hó...ruk”, s a fejfa fent volt a helyén.

Rövid pihenés után, már berregt a fejtőkelelapos és Kopacz elvtárs gépe nyomán csak úgy omlott a szén, mint egy kiapadhatatlan folyam, úgy folyt le a töltőszarot felé az ipar kenyere, a komlói közszen.

Az emberek munkaritmusán látszott, hogy „beült” hevíti őket valami. Olyasvalami amit ugyan nem lehet leolvasni az arcokról, a szemek villóságáról, csak a kezek gyorsabb mozdulata enged sejtetni valamit.

Már éppen meg akartuk kérdezni Kopacz elvtársat, mivel magyarázható ez a különös igyekezet, amikor Vértes János a csapat vezetője jött fel-fel a fejtésben.

Ó magyarázta meg a hevesebb munkaritmusok okait:

— Mi sem akarunk elmaradni a felszabadulási versenyben. Be akarjuk hozni az eddigi 60 csillás lemaradást. Ha mindenki úgy dolgozik majd, mint Kopacz elvtárs, akkor nemcsakára már arról beszélhetünk, hogy még mennyit adunk terven felül.

meztelbb munkát! Jobb és több szent termelünk! Így köszöntjük hazánk felszabadulásának nagy ünnepeit! „hangzott a fogadalom valamennyi üzemben, valamennyi bányász ajkáról.

Vegye a szót át most a tett. Induljon minden bányász, minden műszaki minden ember, ki üzemünkben dolgozik, soha nem látott lendülettel, akarattal munkába a tervek teljesítéséért, túlteljesítéséért! Ne legyen egyetlen egy ember sem üzemünkben, aki nem teljesíti tervét, aki be ne hozná lemaradását, aki nem verseng a jobb és szebb eredményért, a több szén termeléséért.

Legyenek most is elsők e nemes verseny-gésben a fiatalok. Bátor kezdeményezéssel, harcok kommunista lendülettel, új munkaskizetellekkel vigyük előre pártunk határozatainak szellemében, a biztonságos, takarékos szén-termelést, a felszabadulási műszak győzelmét, a felszabadulási szerlegért, a békéért folyó küzdelmeket.

TRÖSZT SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁGA.

A 451-es csapat tagjai biztonságosan ácsolnak

Amikor Szinger Márton elvtárs, a 451-es csapat vezetője megette csapatának dolgozó nevében a vállalatát, „öbök között arra is tett ígéretet, hogy a terv túlteljesítésével egyidőben nagy gondot fordít majd a biztonságra is.

Az ígéret teljesítésénél nincsen baj.

Ha valaki végigmegy a 451-es csapat munkahelyén, egy-másután azon csodálkozik, hogy milyen szépen ácsolnak a csapat vajúrai. A támfak, szinte zsinór egyenest vannak állítva, s a pillérezés sincs elhanyagolva.

Büszkék is rá a csapatban dolgozó vajúrok. Még a csapatvezető, Szinger elvtárs is örömmel mutogatja:

— Ezt nézze meg elvtárs. Még különb, mint a többi — s kezelve az S. Nagy Ferenc vajúr által beacsolt munkahelyre mutat.

Valóban különb. Látszik, hogy S. Nagy elvtárs tisztában van adott szava erkölcsi értékével. Amit vállalt, azt teljesíti is. Keze alól olyan munka kerül ki, amit máltán lehet például állítani a komlói bányá többi vajúra elé.

Vukicsévics Géza

Bejárta az ország különböző részeit.

1944-ben újra behívót kapott. Nem vonult be. Megszökött. Messze keletre, felesége szüleihez, ahová családja is követte. Itt, a kicsi Nógrád megyei Szarvasgöde községben látta meg az első szovjet katonát.

1945 januárjában megalakította a Kommunista Párt helyi szervezetét. Attól az időtől kezdve a mult kizsákmányolt, kiszípolozott, szinte ember számba sem vett „Vukicsévicsből” Vukicsévics Géza elvtárs lett. Hátról-hátról járva magyarázta az elmaradt parasztságnak a megváltozott helyzetet. Az eredmény nem maradt el. A 45-ös választáson a falu lakosságának 90 száza-

laka a kommunista pártira szavazott.

1946-ban már a borsodi szénmedence bányásza. A párt, a nép hívta, ő ment. 47-ben „Petőfi”-bányára került, mint az Aknamélyítő Vállalat vajúra. Kitűnően állta meg helyét a munkában. De nem feledkezett el a környező, volt grófi és bárói tanácsok lakóinak tanításáról, felvilágosításáról sem. Mint propagandista, erő nem kímélve, feleségével együtt sokszor 20—30 kilométert is gyalogolva, naponta járta a községeket és vezette az esti szemináriumokat.

Igy dolgozott, tanult és tanított 1954 május 1-ig, amikor a minisztérium Komlóra helyezte. Az I-es üzemhez került brigádvezetőnek. Brigádját állandóan a terv-

teljesítők között volt. A hozzá beosztott bányászok legapróbb problémáival is a legnagyobb odaadással törődött és törődik. Pártcsoporthoz vezetői, népművelői tapasztalatait újságírók formájában adta és adja át a többieknek.

1955 januárja óta a feltároló üzem párttitkára. Most sem feledkezik el a maga továbbképzéséről. Havonként 40—50 forint ért vásárolt könyvet. Most már évek óta. Esténként, mikor hazamegy a boldog család körbe — ahol felesége és 3 gyermeke várja — az izletes, bő vacsora elfogyasztása után, a szépen berendezett könyvtárszobában őszszül a család és olvas, tanul, élén a családapával: Vukicsévics Géza elvtárral.

A társadalmi tulajdon védelméről...

A szocialista társadalmirend alapját képezi a társadalmi tulajdon. Ennek megfelelően kell a társadalmi tulajdon fejlődését, tisztelgetését tartani és megőrizni a fosztogatóktól.

Komlón a társadalmi tulajdon védelme nagy feladat. Szocialista bányavárosunk minden ueme építmánya és értéke társadalmi tulajdon képez. Ezért sokkal nagyobb mértékű a társadalmi tulajdon ellen elkövetett bűncselekmények is. Komló munkásai nagy többségükben becsületes, az ország építését szem előtt tartó emberek. De sokan vannak olyanok is, akik kihalásználva az adódó lehetőségeket, megránszítják a fosztogatók a társadalmi tulajdon. Becsületes munka helyett lopások és egyéb bűncselekmények elkövetésén keresztül igyekeznek létfenntartásukat biztosítani.

Nagyon gyakornak a munkaruha, szerszám, villanymotor és falopások. Nap-nap után érkeznek hasonló tárgyú jelentések a városi osztályhoz és a Komló Városi Ügyészséghez is. A bűncselekmények nyomozása, az elkövetők felderítése nagy feladatot ró a nyomozó hatóságokra. A nyomozó hatóságok el is követnek minden a teltelek felderítésére. A városi bíróság pedig példamutató ítéleteken keresztül igyekszik a bűncselekmények számát csökkenteni.

A társadalmi tulajdon védelme azonban nem egyszerűen a nyomozó hatóságok feladata, hanem elsősorban nevelési, politikai kérdés. Nem lehet és nem szabad a vállalatoknak, de a dolgozóknak sem olyan álláspontra helyezkedni, hogy az elkövetett bűncselekményt majd kinyomozza a rendőrség. Belső szervezettel kell gondoskodni arról, hogy minden anyag, eszköz, szerszám, raktár stb. úgy legyen kezelve, hogy illetéktelen fosztogatók ahhoz hozzá ne férhessenek. Ez az egyik legjobb módszer ahhoz,

hogy megelőzzük a bűncselekmények elkövetését. A bűncselekményt elkövetők leleplezése, és megakadályozása az elkövetésnek, minden becsületes munkás feladata. Ennek elmulasztása elhallgatása maga után vonja a bűnrészességet, illetve az is bűnössé válik, — a büntető rendelkezések szerint feljelentési kötelezettség elmulasztásáért 1

A bányafa fosztogatásról

Komlón valósággal jogos és megengedett ténynek tekintik, ha egy bányász, úgynevezett „klecni-fát” víz naponta hazza a bányából. Sok esetben előfordul, hogy ezek a fák 1 méter, sőt azon túli hosszúságot is elérnek, és még a bányában felhasználhatók volna. Azok a bányászok, kik ilyen módon szerzik be tűzifa szükségletüket, nem gondolnak arra, hogy az általuk ellopott fa — értékes valutáért — külföldről érkezett. De nem gondolnak arra sem, hogy az ilyen lopás 6 hónaptól 5 évig terjedhető büntetőn büntethető. Nem beszélve arról, ha több esetben követi el azt a bűnt, akkor 10 év börtönbüntetés is kiszabható a bányafa fosztogatókra. Ezért hívjuk fel most az üzemi, párt- és tömegszervezetei vezetőket, valamint a gazdasági vezetőket figyelmét, hogy e körülmények kioktatása az ő feladatuk. A Komló Szénbányá-

évig terjedhető büntetőn büntethető — aki a feljelentést elmulasztja. A párt- és a tömegszervezete, valamint a becsületes munkások feladata, hogy Komló város területén éberben őrködjenek mindannyiunk közös vagyona, a társadalmi tulajdon felett. Ugy kell kezelni, őrizni a társadalmi tulajdon, mint saját szemünk fényét.

A bányafa fosztogatásról

szati Trüszit, a további bányafa fosztogatások elkerülése végett alkalmazzon szigorú intézkedést.

Amennyiben ezek ellenére is akadnának olyanok, akik hozzányulnak a társadalmi tulajdon kezébe drága bányafához, azok ellen a nyomozó hatóságok megfelelő szigorral fognak eljárni. Megengedhetetlen, hogy — szinte naponta — vagontételeket kivevő famennyiséget hordjanak ki a bányából tüzelés céljából. Megengedhetetlen, hogy bármilyen formában is fosztogassák a társadalmi tulajdon. Ezért harcot kell és harcot indítunk az ilyenfajta bűncselekmények elkövetői ellen. De elfogjuk érni azt, hogy a társadalmi tulajdon, vagy egyéb bűnök elkövetői a dolgozók megvétele kisérijje.

Kovács Lajos
Városi ügyész.

Március 20-án, Budapesten tartják az Öt éves Tervkölcson utolsó sorsolását

Ezt a sorsolást március 20-án 10-13 óra között és 15-19 óra között Budapesten, a Zemenüvészeti Főiskola nagytermében bonyolítják le.

A sorsoláson 76.600 kötvény számat húznak majd ki összesen harmincmillió 697.400 fo-

rint értékű nyeresémmel. — Ezenkívül 450.520 kötvényt névértékben váltanak vissza 85 millió 900 ezer forint összegben. Ezúttal már valamennyi kötvénytulajdonos visszakapja az öt éves tervkölcsonre jegyzett pénzt.

Cukrászipari bemutató

Egy város fejlődését nemcsak az ipari létesítmények, a felépülő lakások ezrei, városrészek kialakulása bizonyítja, hanem a mindennapos ellátásról gondoskodó szocialista kereskedelem fejlődése, árúinak mennyiségi és minőségi javulása is. A március 9-én, délelőtt megtartott cukrászipari termékek bemutatója arról a hatalmas méretű fejlődésről tanuszkodott.

A múlt évben alig volt változatosság a cukrászsüteményeknél. Ma már majdnem 50 fajta sütemény vásárolható boltjainkban. A bemutató minden megtalálható volt, ami színek-színűnek inger. A „gyümölcsöstál” olyan élethű volt, hogy az ember akaratlannul nyúlt az eper, a cseresznye és a többi gyümölcs után. A „dísztorta” is inycsiklandozó volt, rajta a pirospozsgás — süteményből készült — Jónathán almával. A „fatörzs”, a „párizsi”-szelet, a „diós-gesztenyész”-torta, a „csokoládé virágváza”, a „vitorlás” mind hirdetője, hogy Komlón a cukrászipar jó kezekben van. Újvári István és Horváth Mihály elvtársak készítményei országosan is felvezik a versenyé bármely cukrászsüteménnyel.

A bemutató bizonyítéka annak, hogy a cukrászipari dolgozók körében mind jobban szélesedik hazánk felszabadulásának 10. évfordulója tiszteletére indított versenymozgalom, s ennek a mozgalomnak már van nyertese: Komló népe, mely a legfinomabb cukrászsüteményhez jut.

Tanács'agok fogadórája

Március 15-én, kedden: Bogár János a 69-es, Bugyik Gyula a 41-es, Fehérvári Imre a 8-as, Fekete Pál a 73-as, Galusz József a 38-as választókerületben.

Március 16-án szerdán: Mühl János az 51-es, Müller András a 66-os, Polgár György a 25-ös, Rajna Józsefné az 54-es, Rausch Ferenc a 3-as választókerületben.

Március 18-án, pénteken: Hegyibó Béla a 61-es, Kincses József a 21-es, Kozzab Józsefné a 34-es, Koppendorfer Elek a 64-es, Kriszt János az 58-as választókerületben.

Március 22-én, kedden: Link Mátyás a 9-es, Makra István a 14-es, Marok Ferenc a 37-es, Miske László a 15-ös, Molnár P. István a 43-as választókerületben.

Március 23-án, szerdán: Rezsöfi László a 28-as, Ritzl Ferenc a 76-os, Böth Antal a 35-ös választókerületben.

Március 25-én, pénteken: Szegő Ottó a 12-es, Tóke István a 80-as, Unger János a 48-as választókerületben.

A helyi és az idői tanácsagok határozata meg.

A 56-os választókerület választópolgáiraival közli Gábor Balázs tanácsag, hogy márciusi fogadónapját március 17-én, csütörtökön délután 5 óráig 8 óráig Ságvári Endre utca 9. I. emelet 8. számú lakásában tartja.

Az anyaggyártózkodásról...

Az anyaggyártózkodásnál lévő hibák, legtöbbször már a tervezésnél jelentkeznek. A tervfeladatot rendszerint nem ismerjük, de az a baj, — ha ismerjük is — azok menetközben is többször megváltoznak. A termelési tervek változásáról, az anyaggyártózkodással foglalkozók vagy későn, vagy egyáltalán nem értesülnek. Ilyenkor lépnek fel a részleges anyaghiányok, termékössztók, pótligénylések.

Az anyaghiány késlelteti a termelést, azonnal beszerzések válnak szükségessé, ezek pedig emelik az önköltséget — a magasabb szállítási költségek, a feleslegesen felmerült útiköltségek, napidíjak és a magasabb beszerzési egységárak miatt. Tervezen felül azonnali kielégítendő anyagszükségletet csak kiskereskedelmi forgalomból, a lakosság részére közvetlen fogyasztás céljaira biztosított anyagmennyiségekkel lehet beszerezni.

A helytelen tervezés másik hátránya: a túltervezés

A túltervezés még nagyobb hibalehetőséget rejt magában, mint a szükségletnél kisebb anyagmennyiség tervezése. A túltervezés miatt keletkeznek az elfekvő készletek. A Komló Szénbányászati Trüszit üzeménél jelen pillanatban 6 és fél millió forint értékű elfekvő anyag van tárolva. Ez az anyagmennyiség fölöslegesen

köt le MNB. hiteleket. Tárolása és kezelése feleslegesen köt le munkaerőt. Emellett kamatot kell utánuk fizetni. Ha értékesíteni akarjuk, akkor pedig csak értékvesztéssel adhatjuk el. De felmerül ilyen esetben a többszállítási költség és a felesleges göngyöleg szükséglet is. Ezek mind a termelést drágítják, tehát életszínvonalunk emelésének fékjei.

A helyes tárolás szükségessége

A termelés folyamatoságának biztosítása szükségessé teszi, hogy bizonyos mennyiségű anyagot raktárba tároljunk. Az anyagfélések helyes tárolására, megfelelő raktárhelyiségek biztosítása is szükséges. Nem szabadna előfordulnia, hogy helytelen tárolás miatt, a volt IV. üzem kezelésére bízott kábelek 25 százalékos használatosságúvá váltak. Tehát értéküknek 75 százalékát elvesztették, mielőtt még használatba kerültek volna. A bányagépjavitó vállalat volt raktárában, részben helytelen tárolás miatt, nagymennyiségű szerzőrszám rozsdásodott meg, ezzel értékének 50 százalékát veszítette el.

Ezek a példák bizonyítják, hogy mennyire helytelen a felesleges anyag tárolás, s mennyire káros az anyag, hanyag tárolása.

(Folytatása következik.)
Iványi Antal

Két óra a villamosüzemben...

Az idő, melyet kiragadunk a villamosüzem életéből, nem több, mint két óra. Ime ez történt a kiválasztott időben: Reggel negyed 7 óra van. Az altároló üzem műhelyében, egy villanykészítő lakaton — Lovas Györgyön — kívül, senki sem tartózkodik. Ott áll egy tábori kovácstűzhely mellett és észli a tüzet. Hosszabb-rövidebb vasrudakat tart a fehéren izzó parázsba. Majd később, egy hirtelen mozdulattal kirántja azokat. Odasiet egy előre elkészített vizes edényhez és vigyázva, fokozatosan hűti le a kiképzett éleket. Vésőket edz.

A műhelyben dolgozó szakmunkások, egyébként 7 órakor állnak munkába. Csak nagyon sürgős esetben kezdenek korábban. A mai eset, — az, hogy Lovas György előbb fogott neki a munkának — viszont halaszthatatlan fontos. A villanykészítő kifogytak az eles vésőköl, s ha reggel 7 óráig nem kapnak újakat, kénytelenek egy fél óráig leállni a munkával.

Hat szerelőnek sokat, nagyon sokat számít egy fél óras idő. Rengeteget lehet dolgozni ez alatt. S ezt a korán kezdő szerelőlakatos is tudta. Ezért vállalta a munkát. Nem akarta, hogy a műhely dolgozóinak becsületét folt essen. De főleg azt nem akarta, hogy a műhely dolgozóinak hibájából 3 óra kárba vesszen. Hiszen olyan órák lennének ezek, melyekre ugyan kifizetik a bért, de nincs mögöttük termelés.

„Ezt meg kell akadályozni!” — gondolta Lovas elvtárs. S így adódott az, hogy pár perccel 7 óra előtt, 15 darab gondosan élezett véső került a szerelők kezébe.

Ezt a rövid kis történetet Szalai István művezető mondta el s amikor mondanivalóját befejezte, mosolyogva, s egy kicsit büszkén, Lovas elvtárs felé nézett. Szeme elégedettséggel fejezett ki, amint végignézte az ügyesen kopácsoló lakatos, aki akkor már apró földelő bilincseket készített. Végre megszólalt:

— Ügyes, úgy is mondhatnám: a legjobb dolgozók a mi „Gyurkáknak”

Igen. Ügyes. És az ügyességgel párosul munkatársai, a munka iránt érzett határtalan szeretet, amely erőt ad neki...

A feltárók termelési értekezletén...

A feltáró üzem bányászai előtt az 1955. évben nagy feladatok állnak. Nem kisebbek, mint biztosítani a második 5 éves terv sikeres beindulásához és folyamatos tervteljesítéséhez szükséges szemérmű feltárását. Ezt a feladatot az üzem munkástökektívája átérzi. Hogy ez mennyire így van, azt bizonyította az üzem legutóbbi — egyben legelső — termelési értekezlete.

A termelési értekezleten az üzem bányászainak 80 százaléka jelent meg. Birálataikkal, javaslataikkal nyújtottak segítséget a műszaki vezető munkájához. Hogy a bányászok megértették az üzem előtt álló feladatok fontosságát, az attól is függött, hogy jó volt a beszámoló, melyet az üzemvezető a párt- és szakszervezet segítségével, kollektíven készített el.

Hornyik János elvtárs DISZ-brigád vezetője a hozzászólások során ezt javasolta:

— Valamennyi csapat arra törekedjen, hogy a gyakorlatban valósítsa meg a munkahelyen való yáltást. Mi ezt tettük, s ezért is sikerült februári tervünket 127 százalékra teljesítenünk — mondotta Hornyik elvtárs, majd így folytatta. — Versenyre hívom az üzem valamennyi brigádját. Vállalom, hogy ezentúl minden péntekre befejezem a heti tervet. Ezenkívül brigádunk minden öreg vájára — bekapcsolódva a „Nevelj új bányászt”-mozgalomba — foglalkozik egy-egy új bányász nevelésével.

Kleri Károly elvtárs, aknász, a hozzászólások során a következőket mondotta:

— Igérem, hogy a hozzám tartozó brigádok műszaki felteletit biztosítom. Magam is vállalom, hogy körletem dolgozói minden hét péntekjére

befejezik a heti tervet. Együttal versenyre hívom az összes aknászokat.

Az ilyenfajta hozzászólások, bátor kiállások után a termelési értekezleten még hét brigád csatlakozott a „péntek mozgalomhoz” és a „Nevelj új bányászt”-mozgalomhoz. Ezen túlmérolag a hozzászólók sok jó javaslatot tettek, melynek elintézéséről, illetve a bevezetéséről az üzemvezetőség gondoskodik.

A feltárók első termelési értekezlete betöltötte feladatát. Azt mutatta ez az értekezlet, hogy a további eredmények legfontosabb záloga a bányász és a műszaki harcos összefogásában van. Ezt az összefogást ha segíti a pártszervezet — mint ahogy a feltáró üzem pártszervezete, szakszervezete segíti ezt — akkor az eredmény nem marad el.

Bertus Pál tudósító.

Víz év távlatából...

Írta: BOGNÁR EMILNÉ

— Imre fiaskam! Ébredj! — világosodik. Hallod? — rázogattja szeliden az alvót egy két lendős, 30 év körüli asszony. — Mennünk kell Imre! Tudod, hogy ma megkezdjük a szántást!

A jüü álomból ébredt, zavaros szemmel néz fel riadtan, halkán nyöszörög, mint a keveset alvók szokták, aztán hirtelen kiugrik az ágyból.

— Az ám, ma szántani kell! — Jó nagyot nyugtatóza hidegvizet fröcsköl az arcára, hajára és lassan öltözni kezd. Tesztelketlenül engedelmessékedik a ruhadaraboknak s alig hallhatóan dörög.

— Más gyerek ilyenkor alszik még. Engem meg mióta kimaradtam a hatodikból, mindig négykor ébredtemek.

A kecskelábú asztalon ott gözölög a meleg tej. Az asszony még korábban kelt. Hiszen éjjelcs a férje a bányában, ilyenkor valahogy neki sem izlik az alvás. Nappal meg akad munka, csőtől. Itt ez a 7

hold föld. Meg az öregekről maradt. A szerény bányászkeszret mellé elfér a föld is, hiszen négy gyermekszáj követele a kenyér. Imre, szegény, reggeltől vakulásig dolgozik a földön, hogy valamire menjenek, de hasztalan. A három kisebb itthon dolgozgat... a jüték helyett.

Igy lett aztán Kis Tóth Imréről 12 éves korában egy megtört szemű parasztyerek, akik sorstársaival együtt rabba tett a föld: elvette tőlük a gyermekkorukat. Jüték, szárazkózs, tanulás helyett gyenge vállukra nehezedett sokszor az egész család gondja.

A tarisznyába csak ritkán kerül a kenyér mellé valami, hiszen kell az apjának. Bányában nehezebb őrés kenyéren dolgozni. Igy aztán Imréék tarisznyájá csak akkor telik meg, ha teleszedi a legjobb „gyerekcsemegével”, a papsájjal. Ha meg széles az éjszaka, Imre mindig lel a szomszédában egy kis hullott almát vagy körlet.

Igy indulnak neki a mindennapi nehéz robotnak.

Könyörtelenül hullanak a naptár lapjai... A 20-as évek nélkülözései, gondjait csak egyszer váltja fel az öröm, mikor Imre megházasodik. A fiatalasszony is ebből a fajtából való. Már régóta pirítja barnára orcáját az arató ember izaszatója, a júliusi napsugár. Ezentúl együtt mennek. Mint-ha valamivel könnyebb lenne minden. Hiszen a paraszt emberek olyan igazán, őszintén és egyszerűen tudnak szeretni.

Átlépnak a 40-es évekre. A föld nem gyarapszik. Imre már kéréskezdi, korán öregedő ember lesz... és tengődik. A most már egy gyerekek meg-növekedett család napról-napra, a bányász és parasztlelet közös terhet cipelve nyögi a hatalmas adóterheket és keriti az apá minajobbban hatalmába a bányászbetegség.

A réltán idő háborús éveket hoz. Imréét elviszik katonának, de ő tudja mit kell tenni. Megszökik és hazajön Komlóra. Itt várja a változást, ami az ő életének is végre értelmet adna. Itt látja az első szovjet katonát.

Egy sáros novemberi délután befordul a kisajtón egy 24 év körüli, melegsívű fiatal harcos és németek után érdeklődik. Imre és a felesége riadtan tekintenek az érkezőre. De mikor a barátságos kézfogásnál érzi, hogy egy kérges kéz simult az ő kidolgozott tenyerükbe, hirtelen felenged minden feszültség ott benn a szív körül és boldogan költik el az első közös vacsorát, a legújabb barátikkal.

Aztán Kis Tóth Imréről vég-re ember lesz. Az apja már nem éri meg ezt az időt. 36 évig dolgozott az urak bányájában éhbérrért... és bele is pusztul. Imréről, gazda lett. Később Komló közpénz bírója. Szeretettel becsülte meg a szorgalmas, példamutató gazdát. Példát mutat a beadásban, elanjáró dolgozó lesz.

S most, 1955-ben, mikor a februári hóesés fehér takaróval védi a szunypadó vetéseket, Kis Tóth Imre tanácsag barátságosan meleg lakásában, kötése jól hajlik az asszony. Ha kedezem, férjével együtt kicsit szégyenlősen mutatják az okleveleket, dícséreteket,

amit a jó munkáért, a beadás gyors teljesítéséért kaptak.

— Ha engem megbecsülnek, a munkámat is értékelik, én se lehetek hálátlan. Én is teljesítem a kötelességemet az állammal szemben! — mondja Kis Tóth elvtárs. — Mint tanácstagnak sok és szép feladatom lett. A mások baján, gondjain segíteni. Az utakat szeretémm közös munkával megjavítani tavaszra.

Az óra lassan elüti a négyet. Előkerül a szakajtó. Etetés ideje van. Az udvaron kendermagos baromfiak sokasága.

Már az idei hús, tojás be-adásomat teljesítettem — mondja némi büszkeséggel az asszony. — A tejjel meg jövő hónapban leszek kész.

Mellettelem áll a gazda. Hívás nélkül is tudom, hogy az állatait szeretni megmutatni. A hatalmas istállóban két szépen gondozott, jóhúsban lévő ló mellett ott kérődzik két széles-tőgyű tehén, egy kisorjával. Ezeket a felszabadulás óta szerette.

Februárban korán sötétedik. Az este észrevétlenül lopozik a nappalra s pillanat alatt el is illan vele. A kiskapuban víddámrcú fiatalember áll. Kis

Tóth Imre fia. Itt dolgozik Komlón, villanykészítő.

— Ó már négy középiskolát végzett — nézi a gazda a fiát. — Szeretnék még egy szobakonyhás lakást építeni. Mert... hát szeretnék már játszodozni az unokámmal. — S messze néző szemével talán az ő kis mosolytalan arcára gondol, mikor erőltén karjával nyomta mind mélyebbre az eke vasát.

— Most már van miért élni. Komlón a munkások olyan példát adtak nekünk parasztyeknek, hogy nagy szegény lenne, ha lemaradnánk. Még nagyobb kenyérrel szeretnék adni minden gyerek szájába. Tejet, tojást, meg húst, hogy kerekedjenek a komlói csöppsegek: orcái gömbölyűre, — s kezét füvállára téve, elindulnak be a házba.

Hull a hó s puhán, lányan fedt be a néhány „ősparaszt” házat. A csúszós tetők alatt pedig estéknél összegyűll a család és... száll a regge a multról... tervezik a jövőt. Hiszen most már igazán övölt lett a föld is.

A taggyűlések határozata

Elfogadjuk a Szakszervezetek Országos Tanácsának felhívását! Mi a II-es üzem dolgozói úgy készülünk erre az időszakra, hogy tervünk teljesítésével egyidőben fokozott felelősséggel csökkentjük a szén előállításí árát és javítjuk a minőséget.

Elhatározzuk, hogy a most folyó versenyszakaszt megtorpanás nélkül tovább folytatjuk és a következő három hónap alatt 40 vágárt nevelünk olyan dolgozókból, akik most még csillések.

El kell érünk, hogy üzemünkben 97 százalékos legyen a szervezett dolgozók száma, továbbá javulást kell elérnünk a tagdíj-morál emelésében is.

Igy szólta a II-es üzem szakszervezeti tagságának határozata. De tekintünk csak vissza! Milyen módon tudta ezt elhatározatba foglalni.

Béke elvtárs beszámolója után elsőnek Sabján János elvtárs emelkedett szólásra.

A magam részéről elfoga-

dom a Szakszervezetek Országos Tanácsa elnökségének felhívását. Azzal akarok válaszolni erre a felhívásra, hogy a felszabadulási műszak minden egyes napján 150 százalékra teljesítem tervemet. Alább nem adom... — mondotta befejezésül.

Ezután a tulsó oldalon ülő Szedlár Ferenc elvtárs is hozzászólt:

— Ha mindnyájan összefogunk, nem maradhat el az eredmény a felszabadulási műszak alatt. Erőnköbül több telik, többre vagyunk képesek. En a magam részéről azzal akarom elősegíteni ezt a versenyszakaszt, hogy saját tervemen felül 20 tonna szén adok az országnak.

S, hogy többre képesek, csak szervezettebb munka, szervezettebb irányítás kellene, ezt mondja el Kuczora László elvtárs is:

— A mi fejtésünkben sokkal többet lehetne termelni, ha az alapvágártól egy 20 méter hoz-

szú vágatot hajtanának a fejtesig, ahol beadhatnának fát. Ez nagyon megkönnyítené a munkánkat. Még egyszer annyit szeretnék tudni termelni — s javaslatából kiérződik, hogy együtt érez, együtt él üzeme termelésével.

Kuczora László után, Tölcsér elvtárs teszi meg felajánlását:

— Vállalom és egyben ígérem is, hogy ezután egyetlenegy darab kettőnegyvenes fát sem vágok már el. Tudom, hogy az én munkám is hozzájárul az önköltség csökkentéséhez. Ha nem lesz rövidebb fa a fejtesben, hát érte megyek! Ami a felszabadulási műszakot illeti: vállalom, hogy minden nap 120 centiméterrel teljesítem tervemet!

Igy született meg a II-es üzem szakszervezeti taggyűlésének határozata. A határozatnak az az alapja, hogy a bányászok maguk mondották el, a benne foglaltakat, s maguk tették ígéretet arra, hogy minden pontját végre is hajtják.

A tavasz lobogója

Az ablak csillogóan zuzmarás még. Uvegén mintás jégvirággal. De áhitott tavaszra készül ismét Minden, ami körülöttem van.

A kikelet napfény fénye éget, A hó elhagyta már a feltek. A vig tavasz csermely szavával ébredt, És madárhangon telecsicsergett.

Milyen furesák is a mostani napok! Az éjszaka egyre rövidül, S ha a régmúlt időkre gondolok, A szíveimben egy hűr megpendül...

... Régen volt, lassan immár 167 éve. Akkor is beköszöntött a tavasz, S március 15-ére Egy új szabadság hajnala virradt!

MOSONI ANNA, VII. o. leány, az úttörőház könyvtárosa.

Üttörőink írják: Köszöntlek március 15!

Március 15, te a magyar szabadság glóriás ünnepe! Egy évszázad látványában is ragyogsz, fénylész a magyarság számára, erőt adsz a jelen küzdelméhez és utat mutatsz a jövőhöz.

Ma is eleven, élő hősek azok a márciusi ifjak, akik ezen a napon tűzszívű haraggal odavágták a Habsburgoknak: — „Elég volt a zsarnokságból, az elnyomásból!”

Velük egy nemzet, Magyarország népe bontotta ki a szabadság zászlaját, hogy nyíltan küzdjön egy emberibb, egy szabadabb életért, egy független, polgári haza megteremtésért.

Zajos élet volt ezen a napon Pesten a Piltax kávéházban, az ifjúság találkozóhelyén. Petőfi lelkesen oltasta fel a „Nemzeti Dal”-t az ifjúság vezetőinek. Közös egyetértésben megszerkesztették a 12 pontot, amely a magyar nép kívánságait tartalmazta. Új életet követeltek szabad, független hazát, a parasztnak földet, melyen ha dolgozik és verítékezik, munkája gyümölcsét is élvezhesse, egyenlőséget minden magyar számára a törvény előtt, magyar hadsereget, mely hazát véd és nem más népek szabadságát őli szorongással, s mindezekelől szabad gondolkodást, szabad szót és szabad sajtót.

A fellelkesült tömeg lefoglalta a Landerer nyomdát és cenzori engedély nélkül kiadta a 12 pontot, valamint a „Nemzeti dal”-t. Jókai az ablakból szórtá az első szabad sajtó termékeit. Nemzeti-színű kokárdákkal jártak az utcán. Ezen a napon valami különös boldog érzés volt magyarnak lenni! Délután szakadó esőben népgyűlést rendeztek a Nemzeti Múzeum előtt. Végeláthatatlan tömeg

Márciusi ifjakhoz

Meghaltatok, ti hős Márciusi ifjak, De emléketek még él, Bár az évek mulnak.

Már több, mint száz éve, Nagy forradalom volt Magyarország népe Döntötte meg a kort.

Utat mutattatok; Mert ti akartatok Szabadabb életet A magyar nemzetnek.

Köszöni ezt néktek A magyar ifjúság, És örömmel veszünk Mi rólatok példát.

Takács Péter VII. o. fiú, az úttörőház színiájszókörének tagja.

A Nemzeti Színházban este a „Bánk bán”-t játszották. Főszerepet a legkiválóbb színészek vállalták.

Egész Pest örömmámorban úszott. Szabad lett végre a magyar haza, a magyar nép. Szívekben a szabadság mámorától tüzek lobogtak.

Es csodák-csodája! Azóta száznál több március mult el, azok a magyar szívek már rég elporladtak a magyar földben, de a tüzek, a lángjuk nem aludt ki. Új tüzeket, új lángokat gyújt a márciusi szívek; lángja nemzedékről nemzedékre a magyar ifjúságban. Márciusi piros tűz lángol ma is, itt Komlón is; bennünk, magyar úttörőkben.

Ettől a tűztől vágja csákányát keményebben a mi apánk, a fekete gyémántba. Ettől a tűztől izzik a mi szívünk is, hogy jó tanulással építhesük új városunkat és a béke boldog Magyarországot.

Éljen március 15! Éljen a magyar szabadság!
HAJNAL MIHÁLY VIII. o. fiú, az úttörőház elnöke.

1848. március 15

WEIN ALIZ

Ó, március 15, te nagy nap! Hőseid ma már sirban nyugszanak, De a magyar nép nem feledi őket, Kik a szabadságért, a jogért küzdöttek.

Te hős Petőfi, s ti márciusi ifjak, Nyugodjatok békén, nem vérzik a haza Sebe begyógyult, s fellelékzett Szívében hordja hősi emléketek!

A IV. üzem szakszervezeti taggyűlésén

Brigádom nevében a felszabadulási műszak alatt az előbbi munkák elvégzését vállalom: a VI. szinti I-es aknai fozszállítóvázat és rakodónak rendezését, 258 köbméter talpszédeszt, 700 folyóméter vágnyszabályozást a tervezett 30 nap helyett 21 nap alatt befejezzük. — Hangzóttak el a szavak Lohner Rezsó vasútiépítő brigádvezető ajkáról mult hét péntek délutánján a IV-es

üzem szakszervezeti taggyűlésén.

Több ilyen ígéretet nem hallhattunk. Ez volt az egyedüli vállalat, utána panaszok hangzóttak el.

A papírforma szerint az üzem dolgozóinak 90—95 százaléka van munkaversenyben, — mondotta hozzászólásában Kaposvolgyi elvtárs, az üzem vezetője. A gyakorlatban sokkal kevesebb. Eppen ezért a március 15-én kezdődő felsza-

badulási műszakon tettekkel bizonyítsa be mindenki, hogy vállálása, munkaversenye nem csak írott malaszt, elhangzott szó, hanem kézzelfogható valóság.

Már két alkalommal tettem javaslatot termelési értekezleten, hogy szervezzenek a bányabeli Diesel-mozdonyoknál is egy komplex-brigádát a termelés, a jobb, gyorsabb szállítás érdekében, de eddig még nem kaptam választ. Miért? — tette fel a kérdést Kallós mozdonyvezető elvtárs. — Hiányolom, hogy nem foglalkozott a beszámoló kellően a felszabadulási munkaversennyel, az ezzel kapcsolatos önköltség-csökkentési, anyagtakarékosági, termelékenységi, munkafegyelmi problémákkal. Jóformán meg sem említette ezt az igen fontos feladatot.

Újtómozgalom: Kossuth-bányán

Kossuth-bánya népgazdasági terve teljesítése és túlteljesítése mellett szép eredményt ér el az újtómozgalom is. A bányászok egészséges kezdeményezése sok esetben adott kiváló, használható ötleteket, javaslatokat a bányamunka könnyebbé tételéhez, az olcsóbb termeléshez.

Másfél év alatt, a Kossuth-bányához tartozó üzemek bányászai majdnem 900 újítási javaslatot nyújtottak be, melynek nagy része használhatónak bizonyult és sok százezer forint megtakarítást eredményezett. Ezzel együtt az újítók is nagy összegű pénzütalmat kaptak.

Mindezek ellenére meg kell mondjuk, hogy az újtómozgalom jelenlegi helyzete nem mondható kielégítőnek. Az üzemek önállósága alatt, általában a versenyfelelősök látják el az újítási felelős teendőit is. Ezért az újítási mozgalommal való foglalkozás — mivel az csak mellékfeladat volt — háttérbe szorult, illetve kampanyfeladatként kezelték. Ehez járult még hozzá az újítási propaganda elhanyagolása, az újítási díjak késedelmes kifizetése, mely miatt az újítási mozgalom hanyatlásnak indult. Javulást csak 1955. februárjától értünk el.

Örvendétes javulás tapasztalható a benyújtott újítások minőségénél is. Kezd elmaradni a mindenáron újításra való törekvés, melynek kétségkívül az anyagi jutalmazás volt a rugója.

Az egészséges és eredményes újtómozgalom fellendítése elsősorban a műszaki vezetők odaadó tevékenységén múlik. Sajnos még ma is sok elfogadott, de be nem vezetett újítás van azért, mert az illetékes műszaki vezető nem törődött az újítással, vagy maradt gondolkodás miatt, az újítól való idegenkedés miatt, háttérbe szorította azt. A tömegszervezetek vezetői részéről sem tapasztalható elegendő támogatás. Nagyon kevés termelési értekezleten, vagy szakszervezeti taggyűlésen foglalkoztak még az újtómozgalommal. Pedig az újtómozgalomban korlátlan lehetőségek rejlenek. Ebből egy néhányat említünk meg.

Nádudvari János vágár, „Kőtőanyagmegtakarítás betonidomzásnál”, tárgyú újításával 95 ezer forint évi megtakarítást ért el. Az újító több mint 3.000 forint pénzütalmat kapott,

Szásznádasi Sándor körletvezető „Fűroszárak triamantozása” tárgyú újítása, csupán 6 munkahelyet figyelembevéve, évente 84 ezer forint megtakarítást biztosít. Radnóti János „Gumiszalagok egyhelyről való indítása és megállítása” újításával az évi megtakarítás összege 59 ezer forintot tesz ki.

Somogyi József „Görbénjáratú gumiszalag” újításával 90 ezer forint megtakarítást érhetnek el. Ezekben kívül még sok olyan újítás került bevezetésre, melyeknél ugyan összegszerűen az újítás, illetve a megtakarítás nem mutatható ki, a technológiai fejlődést azonban előbbre viszik.

A feladat tehát adva van. A tröszt, az üzemek műszaki vezetőivel karöltve, részletes újítási feladattervet dolgozott ki az 1955-ös évre, mely feladatnerv ma kerül kiosztásra. A feladatnerv célja az, hogy a bányászok, műszaki vezetők és egyéb munkások tudomást szerezzenek üzemük, munkahelyük problémáiról és ötleteikről, javaslataikkal hozzájáruljanak a problémák megoldásához.

Reméljük, hogy a feladatnerv megismerése, a műszaki vezetők aktívabb munkája, a tömegszervezetek támogatása, a bányászok, munkások bekapcsolódása fellendíti Kossuth-bányán az újítási mozgalmat.

Timafi István újítási előadó.

A taggyűlés nem érte el célját. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Szabó elvtárs válasza, mely szerint a két szorosan egybekapcsolódó feladatot különválasztotta egymástól s az utóbbit teljes egészében kihagyta beszámolójából. Megmondjuk, hogy rosszul készültek a felszabadulási műszakra.

Javasoljuk azt is, hogy Szabó elvtárs változtasson módszerein. Hallgassa meg az üzem munkásainak javaslatát és valószínűsítse meg azokat, ha arra érdemesek. Ha nem, akkor mondja meg a javaslattevőknek, hogy miért nem jó javaslat, miért nem valószínűsítható meg.

Mostani válaszában bizony súlyosan tévedett. Lehetetlen úgy a felszabadulási versenyről beszélni, hogy ne beszéljünk a párt határozatáról, annak megvalósíthatóságáról. Ezért tartjuk helyesnek Kallós elvtárs felszólalását. A munkaversenyhez az önköltségcsökkentés, anyagtakarékoság, a termelékenység emelése, a munkafegyelem szorosan hozzátartozik.

Igy készültek a felszabadulási hétre

1 Szabó József elvtársat, a 407-es csapat vezetőjét a fejtes bejárata előtt találtuk meg. Az aznapi feladat sikeres végrehajtásán gondolkodhatott, mert jöttünk melegen üdvözölt bennünket, majd bizalmasan kijelentette, hogy lesz tervteljesítés.

A majdnem „ünnep!” fogadtatás után mi is megkérdeztük, hogy a napi tervek teljesítésével egyidőben, hogyan készül a 407-es csapat a felszabadulási hétre, mit akar lenni a csapat vezetője?

Nem felelt mindjárt. Nem azért, mert talán még nem hallott róla, hanem azért, mert leült és gondolkodott. Számvevőtest csinált. Arca mozdulatlan, homlokának ráncain lát szott, hogy alapos tervet akar készíteni. Olyan, melyet végre is tud hajtani. Felhangosan, úgy, hogy mi is halljuk, már számolja is.

— Addig megjön csapatom egyik erőssége, Duga János, az tán itt vannak a többiek is, Kiss Ferenc, Földes, a Joó Sanyi, Kovács II., a Somogyi... No és a csillések, ezek is derék „gyerekek”. Biztosan számíthatok rájuk. Eddig, még nem hagyták cserben. — S mintha újból bizonyosságot akar-

na szerezni a csillések helytállásáról nyomban meg is kérdezi őket:

— Mit szölközök hozzá fiúk! Ki tudtok szállítani a felszabadulási hét minden egyes műszakján 100 csillét?

— Mát többet is ha „megnyomjuk” — hangzik a felelet.

A magabiztos felelet megnyugtatta Szabó elvtársat. Homlokán elsimultak a ráncok, majd kijelentette:

— A Szakszervezetek Országos Tanácsa elnökségének felhívására az a válaszuk, hogy műszakonként 25 csille szénnel adunk többet tervünkönél, ami annyit jelent egészében, hogy a felszabadulási hét időtartama alatt, összesen 150 csille szén adunk terven felül.

Igy készültek Szabó elvtárs a felszabadulási hétre. Olyan ígéretet tettek, — erejük figyelembevételével — melyet végre is tudnak hajtani.

2 A III-as üzem DISZ fiataljai között is nagy a készülődés. Mielőtt akarnak ünnepelni. Erről ad tanubizonyosságot az V. szinten dolgozó Kéri László elővájó brigád is.

A Kéri brigád tagjai vállalták, hogy felszabadulásunk 10. évfordulója tiszteletére, 200

folyóméter vágatot tárnak fel az I. negyedévben. Napjainkban már 135 métert értek el. S bár sok nehézséggel küzd a brigád, a lelkes fiataloknak az a céljuk, hogy a szállítási akadályokat legyőzve teljesítsék adott szavukat.

Ezt elsősorban a felszabadulási héten nyújtandó kiváló teljesítménnyel akarják biztosítani. Az a tervük, hogy egy nap alatt 250 centimétert haladnak majd előre.

3 A Szakszervezetek Országos Tanácsa elnökségének felhívása a Fel-táró-üzem 73-as csapatának tagjaihoz is eljutott. Ennek szel lemében úgy készülnek a felszabadulási hétre, hogy az eddigieknél még jobb termelési eredményeket érjenek majd el.

Hornyik János elvtárs, a tröszt technológiai osztálya egyik munkatársának segítségével jelenleg azon fáradozik, hogy munkahelyén bevezesse a ciklus szerinti feltárást.

— Remélem, hogy március 15-én már elérjük, hogy kétműszakonként be tudjuk tartani a ciklust. Ha pedig elérjük, akkor a februárihoz viszonyítva több, mint 20 folyóméter vágatot tárunk majd fel márciusban.

— De mi is az a ciklus? — kérdezzük.

— A két műszakonkénti ciklus, ha szorosan értelmezzük annyit jelent, hogy két egymást után következő műszak feltár egy 120 centiméter hosszú mezőt. Tehát az egyik műszaknak fúrni, majd robbantani kell, a másiknak rakodógéppel szállítani, majd ácsolni és meg tenni az előkészületeket egy újabb ciklus megkezdéséhez.

A Hornyik brigád tehát egy új módszer bevezetésével készül arra, hogy a felszabadulási hét végén, április 4-én büszkén ünnepelhesse; az eddigieknél még jobb eredmények elérésével.

A Központi Anyagbeszerző Vállalatnál

Hegedüs Rezsó, Horváth Antal és Wágner Frigyes a Komló Központi Anyagbeszerző Vállalat anyagbeszerzői, egyszerű ötlettel, 130.000 forintot takarítottak meg évente a vállalatnak, a következők ésszerűsítésével:

1954. december 31-ig az anyagbeszerző vállalat tehergépkecsija hetenként kétszer volt Budapesten disszus gázért és oxigénért, hogy a komló üzemeket e két fontos anyaggal elláthassa. Az ésszerűsítók a budapesti oxigén és disszus gyárral, valamint az említett gyár pécsi lerakotával tárgyaltak és ennek eredményeként nem Budapesten, hanem Pécsen veszik át ezeket az anyagokat. Így egy palack

gáz, illetve oxigén az eddigi 61 forintos szállítási díj helyett csak 45 forintba kerül.

Megemlítendő még az is, hogy egy-egy budapesti szállítás 30 órárt vett igénybe, egy-egy pécsi szállítás pedig csupán 3 munkagórába kerül. Tehát megtakarítást ért el a vállalat üzemyangban és munkagórában is.

Ötletes újítást vezetett be az adminisztrációs munkában az ellenőrzésnél és a közületi csekkek kezelésénél Baranyai Kálmán, a vállalat pénzügyi főelőadója. A vállalat az újítók pénzütalomban részesítette.

Blaskó Ferenc újítási előadó.

VÁJÁRISKOLÁSOK HŐSI PÉLDÁJA

Március 8-án vágárral azzal szálltak le a vajárriskolások tanbányájukba, hogy 130 csille előirányzatukat túlteljesítették. A lelkes fiatalok minőségi munka mellett teljesítették a feladatukat. Március 9-én reggel örömmel jelentették:

— Kétszáz csille szén adtunk a tegnapi napon.

Igen! A vajárriskolások, a tanbánya fiataljai hősi példával 70 csille szénrel termeltek többet egy nap alatt.

A Pártépítés

februári száma, tartalmából az alábbi cikkeket említhetjük ki: Dunajevszkij A.—Venecy: Színvonalasabb pártmunka — több, olcsóbb ipari termék.

Vita pártmunkánk módszereiről.

Kéri János: Népront-mozgalmunk további fejlődéséért. Ilavasi Ferenc: A nemzeti kérdések agitációjában Nagy József: A falusi pártmunka erősítése, Gyenis L.—Lorincz M.: Pártmunka a gépállomáson Nagy László: Emeljük magasabbra az egyetemi pártmunka színvonalát.

A kiemelt cikkeket mellett még több fontos cikket közöl az MDP Központi Vezetősége folyóirat.

SPORT

Komló Bányász-Sztálinvárosi Vasas 3:2(2:0)

Sztálinváros, 2000 néző. Vezető: Szigeti L. Komló: Magyar — Kanizsal, Csárdás, Kripl — Polgár, Oroz — Pólin...

ragyogó játékkal Kripl és Oroz tönk ki. Iken változatos a játék. Sztálinváros támad. A 16-os tájékan Csárdás szabálytalanodik...

A 20. percben Szigeti ismét próbálkozik, de mellé lök. A 22. percben Szám küld hatalmas erejű lövést a kapura.

Sztálinváros: Csepregi — Bagoly, Uhlmann, Ladányi — Halmaj, Krauszai — Hajdú, Fejes, Sajpeti, Bédi, Hegedűs, Edző: Módy Edő.

Az első félidő végén hallottuk ezt a megjegyzést egy sztálinvárosi szurkolótól. S meg kell mondjuk, valóban így volt. A komlói 11 idegenben, a Nyugati-csoport egyik esélyes bajnokától, azép játékkal megérdemelten hozta el a 2 pontot, a hatalmas írmű, nehéz mérkőzésről így mondhatnánk valahogy röviden, ha megkérdezzük valakit: milyen volt a mérkőzés? De nezzük csak sorjában: Pontosan 3 óraor megsejált a síp, a fiúk elindították a labdát, 1 percel később sztálinvárosi támadás indult, de Kripl felzabadtott.

A 20. percben Hegedűs felvágja Gelencsért, a földönfekvő Gelencsérbe az odafutó Halmaj igen sportzerűen belerúg. Szigeti Halmajt kizárulka a pályáról Ujabb komlói támadások indulnak, a 27. percben Daum 20 méterről lök le. A 73. percben szabálytalanságról — véleményünk szerint teljesen jogtalanul — Szigeti játékezőt Polgárt küldte le a pályáról. Ugy látzott, ezzel akarta jóvátenni népszerűtlenségét a sztálinvárosi szurkolók előtt, akik a bírón minden szipelével durva szavakkal kiabáltak a pályára. Ugyanígy minden állandóan játékosaink is. Bizony a Sztálinvárosi Vasas Barátj Kör vezetőiségének lesz dolga, hogy a szurkolókat meggyelje, leszoktassa az ilyen durva bekiabálásoktól.

A 80. percben komlói támadás viharzik végig a pályán. Pólinger éles lövést a kapu felé küld, a kezéből, a befutó Szám a halóba továbbítja a labdát. Ezzel beállította a végeredményt, a győzelmet az igen értékes, 2 pontot jelentő gólt. A gól után a sztálinvárosi csapat teljesen visszavetett. A mérkőzés komlói fölényel, komlói támadással ért véget.

A 75. percben Hegedűs felvágja Gelencsért, a földönfekvő Gelencsérbe az odafutó Halmaj igen sportzerűen belerúg. Szigeti Halmajt kizárulka a pályáról Ujabb komlói támadások indulnak, a 27. percben Daum 20 méterről lök le. A 73. percben szabálytalanságról — véleményünk szerint teljesen jogtalanul — Szigeti játékezőt Polgárt küldte le a pályáról. Ugy látzott, ezzel akarta jóvátenni népszerűtlenségét a sztálinvárosi szurkolók előtt, akik a bírón minden szipelével durva szavakkal kiabáltak a pályára. Ugyanígy minden állandóan játékosaink is. Bizony a Sztálinvárosi Vasas Barátj Kör vezetőiségének lesz dolga, hogy a szurkolókat meggyelje, leszoktassa az ilyen durva bekiabálásoktól.

Bírját: A csapat egységes volt. Jó volt a védelem, jó volt a csatár sor is. Nem állítjuk azt, hogy nem volt hiba. Volt De oly kis számban, hogy az nem is említésre méltó. Dícséretmélő az a lelkesedés, az az őszhang csapataunkban, melyet láthatunk a sztálinvárosi mérkőzésen. Most van erőnlét. Ezt bizonyította az a hatalmas küzdelem, amely az első perctől az utolsóig megvolt a fiúkban. Hiszen a 80 percig harjta ellenére is megtudták szerezni a győzelmet jelentő gólt.

Tíz éve...

Eldőt az ezeréves per! Tíz esztendővel ezelőtt, március idusán, történelmi napokra ébredtek a keletmagyarországi falvak. A szívetek, lelkeket bologító izgalom fűtötte: életbelépett a földreform-törvény!

Pécsi színészek Komlón

Két ízben látogattak meg a múlt héten Komlót a Pécsi Nemzeti Színház művészei. Hétfőn a Pécsi Műsorroda rendezésében a „Hatosfogat” című darabot mutatták meg.

Nem először, hanem ismét látogatott Komlót a Pécsi Nemzeti Színház művészei. Hétfőn a Pécsi Műsorroda rendezésében a „Hatosfogat” című darabot mutatták meg.

A Komlói Bányász-Sztálinvárosi Vasas 3:2(2:0) eredményű mérkőzéséről írtunk már. A mérkőzés komlói fölényel, komlói támadással ért véget.

A Komlói Bányász-Sztálinvárosi Vasas 3:2(2:0) eredményű mérkőzéséről írtunk már. A mérkőzés komlói fölényel, komlói támadással ért véget.

Sport hírek

1975 március 13-án délelőtti rendezte meg a Komlói VTSB és az Oktatási Osztály az ált. iskolások részére az Utóór Békéharos tornaversenyt a Belvárosi Ált. Iskola tornatermében.

Labdarúgás:

Komlói Bányász ifjúsági csapata a Pécsi Dózsa ifjúsági csapatával mérkőzött a megyei ifj. bajnokságra. A Bányász fiatalok jó játékkal 6:3 arányban legyőzték ellenfelüket.

Kulturális seregszemlére készülnek

Közab Ananál, a trüszit kultúrális csoport vezetője telefonon: — Halló... Koczab elvtársom? — Igen!... Tessék.

Lakásügyi kihágások miatt

Az utóbbi időben nagyon elharapódzott a lakások jogtalan birtokbavétele. Több embert kellett megbüntetni azért, mert jogtalanul foglalt lakást, illetve nem tartotta be a lakásügyi rendeleteket.

Rejtélyversenyünk második fordulóján 19 iskolás vett részt.

Helyes megfejtést azonban csak 7 tanuló küldött be. Ezek: Balogh Miklós, Bachmann Zoltán, Gábor Balázs, Horel Károly, Karádi Kázmér, Kovács Lajos és Karádi Gabriella.

A III. FORDULÓ 3. REJTVÉNYE:

A leírt kérdések helyes megfejtése után nézzük meg a függőleges kockákat is. Ezek két egymástól távol levő sorában egy vers kezdőszóit találjuk meg. Az a feladat, hogy mondjuk meg, ki írta a költeményt és mi a címe?

Table with 6 rows and 1 column for the crossword puzzle.

Vízszintes: 1. A háziasszony szokta tenni a hízó libával. 2. Fundamentum. 3. Fügő. 4. A pázstíhos hasonló szó, de fordítva. 5. Télien mondják a Balatonra. 6. Fordítva női név.

3. számú rejtélyverseny

Rejtélyversenyünk második fordulóján 19 iskolás vett részt.

Helyes megfejtést azonban csak 7 tanuló küldött be. Ezek: Balogh Miklós, Bachmann Zoltán, Gábor Balázs, Horel Károly, Karádi Kázmér, Kovács Lajos és Karádi Gabriella.

II. forduló 1. rejtély: 1. Bolyai Farkas, 2. Alexej Tolsztoj, 3. Felszabadulás 10. évfordulóját, 4. Csók István.

II. forduló 2. rejtély: 1. Csojbalzán, 2. Puccini, 3. 1945 februárban indult meg országunkban a levelezés.

II. forduló 3. rejtély: 1. Erdőfűnél hagyja el a Duna országunkat, 2. 16 autonóm köztársaságból, 3. Szigetvár.

II. forduló 4. rejtély: 1. Nyugati részén, 76 kilométer hosszú, legszélesebb Sifókónál, legmélyebb Tihanynál, 2. Szegec, 133 ezer lakosú, 3. Gárdonyi regényének hősnője Dobó Katalin.

Kedves Pajtások! A helyes megfejtők nyaralóját postán küldjük el. Arra kérünk benneteket, hogy továbbra is szorgalommal vegyetek részt a rejtélynek megfejtésében.

Pilis László kihágási bíró.

Helyben lakó lakásfoglalóknak ajánljuk a Komlói Hélyipari Szolgáltató Vállalat. Jelentkezni lehet: Tancsics utca 23. Csojbalzán László igazgatójánál.

ÚJ KOMLÓ

az MDP komlói párt-vegrehajtóbizottság, a DISZ, a Trüszit és a Szervezeti bizottság lapja. Felelős szerkesztő: Gábor Balázs. Felelős kiadó: Bozár János. Szerkesztőség: Komló, Bányászok útja 1. 2. Telefon: 98. 569.

Kiadóvállalat: Dunántúli Napló Kiadóvállalat, Pécs, József u. 16. Pécsi Szikra Nyomda Vállalat, Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. Telefon: 20-27. Nyomdért felj.: Mellek, Kcsúsz.

az MDP komlói párt-vegrehajtóbizottság, a DISZ, a Trüszit és a Szervezeti bizottság lapja. Felelős szerkesztő: Gábor Balázs. Felelős kiadó: Bozár János. Szerkesztőség: Komló, Bányászok útja 1. 2. Telefon: 98. 569.

Kiadóvállalat: Dunántúli Napló Kiadóvállalat, Pécs, József u. 16. Pécsi Szikra Nyomda Vállalat, Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. Telefon: 20-27. Nyomdért felj.: Mellek, Kcsúsz.

Kiadóvállalat: Dunántúli Napló Kiadóvállalat, Pécs, József u. 16. Pécsi Szikra Nyomda Vállalat, Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. Telefon: 20-27. Nyomdért felj.: Mellek, Kcsúsz.

HIREK

Lakodalom Barátúron

A primás végighúzta vonóját a hegedű húrján, a cimbalmos megveregette a cimbalom húrjait és felszendült a zene.

Ropta a táncot fiatal és öreg február 20-án délután 2 órakor a barátúri tszcs-tagnal rendezett lakodalom. Ott volt mindenki, csoporttag és rokon. Testvérek és ismerősök. A falu apraja és nagyja. Magam is megjelentem immár a negyedik lakodalom.

Ez a lakodalom 9 gyermekes apának az ötödik lakodalma volt. Van még neki otthon is. A felnőttek közül kettő, most a Néphadsereg tagja. Mindezt csak azért mondom el így egyszerűen, mert sokan azt mondják, hogy a teessze is ilyen, meg olyan. Hát én meggyőződtem róla, hogy nem olyan, amilyennek mi elképzeljük.

FARKAS JÁNOS Kossuth-bánya fürdőkezelője.

A szabadságharc megindulásának 107. évfordulója alkalmából március 15-én délután 5 órakor a „Május 1” Kultúrotthonban nagyszabású ünnepélyt rendez a városi DISZ bizottság.

5000-5000 forintot nyertek a IV. Békelyországi második sorsolásokon: Keblics Józsefnek és Ujtelepi bányászasszonynak és Pin teri Sándor, a Mélyfűró Vállalat dolgozója.

Az „Eva” Divatszalonban megkezdtek a tavaszi szövetruhák, a nyári delén, és selyemi női fehérnemű gyártását.

425-tel több gyermek látta meg a napvilágot az elmúlt két hónap alatt Komlón, mint tíz évvel ezelőtt, 1945 ugyanazon időszakában.

Ujabb 100 darab pizpáros ballong kerül rövid időn belül elarusításra a Kiskereskedelmi Vállalat üzleteiben. A Hélyipari Vállalat által előállított ingek gyártása befejezés előtt áll.

A Nemzetközi Nőnap alkalmából 11 komlói anya kapta meg az „Anyasági Erdemérem” kitüntetését.

Hetenként mintegy 3-4 ezer totó-szelvény fogy el a Kossuth Lajos utcai „Totózó”-ban. Nagyon sokan totóznak már a nők közül is, s tegyük hozzá, hogy nagyobb szerencsével, mint a férfiak.

A Városi Tanács és az MNDSZ, a nemzetközi nőnapon megvendégelte a szülőotthonban fekvő anyákat.

7600 forint anyasági pénzjutalmat fizetett ki március 15-ig a tanács szociálpolitikai csoportja.

A Bútorüzletben „Anyalföldi 14, 15-ös” kombinált szekrények vásárolhatók 5990, illetve 5400 forintos áron. Külön kapható vitrin rész 3438 és 4028 forintért.

Nagymennyiségű vegyes-savanyúság érkezett a Kossuth Lajos utcai 103-as zöldségboltba. Kilogrammonként 5.10 és 6.20 forintért vásárolható. Kapható még többek között fehér bab 6, tarka bab 7, fokhagyma 8 forintos kilogrammonkénti áron.

A „Zrinyl Iona” Kultúrotthonban március 18-án, pénteken délután fél 5 órakor nyílik meg a műcsarnok iparművészeti kiállítása.

Március 20-án este 6 órai kezdettel „A magyar sport útja” címmel előadás lesz filmvetítéssel egybekötve a „Zrinyl Iona” Kultúrotthon ifjúsági szobájában.

A Kiskereskedelmi Vállalat ruházati üzleteiben vásárolhatók: női szandálcsok minden színben és nagyságban 100-251 forintig, férfi felcipők 109-490 forintig, női selyem combinék 60-110 forintig és női nylon fehérnemű garnitúra.

A Vasműszaki Szaküzletben nagy választékban vásárolható alumínium edény, asztali tűzhely, villamos tűzhely, villanyfűtőlap, kerékpár.

Kibővítették Mecsekfalva közzvilágítási hálózatát. A közel multban 12 darab új közzvilágítási lámpatest nyert elhelyezést.

NAPTÁR

1955. március 15. Kedd. Nemzeti ünnep. A Nap két 6.00 órakor, Nyugati 17.49 órakor. A Hold két 6.20 órakor, Nyugati 8.49 órakor. Százhet évvel ezelőtt, 1848 március 15-én kitört a magyar forradalom és a szabadságharc. Tíz évvel ezelőtt, 1945. március 15-én fogadták a minisztertanács a Kommunista Párt földreform tervezetét. 1919. március 21-én, (36 éve) kiállították a Magyar Tanácsköztársaságot. 1871. március 18: A Párizsi Kommunista kikiáltásának 84. évfordulója.

MOZI

Május 1.: Március 15-16-ig: A kis Muck története. Német mese-film. Március 17-21-ig: Hírdőnyő szerelem. Magyar filmvígjáték. Zrinyl Iona: Március 15-16-ig: Orsai csoporttal Szovjet film. Későműsor: A sport mestere, Március 17-18-ig: Uri-muri. Magyar filmvígjáték. Március 19-20-ig: Fzerarcú hős. Lengyel film. Későműsor: Az élet nyomában.

VARRÓGÉPET, állványt, fejteszereket, eladók, Irógépet, varrógépet, fűzőgépet, javítók, Kovács műsterné, Pécs, Jókai tér.

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLJÉTEKI UJ KOMLÓ

AZ MDP KOMLÓI PÁRTVÉGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

V. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

KEDD, 1955. MÁRCIUS 22.

Kommunista módra valósítjuk meg pártunk célkitűzéseit!

— határozta el a város kommunistáinak aktiva-értekezlete

Bányászok, a szénecaták hősei!
Adjatok több, jobb és olcsóbb
szénét a hazának!

A terv mindennapos teljesítésével ünnepeljétek hazánk felszabadulásának 10. évfordulóját

A Magyar Dolgozók Pártja komlói Bizottsága március 16-án, szerdán pártaktiva-értekezletet tartott a Párisi ház nagytermében. Az értekezleten megjelent Sziklai József elvtárs, a megyei pártbizottság titkára. Rajta kívül az ülésen jelenlévők voltak: Bogár János elvtárs, a városi pártvégrehajtóbizottság első titkára, Szirmai Jenő elvtárs, a városi pártvégrehajtóbizottság titkára, Tatai Jánosné, az MNDSZ városi elnöke, dr. Ormos Károly elvtárs, a városi pártvégrehajtóbizottság titkára, dr. Söfalvi Zoltán elvtárs, városi főorvos, Molnár István elvtárs, Schmiéd Edéné, a belvárosi általános iskola igazgatója, és Pekarek Károly elvtárs, a városi pártvégrehajtóbizottság titkára.

A városi pártvégrehajtóbizottság beszámolóját — a politikai helyzetről és a párt feladatairól, a Központi Vezetőség 1955. március 2-4-i határozata alapján — Bogár János elvtárs mondta el.

A városi pártvégrehajtóbizottság beszámolója

— Tisztelt Aktivaértekezlet! Kedves Elvtársak!

A Központi Vezetőség legutóbbi határozatának nagy jelentőségét az adja meg, hogy helyes, marxista-leninista értékelést adott a politikai helyzetről. Rámutatott, hogy pártunk helyes politikájának sikeres végrehajtásának főkedvező feltételét a jelenlegi szakaszban a megnövekedett jobboldali veszély képezi. Ezért a párt feladatának a káros jobboldali nézetek ideológiai szétzúzását, ezek teljes elszigetelését jelölte meg.

A Központi Vezetőség teljes nyíltsággal feltárta a párt, az ország előtt, hogy a jobboldali opportunista letértek és leaktarták téríteni a pártot a júniusi Központi Vezetőség-ülés és a III. Pártkongresszus határozata végrehajtásának helyes útjára.

A Központi Vezetőség üléseinek nagy jelentősége továbbá abban nyilvánul meg, hogy véget vett az ingadozásoknak, megerősítette a vezetésben az egész pártban az elengedhetetlenül szükséges, szilárd ideológiai alapot, melynek hiánya sok bizonytalanságnak volt forrása.

A legutóbbi határozat félreérthetetlenül, mindenki számára véglegesen, tisztázta, hogy az 1953. júniusi pártbizottsági és a párt III. kongresszusának határozatai helyesek voltak, megváltoztatlanul érvényesnek és továbbra is alapját képezik pártunk politikájának.

Ezek után beszélt az ország előtt álló legfontosabb feladatról, majd rátért a komlói eredmények ismertetésére:

— Pártunk 10 éves kemény következetes harcának következményeként új városok, új létesítmények, új üzemek és gyárak százai épültek fel. Pártunk Központi Vezetősége 1952-ben határozatot hozott Komlóról, szocialista bányaváros telepítésére. Feladatunk tűzte, hogy népünk és iparunk büszkeségét, új bázisát, Sztálinvárosát, aminek kohóit, kokszolatóit szénrel lássuk el.

A városi és a bányászati fejlesztésre eddig több mint 1 milliárd forintot fordítottunk, illetve ruháztunk be. A kis, elmaradt bányász-községtől rendkívül rövid idő alatt, lényegében 3 év alatt, szocialista bányavárost építettünk. Csak 1954-ben mintegy 1400 lakást adott a pártunk és kormányunk a komlói bányászoknak.

Ez a lakásmennyiség több, mint annyival a Baranya megyei bányászok a felszabadulás előtt rendelkeztek. Hozzátehetjük, hogy a nyomorúságos koloniatlakások helyett modern, összkomfortos lakásokat építettünk. Jelentős előrelépést értünk el a széntermelésben is. Új bányamezők feltárásával, új aknáknak létesítésével, korszerű bányagépek alkalmazásával megkönnyítet-

tük a nehéz, fizikai bányamunkát. Új, szociális intézmények épültek, olyanok mint a Kossuth-bányai újfürdő és a bányászszállító névessék. Ilyen nagyarányú fejlődést, ilyen nagyarányú anyagi juttatást csak egy szocializmust építő ország mutathat fel.

Szocialista bányavárosunk építésének idején a mezőgazdasági munkások ezrei kerültek Komlóra, nevelődési öntudatos, fegyverezett, ipari munkásokká. Bányavárosunk építése nem ment simán. Kemény, nehéz, harcok évek voltak az elmúlt esztendő. Az ellenség sokszor igyekezett akadályokat gördíteni fejlődésünk elé. A tervszerűtlenség, az építkezésben való járatlanságunkat kihasználva, akadályozták munkánkat.

A komlói pártvezetők, tömegszervezetek, kommunista nagy erőfeszítéseket tettek az osztályellenességgel vívott harcban és nagy eredményeket elérhettek.

A politikai munka minden eszközére szükség volt a jelenlegi eredmények elérésére. Ennek legfőbb záloga a helytálló, példamutató munka volt.

Ezután arról szólt, hogy az eddigi munkák során országoshírű bányászok nevelődtek Komlóra, kiknek eredményeivel jutottunk oda, hogy 1955. év első munkanapjától teljesítettük tervünket és minden lehetőségünk megvan arra, hogy a negyedév végére túl is teljesítjük azt.

— Városunk építésében — mondotta tovább Bogár elvtárs — a széntermelési terv teljesítésében kivették részüket a komlói fiatalok. Jó munkájuk bizonyította, hogy minden esetben teljesítették a pártunk telt ígéretét.

A komlói fiatalok 1954. évben tervben felül több mint 23 ezer tonna szenet, 1955. év első negyedében vállalt 8 ezer tonna szén helyett 16 ezer tonna szenet adták. — majd így folytatta: —

— A káros jobboldali nézetek vallói ezeket a nagyszemű eredményeket igyekeztek lebecsülni és elhallgatni a magyar munkásosztály előtt. Komló, amely má már a magyar munkásosztály egyik szimbóluma, a magyar bányászati büszkesége, hosszú ideje el volt hallgatva. Eredményeinkről igen keveset beszéltünk, inkább csak a hibáinkat ismerték a magyar nép.

Ezután arról beszélt, hogyan van összefüggésben a párt márciusi határozat, Komló jelentőségével. A márciusi pártbizottsági határozat megerősített bennünket abban, hogy városunkra büszkének lehetünk. Megmutatta, hogy

a nehézipar fejlesztésében Komló város tovább is jelentős helyet foglal el.

A szocialista iparosításról szólva ezeket mondta:

— A káros jobboldali antimarxista nézetek megmutatták, hogy a szocialista iparosítás helyes politikájának elferdítésében. A helytelen irányzat lebecsülte a nehézipar jelentőségét, ennek elsőlegességét és állandó fejlesztésének szükségességét.

A Központi Vezetőség határozata világosan kimondja, hogy tovább folytassuk lassúbb ütemben a szocialista iparosítás politikáját, mely változatlanul a párt fő irányvonala.

A második 5 éves terv időszakában folytatni kell hazánkban az előzőnél lényegesen lassúbb ütemben az ország erőforrásainak, nyersanyagbázisainak és az elkövetett hibák tanulságainak gondos figyelembevételével a szocialista iparosítást.

Ezután a mezőgazdasági szocializmusról beszélt és többek között ezeket mondta:

— Nagy Imre elvtárs és a jobboldali opportunista az egyik alapvető kérdésben a mezőgazdaság szocialista átszervezésében is helytelen és káros nézetet vallottak. A mezőgazdaság szocialista átszervezését évtizedekre el akarták halasztani és azt állították, hogy a kisparaszti parasztságok is belélennek a szocializmusba.

Félrevezették a paraszlatgot és olyan illúziókat kellett, hogy az egyéni parasztságoknak komlói fejlődési lehetőségeik vannak állandóan tudnak akkumulálni, és ezen keresztül növelhetik áru termelésüket.

Nem mutatták meg, hogy a dolgozó parasztlak számára egyedül járható út a kollektív gazdaságok, a termelőszövetkezetek útja.

Ehhez hozzátették a termelőszövetkezetek eredményeit. Ennek következtében az elmúlt márfél évben visszaesés volt tapasztalható a termelőszövetkezeti mozgalomban, s a szocializmus erőt falun átmenetileg nem erősödtek, hanem gyengültek. Ezért a falun és a városban az ellenség mind szemtelenebb lett. Sok esetben volt tapasztalható, hogy kulákok visszakövetelték földjüket és egyéb ingóságukat. Egy néhány esetben a bíróságok is helyadtak ilyen követeléseknek.

Nem megfelelően alkalmaztuk a párt parasztpolitikáját, a lenini hármas jelszót, a szegényparasztságra való támaszkodást, a középparasztság megnyerését és a kulákok korlátozásának politikáját.

A jobboldali opportunista a munkás-paraszt szövetséget csak a város és a falu árucseré forgalmában látták és nem értették meg, hogy

a munkás-paraszt szövetség olyan szövetség, amelyben a vezetőségek a munkásosztály, mely szövetség a szocializmus építését szolgálja.

Ezután arról szólt, hogy a szocialista iparosítással kapcsolatos jobboldali nézetek nemcsak abban jutnak kifejezésre, hogy hárdozik elvetik a nehézipar fejlesztésének elsőlegességét, hanem abban is, hogy lebecsülni a termelés, a termelékenység növelésének, az önköltség állandó csökkentésének jelentőségét. Emelkül életszínvonal emelésről beszélni veszedelmes demagógia, a nép becsapása — állapította meg a Központi Vezetőség határozata.

Az a jobboldali opportunista megalkuvó, népszerűségi hajhász irányzat, amely az életszínvonal emelését, a termelékenység emelését, az önköltség csökkentését és a terv teljesítését nélkül igyekezett magyarázni, lényegében nálunk is talajra talált.

Bár a városi pártvégrehajtóbizottság 1954-ben készített tárgyalta a Komlói Szénbánya-

szati Tröszt önköltségét, az építőipar önköltségeinek helyzetét, — ugyanezt tette a megyei pártvégrehajtóbizottság is — helyes határozatokat is hozott, ennek ellenére lényegesebb javulás az önköltség csökkentésénél nem következett be. Ez annak tulajdonítható, hogy a helyes határozatok megvalósítását a városi pártvégrehajtóbizottság nem ellenőrizte kellően, illetve nem követelte meg a végrehajtását.

Hiba volt az is, hogy a határozatok végre nem hajtották a városi pártvégrehajtóbizottság egyetlen egy esetben sem alkalmazott fellépésvonalat lazaság, liberalizmus volt részünkről tapasztalható.

A komlói bányák 1953-ban, 54-ben nem teljesítették terveiket. Sok ezer tonna szenet maradtak adósk népgaz-

számlájukon. A tervnek nem teljesítésének egyik alapvető oka a rendkívül alacsony fejteljesítményekben van. Míg 1953. februárjában az összütem teljesítmény 601 kilogramm volt, addig 1954. februárjában visszaesett 540 kilogrammra. 1954. novemberére ez a mennyiség is 498 kilogrammra esett vissza. Nem javulás csak az év elején volt tapasztalható, amikor is 501 kilogramm volt az átlag teljesítmény.

A szénbányászati tröszt végre világosan meg kell érteni, hogy a termelékenység emelésének Komlón is egyik eszköze az improduktív léteszm csökkentése. Véleményünk szerint minden különösebb nehézség nélkül, több felelősséggel, helyesebb szorítással jelentősen meg lehetne növelni a produktív műszakok számát.

Hiba volt az is, hogy a határozatok végre nem hajtották a városi pártvégrehajtóbizottság egyetlen egy esetben sem alkalmazott fellépésvonalat lazaság, liberalizmus volt részünkről tapasztalható.

A komlói bányák 1953-ban, 54-ben nem teljesítették terveiket. Sok ezer tonna szenet maradtak adósk népgaz-

számlájukon. A tervnek nem teljesítésének egyik alapvető oka a rendkívül alacsony fejteljesítményekben van. Míg 1953. februárjában az összütem teljesítmény 601 kilogramm volt, addig 1954. februárjában visszaesett 540 kilogrammra. 1954. novemberére ez a mennyiség is 498 kilogrammra esett vissza. Nem javulás csak az év elején volt tapasztalható, amikor is 501 kilogramm volt az átlag teljesítmény.

A szénbányászati tröszt végre világosan meg kell érteni, hogy a termelékenység emelésének Komlón is egyik eszköze az improduktív léteszm csökkentése. Véleményünk szerint minden különösebb nehézség nélkül, több felelősséggel, helyesebb szorítással jelentősen meg lehetne növelni a produktív műszakok számát.

Hiba volt az is, hogy a határozatok végre nem hajtották a városi pártvégrehajtóbizottság egyetlen egy esetben sem alkalmazott fellépésvonalat lazaság, liberalizmus volt részünkről tapasztalható.

A komlói bányák 1953-ban, 54-ben nem teljesítették terveiket. Sok ezer tonna szenet maradtak adósk népgaz-

Az önköltség csökkentésének lehetőségei adva vannak Komlón

Jelentős megtakarítás lehet és kell elérni a különböző költségekben, így az élektésben is. Sok meg a jogtalanul kiadott ébéd és városra jegy. Szigorúbb ellenőrzéssel és fokozottabb anyaghasználatossággal, többtíz ezer forintot lehet és kell megtakarítani nyomatvány és irrodaszert felhasználásban. Rendkívül ma-

számlájukon. A tervnek nem teljesítésének egyik alapvető oka a rendkívül alacsony fejteljesítményekben van. Míg 1953. februárjában az összütem teljesítmény 601 kilogramm volt, addig 1954. februárjában visszaesett 540 kilogrammra. 1954. novemberére ez a mennyiség is 498 kilogrammra esett vissza. Nem javulás csak az év elején volt tapasztalható, amikor is 501 kilogramm volt az átlag teljesítmény.

A szénbányászati tröszt végre világosan meg kell érteni, hogy a termelékenység emelésének Komlón is egyik eszköze az improduktív léteszm csökkentése. Véleményünk szerint minden különösebb nehézség nélkül, több felelősséggel, helyesebb szorítással jelentősen meg lehetne növelni a produktív műszakok számát.

Hiba volt az is, hogy a határozatok végre nem hajtották a városi pártvégrehajtóbizottság egyetlen egy esetben sem alkalmazott fellépésvonalat lazaság, liberalizmus volt részünkről tapasztalható.

A komlói bányák 1953-ban, 54-ben nem teljesítették terveiket. Sok ezer tonna szenet maradtak adósk népgaz-

számlájukon. A tervnek nem teljesítésének egyik alapvető oka a rendkívül alacsony fejteljesítményekben van. Míg 1953. februárjában az összütem teljesítmény 601 kilogramm volt, addig 1954. februárjában visszaesett 540 kilogrammra. 1954. novemberére ez a mennyiség is 498 kilogrammra esett vissza. Nem javulás csak az év elején volt tapasztalható, amikor is 501 kilogramm volt az átlag teljesítmény.

A szénbányászati tröszt végre világosan meg kell érteni, hogy a termelékenység emelésének Komlón is egyik eszköze az improduktív léteszm csökkentése. Véleményünk szerint minden különösebb nehézség nélkül, több felelősséggel, helyesebb szorítással jelentősen meg lehetne növelni a produktív műszakok számát.

Hiba volt az is, hogy a határozatok végre nem hajtották a városi pártvégrehajtóbizottság egyetlen egy esetben sem alkalmazott fellépésvonalat lazaság, liberalizmus volt részünkről tapasztalható.

A komlói bányák 1953-ban, 54-ben nem teljesítették terveiket. Sok ezer tonna szenet maradtak adósk népgaz-

számlájukon. A tervnek nem teljesítésének egyik alapvető oka a rendkívül alacsony fejteljesítményekben van. Míg 1953. februárjában az összütem teljesítmény 601 kilogramm volt, addig 1954. februárjában visszaesett 540 kilogrammra. 1954. novemberére ez a mennyiség is 498 kilogrammra esett vissza. Nem javulás csak az év elején volt tapasztalható, amikor is 501 kilogramm volt az átlag teljesítmény.

A szénbányászati tröszt végre világosan meg kell érteni, hogy a termelékenység emelésének Komlón is egyik eszköze az improduktív léteszm csökkentése. Véleményünk szerint minden különösebb nehézség nélkül, több felelősséggel, helyesebb szorítással jelentősen meg lehetne növelni a produktív műszakok számát.

számlájukon. A tervnek nem teljesítésének egyik alapvető oka a rendkívül alacsony fejteljesítményekben van. Míg 1953. februárjában az összütem teljesítmény 601 kilogramm volt, addig 1954. februárjában visszaesett 540 kilogrammra. 1954. novemberére ez a mennyiség is 498 kilogrammra esett vissza. Nem javulás csak az év elején volt tapasztalható, amikor is 501 kilogramm volt az átlag teljesítmény.

A szénbányászati tröszt végre világosan meg kell érteni, hogy a termelékenység emelésének Komlón is egyik eszköze az improduktív léteszm csökkentése. Véleményünk szerint minden különösebb nehézség nélkül, több felelősséggel, helyesebb szorítással jelentősen meg lehetne növelni a produktív műszakok számát.

Hiba volt az is, hogy a határozatok végre nem hajtották a városi pártvégrehajtóbizottság egyetlen egy esetben sem alkalmazott fellépésvonalat lazaság, liberalizmus volt részünkről tapasztalható.

A komlói bányák 1953-ban, 54-ben nem teljesítették terveiket. Sok ezer tonna szenet maradtak adósk népgaz-

számlájukon. A tervnek nem teljesítésének egyik alapvető oka a rendkívül alacsony fejteljesítményekben van. Míg 1953. februárjában az összütem teljesítmény 601 kilogramm volt, addig 1954. februárjában visszaesett 540 kilogrammra. 1954. novemberére ez a mennyiség is 498 kilogrammra esett vissza. Nem javulás csak az év elején volt tapasztalható, amikor is 501 kilogramm volt az átlag teljesítmény.

A szénbányászati tröszt végre világosan meg kell érteni, hogy a termelékenység emelésének Komlón is egyik eszköze az improduktív léteszm csökkentése. Véleményünk szerint minden különösebb nehézség nélkül, több felelősséggel, helyesebb szorítással jelentősen meg lehetne növelni a produktív műszakok számát.

Hiba volt az is, hogy a határozatok végre nem hajtották a városi pártvégrehajtóbizottság egyetlen egy esetben sem alkalmazott fellépésvonalat lazaság, liberalizmus volt részünkről tapasztalható.

A komlói bányák 1953-ban, 54-ben nem teljesítették terveiket. Sok ezer tonna szenet maradtak adósk népgaz-

számlájukon. A tervnek nem teljesítésének egyik alapvető oka a rendkívül alacsony fejteljesítményekben van. Míg 1953. februárjában az összütem teljesítmény 601 kilogramm volt, addig 1954. februárjában visszaesett 540 kilogrammra. 1954. novemberére ez a mennyiség is 498 kilogrammra esett vissza. Nem javulás csak az év elején volt tapasztalható, amikor is 501 kilogramm volt az átlag teljesítmény.

A szénbányászati tröszt végre világosan meg kell érteni, hogy a termelékenység emelésének Komlón is egyik eszköze az improduktív léteszm csökkentése. Véleményünk szerint minden különösebb nehézség nélkül, több felelősséggel, helyesebb szorítással jelentősen meg lehetne növelni a produktív műszakok számát.

A komlói bányák 1953-ban, 54-ben nem teljesítették terveiket. Sok ezer tonna szenet maradtak adósk népgaz-

Kommunista módra valósítjuk meg pártunk célkitűzéseit! — határozta el a város komunistáinak aktiva-értekezlete

Kommunistákkal az élen a Központi Vezetőség határozatának a végrehajtásáért

(Folytatás az I-es oldalról.)

A párti végrehajtóbizottság egyik legfontosabb feladatának tartja a Központi Vezetőség legutóbbi határozatának alapos tanulmányozását, elemzését. Fontos feladat, hogy az alapos tanulmányozáson túl, megmagyarázzuk a párttagoknak és a párttagkülső dolgozóknak a határozat jelentőségét, az ebből fakadó feladatokat.

A parthatározat végrehajtásának egyik legalapvetőbb feltétele, a pártvezetés színvonalának emelése, irányító, ellenőrző tevékenységének megjavítása, a helyes munkamódszer kialakítása.

Tovább kell erősíteni elsősorban a bányász, valamint a kisebb kereskedelmi és szolgáltató vállalatok pártvezetését. Javítani kell a tömegszervezetek, állami-és gazdasági-szervek pártirányítását, valamint a kommunisták fokozottabb aktivitásán és példamutatásán keresztül a párt-és munkafegyelmet megszilárdítását.

A termelésben legfontosabb feladatként áll szénbányászatunk előtt az 1955. évi népgazdasági tervek egyenletes, napról-napra való teljesítése, és a második 5 éves terv előkészítése. Meg kell előzni azt a feladatot, melyet a legutóbb kaptunk, hogy ez évben 14.000 tonna szénnel termeljünk többet az előirányzott tervünkönél.

Ez a feladat reális, teljesíthető. A feladat megoldásával 14.000 tonna szén árval többet takarítunk meg népgazdaságunknak. Ennyivel kevesebb kocsiszolható szén, vagy kocsit kell importálnunk és ennek értékét végső fokon a nép jólétének emelésére tudjuk fordítani.

Javasoljuk, hogy a pártaktíva azzal a feladattal bízza meg a Komlói Szénbányászati Tröszt bá-

nyászeit, hogy felemelt évi tervüket 101 százalékra teljesítsék, illetve 15 ezer tonna jómínőségű fekete szénnel adjanak többet népgazdaságunknak.

Érjük el azt, hogy a jelenlegi önköltséget az év végére 10 százalékkal csökkentésük. Emeljék a termelékenységét úgy, hogy az összüzemi teljesítmény 10 százalékkal emelkedjen, vagyis az év végére a jelenlegi 0,521 to mű teljesítmény helyett 0,550 to mű teljesítmény legyen.

Az évi terv teljesítése és a második 5 éves terv előkészítésének biztosítása érdekében tárgyaljunk fel 15.000 folyóméter vágatót és a jelenlegi 9-10 centiméteres előrehaladási sebességet emeljék 14 centiméterre.

Kossuth-bánya, Béta-akna és az északi üzemek bányászai minden erejükkel munkálkodjanak azon, hogy április 4-re — s erre minden lehetőség megvan — elyérjék az éltüzem címet és az ezzel járó serleget.

Ehhez a munkához adjon meg minden segítséget valamennyi párt-és tömegszervezet.

A Komlói Építőipari Vállalatot azzal bízzuk meg, hogy okuljon az elmúlt év hibáiból és a szénbányászati tröszttel jelenleg megkötött és szerződésben elvállalt munkát ne december 31-re, hanem augusztus 29-ra teljesítse. Ez annál inkább szükséges, mert a párt és a kormány a márciusi határozat eredményeképpen máris újabb összegeket bocsájított rendelkezésünkre. Az építőiparban érjük el, hogy az egy munkásra eső termelési összeg, a múlt évi átlagnál 10 százalékkal magasabb legyen. A vezetés színvonalának emelésével, jobb szervezéssel, biztosítani kell, hogy olcsóbban építsenek, javítsák a minősé-

get és ez évben a vállalat veszteségmentes legyen.

Az egyéb vállalatok, így a kereskedelmi, helyiipari, közéleti, valamint szolgáltató vállalatok gondoskodjanak arról, hogy a jobb árutérítés mellett a dolgozók igényeit bármikor kielégítsék.

A tanács biztosa, hogy a rendelkezésre bocsájtott 3 millió forintból elsősorban az utak, járdák és teraszrendezési munkálatokat végezzék el.

E feladatok megoldása mellett továbbra is könyörtelen harcot kell folytatni az ellenségessé zetekkel szemben. Ebben a harcban nagy feladatot látunk pártvezetéseinkre, melyek a kommunisták fokozottabb mozgósításával, helytállásra való nevelésükkel, példamutatásukon keresztül nyújtsanak segítséget a fenti feladatok végrehajtására.

Kedves Elvtársak! Ez az időszak, mely most előttünk áll, a tettek időszaka. Napjainkban felszabadulási, műszaki tartunk. Legyen ez a műszak újabb kifejezője népünk hálójának és megbecsülésének a Szovjetunió iránt és egyben a Központi Vezetőség márciusi határozata megvalósításának kezdete. Mutasd meg a komlói bányászok, építőipari dolgozók, kereskedelmi és szolgáltató vállalatok dolgozói, értelmiség és alkalmazottai dolgozók, hogy a Komlóra költött összegek nem voltak hiábavalók, és teljesíteni fogják azokat a feladatokat, melyet népünk joggal elvár tőlünk, s ezt újabb munkasikerekkel bizonyítják be. Előre a Központi Vezetőség útmutatása nyomán az új sikerek, az új győzelmek felé! — fejezte be nagy tüsszalógással beszédét Bogár János elvtárs.

nincs termelőszövetkezet, hogy nevelőmunkánkon keresztül meggyőzhessük a parasztokat a termelőszövetkezeti mozgalom, helyességéről, eredményeiről, előnyeiről és egy, vagy két termelőszövetkezet alakítására. Mi nem félünk a feladatoktól, csak adjanak nekünk munkát. Vannak közöttünk régi harcosok, akik jelenleg pártmunka nélkül tálenkednek. Pedig szeretnének dolgozni.

Kovács József elvtárs, az Építőipari Vállalat pártvezetésének titkára, a jobboldali elhajlásról szólva ezeket mondta:

— Nálunk is eluralkodott az a nézet, hogy az ellenséget, illetve az ellenségeselemeket nem lehet eltávolítani a vállalattól, mert munkájukra szükség van.

Keményen kellett harcolnunk, hogy ezt a helytelen nézetet megváltoztassuk. A pártmunka most már jobbra vált nálunk és meg jobba igyekszünk tenni azt. Meg fogjuk erősíteni a párt ellenőrző munkáját. Ugy veszem észre, hogy vállalatunk igazgatója, Kovács István elvtárs, szeretné elszigetelni a pártvezetés munkáját. Kovács elvtárs hibája abban is megmutatkozik, hogy könnyőrgött magának. Ezt tette Péter elvtárral is, vállalatunk szakszervezetének elnökével. Péter elvtársnak külön engedélyt kellett kérnie arra Kovács elvtárról, hogy szakszervezeti ügyben Pécsre telefonálhasson.

Csizmadia Emilné elvtársnő hozzászólásában a társadalmi tulajdon védelméről beszélve megemlítette, hogy

az építőipari munkaeszközök őrizetlenül, szana szét hevernek a város különböző részein esőben-sárban, kitéve annak, hogy azt bárki eltalajdoníthassa.

A továbbiakban a kereskedelmi vállalat társadalmi ellenőrzéséről beszélt, majd a munkaversenymozgalomról és a Szahánov-mozgalomról szólva ezeket mondta:

A verseny eredményeinek tudatosítása nem elég jó. Az úgynevezett egyszerű szürke bányászok eredményei nincsenek értékelve. Ez bizony hiba és nem is viszi előre a termelés ügyét.

Befejezésül bírálta a párti végrehajtóbizottság osztályait, mert nem nyújtanak elég segítséget a körzeti párt szervezetnek, illetve nem látogatják eléggé annak rendezvényeit.

Dobos József elvtárs, Kossuth-bánya II. üzem pártvezetésének titkára, elmondotta, hogy eddig milyen szép eredményt ért el üzemük a termelési emelésében. Januárban 43,4, februárban 37,1 százalékkal termeltek többet, mint a múlt év hasonló időszakában. Az eredmények ismertetése után ezeket mondta:

— A Központi Vezetőség a legjobbkor ült össze. Nálam is, mint minden komlói kommunista nál, megvolt a bizonytalanság. Ehhez a bizonytalanság hoz járult még hozzá a Szabad Nébben írt helytelen cikkek sorozata, mely engem is megébevesztett. Nekem az a véleményem, hogy

a párt-végrehajtóbizottság mutasson példát, ne legyen liberális. Ne nézze el a hibákat. Követelje meg mindenkor a hozott határozatok végrehajtását és azokat ellenőrizze is. Soha ne mulassza el a felelősségvonalást.

A párt vezető szerepének lebecsülését abban is látom, hogy éppen a műszaki vezetők, középkaderek azok, akik nem járnak el rendszeresen a párt rendezvényeire, a pártoktatásra. Magam is ide jutottam. Szívesebben járok csak a bányásztechnikai előadásra, mint a politikai oktatásra. Megmondom: erre a hibámra éppen a Központi Vezetőség legutóbbi határozata hívta fel a figyelmemet, nyitotta fel szemem. Ezért fontosnak tartom és javaslom: a párti végrehajtóbizottság gondoskodjon arról, hogy a technikumokon, vajtárfolyamokon vezessék be a politikai oktatást. Még egy veszélyre szeretném felhívni az aktíva figyelmét. Kossuth-bánya irodáiban igen eluralkodtak a kispolgári szokások. Sok a hajlongás, a boka-tütogetés, mert sokan így képzelik el a fegyelmet. Az ilyenfajta fegyelmet a proletárdiktatura lebecsülése.

Sztecovics István elvtárs az anyagtakarékosságról, az önköltségről beszélve elmondotta, hogy egyes hanyag bányászok munkája miatt lassan odakerül a bánya, hogy nem szén, hanem vashánya lesz, mert

a régi fejésekből tömegével lehet kiszedni a csúszdaalakú részeket, láncokat, csúszdameghajtó motorokat és egyéb bányász szerszámot.

Majd elmondotta, hogy körletében a körletvezető sokszor helytelenül telepít, illetve túltelepit. Olyan munkahelyre, ahol 14 ember elég lenne 18-20, sokszor 24 embert is tesznek. Az így túltelepitett fejtesz azután zavart idez elő, illetve ezért kevés a fejteljesítmény. Majd megemlítette, hogy amikor fejtesek kiképzést végzik és megkezdetik annak művelését, megelégednek a szállítási lehetőségek biztosításáról. Ezért fordul elő az, hogy van szén, de nem lehet kiszállítani.

Sztecovics elvtárs után Máté elvtárs, majd Huszár Sándor elvtárs III-as üzem párttitkára kért szót, s a többek között a következőket mondta:

— A mai aktíváulés — úgy érzem — fordulatot fog hozni munkánkban. A beszámoló eddig soha nem tapasztalt bator bíralattal, önbíralattal illette, akiket kellett és névszerint, személyre való tekintet nélkül tárta fel a hibákat.

Ezekután Kerényi elvtárs, az Aknamentő Vállalat szakszervezetének elnöke, majd Benke elvtárs, a Kiskereskedelmi Vállalat igazgatója, Kollár elvtárs, az I. üzem párttitkára és Sziklai József elvtárs, a megyei párt-végrehajtóbizottság titkára szót a beszámolóhoz.

A hozzászólásokra Bogár János elvtárs válaszolt, majd az Internacionálé elnöklésével ért véget a komlói kommunisták telkes pártaktíva-értekezlete.

Egy békeharcos...

Meg a bekeletírásgyűjtéskor történt...
A pulton fehér papírlapok feküdtek rajtuk az örökbeeső sztálini idézettel: „A béke fennmarad és tartós lesz...”
A papírlapok fölé fehércöppenyek alakok hajoltak, a 115-ös bolt dolgozói.

Béke... hangzott el szinte sóhajszzerűen a szó özvegy Onhausz Péterné boltvezető helyettes ajkáról. És ennek a szónak hallatára, szinte egyszerre ragyogott fel az öröm és szomorúság fénye Müller Emil elvtársnak, az illatszert osztály vezetőjének szemében. Arcán elszántság tükröződött, amint tekintetét egy távoli pontra szegezve, az emléket között kutatótt.

Tíz év... Egy évtizede, hogy béke van. Hogy elhallgattak az ágyúk, hogy megszűntek a tankok, repülőgépek búgása. S egy évtizede annak, hogy egyedül tért vissza onnan, ahol most ismét fegyvert akarnék adni azok kezébe, akik elvetek tőle mindent, ami kedves, minden ami szép.
És hirtelen a papírlapföle hajolva, határozott vonalakkal — mintha a háborús usztól: halálos ítéletet írná alá — írta nevére a békeívre. Fegyvene- svede, a bolt összes dolgozóinak nevében mondotta:
„Mi, kereskedelmi dolgozók a pult mellett harcolunk a békéért, mert minden egyes százalékkal, melyel túteljesítjük tervünket, szorosabban zárjuk a béke erőinek sorait.”
GAAL ISTVÁN

Hozzászólások

Vukicsevics Géza elvtárs, a feltároló-üzem párttitkára, hozzá szólásában többek között ezeket mondotta:

— Helytelennek tartom azt a küderpolitikát, amely jelenleg Kossuth-bányán folyik. Nálunk jönnek-mennek az emberek az üzemben is, de a párttitkárt meg egyszer sem kérdezték meg, egyik, vagy másik ember felvételéről, vagy átcsoportosításáról. Mi más ez, ha nem a pártszervezet, a párt lebecsülése — majd a bíralatról-ön-

bíralatról szólva ezeket mondotta:

— A mi üzemmünknel is előfordult, hogy egyes párttagokat, mert bíralni mertek, hátrébe szorítottak. Vagyis értékül ezalatt azt, hogy rosszabb munkahelyre kerültek és keresetükben is megérezték a bíralat hatását.

Ilyen jelenség mutatkozott meg a feltároló-üzem II. körletében Horváth körletvezetőnél.

A fiatalok munkájáról beszélve ezeket mondotta:

— Soha senki ne becsülje le a fiatalok munkáját. Patrónálják, támogatják őket a műszaki vezetők is. Kérdeméyzéseiket karolják fel és tegyék lehetővé, hogy példamutató munkájuk előrelentítse az üzem tervének teljesítését.

Befejezésül Vukicsevics elvtárs az alábbi javaslatot tette:

— Javaslom a párt-végrehajtóbizottságnak, hogy bizon meg bennünket egy falu patrónálásával. Olyanével, ahol még

egyetlen akarát érvényesülhet: az urak akarata.

Bezárt vagonokban indul a szomorú menet. Ott van a felesége is, gyereket vár. Egy vékonyarcú bányászasszony, aki mindig úgy engedi el az urát, hogy vagy a beomló tárnac, vagy a csendőörök viszik el, egy-egy igaz szóért.
De Hollandia sem mutat jobb képet. Gasparikék ott is éheznek, nyomorognak. A szakmájában dolgozik, óriási hőség mellett. Hull a veríték, gyengül a szív, vékonyodnak az izmok...
30-ban végre hazajöhetnek, kölcsönpenzből, 5 évig él alkal mi keresetből. Havi 5-600 órat dolgozik, 80-100 pengőért. A nagyobbik fia 17 éves már. De megtörni nem lehet. A szakszervezettel állandó kapcsolatot tart fenn. Ezért bosszúból elviszik a fiát katonának.
Közeledik 1944! a 17 éves Laci légnyomást kap. Hazajön. Az apja nem engedi vissza. Lesz ami lesz! Ezért a hatalomért nem harcol egyikük sem.

Közben eljött a felszabadulás napja. Gasparik László végre szabadon cselekedhet, beszélhet.
— Tíz évről kell most beszélnem — elevenedik meg képzeletében az elűlött esztendő

képe. — Nehezemre esik a becséd. Beteg vagyok. A sok kintzés, nélkülözés, a forráságban végzett munka minden vedőétel, pihenés nélkül, nem maradt bosszúlatlan. A gondolatim meg mindig frissek és harcolni tudok az igazságért, de a testen kifáradt, végére ért... nincs tovább. Szívizombenuldom van... — S az egykor oly tisztán néző szem, titkolt bánattól remeg. A betegsége jelei, az apró gyöngyszem-mé formálódott verítékszemek sűrűn gördülnek be a mélyen barázdált arcon.
— De a tíz esztendőről jól esik beszélni. A felszabadulás nekünk szabadságot hozott. Igazi szabadságot. Most már nem kellett vándorolni egyik helyről a másikra, mert mindennél kidobtak mikor megtudták, ki vagyok. Az emberét bíztak bennem. Az első Üzemi Bizottság vezetője lettem. Aztán a párt mindig újabb és újabb feladattal bízt meg, ahol éppen szükség volt rám.

— Megkaptuk ezt a három szabadság lékást is. A régi baraklakás után — higgye el elvtársnő — nem kis megindultsággal léptük át életre: párválva a küszöböt. Mellettünk a 3 felnőtt gyerek. Csak megfogtam a feleségem kezét és megkérdeztem, hogy ugye, érdemes volt harcolni az igazságért? Tudja

— zavarodok meg egy pillanatra — azt is megköszöntem neki, hogy kitartott mellettem mindig... meg, hogy most is szeretném kárpótolni mindenért. A szobák, tisztán, csinosan bútorozva várják a látogatókat. Függyöny, szönyeg, Erzsike, a 16 éves kislánynak már félig kész szobabútor.
— 48-ban az erőmű üzemi bizottságának vezetője voltam, majd telep felügyelő. Végül a trösztbe kerültem, a beruházási osztályhoz — folytatja az emlékeztést. — Munkásokat toboroztam Komlóra. Összejárтам az egész országot. Higgye el, nem kis öröm volt látni a lelkesedést, hogy Komlóra, a szocialista városba jöhattek dolgozni.

— Es most nézze Komlót — ház az ablakhoz. — Felül hehően, alul sárosan. Száz meg száz teherautó száguld, építkeznek, lent a bányában fejtik a szén. Komló él, dolgozik... fejlődik... s én már nem tudok sokat tenni.
— De nem panaszkodom. Hiszen, ha régen beteg lettem volna, a nyomortanyára kerülök. Most a legkitünőbb orvosok kezelnek, természetesen ingyen. A táppénzem is 1600 forint körül van. Gyermekeim dolgoznak. Két fiam közműves. A lányom... látja, a lányom-mai van baj. Nem alart tessz-

ni. Otlhagyta a gimnáziumot, ő csak sportolni akar.

Errel a pirongatás alatt elmosolyodik és büszkén dicsőgölyi, hogy az úszásban, kézilabdában a megyei keret tagja. Az Országos Bányászban-nokság második helyezetteje.
Lassan készülődom. A busz nál Gasparik elvtárs. Lassan, togotlan beszél:

— Csak még annyit érjelo meg, hogy elkészüljön Komló, ahogyan eltervezttük. Komló akorok maradni életem végéig Szabad Komló földjén, a többi bányászttársammal együtt.
— No, addig még sok örömben lesz része, — válaszolok gyorsan. — Ahogy meglátta a sáros faluból felépülni a szocialista várost, megért majd a 20 éves jubileumot is.

Ösz feje hirtelen felemelkedik, a megtört fényű szem újra felragyog:

— Hiszen én is azt szeretném...

Tíz év távlatából...

Írta: BOGNÁR EMILNE

1923!... a komlói csendőrség őrszobájában emberi vérszag töltögetta a torkot. A dülledtszemű, brutális arcú őrmester magából kikelve ordált:

— Nem érted te piszkos kommunista, hogy kár mindenért! Ha nem beszélsz, megölünk! Azt hiszed, nem tudunk mindent!? — s a kezében lévő gumibottal hatalmas ütést mér a leszijazott dőzozatára. — Hiszen itt a lapod! Rajta van ezen minden. Régóta szem előtt vagytok ti, az egész család. Azt hiszed megmentet magad, ha makacsokodsz? Beszélj, aztán elengedünk.

Sűrűn teleirt fehér lapot lobogtat a fiatal férfi szeme elé, akiről cseppekben csurog a verítékekkel keveredett vér és komoly, áftletszően kék szeme gúnyosan néz a kidagadt ért őrmesterre.

— Itt van né, olvasd! Már az apádát is azért küldték el a bányától, mert sztrájkolt. Nem volt még elég a jóból! A 17-es sztrájkban is résztvettelek. Ki is zavartak benneteket Jugoszláviából. Nem vagytok itt se valami kedvelt személyek — röhhög ördögi gúnynyal az őrmester. — Szakszervezet

kell nektek! Ott jobban mertek főzani! De kiverjük mi belőletek ezt a rossz vért! De ki én!

— Nő, nézd csak — olvassa tovább a lapot, — nem volt elég a közműves skatártnak a 2 éves katonaság, még itt is agitál a tatabányai sztrájk alkalmával. Azt hiszed, mi nem tudunk mindent? — harsan fel üvöltve vadállati hangja.

A fiatalember véres nyálát nyelve, csak ennyit szól:

— Aljas, piszkos ember mindenütt akad!...

Az őrmester tehetetlen dühe őriássá nő s az újabb ütésre Gasparik László felholtan esik össze.

Az őrmester tajtékzó dühe megcsendesedik. A fehér lap még mindig ott remeg a kezében... ahová még az is fel van írva; nyolcan vannak testvérek. 12 éves kora óta a bányánál van. Kazánkömvesnek készül. Nagy nehezen kitanulja a mesterséget, de nem kap mesterlevelet, mert nem megbízható.
Gasparik László sztrájkoló munkásnak pedig kiadják a Hollandiába toloncoló írást, mert Magyarországon csak

A mindennapok hősei, Komló hős építői kibontják a hálósáslaját. Emlékeznek az átkosmultra s hirdetik büszkén, boldogan, hogy az új szocialista város békében akar élni és újabb csodákat alkotni!

A felszabadulási műszak eredményei

Ne legyen egyetlen üzemnél sem olyan csapat, mely nem teljesíti vállalását április 4-ig

Egyre közeledek a felszabadulásunk 10. évfordulójának napja. Nagy, hatalmas ünnep ez, melyre hazánk minden állampolgárának méltóképpen kell felkészülnie. Eddig már sok felajánlás történt üzemekben, s ezek közül már nem egyet bányászaink már meg is valósítottak. A Széchenyi, Békési és a Vörös brigád már több mint 200-200 tonna tervben felüli szénét küldött felszínre a felszabadulási munkaverseny eddigi szakaszában.

Vannak azonban olyan bányászok is, akik nem váltják valóra adott szavukat. Tervüktől lejtés helyett szaporítják az üzemek adósságát. S ezeknek nem árt, hogyha egy pillanatra magukba néznek, s megkérdézik szívüktől:

— Mit is jelentett nekem ez a 10 év? Mennyire megváltozott a helyzetem, kiknek köszönhetem, hogy ma szabadon, bátran, felémelt fővel járhatok az életemben, s azt, hogy embernek nézek?

A választ megsújja szívünk, amely a

multra emlékeztet. De arról sem felejtkezhetünk meg, hogy mit építettünk tíz év alatt, hány munkánkat megkönnyítő gép érkezett, s hányszor részesültünk hűségjutalomban.

Nem lehet bányász, akinek mindezekre el ne öntené szívét a szeretet a Szovjetunió és pártunk iránt. Hiszen mindannyian tudjuk, hogy az emberiség életért nekik tartozunk köszönettel.

A felszabadulási műszak eddigi szakaszában egy-néhány üzem s brigád kivételével — nem nagyon dicsekedhetünk eredményeinkkel. Lemaradtunk. S ezt a lemaradást végre fel kell számolni.

Ne legyen egyetlen egy üzemnél sem olyan csapat, amely április 4-re nem teljesíti vállalását s olyan műszaki, aki ne tudása legjavával segítené a felszabadulási műszakot a végső győzelemhez. Ezt kívánja tőlünk az adott szó erkölcsi értéke: a bányászbecsület.

Komló Bányászai! Eldre a felszabadulási műszak sikeréért, a több, a jobb, az olcsóbb szénért!

A 105-ös csapat bányászai eleget tesznek ígéretüknek

— Gyerekként Pistát! Ne sajnáld azt a réselőgépet, Feküdj neki jól, hadd legyen sok széned. Különben nem lesz tele a 100 csille! — szolt Békési János, a csapat vezetője.

Turda István, a 105-ös csapat fiatal gyakorlóvájár, csót fogadott. Olyan epével nyomta a gépet, hogy vastag sugárban omlott a szén. Az alul lapátoló Kistar György alig bírta a csúszdába rakni.

Arrébb Mann Ferenc és Keller József várják dolgozót. Ácsolták. Sűrű és erős csapatok hullottak a támfúra.

— Nem lesz az úgy jó, gyerekek! — szolt oda Rein elvtárs, a II-es üzem aknásza, s máris ugrott föl, hogy maga segítsen. Közben így oktatta a fiatalokat:

— A felszabadulási műszak alatt nemcsak sokat kell ter-

meinnünk, hanem a biztonságra is vigyázni kell. Mások úgy rakják fel a fejkákat, hogy a végük egymás mellett legyen! Értitek?

A fiúk bólogattak. Szólni egyikük sem szolt. Talán szégyelték magukat, mert idegenek is voltak jelen... De annál derekasabban fogtak neki a munkának, amikor elkészültek az ácsolással.

A legutolsó munkahelyen dolgozott Ortlieb István és Mészáros József. A csapatvezetőjük, Békési János elvtárs, így nyilatkozott róluk:

— Ezek a legügyesebbek és a legszorgalmasabbak. Ma is már egy 3 méter hosszú felsőpadot szedtek ki, pedig hol van még a műszak vége... Biztos, hogy 2 óráig még az alsót is kiszedik. Sőt, talán még előbb is.

Az egész fejtésben csak úgy lüktetett az élet. A réselőgépek, megrakott rázócsúszdák motorjai óriási zajjal működtek. Alig volt érthető a csapat vezető szava:

— Ebben a hónapban már 236 csille szén adtunk tervben felül. Remélem, hogy vállalásunkhoz híven, a felszabadulási műszak alatt még egyszer ennyit fogunk termelni. Ezt bizonyítja a 15-16-i eredmény is. E két nap alatt 54 csille teljesítettük túl tervünket.

*
Amikor fél 12-kor újból meglátogattuk a 105-ös csapat töltőállomását, már arról számoltak be a csillések, hogy ezen a napon is meg lesz a 180 csille szén. Addig 134 csillét töltöttek.

„Nevelj új bányászt” mozgalom a tanbányában...

Szaporán emelgetjük lábainkat az V. szintű kihúzó légvágatban. Igyekszünk minél beljebb jutni a bányába, mert a hideg levegő ugyancsak átfúj vékony kabátunkon.

Túljutva a második legajtón, egyhébbe kezd válni az idő. A meleg bányabeli levegő már kezdi éreztetni hatását. Mi azért lassítjuk lépteinket, mert sok helyre akarunk ma még eljutni.

Igyekezettünk azonban mégis megütni valami. Az egyik hírtelen kanyar után az alacsony vágatban — ahol erősen meghajolva lehet menni — bányászlámpák által megvilágítva, egy csille állja el utunkat. A csillében bányász áll, kezében hosszú vasrúddal, melyet a főtérek irányoz. Egy másik pedig mögötte állva, szabályos időközökben nagyokat üt fejszéjével a rúd végére. Az ütésekre kisebb-nagyobb ködcsobok hullanak alá.

Már éppen kiakarjuk őket kerülni, mikor szavak ütök meg fülünket:

— Hozd ide édes fiam azt a darab fát, míg Lajosék réselnek, addig mi megsínáljuk a fészkeket. Gyere ide te is Marci fiam.

A bányában oly ritkán hallható, szokatlan hangra megállunk. Kik ezek? Csak nem egy család dolgozik itt, apa a fiatal? — tesszük fel magunkban a kérdést.

Hangos köszöntésünkre szinte kórusban válaszolnak: Jöszörcsés! S mintha mi ott nem lennénk, folytatják a munkát tovább.

— Ne úgy csináld azt az oldalbélést Sanyikám, mert azon a részen kleshet egy kő s megsérülhetsz. Szorososan zárj a deszkákhoz, s ezzel a Major Ferenc elvtárs, kit a lámpák fényénél már felismerünk, kivessi a fiú kezéből a deszkát, megmutatja annak helyes elhelyezését. — Így ni... Par perces ottlétünk ideje

alatt aztán világosság derül mindenre. A „család” nem más, mint az MTH intézet vájáratanulókából álló 531-es csapat, Major Ferenc oktató várja vezetőcsillével, mely a légvágat szabályozásán, bővítésén dolgozik. Nem apja a fiúknak, de úgy bánik és törődik velük, mintegy édesapa. S a fiúk is úgy szeretik, mintha édesapjuk lenne.

— 11 gyerekek vagyok az oktatója, neveioje. Január óta dolgozunk együtt ezen a munkahelyen. A fiúk 6 hónapos vájáratanulók. Kézi erővel dolgozunk, minden gépi segítség nélkül. Főcélom, hogy „fiainkat” a minőségi munkával való terv teljesítésre, a munká, a bányász szeretetére neveljem. Olyan vájárokat akarok belőlük nevelni, akik bárhol, nemcsak a munkában a föld alatt, hanem kint a társadalmi életben is példamutatóan állják meg helyüket, — mondja izzó lelkesedéssel Major elvtárs.

A szavak kézzelfogható valósággá válnak, ha háttorfordítva a beszélőnek, végignézzük eddigi munkájukat. Ehhez példamutatóbbat az egész bányában nem lehet látni. Ok, a gyerekek, oktatójuk tanítása és útmutatásai alapján bizonyították és bizonyították, hogy szép, minőségi munkával is lehet tervet teljesíteni. Ime a számok: januárban 117, februárban 134,5 százalékot értek el.

Tetézzük be megérdemelt dícséretüket és állítsuk példaképpé Major Ferenc oktató várja, valamint „fiat”: Márta Lajos, Maróti Sándor, Mondák Márton, Hochrein Jakab fél éves vájáratanulók és a többi hetnek példáját minden bányász elé, dr. Kún elvtársnak, a bányaműszaki főfelügyelőség főmérnökének szavaival:

— Az egész üzemnél ilyen minőségű és biztonsági munkát, ilyen szép vágatot nem találunk.

Major Ferenc elvtárs kommunista, kinek célja a becsületesség, munkában mindenkor helytálló, szocialista embertípus kinevelése. Erejét nem kímélve, tudásának legjavát nyújtja, hogy — amint ő nevezi — fiaiból becsületessé bányászok legyenek. Estenként lakására hívja és ott tanítja őket.

Major elvtárs! Törtetlen kommunista akarattal tovább előre a „Nevelj új bányászt” mozgalom újabb és újabb győzelmei felé.

231 tonna szén takarított meg a komlói erőmű munkásai

A legutóbbi értékelés alapján arról kaptunk jelentést az Erőmű versenyesétől, hogy a Komló-Mázai Erőmű Vállalat januárban és februárban egyaránt 100 százalékra teljesítette előirányzott tervét. Ezzel egyidejűleg beszámolt arról is, hogy a takarékosságban is jó eredményekkel dicsekedhetnek. Januárban és februárban a vállalat 20 kalória helyett 80 kalória megtakarítást ért el

kWó-ként. Így a vállalat 113 tonna szén helyett — melyet az egész negyedévben ígértek — 231 tonna szén takarított meg, már az első két hónapban.

Az erőmű szakmunkásai a felszabadulási műszak tiszteltetére újabb vállalást tettek. Igérik, hogy március 15-től április 4-ig, az eredetileg vállalt 20 kalória helyett 100 kalóriát takarítanak majd meg kWó-ként.

Meglesz a terv...

— 37... 38... No még két-tövel és meg lesz a mai terv! — számolja Pásztor György a megtöltött csilléket, a 9-es csapat töltőállomását. S nem sokára, jól felszippozva kigördül a 40-ik, majd az 51-ik csille is.

— Ma 11 csille szén adtunk tervben felül. Igaz, több kellett volna, mert 23-al voltunk elmaradva. Ha lenne üres, akkor még 12-öt kiadnánk — mondja Szöke elvtárs, a csapat vezetője.

— Miért maradtak el?

— Nem műszaki hiányosság miatt. Gyerekeim oltást kaptak. Nagyon fájt a kezük, de azért mégis dolgoztak. Így három nap lemaradtunk, s most igyekszünk behozni. De jöjjenek csak föl a fejtésbe. Micsoda lendület van ott fönn — mondja Szöke elvtárs, s már indul is.

— Gyerekként... gyerekként! — biztatják egymást a fiatalok, pedig már fél kettő is elmúlt.

A harmadik munkahelyen egy lapátoló „fiatalember” — Szuder Károly — dolgozik. Lehet, vagy 135 centiméter magas. A kezében lévő lapát, talán nagyobb, mint ő, de azért nagy igyekezettel rakja csúszdába a szénét.

— Mi van öcsi? — kérdezzük.

— Mi lenne. Péntek és felszabadulási műszak, nagy verseny. Talán nem látják? — mondja huncut pajkosággal, s mintha ott sem lennénk, újból dolgozni kezd. Siet.

Körülnézünk. S serény kezében ügyesen sorog a számszám. Mindenki egyforma lendülettel, gyorsan mozog. S éppen ezért nehéz volna közülük kiválasztani a legjobb vájáratanulót. Itt nincs legjobb... A 9-es csapatban mindenki jól dolgozik. S most az a cél áll előttünk, hogy a felszabadulási műszak lezetlen történet lemaradást még ebben a hónapban behozzák. A lendület után ítélve, ez meg is lesz...

A feltáróknál

Szásznádasi Sándorral, a Feltáró Üzem I. körletének vezetőjével jártuk a bányát, a feltárók nagy-nagy birodalmát. Mindent, derűs, vidám arcú emberekkel találkoztunk.

A zakatoló, berregő réselőgépek, fűrőgépek hangos zajától, alig értettük meg egymás szavát. Így hát a legtöbb helyen csak tekintetünkkel beszélgettünk, mert az emberek nem álltak meg, tovább dolgoztak. De a tekintet mindenütt többlet mondott. Lendületet sugárzott:

Felvilágosítást a körletvezetőtől kaptunk:

— Ez volt az Amrein brigád. Dolgos emberek. Március 12-én kezdtek meg az új munkahelyet és 18-ig máris 8,20 centiméter haladtak előre. Ugy biztosítanak, hogy hozzá hasonló minőséget csak nagytólval lehet találni az egész bányában.

A 2/1-es keresztvágatban is vig, derűs arcú emberek dolgoztak. Amikor megkérdeztük, hogy megy a munka, Kun János csillás élcelődve így válaszolt:

— Hogy megy, hogy megy. Jól megy! Ebben a hónapban mi nyerjük el az elsőket, az már biztos — s a többiek felületül nyomban rázengtek.

— Bizony mi nyerjük el. Mert eddig már 9,2 folyóméter vágatot molloztunk be. Meghozta kétrészeset, s a hónap végéig még három „fogást”, azaz 6,2 folyóméter csinálunk!

E rövidke párbeszéd után a Hoffmann brigád tagjai újból nekifogtak a munkának. Izmuk feszültségen látszott, úgy igyekeznek, hogy győztesként kerüljenek ki a felszabadulási műszak versenyéből.

Kettőméteres fűrőszárakkal fűrünk...

Berreg a fűrőgép a VI. szintű nyugati fekvővágat 3-as harántjában. A szürkén terjengő kőporban csak homályosan lehet látni a gép fől hajló bányász alakját.

Csattogva, zörögve dolgozik a rakodógép is egy közepes termetű, középkorú férfi irányítás alatt. Arca, ruhája szürke, a portól, homlokáról verejték csorog alá.

A poros, izzadó férfi nem más, mint Hornyik János vájár, a fiatal DISZ-brigád vezetője.

A brigádra valóban ráillik a fiatal szó. Mindössze alig másfél hónapja, február elején alakult. S azóta az állandóan felfelívelő teljesítményekkel méltón kerültek a legjobbak közé.

Hornyik elvtárs észrevéve a rávetődő lámpák éles fényét, leállítja gépet. Szinte ezzel egy időben szűnik meg a fűrőgép berregése is. Csend van. De megismerésünkkor a csendet hirtelen megtöri Hornyik elvtárs hangja:

— Elvtársak! Bevallt és sikerült kísérletezünk! Ha így megy, hō végére túlhaladjuk a 150 százalékot.

Látva kérdő tekintetünket, bővebb magyarázatba kezd.

— Eddig 150-es fűrőszárakkal fűrünk s mindenki a maga harmadának. Vagyis mind-egyik harmad fűrt, robbantott, takarított és ácsolt. Nekem ez nem tetszett. Valahogy lassan ment a munka. A gyenge levegő is hátráltatott bennünket s a műszak vége felé, mikor erősebb volt a nyomás, akkor kellett mindig abbahagyni. De még az ilyen munka mellett is túlhaladtuk februári előirányzatunkat.

Ezzel azonban nem elégedtünk meg. Megbeszéltük a tennivalókat s elhatároztuk, hogy fűrőszárakkal dolgozunk, melyebb és több lyukat fűrünk, mind eddig. Ezzel elérjük, hogy nagyobb mezőt tudunk lerobbantani. Így az eddigi három-harmados 1,40 méteres előrehaladás helyett két harmad tud megegyezni annyit, tehát 2,80 métert előrehaladni, az előirányzott háromharmados 1,08 méter helyett. A harmadik harmad pedig ismét kezdheti az előkészítést a következő fűrőshöz, illetve robbantáshoz.

Az utolsó szavakat már az esteles harmad által kilőtt pótlócsolat visszaállítása közben mondja.

— Sietni kell, mert most kezd erőssé válni a levegő, most lehet fűrt. Fél kettő fele a szenes helyeken már nem működnek a gépek, ilyenkor jövünk mi, kövesek. Nálunk csak fél 3 órakor van műszakváltás, illetve helyesebben mondva, nálunk melegsztányváltás van... s utolsó szavait már elnyeli a fűrőgép zöreje.

Hogy a 150 százalékot lesz is valami, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy március 15-ig az előirányzott havi 29,60 méterrel szemben már 21 métert haladtak előre.

Városunk parasztjai április 4-ig teljesítik beadási kötelezettségüket

Bányászaink nagyszerű versenymozgalma városunkban, dolgozó parasztjainkat is nemes tettekre készítette. A bányászok jobb ellátása érdekében vállalták, számszerűleg 62-en, hogy az 1955. évi szarvasmarha, sertés, valamint baromfi és tojás beadási kötele-

zettségüknek április 4-ig eleget tesznek.

Sokan akadnak olyanok is, akik már teljesítették vállalkosságukat. Ezek: Kis-Tóth Imre, Műhl Mátyás, Kriszt József, Márton József, Péter Márton, Bech János, Pinter Kálmán, Huch András és Bien József.

BERTUS IMRE

Kedves vendége volt városunknak

A múlt héten, pénteken V. P. Bászov rendező, a szovjet filmművészeti küldöttség tagja, a magyar-szovjet barátsági hónap keretében látogatott el Komlóra. Az ünnepélyes fogadás után Bászov elvtárs megtekintette városunkat, majd résztvett a „Bátorság iskolája” című szovjet film — melyet ő rendezett — ünnepélyes bemutatóján.

Simek Árpád elvtárs, a városi tanács elnöke üdvözlő szavaira Bászov elvtárs így válaszolt.

Kedves Elvtársak! Még amikor Moszkvában beszélgettem barátaimmal a magyar munkásokról, dolgozó parasztokról és bányászokról, már akkor tudtam azt, hogy Magyarországon léteznek egy olyan város — Komló —, amely azelőtt kicsi falu volt, de hatalmas fejlődésnek indult. Már utaztam az országban, s láttam sok üzemet, termelőszövetkezetet, láttam a magyar parasztságot, láttam érdekes, új embereket. Nagyon örülök annak, hogy az én részemre jutott az a megismerhetetlen, hogy eljöhettem ebbe a városba melynek dolgozóiról, melynek munkájáról olyan sokat hallottam.

A szovjet emberek, a szovjet filmművészek, s a szovjet filmművészeti küldöttség nevében forró üdvözlőmetem tolmácsolom a városnak, vendéglátó gazdáimnak, a drága bányászoknak.

A városlátogatás élményeiről így beszélt Bászov elvtárs:

Látogatásom ebben a városban, melyet már rég szerettem volna megismerni, igen mély benyomást keltett bennem. Meglátam azt, hogy új helyen, új emberek munkájával épült az új város.

A városok életében évszázadok telnek el míg felépülnek, s Komló város mégis fiatal, szinte fiatalok. De már most is látszik, hogy egy igentehetséges ifjú ez a város. És ha így fog továbbra is fejlődni, akkor ebből a kicsi, tehetséges gyermekből egy nagy felnőt, okos, értékes város lesz.

Talán nem is lenne annyira feltűnő ez a változás, hogy ha az új város mellett nem lenne ott a régi falu, mely még jobban kiemeli az újat, a szépet, az érdekeset. Azt szeretném kívánni bányász elvtársaimnak, hogy városuk szép legyen kívülről is. A város képe, a házak felépítése olyan gyönyörű legyen, hogy megfeleljen annak a szép természetnek, mely a várost körül övezi. Amikor az elvtársak arról beszélnek nekem, hogy hol lesznek a fasorok, hol lesznek az utcák, hol lesznek a terek, akkor az a kívánság merült fel bennem, hogy amikor már minden meg fog valósulni, amit ennek a városnak lakói kívánnak, amiért ők dolgoznak, és ebből a városból egy szép és boldog város lesz, ismét eljöhetnek ide.

Felhasználom ezt az alkalmat arra, hogy átadjam most Komló város bányászainak a szovjet bányászok üdvözlését, s azt kívánjam, hogy boldogan éljenek és boldogan munkálkodjanak ebben a városban.

UJ KOMLÓ

AZ MDP KOMLÓI PÁRTYÉGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

V. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

KEDD, 1955. MÁRCIUS 29.

A 10. évfordulóra

Hat nap múlva, 1955. április 4-én ünnepeljük hazánk felszabadulásának 10. évfordulóját. Egy évtized. Rövid idő egy ember, akár egy ország életében. De az eltelt évtized, felszabadulásunktól mostanáig, óvszázadok feladatait oldotta meg. Egy évtized alatt nöttek eredményeink. Vele együtt nőtt erőnk, öntudatunk. E megnövekedett erővel, szabad emberhez illő öntudattal felszabadulásunk ünnepi napjaiban megfogadjuk: méltók leszünk a jövőben is a szabad nép címre. Harcolni fogunk a szabadságért, a békéért, olyan erővel és elszántsággal, ahogy azt felszabadítóinktól tanultuk, és ahogy azt a magyar mult dicső hagyományai mutatják.

Ennek tudatában indítottunk már az év első napjától kezdve szocialista munkaversenyt. Az eltelt idő, de különösen a

felszabadulási mûszak óta, úgy a bánya üzeméi, mint a város és a falu munkásai kiváló teljesítményekkel, a termelés és a minőség fokozásával készülnek felszabadulásunk méltó megünneplésére. Ahogy közeledik a 10. évforduló, úgy emelkedik a termelés a bányában. Március 19-én 105.3, 21-én 101.4, 22-én 100.3, 23-án 107.2, 24-én 112.1, 25-én 106.9, 26-án 116.9 százalék volt a terv. A havi tervet is teljesítettük. Negyedévi tervünket pedig túljeljesítettük. Nőtt tehát a terv, hatalmasodott az erő, a ragaszkodás, a szeretet a Szovjetunióhoz és nagy pártunkhoz.

Azért ez a nagy erő, azért az akarát, mert felemelt fejvel, tiszta lelkiismerettel akarjuk ünnepelni április 4-ét. Azért kell, hogy ez az erő, ez az akarat tovább nőjön, a lelkesedés tovább fokozódjon, mert ne-

künk. Komló bányászainak városunk minden dolgozójának szegény lenne elmaradni, szegény lenne a tervet nem teljesíteni. Hiszen ebben az országban az elmúlt 10 év alatt mi kaptunk legtöbbet, a mi városunk fejlődött legtöbbet. Ezt meghálálni a mi feladatunk és csak úgy lehet, ha adósság nélkül zárjuk a márciusi hónapot. Legyen az előtünk már most feladatunk, hogy az első negyedév sikeres tervteljesítése után április elsejétől december 31-ig zökkenőmentesen, nap-nap után teljesítsük tervünket. Erre kötelez bennünket április 4., legmélyebb érzésünk felszabadítónk, a Szovjetunió iránt. Hiszen április 4. a mi legnagyobb nemzeti ünnepünk. Az új, a szabad, a boldog Magyarország születésnapja.

Hangos Lajos

Igy ünnepelünk...

A mázai üzem 3-as csapatán vagyok vájár. Csapatunkon öten dolgozunk. Előirányzatunk egy mûszakra 20 csille szén. A felszabadulásunk 10. évfordulója tiszteletére vállaltuk, hogy mûszakonként 2 csille szénrel többet termelünk. Váltótársaink is magukévá tették ezt és megindult közöttünk a vetélkedés a vállalás teljesítéséért, majd később a túlteljesítéséért.

Ma már szép eredményről számolhatok

Mûszakonként nem kettővel, hanem 4 csille szénrel adunk többet. Ez 120 csillét eredményezett csapatunknál a mozgalom elindulása óta. A felszabadulási mûszak első 10 napjában 43 csille szénrel juttattunk többet népgazdaságunknak.

Kommunista vagyok, s a Központi Vezetőség márciusi határozata a példamutatást tűzte elém is legfontosabb feladatul. Ez természetes is. Hisz a csapa-

ton dolgozó pártunkon kívüliek figyelik, hogy én — a kommunista — milyen munkát végzek. Ezért — még jobban mint eddig — segítségére sietek párttársaimnak, átadom a fiataloknak a tudásomat, igyekszem a legközelebbi munkát magamra vállalni és elvégezni. Mint népművelő, elmagyarázom a fahordóknak, hogy ha a kocsin majd megtejtésig hozzák a fat — ez a kötelességük

is —, akkor a csapat egyetlen tagja sernőtől fölösleges időt a fahordásra — így emelkedik teljesítményünk, s ezzel az ó prémiumuk is.

Szeretném elérni, hogy felszabadulásunk tiszteletére indult mûszakonként „2 csillés” mozgalom a mi harmadunkban tovább fejlődjön és Május 1 tiszteletére mûszakonként „5 csillés” mozgalom váljon beléle.

BORSOS JÁNOS vájár

Jelentik az országnak

Az I-es üzem bányászai jelentették, hogy március 25-én délután 5 órakor eleget tettek az I. negyedévben rajuk rótt kötelezettségüknek teljesítették negyedévi tervüket.

A jelentéssel egyidejűleg az üzem bányászai vállalták, hogy április 4-ig, hazánk felszabadulásának 10. évfordulójaig újabb 400 vagon szenet adnak terven felül népgazdaságunknak.

A felszabadulási munkaverseny hirei:

Béta-aknában már három harmadéves, Hudacsek Lőrinc, Kovács Lajos és Csordás Barna teljesítette negyedéves tervét. S eddig összesen több, mint 2500 csille szenet adtak negyedéves tervükön felül.

A kövestetői Lejt-aknában dolgozik Gálósi Emil 9 tagú lejtárbbrigádja. A lelkes bányászok a felszabadulási versenyben az Anna-aknai Mahler brigáddal vannak párosversenyben. A két brigád vetélkedése folytán a Gálósi brigád nagyszerű eredményeket ért el. Március havi tervüket már 21-én teljesítették. S jelenleg, terven felül, már a 12-ik métert is elhagyták.

A Béta III. Lejt-aknában dolgozó Fülöp János omlasztóbrigád tagjai azt a vállalást tették a mult hét folyamán, hogy hozzájárulnak a bányában elhelyezett anyagok megemeléséhez. Eddig mintegy 200 folyóméter vasutú sint, 70 folyóméter súrtótellevegő csövet, 102 darab különböző méretű bányafát és nagymennyiségű használatos deszkát szedtek össze.

Hősies munka a napi tervért

Március 25. délután 3 óra: A VI. szinti főfeküben dolgozó Fölker János brigádnál nagyon nyomott volt a hangulat. A vájárak komor arcra néztek maguk elé, s bosszankodtak. Maga a csapatvezető is paprikás hangulatban volt. Ott guggolt a rázócsuzda motorja előtt, s lélegzetfójtva leste, hogy mit csinál Kiss Ferenc géplakatos. De úgy látszott, nem bírta szó nélkül, mert izgatottan megszólalt:

— Hogy a fene... ennek 's most kellett tönkremenni. Most hogyan teljesítjük a tervet, mivel szállítjuk ki a szenet.

A szerelő nem válaszolt. Szóftukar ember. Inkább még keményebben markolta meg a csavarhúzókulcsot.

Közben megerkezett Szkupa János aknász is. Ő is odatért a motorral bibelődő emberekhez, s most már hárman csináltak. Végre megadták a jelet. A levegő sítteregve tödült a dugattyú helyére, s megindult a rázó. Csak hogy nem előre, hanem hátra, visszafelé vitte a szenet. Újabb kezdődött az egész. Széjjelszedni... öszszerakni... A három ember keze már csupa o aj volt.

Melyik üzem nyeri el a jutalmat

Az utóbbi időben legtöbbszór arról beszélgetnek az üzemek bányászai, hogy vajon melyik üzem nyeri el „A felszabadulási mûszak legjobb üze-me” címet és a velejáró 10.000 forint pénztjutalmat.

A március 28-i értékelés szerint nagy harc folyik Béta-akna és a II-es üzem bányászai között. A II-es üzemiekét márcsak 2,7 százalék választja át-tól, hogy beérjék a Béta-aknákak. De az sem lehetetlen, hogy az egyre szebb és jobb eredményeket elérő Északi üzemek viszik el a jutalmat.

Közben Fölker János csapatvezető kiadta a parancsot:

— Emberek! Mindenki menjen fát hordani. Készítsenek be jó sokat. Ha megindulunk, legalább ne legyen fáhiányunk.

Már fél öt volt, amikor végre újabb megindult a motor. Most már jobbra vitte a szenet. Az emberek megfogták a réselőgépet, s szinte egyszerre kezdett berregni az ösz-szes gép. A komor arcok felderültek. A csuzdában, mint egy fekete színű folyam, megindult a szén.

— Látja, így megy ez nálunk. Ha nem lenne olyan sok géphiba, még előbb is befejezhetjük volna havi tervünket. De remélem, hogy így is 400 csillével adunk majd többet márciusban.

— Hát a felszabadulási versenyben hogyan állnak?
— Jól! Stecovicsékát és Bergereket megelőztük, s bizony benne, hogy a mi csapatunk lesz az első, a mi csapatunk kerül majd ki győztesként a felszabadulási mûszakból — mondta Fölker János elvtárs.

Aznapi tervét a csapat — a géphiba ellenére is — 100 százalékra teljesítette.

A verseny állása a felemelt operatív-terv szerint március 14-től március 28-ig a következő:

Első helyen Béta-akna 104,6, második helyen a II-es üzem 101,9, harmadik helyen a III-as üzem 98, negyedik helyen az Északi üzemek 95,9, ötödik helyen az I-es üzem 95, hatodik helyen Anna-akna 92,9 százalékkal áll.

A verseny állása még nem végleges. Azonban annyit máris lehet következtetni, hogy az elsőség bizonyára Béta-akna és a II-es üzemek között dől el.

Törlesztettük adósságunkat

Márciusban 133 vagon szenet adtunk terven felül népgazdaságunknak

Az elmúlt hetek sikertelenségei után, a szombati nagytermelési, majd a vasárnapi „becsület-mûszak”, ismét szép eredményeket hozott. Bányászaink lelkes, megfeszített munkája nyomán a komlói tröszt törlesztette hő-eleji adósságát.

A szombati nagytermelési napon, eddig még soha nem tapasztalt lendülettel kezdte munkába bányászaink. Sokan megfogadták, hogy a szombati nap eredményeivel veget vetnek a sorozatos lemaradásnak. Teljesítettük tervüket, hogy ők is méltón ünnepelhessenek hazánk felszabadulása 10. évfordulóján, április 4-en.

Ennek nyomán a hosszú idő óta lemaradó II-es üzem is szép, dicsérendő eredményeket tudott felmutatni. A megszokott 85, 90 százalékos napi tervteljesítés helyett 26-án 112,4 százalékot ért el. A III-as üzem bányászai is kitétek magukért, s egyre inkább közelednek a havi terv 100 százalékos teljesítéséhez. Március 26-án majdnem 7 vagon szenet adtak előirányzatukon felül.

Dicsőség és hála a felszabadító Szovjetunióknak, a béke és a szocializmus szilárd támaszának!

„A felszabadulási mûszak legjobb üze-me” címet dolgozó Béta-aknaiak nagyszerű eredményeket értek el. Március 26-án Dicső Ferenc DISZ-brigádja 84 csille, Vörös János DISZ-brigádja 38 csille szenet adott terven felül. Az üzem többi bányászai is szép eredményeket értek el, melyek nyomán Béta-akna március 26-i tervét 31 vagon szénrel teljesítette túl.

Az I-es üzem már arról adott jelentést, hogy I. negyedévi terv teljesítése után, március 28-ig 117 vagon szenet adott terven felül. Az I. negyedévi terv teljesítéséről tett jelentést Maza is. Az üzem többi bányászai 27-én délelőtt 9 órakor szállították felszínre a negyedévi tervhez szükséges utolsó csille szenet. Hétfőn reggel már arról számoltak be a mázaiak, hogy negyedévi tervükön felül 5 vagon szenet adtak népgazdaságunknak.

Hétfőn délelőtt Béta-akna is jelentette, hogy 11 órakor befejezte I. negyedéves tervét,

Április 4 tiszteletére

Városunk különböző vállalatainál, üzemeinél már hosszú idő óta nem folyt olyan eredményes munka mint ebben a negyedévben. Különösen nagy a nemes vetélkedés most, a felszabadulási mûszakon. A nagy ünnepre, felszabadulásunk tizedik évfordulójának megünneplésére készülő munkások és mûszakikak több vállalatnál és üzemnél kimagasló, országra szóló eredményt is értek el.

A mult esteendőben gyengébb eredményt elért munkások, vállalatok előretértek és felzárkoztak az elenjárók közé. Most, a felszabadulási mûszak idején pedig nemcsak egyes munkások, brigádok, hanem egész részlegek, harmadok, sőt egész üzemek, vállalatok is sztahanovista módra dolgoznak.

Egymásután gördülnek a szénrel telet csillék a szénosztályozó lánepályájához. Papírral és cellulázzal kezében Peter Márton termester elvtárs válogatja és osztályozza itt őket. Ő a „Gerő”-harmad egyik kiváló dolgozója. Gyúcsos és tegyük hozzá, nagy szakértelemmel végzi munkáját.

— Gyorsabban azokkal a csillékkal fiúk, nehogy elunják magukat odafent. — mondja s hamiskásan hunyorít felénk balszemével.
S idefent a több emelet magaságú szénosztályozó szer-egységeiben is lázas munka folyik. A 25-ös szinti kovács-vibrátornál — mely a szén portalanítását végzi — két szénportól fekete, mosolygós-

arcú leány dolgozik. Pfiszner Ilona és Kincse Mária elvtársnők. Az ő munkájukon mul-lik, hogy kovacsaink minél jobbminőségű, pormentes szenet kapjanak.

A szérszint zúgó, zakatoló gépei között járunk. A gépek kezelői — nagyszámúban nők — fokozott figyelemmel és buzgalommal végzik munkájukat.
— Ilyen még nem volt — mondja Horváth Mária I. — Szinte percenként izgulunk azért, hogy melyikünk ér el jobb eredményt. Most még talán a percenkénti versenyállás-jelentéssel sem lennénk megelégedve — teszi hozzá nevetve.
— Mûszakra jövet legelső,

hogy bemegyünk harmadveze-tőnk, Gerő Béla elvtárs irodá-jába s megnézzük előző napi eredményeinket. Akinek aztán „pirossa” van, az kicsit szégyenli magát, — kiáltja túl a gépek zaját Kutics Antalné.

A versenytáblán ugyanis piros ceruzával húzzák alá azok-nak az eredményeit, akik nem csökkentették kellően a szén hamutartalmát.

Nézzük a versenytáblát. Búszkán állapítjuk meg, hogy a felszabadulási mûszak ideje alatt nagyon kevés a piros. De annál több az olyan dolgozó, mint Kutics Antalné, Horváth Mária I. és II., Schlöder Ferenc elvtársak, kik a 60 százalékos fölötti kihozatal betartása mellett a nyersgázzsén hamutartalmát úgy csökkentik, hogy állandóan 20 százalék alatt van.

A szénosztályozón folyó versenyben a harmadok közül jelenleg a „Gerő”-harmad vezet. A felszabadulási mûszak kezdetén tett külön felajánlásukat, mely szerint a hó végére segítik behozni a vállalat negyedévi elmaradását, már teljesítették.

A helyiipar kitesz magáért

A Helyiipari Vállalat szabó-részlegének vezetője, Kükler Mihály elvtárs szaporán csatolgtatja „Gulliver”-méretű ot-lóját. Leánya kabátokat szab. Keze alól egyszerre három kabátnak való anyag kerül ki.

— Felszabadulásunk tiszteletére tett felajánlásomat március 22-én teljesítettem. 21. és 22-én 14 ötlőnyt, 7 leányka kabátot, 13 férfi felöltőt szabtam ki. De nem állók meg! Az eddigi 200 százalékos havi átlagomat e hónapban 300 százalékra akarom emelni.

Ezalatt a szabók egymásután jönnek újabb és újabb anyagot kérnek. Szinte egymás kezébe adják az ajtó kilincsét.

— Így megy ez nálunk — mondja Lukacs Gyula elvtárs, egy régi szabó. — Szenté-Bóhn, Molnár, Fekete és a többiek vállaltuk, hogy multihavi teljesítményünket, ami mind-egyikünknek 160—170 százalék között volt, a hónap végére 20 százalékkal felemeljük. Büszkém mondom, hogy a mai napra, vagyis március 25-re ezt mindannyian teljesítettük.

Mialatt a zakatoló varrógépek tövé haló feriszabók munkáját figyeljük, nyílik az ajtó és a beáradó tavaszi napfénytől körülövezve egy kipirult-arcú fiatal leány, Végh Margit elvtársnő felkendezve újsá-golja:

A kökönyösi 2-es számú női szabórészleg vezetője, Csárdas Józsefné kitétt magáért. A termelési értekezleten elhangzott felajánlását, mely szerint a férfitípusú készítésénél a szabásmentés jobb és gazdaságosabb elhelyezésével a minimusra csökkenteni a hulladékot s így mintegy 15 centiméteres anyagmegtakarítást ér el — teljesítette. A felszabadulási

mûszakban szinte hulladékmenekesen dolgozik. Rajta „fiúk”, mert elhagynak benne-tek a nők! — s ezzel arcan hamiskás mosollyal, már el is viharzik.

A Helyiipari Vállalat részle-géinél pedig folyik a verseny tovább a minél szebb, minél nagyobb eredmények eléré-séért.

A vasútas becsület eredménye

Két vonat több mint 70 kocsijának a kirakásáról van szó elvtársak. A napi 1000 brí-gád a kocsikat nem tudta kirakodáshoz beiktatni, mert a tolatómozdonyuk elromlott. Reggelre viszont a szénosztályozónál elfogytak az üres kocsik, s ezeknek addig oda kell kerülniök. Magukon mú-lk, hogy lesz-e reggelre üres vagy sem.

Az állomásfőnök szavaira a két kiváló brigádvezető, Novotny Károly fogalmi szolgálattevő és Tonács Lajos tolatás-vezető röviden csak ennyit válaszolnak: lesz. Ezzel már be is csukják maguk mögött az iroda ajtaját.

Rövid tízperces megbeszélés után máris indulnak a brigádok teljesíteni a feladatot. Megérkezik a tolatómozdony, kezdődik a munka. Novotny

elvtárs az iparvágányokon törté-nő becsületes munkáját, hogy minden egyes kocsi pontosan odakerüljön, ahol azonnal megkérhető a kirakásuk.

Fűttségzavak harsannak, lámpák különböző jelzése villognak s egyre szaporodnak a kirakásra beállított kocsik száma. Számvál a hang telefon-dróton keresztül a rakodási főnökség csapatirányítójának: jöhetnek, kezdődhet a kirakás.

A felkező nap sugarai ráve-gődnék az állomásfőnöki irodá-ban lévő szolgálatatadókra. Novotny elvtárs jelent:

— Valamennyi kocsi beállítottuk és a kiürült kocsik az osztályozó alá történő fo-lyamatos betolását már meg-kezdte a szénpályaudvari to-latógép...

Görbe Zoltán

Levelek a pártmunkáról

Kommunista példamutatással neveltem csapatom tagjait

A 203-as csapat vezetője vagyok. S egyben népnevelője is. Március 15-én új erővel fogtunk neki a felszabadulási versenynek. Mi magunk is csatlakoztunk a SZOT felhívásához, részt veszünk a felszabadulási munkák nagy munkájában. Eddig elért eredményeink sem kicsinyek, de most arra törekszünk, hogy még többet adjunk. Többet akarunk adni, mert tartozunk. Hálával tartozunk a dicsőséges Szovjet Haderregnek, a szovjet népnek, mert 10 esztendővel ezelőtt meghozta nekünk a szabadságot, lehetővé tette, hogy ráterheltünk a felemelkedés útjára. Azért akarjuk azzal a sok csillal szénével, amit eddig adtunk terven felül, s adni fogunk ezután, köszönteni nagy, nemzeti ünnepünket, április 4-ét. Ebben a nagy munkában nekünk népnevelőknek nagyon sok a feladatunk. Nekünk kell elenjárni, nekünk kell példát mutatni.

Csapatunk azért is szerencsés helyzetben van, mert olyan váltótársaink vannak, mint Baumann János és Hofmann Pál csapatvezetővájak, akik nap-nap után túteljesítik előírányszámukat. Igaz: mi sem hagyjuk magunkat. 1000 csillal tervünket állandóan 140—150 csillal teljesítjük. A jó eredmények mellett van nálunk hiba is. Az, hogy sokszor eluralkodik a csapat tagjain az önelégültség. Mint népnevelő ezért legfontosabb feladatomban tartom, az önelégültség megszüntetését, az állandó beszélgetést csapatom tagjaival, a magyarázatot: ha elbázzuk magunkat, ha fejünkbe száll a dicsőség, akkor nem vesszük észre a hibát, csökken teljesítőképességünk. De esőkken 15-én a boríték tartalma is.

A nevelésnél felhasználom a mult és jelen életünk összehasonlítását is. Sokszor emlékeztünk meg a fiatalok előtt arról, hogy mi, idősebbek mily sokat szenvedtünk a felszabadulás előtt. Sokszor megemlítem a mányoki „kombájn”-t a talicskát, amellyel meggöngyvedve toltuk a kifejtett szennet. Az előtt 10 év alatt óriási fejlődött Komló, a föld felszínén felett és lenn a bányában. Ma közvetlenül a szénfal mellett van a rázócsuszda, vagy éppen a kaparószalag, s arra dönthetjük a szennet, nem kell göngyvedni a talicska súlyától. Az ilyen felhozott példák mind megvan a hatása, s van utána eredmény is.

Legfontosabb feladatomban most is mint mindig pártunk határozatainak ismertetését, annak szellemében való dolgo-

zásra való nevelést tartom. Ezért igyekszem nevelni a csapatomban dolgozó fiatalokat a szakmai tudás elsajátítására. Vas Illés ifjú vajúr csapatomban dolgozik. Sokszor segítettem az ácsolási munka elsajátításában, mert bizony ez nem ment neki. De nem úgy, hogy veszekedtem vele, hanem megfogtam a fejszét, a fát, s megmutattam neki a gyakorlatban, ha kellett szászor: hogyan kell helyesen ácsolni. Azóta ha ácsol igyekszem a közelében tartózkodni, hogy szükség esetén segíthessek. S ma már odajutottunk, hogy Vas Illés egyetlen egy ácsolatot sem helyez be helytelenül.

Népnevelői munkámat elősegíti csapatomban dolgozó kommunista példamutatása. Matécz István pártcsoportbizalmi nálam dolgozik. Munkája kifogástalan, munkaidejét jól kihasználja. Ha valahol segítségre van szükség, őt mindig ott találjuk. Szeretik bányászársai is. Matécz elvtárs Lassú János nevű csilléséből kiváló vajúrt nevelt, olyat, aki bárhol megállja a helyét. Ezért hivatkozom, amikor jó példáról van szó szívesen Matécz elvtársra.

Jauch György
az I-es üzem népnevelője.

den terv teljesíthető. Sőt túteljesíthető. Februárban is elég nehéz munkahelyen voltam, mégis 4 méterrel többet haladtam előre. A legjobb agitációs érv szerintem az elért eredmény. Ezért kell nekünk népnevelőknek még jobban dolgozni.

Vannak néha zavarok a faellátásban. Nem jut mindig a munkahelyekre a fa. De a népnevelőnek nemcsak az a feladata, hogy a műszakiaktól megkövetelje a jobb ellátást, hanem jó gazda módjára körül kell néznie, s keresni — ha ideiglenesen is — megoldást. Így teszem én is. A műszak elején — amikor megyünk a munkahelyre — mindig egy kocsi fát tolok be, s így nem kell várni, míg beszállítják azt, és azonnal munkához láthatunk.

Minden népnevelőnek kötelessége, hogy a párt soraik erősítésére a legjobban dolgozó párttagokkal együttműködjen. Ezért érzem kötelességemnek, hogy a mellett dolgozó csillésből, Vida Pálból — ki ebben a hónapban lesz vajúr — tagjelöltet neveljek. A taggyűlésen, hol őt felvették, én voltam az egyik ajánlója. Jó érzés volt nekem is, amikor a tagság rá szavazott, mert egy jól dolgozó bányással ismét erősödött pártunk. Az a törekvésem, hogy még sok ilyen jó dolgozóból neveljek párttagot.

Krakó József
II. üzemi népnevelő

Legjobb agitációnak a tervteljesítést tartom

Másodmagammal dolgozom a 153-as elővájáson. Munkánk nem könnyű. Kemény kőben, megkockozkodott szénben haladunk előre. Az a feladatunk, hogy felkutatassunk egy egész szénlevegőt. Fontos ez a munka. Az üzem bányászai sok szénfrontot várnak és ettől függ éves tervünk teljesítése. Ezért gyorsan kell előrehaladni.

Ettől a munkától sokan húzódtak. De nekünk, kommunistaoknak az elsők között kell lenni a nehézség leküzdésében. Hogyan neveljem a párttagjelölteket, hogyan dolgozzam mint népnevelő, ha nem látják tőlem, hogy a legnehezebb munkahelyen is túteljesítem a tervemet. Mert min-

den terv teljesíthető. Sőt túteljesíthető. Februárban is elég nehéz munkahelyen voltam, mégis 4 méterrel többet haladtam előre. A legjobb agitációs érv szerintem az elért eredmény. Ezért kell nekünk népnevelőknek még jobban dolgozni.

Vannak néha zavarok a faellátásban. Nem jut mindig a munkahelyekre a fa. De a népnevelőnek nemcsak az a feladata, hogy a műszakiaktól megkövetelje a jobb ellátást, hanem jó gazda módjára körül kell néznie, s keresni — ha ideiglenesen is — megoldást. Így teszem én is. A műszak elején — amikor megyünk a munkahelyre — mindig egy kocsi fát tolok be, s így nem

kell várni, míg beszállítják azt, és azonnal munkához láthatunk.

Minden népnevelőnek kötelessége, hogy a párt soraik erősítésére a legjobban dolgozó párttagokkal együttműködjen. Ezért érzem kötelességemnek, hogy a mellett dolgozó csillésből, Vida Pálból — ki ebben a hónapban lesz vajúr — tagjelöltet neveljek. A taggyűlésen, hol őt felvették, én voltam az egyik ajánlója. Jó érzés volt nekem is, amikor a tagság rá szavazott, mert egy jól dolgozó bányással ismét erősödött pártunk. Az a törekvésem, hogy még sok ilyen jó dolgozóból neveljek párttagot.

Krakó József
II. üzemi népnevelő

Sokat tehet egy népnevelő az önköltség csökkentéséért

Három példát írok le azért, hogy népnevelő társaim is felhasználhassák tapasztalataimat a maguk területén:

Nálunk, Kossuth-bányán elég gyenge a sűrítettevegő ellátás. Gyakran nincs megfelelő nyomás. Ehhez járul még a sok fűtés, mely egyes csőszelők felületén munkájából ered. Emellett sok levegő pocsékolódik el a sűrített levegővel meghajtott gépek felesleges járatásánál is. Ezt tapasztaltam a 401-es csapatban. Amikor ott jártam láttam, hogy semmi szükség nincs a gép járatására, hiszen nem volt szén a csőszelőben. Azonnal leállítottam a gépet és megmagyaráztam, hogy a levegő pocsékolása milyen káros. Az ott dolgozó bányászok megértették. Most már

ők szólnak a gépkezelőknek — amikor nincs szükség a szén leszállítására — hogy álljon le a géppel.

A faellátásunk sem a legjobb. Mégis tapasztaljuk, hogy akkor is vágnak el fát, amikor a szükséges méretű fa is megtalálható a bányában. Ezt láttam a Szabényi csapatnál. Nekik 220-as fura volt szükségük és ezt igényelték is. Mégis 240-est kaptak.

Kimentem a szállítási felügyelőhöz, Bartolovics István elvtársához, és felelőségre vontam: miért nem küldött Keletert is 220-as fát, hiszen nyugat-ira ilyen szállított 32 kocsi-val? Majd megértettem vele, hogy egyformán kell a csapatok igényeit kielégíteni.

Az önköltségcsökkentés egyik fontos feltétele, a csille jó megtöltése. A 409-es csapat, Molnár János vajúr vezetésével, nem rakja meg rendszeresen a csillét, s ezért a 75 üres csille helyett 90-re van szükségük egy műszak alatt. Elbeszélgettem a csapat tagjaival: megértettem velük, hogy ezzel a helytelen munkával 15 csillét vonnak el a többi csapattól, s így ők is okozni az esetleges üreshiányt. Példaképpül állítottam eléjük a 422-es csapat dolgozóit és annak kommunista vezetőjét, Stefán Ferenc vajúrt, akik mindig becsültelesen megtöltik a csilléket.

Nothécs Antal
III-as üzem népnevelője.

Népnevelő példája nyomán végzem majd szakszervezeti munkámat

Már két éve dolgozom a bányában, s tavaly szeptemberben tettem le a vajúrvizsgát. Most a 104-es frontcsapatban dolgozom Szilas Adolf elvtársnál.

Öszintén bevallom, hogy még sokat kell tanulnom, hiszen a gyakorlat nevel, majd végleg belőlem vajúrt. S ebben Szilas elvtárs sok segítséget ad. Őhozza bizalommal fordulhatok bármikor, bármilyen ügyben, mindig segít. Ő nemcsak a front mestere, hanem a népnevelőnk is. Így természetes, hogy ügyes-bajos dolgaimat is elmondom neki. Elmondtam Szilas elvtársnak: mennyire bánt, hogy kétszer kitétek már a napszintre, mert nem jól biztosítottam. Szilas elvtárs ezt mondta: „Ha olyan helyre érsz, ahol omlás a fote,

szólj és megmutatom, hogyan kell helyesen biztosítani!”

Március 14-én éjjel omlás volt a munkahelyem. Szóltam Szilas elvtársnak, s ő megmutatta, hogy ilyen helyen két keresztácsolatot kell tenni, s nem elég csak a főtét eltüntetni, hanem az oldalt is biztosítani kell. Reggel, amikor befeljeztam a munkát, jó érzés fogott el: tanultam. Most már megvan biztonságérzetem is.

Szilas elvtársat az egész csapat tiszteli és szereti. Nem fiatal ember, s mégis az első, ha valahol szükség van segítségre. Ha a csúszda leszakad, ő maga van ott a kijavításnál. S ilyenkor?... pedig senkinek sem szól — mindannyian igyekszünk segíteni, mert szívesen volna ezt az idős bányász emelni hagyni. Meghát a példa ragadós.

Szilas elvtárs példamutató. Már az első néppéssel leszáll s nagy gondot fordít a gépek karbantartására. Mindig ellenőrzi, hogy rendszeren vannak-e lekenve, hozzott-e a gépkezelő elég olajat, van-e csúszdacsavar, lánc, alátét és sasszeg. Ez a nagyfokú figyelem segít hozzá bennünk, hogy a 128 csillal előírányszámunkat 150—180 csillal teljesítjük.

Engem most választottak meg szakszervezeti bizalmiának. A munkámat szeretném úgy ellátni, hogy Szilas elvtársat állítom magam elé példaképül. Ha az ő módszerével dolgozom majd, akkor biztos, hogy meg erősítem a bizalmiak gárdáját, jobb lesz a szakszervezet munkája a fronton, s ez több szennet is jelent majd.

Kráncz Ferenc
II-es üzem

Kiváló munkájáért kitüntetést kapott Müller Imre, az Erőmű MÖHSZ-szervezetének titkára

Ha valaki azt kérdezné tőlem, hogy melyik M. Ö. H. Sz. alapszervezet dolgozik Komlón a legjobban, kétségtelenül és gondolkodás nélkül azt mondanám; az Erőmű M. Ö. H. Sz. szervezete.

Itt nemcsak a szervezeti életről, a fiatalok szabadidejének jó kihasználásáról törődik a szervezet vezetősége, hanem arra is nagy gondot fordít, hogy a szervezet tagjai hogyan veszik ki részüket a munkából, helytállnak-e.

Ennek a nagy gondoskodásnak meg is van a nyoma. Az M. Ö. H. Sz. brigádok tagjai a legjobbak között vannak. Ugy igyekeznek dolgozni, hogy mindig elsősk legyenek.

Ez az eredmény elsősorban Müller Imre elvtárs, az alapszervezet elnöke jó munkájának tudható be, aki úgy foglalkozik a fiatalokkal, hogy mindig valami izgalmas feladattal megoldását bízza rájuk. Ezért a szervezet tagjai nagyon szeretik, s ragaszkodnak hozzá.

Müller elvtárs jó munkáját a Magyar Önkéntes Honvédelmi Szövetség Megyei Választmányja is elismerte. A legutóbb tartott ülés alkalmával, Müller Imre elvtárs, kiváló szervező és jó nevelő munkájáért megkapta a Megyei Választmány dicséret oklevelét és kiváló jelvényt.

Niedling János
M. Ö. H. Sz. városi titkára.

Az anyaggazdálkodásról...

Sok hibát követnek el az anyaggazdálkodás terén. A legtöbb hiba itt abban van, hogy nem állítják ki a kiszállítás előtt a megfelelő kivételési bizonylatot, „hitelbe” adnak ki anyagot. Az így kiadott anyag értéke nem kerül megfelelő időben, a tényleges felhasználási hely szerint, elszámolásra, hanem a leltározások jelentkezik leltárhányként.

A raktárban dolgozó munkások, gondjukra bízott anyagokért, anyagilag és erkölcsileg is felelősek. Ezért érdeke, s egyben kötelessége is minden raktárban dolgozó munkásnak, hogy raktárból anyagot csak megfelelő bizonylat ellenében adjon ki.

Hiba az is, hogy a raktárban dolgozók sok esetben nem mernek érvényt szerezni a törvényes előírásoknak, nem merik megtagadni az anyagkiadást bizonylat hiánya miatt. Ilyen eset fordult elő a IV. üzemben is. Ebben az üzemben a sorozatosan, bizonylat nélkül kiadott, raktári készlet miatt, 500.000 forint értékű leltárhány keletkezett.

Az utalványok helytelen könyvelése

A fenti hibának van egy változata is. Az, amikor előírás szerinti bizonylatot állítanak ki, de az anyag nem kerül kiadásra a raktárból. Nem kerül tényleges felhasználásra, hanem csak költségként elszámolásra. Ez esetben jogtalanul és feleslegesen drágítják a terméket, utat és módot adnak az előbb említett lelkiismeretlen emberek egyéni haszonszerzésére, társadalmi tulajdon ellopására. Az ilyen anyag nem kerül rendeltetésszerűen felhasználásra, hanem „fuseráklással” nemcsak az anyag, hanem a termény, tehát munkaidő és munkabérl is jogtalanul, törvénytelenül kerül haszonlatlan emberek birtokába.

Iványi Antal
(Folytatása következik.)

Nyiri Lajos...

1914 tavaszán a Pécs-Meszesi püspöki uradalom pusztájának egyik szűk cselekdobájában egy pu jókarú, gömbölyded fiúgyermek látta meg a napvilágot. Édesapja — aki az uradalom cselédje volt — már csak katonaruhában érte meg ezt a napot. A háború szerelmesei, a gyárosok, bankárok azonban még úgysem engedték, hogy a fiatal apa sokáig gyönyörködhesse gyermekében. Kivittették a frontra, ahol 1915-ben meg is halt.

„Egy fővel nőtt az özvegyeknek száma, S egy árvaival több lett a bús magyar hazában.”

Szinte naponként valósultak meg akkor egy ismeretlen költő fenti verssorai. S velük együtt nőtt a nyomorgók, éhezők, a nincstelenek tábora is. Ehhez s mindenki által eltaszított, kiszolgáltatott táborhoz tartozott már születésétől kezdve Nyiri Lajos elvtárs is.

Az árán maradt fiú 12 éves korában cipészinasnak ment. A szakma elsajátítása után, amikor segéd lett, — a három évi inaskodás alatt

„édes” öcsém lettem — válaszolta neki s othagyta az utcán.

Az akkor még magántulajdonban levő „Anna” sütődöbe (Lajdonos Fehér Miklós) nem vették vissza, elment bőrgyári munkásnak. Becsületes kommunista módra állta meg helyét. Később — mint a gyár párttitkárát — a munkásokkal, az emberekkel való törődésért, a velük való foglalkozásért többszöri dícséretben és kitüntetésben részesítették.

1954 októberében a megyei párt-vegrehajtóbizottság a komlói kenyérgyárba küldte. Itt műszaki vezető lett, majd 1955 január 8 óta a gyár igazgatója.

Ime egy parasztyerek röviden leírt, kiemeltes útja az uradalmi cselekdobától az igazgatóságig.

Nyiri Lajos elvtárs itt is megállja helyét. Az eddig 8—10 ezer fontos havonkénti béralapítással, állandó természetességgel küzdelmes gyárban 3 hónap alatt, havonként 8—9 ezer forint megtakarító, tervteljesítő, jömnősegy kereneret előállító gyárat szervezett.

1948-ban — fogságból történt hazajövele után — mikor az utcán találkozott, Fehér Miklós így fogadta:

— Szervusz Öcsi-kem! Hát hazajöttél? Tudod, kis öcsém, na gyot fordult a világ keréke mióta elmentél.

— Tudom „mérnök úr”. 1941-ben én „bűdös” kommunista voltam, most viszont

Fegyelmre nevelés a családban

A szocialista társadalom nagy követelményeket támaszt az egyéni szemben, tudás és magatartás tekintetében. Ifjúságunkban ántudatból inkább, helyes magatartást kívánunk kialakítani. Az önkéntes és tudatos fegyelmre nem jön létre magától, hanem tervszerű, sokoldalú, következetes munkával lehet megteremtetni. Ennek elérésére szülők, iskola és társadalom minél teljesebb összefogására van szükség.

A komló, kökönyösi tanulók fegyelme nem kielégítő. Sok sok példát lehetne felhozni ennek bizonyítására. Komlón sok tanuló iskolán kívüli magatartása nem felel meg a szocialista fegyelmnek.

MI ENNEK AZ OKA?

A felnöttek rossz példamutatása. A rossz környezet. Rossz példások. Egyes szülők fegyelméletlensége, nemtörődömsége. A szülők nevelési kérdésekben való tájékozatlansága. A túlzott engedékenység. „Majd megjön az ezse”, mondogatják sokan. Oka, a közösség helytelen magatartása. Az iskolával való gyenge kapcsolat. Minden ember szólni rá a rosszul, helytelenül viselkedő gyermekekre.

MI A SZÜLŐK, A KÖZÖSSÉG FELADATA A HELYES MAGATARTÁS KIALAKÍTÁSÁBAN

1. A szülők, a közösség példamutatása. Eljünk úgy, hogy gyerme-

keink büszké lehessenek ránk. Így tudjuk a szülői tekintélyt is elsősorban biztosítani.

2. Tervszerű, rendszeres elöltevezésben. Ahol az iskolai életnek megvan a pontos nappi határai, havi munkaterve, úgy feltétlenül szükséges, hogy az otthoni munka is tervszerű legyen. A gyermekkel közösen készítsük el a helyes időbeosztást, amiben jusson idő a tanulásra, szórakozásra, játszásra is. Ennek betartására a legnagyobb következtességgel ragaszkodjunk. Legyen meg mindenek a maga pontos ideje, helye.

3. Neveljük munkára gyermekeinket. A legfontosabb munkája a tanulóknak a közös házmunkában való vevő ki a részét, kötelességeinek megfelelően. Adjunk megbízatásokat, alkalmasság munkát, de okvetlenül tartuk be a fokozatosság elvét.

4. A követelés a fegyelm alapja. A fegyelmre nevelés azaz kezdődik, hogy a gyermekkel szemben pontos, határozott, elmentmondást nem tűrő követelményeket támasztunk. Ezeket a követelményeket meg kell magyarázunk, hogy a gyermek megértse.

5. Következetesség, ellenőrzés. A követelmények végrehajtásának számolásában legyenünk következetesek. Ha a követelményeket egyszer megfogadjuk, azt nem szabad megváltoztatni. A követelményeket meg kell követelni. Megmondottat nem szabad megváltoztatni. Megmondottat nem szabad megváltoztatni.

Amit egyszer kimondottunk, azt ne vonjuk vissza. A két szülő ne kerüljön ellenfélbe egymással soha. A gyermek előtt ne bíralják egymást. A végrehajtás pontos elvégzése érdekében a fegyelmre nevelésnek eszközének. A megértés, következetesség és ellenőrzés folytan, a gyermekben a követelmény szokássá válik. A jó szokásnak, a gyakorlásnak kell egybekapcsolódnia.

Gyermekeink magatartásért értékeiknek ki, bíraljuk meg őket, hívjuk fel a figyelmet jóra, rosszra egyaránt. A jót gyakoroltassuk, a rossztól szoktassuk le.

Gyermekeink magatartásán van bízva javítatlanul, de nyugodtan állapíthatjuk meg, hogy a gyermek javulóban van, a tanulók helyes irányban fejlődnek. Gyermekeink ántudatosabbak, mint mi voltunk. Ők már tudják önmagukat felvel, mezni, irányítani. Ezt sok példával lehetne bizonyítani. Ilyen például: őrsi élet, egymás segítése, önként vállalt társadalmi munka elvégzése, küzdelmes a késés, bukás ellen, stb.

Ne legyünk pesszimisták! Az igaz szocialista ember optimista. A fejlődés mindig harc eredménye. Gyermekeink fegyelmre nevelése, jó iskolán kívüli magatartása egyik legfontosabb feladatunk.

SZAMOS JÓZSEF

Lerántottuk a leplet...

A hír úgy röpült szét a Béta-aknai bányászok között, mint a forgószél. Nyomában zavar és elégedetlenség támadt. Az emberek elkezdtek nézni, s a munka sem ment úgy, mint máskor.

— Hallottad? — mondta egyik a másiknak. — A Vörös DISZ-brigád nem igazságos uton éri el a magas szaladékot. Azt mondják, hogy csak a csapatvezető műszakját írják teljesítményre, a többiekét időben számolják el.

Mások viszont már így adták tovább: — A Vörös-brigádnak laza a normája. Könnyű nekik, hiszen a brigádvezető a bányamester sógora. Mindig a legjobb munkahelyen vannak és ügyesülnek, mindig kapnak...

Igy terjedt a vádaskodás. Egyik bányász a másiknak szólt be az elhangzottakról, közben arról sem feledkezett meg, hogy a saját véleményét is hozzáfűzze. Két hét alatt már majdnem mindenki ismerte a rendkívüli újságot, csak a pártszervezet és a műszaki vezetők nem szereletek róla tudomást. Persze az újságolók egyike sem győződött meg arról, vajon igaz-e az, amit to-

vább adott. Van-e alapja az egésznek, nem-e rágalom, nem-e ellenséges koholmány. A legutóbbi pártaktíván Csizmazia Emilné elvtársnő felszólalásában biztos forrásból mondtotta el ezeket. De amikor megkérdezték tőle, kitől hallotta, már nem mondta meg, illetve nem emlékezett rá.

Ha alaposabban nézik meg az ügyet, s nem „ülnek” fel mindjárt az első szónak — egy jónéhány párttag is — akkor észrevehettek volna, hogy a Vörös-brigádról terjesztett hírből benne van az ellenség keze. Még pedig egy volt nyilas, egy kizárt párttag személyében.

Ez a volt nyilas, Molnár Béla, irigykedve vette tudomásul, hogy a lelkes fiatalokból álló Vörös-brigád, kiváló eredményekkel dolgozik. Azt, hogy a brigád tagjai már kétszer indultak harcba a párt szavára és a tavalyi évben több, mint kétfézer, a felszabadulási versenyben pedig több mint 1500 tonna szenet adtak tervükön felül. Molnár Béla ezt nem nézte jó szemmel. Nem bírta elviselni, hogy ma már nem ő érvényesül, s éppen ezért ilyen aljas módon akart lejáratni egy-

becsületes bányászfiatalt, s vele együtt a Sztahanov-mozgalmat. Mert bizonyára jól tudta, hogy annak milyen fontossága van a szocializmus építésében. Eleinte zavartalanul tehette ezt. Nem háborgatta senki. Sőt még olyan bányász sem akadt, aki kiállt volna Vöröseék mellett úgy, hogy a Molnár által terjesztett mende-mondát aljas rágalomnak minősíti.

Hallották ezt kommunisták is, de azok sem tettek többet. Törték, hogy egy volt nyilas, aki elveinél fogva ellensége a többtermelésnek, a szocializmus építésének, lejárasson egy becsületes bányászt.

Pedig nem kellett volna többet tenniük, csak annyit, hogy megnézik a műszakkönyvet, Vöröseék normáját és összehasonlítsák azt a mellettük dolgozó 37-es csapattal, vagy a többi 10-es telepen dolgozó brigáddal. Ha ezt teszik, akkor előbb kiderült volna, hogy a Vörös-brigád normája nem kevesebb, hanem több, mint a másik brigádoké.

Megtaláltuk a liberalizmust a pártszervezetnél is. A márciusi párt-aktíva után a párt-végrehajtóbizottságának kellett lenni annak, aki az

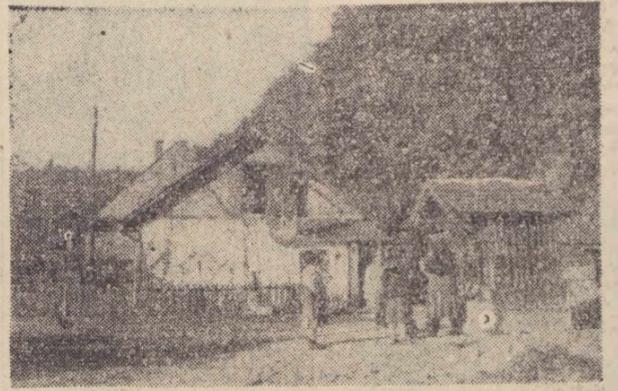
egész ügyet leleplezi, illetve a vizsgálatot megindítja. A vizsgálat alkalmával kiderült, hogy minden szál Molnár Bélához vezet. Tehát ő terjesztette a hamis vádat. Ezzel szemben mit tett a pártszervezet?

A Vörös-brigád becsületén esett csorbát nem torolta meg kíméletlenül kemény kézzel. Megelégedett azzal, hogy Molnár Béla egy nyilvános röpgyűlésen felszólalva, bünbánóan és szánalmas módon „önkritikát” gyakorolt. (A nagyobb hatás kedvéért egy kicsit könnyezett is.) A képmutató alakoskodás után nem maradt el a hatás. Molnár maradt ott, nem lett elbocsátva.

Ez nem helyes eljárás. Az ilyen kesztyűkézzel való bánásmód még nagyobb bátorságot ad az ellenségnek arra, hogy úton-útfélen akadályokat gördítsen munkánk elé, lejárassa a Sztahanov-mozgalmat. Eből az esetből azt a tanulságot kell levonni minden kommunistának, hogy az ellenség elleni harcot egy pillanatra sem szabad megszüntetni, mert az minden részt kihatással annak érdekében, hogy gátolja ne-pünk, országunk fejlődését.

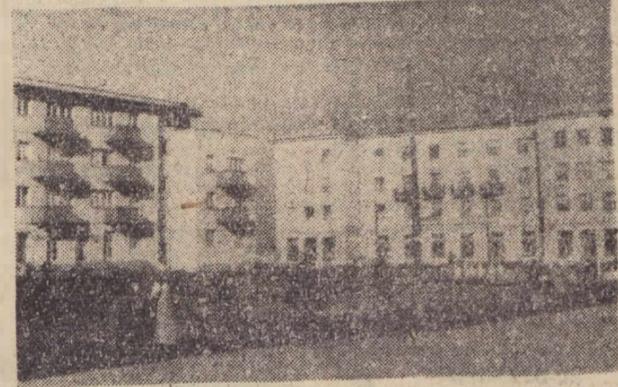
A mi drága városunk

Ha magad végigmegy kedves olvasónk a városban, föl Kökönyőre, vagy Kenderföldre, vagy éppen Gesztenyészre, s onnan szettenkintesz, akkor azt mondod: milyen szép a mi drága városunk. Bizony szép. Ezt mondja az idegen is, aki először téved ide. S hogy ez a város ilyen szép lehet ma, ahhoz kemény munkára, küzdelmiakrasra volt szükség és olyan támogatásra, melyet felszabadítóink, a nagy Szovjetunió adott. De nem volt mindig ilyen a város, s erről bizony könnyen meg-feledkezél. Emlékezz csak. Az alábbi kép:

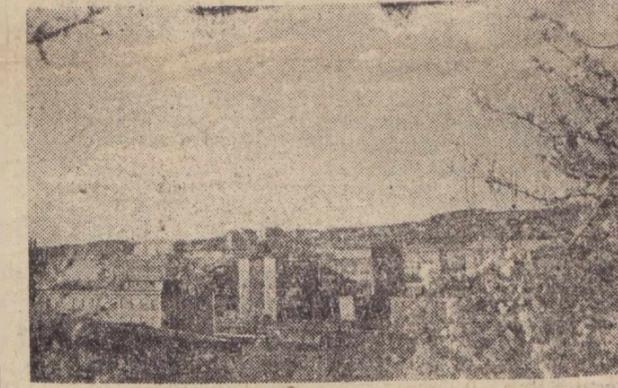
a régi, koloniali viskót mulatja, a hozzáragasztott féltetés köny-hával.

Hogy ez megváltozzon, el kellett jönnie a felszabadulás-nak. Ide kellett jönnie a dicsőséges Szovjet Hadsereg katonáinak. Ide kellett úznie innen a fasisztákat. Ezért tartozunk valamennyien hálával a nagy szovjet népnek, melytől ilyen várost kaptunk.

Nézd csak ezt a képet. A kökönyői főteret ábrázolja. Amikor elmentél mellette, gondoltál-e felszabadítóinkra? A mi nagy pártunkra? Akinek ezt köszönhetjük.

És te bányász, ki a föld mélyében dolgozol, tudod-e, mivel tartozol azért a széposztályozóért, új fürdőért, a mögötte elterülő kenderföldi városrészt, amelyet az alábbi képen látsz.

Szeretettel és hálával, odaadással a nagy szovjet nép, a párt iránt. Fejezd ki a szovjet nép iránti szeretetedet úgy, hogy magad is belépsz a Magyar—Szovjet Társaságba és ott megismered a szovjet nép életét. Fejezd ki úgy is, hogy soha nem termelsz kevesebbet, mint a terved, csak többet. Fejezd ki úgy, hogy ajkadról is csengjen április 4-én mindannyiunk őszinte óhaja: *Eljen és viruljon a magyar és a szovjet nép megbonthatatlan örök barátsága.*

Öltöztessük ünnepi díszbe városunkat

Ünnepre készülünk. Hazánk felszabadulásának 10. évfordulója. Nagy nap lesz ez. A mi legnagyobb nemzeti ünnepünk.

Ezért legyen ez a nap egy nagy seregszemle. Ünnepeljünk úgy, hogy többet termelünk, hogy teljesítjük e nap tiszteletére tett felajánlásainkat. Ünnepeljünk úgy is, hogy díszbe öltöztessük városunkat.

Lobogozzunk fel a házakat. Ablakainkba tegyünk virágot, díszítsek, s ezzel adjunk külső-ségben méltó keretet nagy ünnepünknek. Tegyük rendbe az egész várost, tisztaság, üde-

ség jelezze, hogy mindenki ünnepel Komlón.

Arra kérjük fel a város lakosságát; úgy készüljön a város, illetve a lakóházak díszítésével, hogy az április 2-án (szombaton) estig készen legyen.

Eljen hazánk felszabadulásának 10. évfordulója! Eljen a bennünket felszabadító dicsőséges Szovjet Hadsereg és a szovjet nép!

KOMLÓ VÁROSI TANÁCS VÉGREHAJTÓBIZOTTSÁGA.

Egy kötetendő példa

A felszabadulási műszak lendületével ragadta a IV-es üzem munkásait is. Napról-napra újabb felajánlások, szebbé-4-zés eredmények tanuskodnak arról, hogy a szállítások, minden erejükkel a felszabadulási műszak sikeréért dolgoznak.

Ezt bizonyította be Tólosi János mozdonyvezető is. Az volt a fel-

Méltók akarunk lenni az idősebb bányászokhoz

Ezt mondják a váriskolások növendékek, ha a felszabadulási versenyben elért eredményeikről van szó. Büszkék jelen-tik, hogy első negyedérvitüket március 24-én teljesítették. — Mi sem akarunk lemaradni — mondják. — Az I-es üzemhez tartozunk. Ez az üzem pedig élenjáró üzem. Szégyen lenne, ha mi húznánk vissza.

Azert szégyen lenne a lemaradás, mert intézetünk egy hős komlói bányász, Csizmazia Gyula elvtárs nevét viseli. Csizmazia elvtárs életét adta azért a szép életért, melyben mi élünk, ezért neki is becsületet tartozunk. Hát beszélhet-nénk mi terv nem teljesítés-ről?

Igy beszélgetnek a fiúk, ha alakai a versenyről kérdezi őket. Leikes tehát a verseny, lelkesek a fiatalok. Ezt segít-te elő az intézet DISZ-bizottsága. A DISZ volt a kezdeményező, a szervező, a lelkesítő.

Az összejöveteleken nemcsak a munkaversenyt, hanem a tanulmányi versenyt is megbeszél-ték.

A segítségadásnál ott volt az intézet vezetősége és az I. üzem vezetője, Kovács József elvtárs. Mindent megtekett az adott szó valóraváltásáért. A legszebb fejtest a fiatalok kap-ták. Az intézet vezetőségével történt megbeszélés után az ok-tató mesterek úgy tanították a fiatalokat, hogy gyűlt a sok ter-venfelüli csille szén. Az értékelés sem maradt el. A főmestertől naponta megkapták az elért eredményt. Ez került ki a falújságra is. Így nőtt nap-ról-napra a lendület, a győzni akarás vágya. Róth János elvtárs oktatómester brigádja volt a legjobb, állandóan 150 százalékon felül termeltek.

A szebbnél-szebb, biztonságosabbnál-biztonságosabb ácsolatok Major Ferenc elvtárs ok-

tatómester brigádja keze alól kerültek ki.

A nemes vetélkedést fűtötte az a 6000 forint értékű tárgy jutalom is, melyet a tröszt tű-zött ki a legjobban dolgozó fiataloknak. No, és azoknak, akik a tanulmányi eredményben is élenjárnak.

Gyönyörű szép új cipők, fény képező-gépek, bőröndök, ingek, rádiók, függönyök és szőnyegek várják a jövődő jogos tulajdonosokat. Igen, most minden ki kíváncsi: ki lesz a győztes! Mi is, de ez majd április 3-án az ünnepi összejövetelen eldől.

A tanulók mellett a szülők is készülnek az ünnepre. Együtt örülnek majd az eredménynek a jutalomnak a tize-dik éves szabad napnak, április 4-ének. Aztán az új eredményekkel, melyre már most készülnek. Hisszük, hogy azt is győzelemre viszik.

Bures Lajos DISZ-titkár Drább Gyula igazgató.

Újult erővel

Másodmagammal dolgozom a „B” mezőben. A VI. szintről hajtunk guritót a 10-es telepen. Nem könnyű a munkánk, mert kemény kőbeagyazásban haladunk, de azért előirányzatunkat mindig túlteljesítjük. Volt olyan napunk is, mint március 22. és 23-a, amikor 60 centimétert mentünk előre egy műszak alatt. De olyan is, amikor csak az előirányzatot teljesítettük.

Felszabadulásunk 10. évfordulója tiszteletére azt vállaltuk, hogy egy főre eső 16 centiméteres tervünket 2 centiméterrel túlteljesítjük. Vállalásunkat eddig is túlteljesítettük, de nem állunk meg az elért eredményeknél, hanem fokozni akarjuk azokat. Éppen ezért most új fogadalmat teszünk. Május 1. tiszteletére vállaljuk: tervünket minden nap túlteljesítjük és egyszer sem vájunk ki kevesebbet, mint 40 centimétert.

Ezt úgy szeretném elérni, hogy a melém beosztott gyakorlati vajúrral, Bíró Károllyal még többet foglalkozom. Türelmesen megmagyarázom neki a biztosítást, a jövesztést. Ha nem elég egyszer, akkor száz-szor, mindaddig, míg vérvé nem válik a vajúrmunka. Beszeretném bizonyítani: lehet a gyakorlójává jó vajúrt nevelni, hogy az a fiatal, mellyel foglalkoznak, az nem bumlik, az becsületes munkát végez, bárhová is állítják.

Vállalom és megfogadom, hogy a műszak kezdeténél már a munkahelyen leszünk és ott várjuk be a munkaidő végét.

Bencsik István III. üzemi vajúr.

Magyar Önkéntes Honvédelmi Szövetség

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének Titkársága 1955 januárjában nagy jelentőségű határozatot hozott a honvédelmi tömegsport kiszélesítésére, megjavítására. Ennek érdekében a Magyar Szabadságharcos Szövetséget és a Magyar Repülő Szövetséget egyesítik. Az új szövetség illetve tömegszervezet neve: „Magyar Önkéntes Honvédelmi Szövetség” lesz.

Az egyesülés lehetővé teszi, hogy szélesebb alapokra helyezzük a honvédelemre való felkészülést, megszokozzuk és megacélozzuk a szövetség tagjainak erejét, szabadságunk, függetlenségünk megvédéséért, a bekéért vívott harcban.

Az egyesítés helyességét mutatják a Szovjetunió DOSZA-ÁF-jának, valamint a népi demokráciák azonos szövetségeinek tapasztalatai, ahol egyesítették a hasonló szövetségeket, s így azok munkája jelentősen megjavult. Az egyesített szövetséget pártunk még jobban feltudja karolni, munkáját ellenőrizni s hathatósabb segítséget tud nyújtani neki.

A jövő bányászai között

Alig múlt 8 óra. A koraiarasz napsugarak már vígan táncolnak a kökönyői váriskola ablakain, amikor éles berregésel megszólaltak az intézet folyosóin a csengők. A délutáni műszakra járó fiataloknak ez volt az ébresztő jelük.

Mondák Márton

A hálószobákban alvó fiúk feltápaszkodtak. Egy nyújtózó mozdulattal megdörzsölték szemüket, majd jürgén kibújtak a takaró alól. Rövid időn belül már a mosdó előtt álltak.

Ott volt a mosakodók között Mondák Márton is, aki tavaly októberben került a komlói váriskolába. Elvezetett nyúlt a hideg vízbe, melynek hűvössége életre keltette, új erőt adott neki.

Mosakodás után, reggelizni mentek. A jól elkészített reggeli elfogyasztása után, lelki azzal foglalkozott, amihez éppen kezdve volt. Benépe-ült az udvar is, ahol

körülbelül 15-en futbaloztak. S megteltek a játékszobák is, ahol sokan asztaliteniszeztek. De azok sem voltak kevesen, akik szobájukban tartózkodtak.

A 22-es szobában — ahová Mondák Mártonnal és Maróti Sanyival mentünk — Szabó Zoli, egy 18 év körüli fiú harmonikázott. Keringőket, tangókat és magyar népdalokat játszott.

De úgy látszott, megunta a szoba levegőjét, mert egyszer csak se szó se beszéd, fogta a harmonikáját és két perc múlva már az udvarban csendültek fel a dal-lamok.

Ott ült a szobor előtti talpazaton és a labdarúgókat szórakoztatta. De úgy ám, hogy még a kapus is — egy alacsony, barnahajú „emberpalán-ta” — majdnem táncra perült. Am vesztére, mert az ügyesen és jürgén mozgó Már-ti Lajost nem kárpáztatták el a látvány.

— Nekem nagyon jó sorom van itt az intézetben — Mondta Mondák Marci. — Jó életem, teljes ellátást kapunk, s ezen-kívül még szép egyen-ruhát is. Amikor leg-először hazamentem, rajtam volt az új

Maróti Sándor

áradó dallamok. Kihasználta az alkalmat, s gyorsan egy gölt csempészett az ümülő kapus rosszul záró „redőnye” mögé.

Mindenütt játék és nagy vígság. A gondatlan boldogság tudata, csak úgy sugárzik a fiatalok arcán. Látszik, hogy elégedettek a sorsukkal.

Csak az ügyeve-zett „barlanglakók” nem kíváncsiok a szabadba, egy kis test üdítő játékra. Azaz ma ők is szívesen ki mentek volna egy kis tavaszi napfürdőzés-re, de nem lehetett. Mi kértük meg őket, maradjanak egy kicsit. Mondják el, hogyan kerültek az intézetbe, s tetszik-e nekik itt az élet.

egyruha. A kondorosi barátaim nagyon irigykedve néztek rám, s ez nagyon jól esett. Tudtam, hogy nemcsak az egyenruha miatt irigyelnek, hanem azért is, mert bányász leszek, s olyan helyen dolgozhatok, mint Komló.

Luft József így nyilatkozott:

— Nekem azért tetszik itt az intézetben, mert sok jót tanulunk. A multban nem volt időm tanulni. Már 9 éves koromban reggeltől estig dolgoznom kellett, hogy szüleimet segítsem. De most már nem így van. S éppen ezért igyekszem, hogy behozzam az elmaradást...

Luft József

Nem folytatja mondanivalóját. Könnyes szemmel kitekint az ablakon, ahol az egész udvart pezsgülő élet jellemzi: Oda, ahol fiatal fiúk vígan futkároznak a labdával, s gondatlanul ját szanak. Ezek az ő barátai, s ez az ő mai életük.

Márfi Lajos

Üdvözet a felszabadulási munkaverseny élenjáró hőseinek!

Egy öreg bányász, nyugdíjba megy

A minap leveleket hozott a postás. Különbözőek voltak. Az egyik hibákról tudósított bennünket, a másik eredményéről számolt be, a harmadik egyes-bajos dologban a közben járásunkat köszönte meg, és a negyedik? ... Az egy különös levél volt.

A szénosztályozó munkásaitól érkezett. A benne leírt szavak, Schreiber István elvtársnak mondták köszönetet, a vállalat diszpécserének, aki nemrég vonult nyugdíjba. De beszéljen helyettünk a levélből kivont idézet:

„Egy hosszú élet küzdelmes munkája után, most jól megérdemelt pihenésre megy kedves Pista bácsi. Elmegy közülnk, de tudjuk; ha bármikor szükség lenne rád, újból odállnál munkahelyedre. Misszük, hogy erre nem lesz szükség, mert mi magunk is elég erősek érezzük magunkat. Most az is a feladatunk, hogy számodra nyugalmas, békés életet biztosítsunk. Megtesszük.

Tudjuk, hogy nem megy el közülünk egészen, mert munkád tovább él sok tanítványod egyre szebb, kiválóbb eredményében.

Ugy búcsúzunk el Tőled, mint gyermekeid. Mindig büszkén emlékszünk majd rád. Azokra az időkre is, amikor még a felszabadulás előtti időkben Te bátorítottad, Te buzdítottad agyonhajszolt munkatársaidat az elnyomás ellen harcba, a tőke ellen. Szavaid és az általad is terjesztett kommunista eszme sok segítséget nyújtott, sok erőt adott akkor is bányásztársaidnak.

Arra is büszkén emlékszünk majd, hogy a felszabadulás után résztvevél a komlói bánya helyreállításában. Neked is részed van abban, hogy az egykor elhagyott, kifosztott bányából, ma modern, biztonságos nagyüzem lett. Hogy a kicsiny faluból szép nagy város lett.

Magatartásod példakép fog előttünk lebegni. Mi is igyekszünk olyan emberekké válni, mint amilyen harcos kommunista Te voltál egész életében.

Búcsúzásul békés, nyugalmas életet és jó pihenést kívánunk! A Szénosztályozó munkásai.”

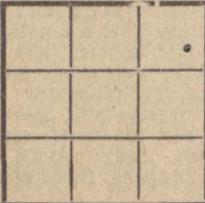
Ezek az egyszerű, hétköznapi szavak, nagy-nagy melegséget árasztanak, arról adnak tanubizonyítást, hogy a mi társadalmunk nem feledkezik meg a munkából kiöregedett emberről. Nyugodt megélhetést biztosít számára.

Rége bizony nem így volt. A munkától megnyomorodott emberrel senki sem törődött. S azért, hogy a tőkés vagyónát keserves veritékével gyarapította, még egy köszönöm-öt se kapott.

Ez ma már nem így van. Ezt köszönjük a bennünket felszabadító nagy szovjet népnek, s nagy pártunknak, mely a magyar munkásokat egy szebb és jobb élet felé vezeti.

Iskolások fejtörője!

III. forduló 5. rejtvény

Ebbe a 9 egyenlő részre osztott kockába úgy kell elhelyezni a számokat (1-től 9-ig, minden számot csak egyszer), hogy minden irányban: érted: vízszintesen és függőlegesen, 15 egyen a végeredmény.

5. számú rejtvénytől

A kereskedelem kiváló dolgozói

Halmai Lajos, a 203. számú húsbolt vezetője, legutóbb kapta a „Kereskedelem kiváló dolgozója” címet. Hat havi átlaga 123 százalék.

Jeszensák Jánosné, a 203. számú húsbolt pénztárosa, a „Kereskedelem kiváló dolgozója”.

Sneider Béla, a 203. számú húsbolt helyettes vezetője, a „Kereskedelem kiváló dolgozója”. Hat havi átlagteljesítése 123 százalék.

Április 4

ünnepi műsora

Április 3-án este 7 órakor a „Május 1” Kultúrotthonban ünnepi est. Műsor: 1. Himnusz. Játssza a bányászzenekar, 2. Szóvalat. A. Szurkov: Fel a fejfel becsületes ember. Előadja: Bódis Irén, a Pécsi Nemzeti Színház tagja, 3. Ünnepi beszéd. Tartja: Bogár János elvtárs, a városi párt-vegrehajtóbizottság első titkára, 4. Internacionálé. Játssza a bányászzenekar.

Utána jutalomműsor a felszabadulási versenyben élenjáró dolgozóknak. Közreműködnek a Pécsi Nemzeti Színház művészei: Mátrai Mária, Báza Éva, Boross János, Rabb József és Széplaki András.

Este 10 órakor a kökönyösi várjáriskola előtti téren a Városi DISZ-bizottság halálüzret gyújt és táborüzret tart kultúr- és táborüzrettel egybekötve.

Április 4-én délután 4 és este fél 8 órai kezdettel a „Zrínyi Ilona” Kultúrotthonban a Pécsi Nemzeti Színház vendégjátéka. Előadásra kerül Lehár: „Víg özvegy” című 3 felvonásos operettje.

A MÁV igazgatósága közli:

1955 április 1-től ismét közlekedik a Budapestről 6 h-kor induló gyorsvonat. A gyorsvonat Bakóca-Godisán nem áll meg. A komlóra utazóknak Dombóváron kell leszállniuk, ahol 11.29 h-kor kapnak csatlakozást. A vonat 12.45 h-kor érkezik Komlóra.

A Komlói Helyiipari Vegyes és Javító Vállalat felhívja Komló dolgozóinak figyelmét, hogy Kossuth Lajos utcán 37. sz. alatti „Éva” divat-áruházban női harisnya, férfi zokni és különböző ruhamegvalóval stoptólását szakszerűen vállalja.

H I R E K

Költözik a... betonlap...

KÖLTÖZIK A... BETONLAP... Meg a tél folyamán betonlapok érkeztek a komlói vasútállomásra. Ott annak rendje és módja szerint a kocsikba „kiszórták” őket. Egy-kettő e. is törött belőlük. — no de hát mi számít Komlón egynehány betonlap? Vesztett itt már több is enél.

A készlet lapokat aztán szép sorjában depóba rakták a Bem József utca vasútállomással szembeni oldalra. Rajuk hárított a hó és a pár másodperc „lapocskák” a vastag hóakarák alatt szép esendben a udlak bökés téli ámulat. Nem voltak ott abban senkinek, vártaik a tavasz beköszöntét. Azaz csak vártaik volna. — Mert egy zamatok (napi nap) „lehelten” emberek jöttek bugázgú, hosszúkarú masinával és megfogták a réi árnakait. Fogták és le-é szórtaik velük a Tanácsház előtti úras teret. (Nem árt egy-ke város „szépités” Komlónak?)

Szegény, szegény lapocskák. Egymás helyén háán, szót-fázót minden oldaluk. Sírva-ríva, soha-igazra gondoltak vissza régi „helyükre”.

Számukozásukat megneveltek látványos emberek. Jöttek és ismét dőpöbá rakított. Sokan megsértették földüik, jónshánvan meg az „háló” ezen munkafolyamat ideje alatt. Béké „önköltésükre”.

Es megjött a tavasz. Kivirult a rét, erdő és mező, de lej... „beborult” a betonlapoknak. Mert ismét jöttek emberek, ismét jött a hosszúkarú masina és megint húzója a szegényeket. Ki tudja hova, ki tudja merre? Létszámuk pedig állandóan fogy, egyre kevesebb lesz belőlük az „épkezláb” betonom.

Fnyje... ejnye. Minek nevezük ezt? Szakmunkásnak, önkéntesnek, vagy éppen tervezőkéntnek?

— Március 31-én, csütörtökön nyílik meg a kökönyösi főtéren Dunántúl legszebben berendezett Fűszer-Csemege boltja. Az újonnan megnyíló bolt reggel 6-tól este 22 óráig tart nyitva. Ezzel egyidőben megszűnik az eddig nyitvatartó elemiszer, tej és trafikbolt. Helyükön május 1-re ruházati boltot és cukrászdát nyit a Kis kereskedelmi Vállalat.

— Megnyílt a gesztenyési postafiók, mely táviró és távbeszélő szolgálat kivételével a gesztenyési lakók rendelkezésére áll.

— Nagy mennyiségben citromos és kávé napolyi érkezett 28 és 30 forintos kilogrammonkénti egységárban a Kiskereskedelmi Vállalat élelmiszerboltjaiba.

— Hazánk felszabadulásának 10. évfordulója tiszteletére Komló dolgozó parasztsága I. negyedévi beadási kötelezettségét szeptemből 112, tojásból 130, tejből 110, baromfifól 260 százalékra teljesítette.

— Április hónapban megkezdte a Tanácsház előtt teret rendezését, aszfalt utak és járdák építését. Ugyanakkor kitisztítják a tér csapadékvíz csatornáját is.

— A Felsőruházati Üzletház felkészült a tavaszra. Bő választékban érkeztek és vásárolhatók férfi és női tavaszi, lóden és ballonkabátok. A cipőosztályra női szandálak érkeztek, melyek már 100 forinttól vásárolhatók.

— Újabb nagymennyiségű kardon 17, 20, 23 forintos, nyári ruhához való selyem 34,80, 40,60, 46,40 forintos árban, va mint selyem inganyag, flokon és ágynemű damaszt érkezett a Maradékboltba. Zsebpendők 2,50 és 5 forintért kaphatók.

— Komló város területén ez év március 25-ig 2183 darab hízottsertést vágtak le, míg a múlt év ugyanezen időszakig csak 1113-at.

— A közeljövőben 47 garnitúra flóderozott háló fog érkezni a Bütörületbe, garnitúránként 4000—5000 forint közötti árban.

— Márciusban a februárihoz viszonyítva dupláira emelkedett városunk totózóinak száma.

— Április 1-től a Kiskereskedelmi Vállalat átveszi a MIZOKER lerakatot s így helyi vállalat feladata lesz a lakosság zöldség, gyümölcs ellátásának biztosítása. A sásdi járás termelőszövetkezetei ideit termésüket paprikát, uborkát, paradicsomot, burgonyát, fejeskaposztát, dinnyét és egyéb zöldségféléseket a város aru-ellátásának megjavítására már fel is kínálták a Kiskereskedelmi Vállalatnak.

— A Bem József utcában ezideig parkirozott pótkocsiknak — melyek ott a közlekedést akadályozták — a „Keringő”-étterem mellett parkirozó helyet létesítettek.

— A tavaszi idő beálltával megkezdtek a tél folyamán megrongálódott Kossuth Lajos utca útburkolatának kijavítását.

— A közelgő ünnepekre 5 mázsa mazsolát szerzett be a Kiskereskedelmi Vállalat, mely az összes Fűszer-Csemege boltokban kapható.

— 10 darab flóderozott szekrény, 40 darab flóderozott ágy és 2 garnitúra, 7 darab álló kárpitozott csübutor érkezett a Bütörületbe, 1142.—, 556.—, illetve 5105.— forintos árban.

— Április 4 tiszteletére egész évi állat és állati termékbeadási kötelezettségüket teljesítettek Kis Tóth Imre, Mühl Péter, Pintér Kálmáné, Péter Márton, Kriszt József, Herbert János, Kis Tóth Péterné, Bien József és Jauch Józsefné, komlói dolgozó parasztlak.

— Az élelmiszerboltokba nagymennyiségű paradicsom, konzerv és ecetes vajjab konzerv érkezett.

— 19.000 forintos „Barokk” háló vásárolható a Kiskereskedelmi Vállalat Bütörületében.

— A Közéleketési Vállalat italboltjaiban és éttermeiben a közeljövőben „Itóka” elnevezésű új fajta üdítő szeszesital kerül forgalomba. A 11 százalékos foktartalmú ital literenkénti ára 10 forint lesz.

— Felszabadulásunk 10 évfordulójának tiszteletére indított bányakonyhák versenyében eddig első a 30-as számú várjárkonyha, második a 33-as számú trózt konyha, harmadik a 36-os számú „Jószerecsét” konyha.

NAPTÁR

1955. március 29. Kedd. Círl napja.

A Nap kél 5.32 órakor. Nyugszik 18.09 órakor.

A Hold kél 8.32 órakor. Nyugszik 0.01 órakor.

Tíz évvel ezelőtt, 1945. április 4-én a Szovjet Hadsereg felszabadította hazánk egész területét. Legnagyobb nemzeti ünnepünk.

MOZI

Május 1: Március 29—30-ig: Szerlem engedély nélkül. Csehszlovák film. Március 31—április 3-ig: Taxi úr. Francia film. Április 4-én: Ütközet békében. Magyar film. Április 5—6-ig: Szürke fény. Dán film. Csak 16 éven felülieknek.

Zrínyi Ilona: Március 29—30-ig: Örökség a ketreben. Német film. Kiserömösor: Mecsek és Pécs. Március 31—április 3-ig: Csók a stadionban. Magyar film. Kiserömösor: 4 világhíradó. Nem jutnak át. Április 4—6-ig: Kék kardok. Csehszlovák film. Kiserömösor: Balkéz Tóbiás.

Apróhirdetések

Ne dobja el kopott kalapját, mert azt újja a Kereskedelmi Vállalat Kalapjavító Házának. (Felsőruházati Üzletház, volt Bátsai étterem) Tisztítást, formálást, javítást, szakszerűen és gyorsan, olcsó, hivatalos áron.

A Mecsekjányosi sertésüzem a férfi munkásokat életének felvez. Jelentkezni lehet a Komlói Közéleteési Vállalat munkájait szívesen. Kossuth Lajos utca 21. sz. alatti.

A Kiskereskedelmi Vállalat vezetősége felhívja a lakosság figyelmét, hogy az összes fűszer-csemege boltjaiban kaphatók a bé válszításhoz kapható, Fűszer nélkül egyszerű felmelegítéssel hőveses, ízletes étel állítható.

Az ünnepekre minden ízben és mennyiségben kapható likőr a Kiskereskedelmi Vállalat élelmiszerboltjaiban.

— Egy családi ház azonnali beköltözés céljából. Vásárosdombó 144. sz. Vasúttól 100 méterre. 5 perc. Cím: Idős Csizmadia László.

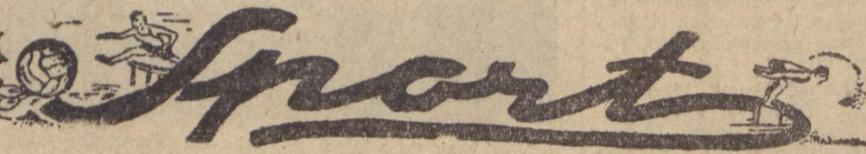
ÚJ KOMLÓ

az MDP komlói párt-vegrehajtóbizottság, a DISZ, a Trózi és a szak-szervezeti bizottság lapja. Felelős szerkesztő: Gábor Balázs. Felelős kiadó: Boross János. Szerkesztőség: Komló, Pártszékház, f. sz. 1. 2. Telefon: 58. 569.

Kiadóhivatal: Dnnántúli Napló Lapkiadóvállalat. Pécs, József A u. 10. Telefon: 20.27.

Pécsi Szikra Nyomda Vállalat. Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20.27.

Nyomdaérti felel: Melles Rezső

Budapesti Spartacus—Komló 2.0 (0.0)

Ültői út, 500 néző. Vezető: Pásztor.

Spartacus. Szikla — Neumann. Skaltzer. Koczo — Szabó II., Szabó I. — Abai, Pocsai, Deák, Nyári, Bekó Edző: Urbanovics Gábor.

Komló: Magyar — Kanizsai, Csárdás Kripl — Polgár, Orosz — Polgár, Kholmanna, Szám, Károlyi Gelsen-er Edző: Bodola Gyula.

A mérkőzés első percében Komló lendül támadásba és a támadás befejezéseként Károlyi lövése ezúll el a kapu mellett. Ezután feljön a hazai csapat, de Magyar jól véd, hálóját és gólnak látszó labdát is véd.

A védők jól állnak lábukon és mindkét oldalon egymásután rombolják a villámgyors támadásokat. A 18. percben ismét Magyarának akad dajka Deák lövést kanalazza ki a jobb felső sarokból. A 25. percben ragyogó jobboldali támadás fut végig a pályán, de Polinger hibáz, s így a Spartacus védők felszabadítanak.

Ezután mezőnyjáték alakult ki. A 35. percben Károlyi lövést Szikla jó érzékkel védi. A 58. percben Csárdás kitér, de jól szálló beállítás Gelsen-er mellé lövi. Az I. féltől hátrafelé részét változó támadások jellemzik. Itt az egyik félén hol a másik félén folytak a játékok. Góll egyik csapat gon ér el.

A játékokat továbbra is kegyen súlyozta a játék képe. Az 58. percben feljön a Spartacus és Bekó lövése szuhon el a kapu felett. A 60. percben ismét támadás lendül a hazai csapat. Bekó kitér, de Csárdás lekerekítzi és mint a bíró sápjá néma marad. A közönség és a Spartacus játékosai is ezt követelték. A reklámakciók mely teljesen jogtalan volt, Pásztor játékező helyt adott és megítélte a 11-est Deák értékelte, 1:0.

A játékokat 11-es megítélés megtörtént a csapatot és megavároztak. A védelmi labdát most a először Szinté soha nem látott lelkesedéssel küzd.

Szám az első féltől lerúgás miatt harképtelen s csupán a jobb-zelen statisztika 10 emberrel játszott egy csupán. Polgár többször próbálkozik lövéssel, de nem sikerül. Magyar ezután is ravogóan véd, több lövést ment és a közönség tapsát is kieresdemi.

A Spartacus sorozatos támadása a 74. percben gólláért Deák egy előre küldött labdával Károly és 20 méteres lövése a kapufalra vágódik a labda, 2:0.

A Komlói fiúk még ezután is próbálkoznak. Szépíteni akarnak, de nem sikerül. Védelmünk rengeteget dolgozik. Egyenlősen hárítja a vezetőségi hivatkozott Különösen Kripl tünik ki jó játékaival. A 87. percben egy ragyogóan tiszta helyzetet hagy ki Károlyi. Teljesen egyedül áll a kapussal szemben, de a kapu mellé gurítja a labdát.

Ezután lassul az iram és a mérkőzés mezőnyjátékkal fejeződik be. Feszélyedtek tehát az első vereségek idegenben és az első helyről a harmadik helyre estünk vissza. Ez az egy vereség nem szabad, hogy leborítse a csapatot. Okujni kell belőle és minden lehetőleg meg tenni az elkövetkezendő mérkőzések meggyezésére. Vasárnap április 3-án a jóképességű budapesti Vasas Dinamó jön Komlóra. Utána Pécsre látogatunk el a Pécsi Törökös fiatalított csapatához. Mindkét mérkőzésen szükség van a lelkes játéka a szurkolók hajrájára s akkor kitundjuk köszönni a vasárnapi esorbát.

Hírrel Magyar nem tehet a gólkör. Négyen sokszor mentette meg hálóját gólnak látszó lövésekét. Kanizsai tartja jó formáját. Most is a védelmünk egyik erőseje volt. Csárdásnak nehéz feladat jutott. Dákor kellett áriznia. S megmondjuk jól örülte. Az első féltőlben őt is lerúgta s a régis meglátszott a második féltőlben játéka. Kripl gyorsaságával tűnt ki. A fedeztetpár szé-

pen játszott. Mind Polgár, mind Orosz ger volt a csatásor legjobbjai. Amikor Szám leszárt, Polinger állt be közepesürrünk, sok veszélyes támadást indított el. Kholmanna nagyon keveset vállalt magára. Kényes-mekedett. Szám leszerűségét motorja volt a csapatnak. Úgyjáték tudta a Spartacus csatásóra kit kell harképtelennek tennie. Károlyi nem érte meg az edző utasításait, ő hátravont közepesürré játszott. Sokat eszeleztett és így a védelemnek volt ideje felzárkózni. Gelsen-er ugyan-é sokat körümenykedett — ez a hiba sajnos meg most is fenn áll nála — sokat reklámlalt, és megmondjuk teljesenen játékaival most is.

A csapat vereségét a széteső csatásorunk köszönhetette. El kell ismernünk: jobb volt a Spartacus védelmünk megbirkózott volna támadásukkal, ha az első féltőlben, ha legalább egy pontot hazahozhattunk volna. Ismét a küzdelmességgel volt a baj. A jótalannal megítélés után, ha nagyobb a lelkesedés és a szabad letörni-e Gondolnia kellett volna arra, hogy idehaza bányászunk hőiesen munkálkodunk a terv lemaradás behozásán s megmondjuk nem is eredménytelenül, így joggal többet várunk idegenben is a csapatól.

Pásztor játékezőt nagyon sokat is látott meg a 11-est és eltűrt a durva játékot is.

ASZTALTENISZ

1. forduló: Éptők I.—Hónvéd I. 9:11, 501. MTH—Béta akna I. 2:11, Béta akna II.—Dózsa II. 4, Éptők II.—Szénzállító I. törölve.

II. forduló: Béta akna I.—Béta akna I. 11:2, Hónvéd I.—501. MTH. 11:1, Dózsa—Szénzállító I. 10:10, Éptők I.—Éptők II. törölve.

A bajnokság állása:

Csapat	Játszott	Nyert	Dönt	Veszített	Pont	Szett
1. Béta akna I.	2	2	—	—	4	22:4
2. Hónvéd I.	2	—	—	4	22:10	
3. Béta akna II.	2	1	—	1	13:13	
4. Szénzállító I.	1	—	—	1	10:10	
5. Dózsa	2	—	1	1	14:21	
6. Éptők I.	1	—	1	—	9:11	
7. 501. MTH	2	—	—	2	3:22	
8. Éptők II.					viszállapott	
9. Hosszúhetény most rajtot az Éptők II. helyett.						

ÁPRILIS 3-4 SPORTMUSORA

Április 3-án: Labdarúgás: Kossuth-bánya—Magyarszék. Ana-akna—Mágozs, Komló—Bp. Vasas Dinamó NB II. — Asztalitenisz: „Felszabadulási Kupa”.

Április 4-én: Tornaverseny, kerékpár posta-verseny. Felszabadulási vajtófutás, Birkózás, Komló—Pécsi Bányász, Röplabda, Komló—Pécs.

Március 23. 24., 25-én rendezte meg a VTSB a sportkört elnökének tanfolyamát, a tanfolyamon a KV határozattal, szervezői, sportoktatási, gazdasági feladatokkal foglalkozunk. Helytelen, hogy a Vörös Meteor egyáltalán Anna-akna és a Dózsa sportkör sem vettek részt az előadásokon. A jövőben több figyelm-zottságot kérünk ezektől a sportköröktől is.

BIRKÓZÁS

A birkózó „Béke Kupa” csapatbajnokság során birkózőink kiemelkedő eredményeket értek el. A Pécsi Bányász együttesét 4:3 arányban legyőzték, a Pécsi Dózsa kiváló együttese ellen pedig 4:4 arányú döntetlen eredményt érték el. A versenyen kiemelkedő teljesítményt nyújtott Tatar József. Minden mérkőzését megnyerte.

Orosz Ottó VTSB elnöke

ATLÉTIKA

Vasárnap délelőtt 10 órakor rendezte meg a VTSB a városi mezői futóbajnokságot. A jól sikerült versenyen majduen 100 induló vett részt. Eredmények 1000 méter: 1. Kovács József, KBSK 2:53, 2. Kráusz, Vencel gimnázium 3:05, 3. Lajkó Ferenc gimnázium 3:07. Csapatban: 1. gimnázium, 2. KBSK, 3. Várjáriskola.

500 méter női: 1. Csabai Irén gimnázium 1:25, 2. Schuszter Erika, gimnázium 1:25, 3. Boross Anna, KBSK 1:30. Csapatban: 1. gimnázium, 2. KBSK.

2000 méter férfi ifjúsági: 1. Czuder Károly, KBSK 6:23, 2. Kéri János, KBSK 6:34, 3. Szándi József, KBSK 7:10. Csapatban: 1. KBSK, 2. Éptőiapri iskolá, 3. Várjáriskola.

2000 méter férfi felnőtt: 1. Tatar József, KBSK 6:24, 2. Kőrösi János, Kossuth bánya 6:54, 3. Rábácsi Ottó, KBSK 7:0. Csapatban: 1. KBSK, 2. Kossuth bánya.